Ea este hotărâtă să-i atragă atenţia şi
dorinţa, chiar dacă mima lui îi aparţine
încă soţiei sale moarte.
Legaţi
prin datorie

Cora Reilly

Nu-mi întoarce spatele. Uită-te la mine. Cred că merit măcar puţină decenţă, Dante.

Tensiunea radia din el când s-a întors spre mine. Nu s-a apropiat, dar se uita la mine. Măcar acum, nu se prefăcea că eram invizibilă. Ochii lui albaştri rătăceau peste corpul meu gol.

Sfârcurile mi s-au întărit în aerul răcoros al biroului lui, dar nu mi-am închis halatul din mătase, în ciuda nevoii copleşitoare de a mă acoperi în faţa privirii scrutătoare şi rece a lui Dante. Privirea lui a zăbovit la îmbinarea coapselor mele puţin mai mult decât pe restul corpului şi am simţit o mică explozie de speranţă.

— Sunt soţia ta, nu-i aşa?

Sprâncenele lui blonde s-au încruntat.

— Bineînţeles că eşti.

în vocea lui era o insinuare pe care nu o puteam identifica.

— Atunci, revendică-ţi drepturile, Dante. Fă-mă a ta.

Nu s-a mişcat, dar ochii lui au alunecat în jos spre sfârcurile mele întărite. Privirea lui era aproape tangibilă, ca atingerea unei fantome pe pielea mea goală.

Eram hotărâtă chiar şi să-l implor. Ştiam că aproape îl convinsesem. Voiam să fac sex în seara asta.

— Şi eu am nevoi. Ai prefera să găsesc un amant care să te scutească de povara de a mă atinge?

Nu eram sigură că aş fi putut merge până la capăt cu treaba asta. Nu, ştiam că nu aş fi putut merge până la capăt, dar acest act de provocare era ultima mea opţiune. Dacă Dante nu reacţiona la asta, atunci nu ştiam ce altceva să mai fi făcut.

— Nu, a spus el tăios, furia şi posesivitatea străpungându-i masca perfectă.

Şi-a strâns buzele, cu maxilarul încleştat, şi s-a îndreptat în direcţia mea. Tremuram de nevoie şi de emoţie când s-a oprit în faţa mea. Nu a întins mâinile spre mine, dar am crezut că am detectat o urmă de dorinţă în ochii lui. Nu era mult, dar era suficient pentru a mă încuraja. Am micşorat distanţa dintre noi şi mi-am strâns degetele peste umerii lui puternici, apăsându-mi corpul gol de al lui. Materialul aspru al costumului lui sa frecat delicios de sfârcurile mele sensibile şi am scăpat un mic geamăt. Presiunea dintre picioarele mele era aproape

insuportabilă. Ochii lui Dante sclipeau în timp ce mă privea. încet, m-a cuprins cu un braţ şi şi-a sprijinit palma pe talia mea.

Un triumf dulce m-a inundat. Acum nu mă mai ignora.

capitolul I *

< ¡neînţeles, ştiam că avea să se întâmple. Tatăl l-*C meu şi-a exprimat clar punctul de vedere în JL> momentul în care primul meu soţ, Antonio, a fost îngropat. Eram prea tânără să fi rămas necăsătorită. Dar nu mă aşteptasem ca tatăl meu să-mi găsească un nou soţ atât de repede şi cu siguranţă nu mă aşteptasem ca noul meu soţ să fie Dante – Şeful – Cavallaro.

înmormântarea lui Antonio a avut loc cu doar nouă luni în urmă, ceea ce a făcut ca noua mea logodnă să fie la limita indecenţei. Mama mea era, de obicei, printre primele care se năpusteau asupra oricui comitea o gafă socială şi totuşi, nu vedea nimic în neregulă cu faptul că astăzi, la mai puţin de un an după ce mi-am luat rămas bun de la Antonio, urma să-mi întâlnesc următorul soţ. Nu l-am iubit niciodată pe Antonio asa cum o femeie iubeşte un bărbat – chiar dacă am crezut asta la un moment dat –, iar căsnicia noastră nu a fost niciodată reală, dar sperasem

să am mai mult timp înainte să fi fost forţată spre o altă căsătorie – mai ales că, de data asta, nici măcar nu am avut de ales.

— Eşti atât de norocoasă că Dante Cavallaro a fost de acord să se căsătorească cu tine. A fost o surpriză pentru mulţi că a decis să ia o femeie care a fost deja căsătorită. La urma urmei, ar fi putut alege dintr-un lung şir de tinere dornice, a spus mama în timp ce îmi peria părul castaniu-închis.

Mama nu avusese intenţia să-mi rănească sentimentele. Ea spunea doar ceea ce era evident. Ştiam că era adevărat. Toată lumea ştia.

Un bărbat în poziţia lui Dante nu trebuia să se mulţumească cu resturile unui alt bărbat, inferior lui. Probabil că asta credeau majoritatea oamenilor şi totuşi, trebuia să mă căsătoresc cu el. Eu, care nici măcar nu voiam să mă căsătoresc cu cineva atât de puternic şi viclean ca Dante Cavallaro. Eu, care îmi doream să fi rămas singură, chiar dacă doar pentru a proteja secretul lui Antonio. Cum mai puteam oare să continui să ascund adevărul? Dante era cunoscut ca fiind un om care putea întotdeauna să-şi dea seama când cineva minţea.

— Va fi şeful Outfit peste două luni şi, când te vei căsători cu el, vei fi cea mai influentă femeie din Chicago şi Midwest. Şi dacă îţi menţii prietenia cu Aria, vei avea legături şi cu New York.

Ca de obicei, mama mea gândea mult prea departe, plănuind deja dominaţia mondială, în timp ce eu încă încercam să mă împac cu ideea că trebuia să mă căsătoresc cu Şeful. Era prea

periculos. Nu eram o mincinoasă nepricepută. În anii căsniciei mele cu Antonio îmi îmbunătăţisem continuu abilităţile, dar era o mare diferenţă între a minţi lumea exterioară şi a-ţi
minţi soţul. Furia faţă de Antonio a reapărut, aşa cum se întâmpla atât de des în ultimele luni. El mă pusese forţat în această situaţie.

Mama s-a dat înapoi, admirându-şi munca. Părul meu negru cădea în bucle moi şi lucioase peste umeri şi spate. M-am ridicat în picioare. Pentru această ocazie, am ales o fustă creion de culoare crem şi o bluză de culoarea prunei pe care am îndesat-o în talia fustei, precum şi o pereche de pantofi, cu toc modest, de culoare neagră. Eram una dintre cele mai înalte femei din Outfit la 1,76 metri şi, în mod natural, mama mea îşi făcea griji că lui Dante nu i-ar fi făcut plăcere dacă purtam tocuri înalte. Nu m-am obosit să subliniez că Dante era cu cel puţin treisprezece centimetri mai înalt decât mine. N-aş fi fost mai înaltă decât el nici măcar cu tocuri. Şi oricum nu ar fi fost prima dată când mă vedea. Ne-am mai întâlnit de câteva ori la evenimente ale mafiei şi chiar am împărţit un scurt dans la nunta Ariei, în august, în urmă cu trei luni. Totuşi, nu am schimbat niciodată mai mult decât politeţurile aşteptate şi, cu siguranţă, nu am avut niciodată impresia că Dante ar fi fost câtuşi de puţin interesat de mine. Dar era cunoscut pentru felul lui distant de a fi, aşa că cine ştia ce se întâmpla cu adevărat în capul lui?

— S-a mai întâlnit cu cineva de când i-a murit soţia? am întrebat.

De obicei, genul ăsta de bârfă se răspândea rapid în cercurile noastre, dar poate că am ignorat informaţiile. De cele mai multe ori, femeile mai în vârstă din familie ştiau primele despre rufele murdare ale

altora. Sinceră să fiu, bârfa era ocupaţia principală pentru majoritatea dintre ele.

Mama a zâmbit trist.

— Nu în mod oficial. Se zvoneşte că nu a putut renunţa la soţia sa, dar au trecut mai bine de trei ani şi acum, că este pe cale să devină şeful Outfit, nu poate să se agaţe de amintirea unei femei moarte. Trebuie să meargă mai departe şi să producă un moştenitor.

Şi-a pus mâinile pe umerii mei şi m-a privit zâmbindu-mi larg.

— Şi tu vei fi cea care îi va oferi un frumos fiu, scumpa mea.

Am simţit imediat un gol în stomac.

— Nu azi.

Mama a clătinat din cap râzând.

— Destul de curând. Nunta va avea loc peste două luni.

Dacă ar fi fost după mama şi tata, căsătoria ar fi avut loc cu săptămâni în urmă. Probabil erau îngrijoraţi că Dante s-ar fi putut răzgândi în ceea ce mă privea.

— Valentina! Livia! Maşina lui Dante tocmai a sosit, a strigat tata.

Mama a bătut din palme, apoi mi-a făcut cu ochiul.

— Să-l facem să-şi uite soţia.

Speram că nu avea să spună ceva atât de lipsit de gust când Dante era prin preajmă.

Am urmat-o jos şi am încercat să-mi afişez expresia cea mai sofisticată. Tata a deschis uşa.

Nu mi- am putut aminti ultima dată când *a răspuns la uşă.* De obicei, o lăsa pe mama sau pe mine să o facem, sau pe servitoarea noastră, dar chiar şi eu îmi dădeam seama că practic ţopăia de nerăbdare. Chiar trebuia să fi făcut atât de evident faptul că era disperat să mă căsătorească din nou? Mă făcea să mă simt ca ultimul căţeluş din culcuş, de care magazinul de animale abia aştepta să scape.

Părul blond al lui Dante a apărut în prag, în timp ce mama şi cu mine ne-am oprit în mijlocul holului. Afară ningea, iar vălul moale de fulgi de nea de pe capul lui Dante îi făcea părul să pară aproape auriu. Am înţeles de ce unii oameni au fost frustraţi de căsătoria Ariei cu Luca. Dante şi ea ar fi fost cuplul de aur.

Tata a deschis uşa mai larg, cu un zâmbetîncântat. Dante i-a strâns mâna tatălui meu şi au schimbat câteva cuvinte în şoaptă. Mama tremura, practic, de emoţie lângă mine. Şi-a aprins zâmbetul de o mie de waţi când Dante şi tata s-au îndreptat în cele din urmă spre noi. Mi-am forţat buzele într-un zâmbet mult mai puţin strălucitor.

După cum era tradiţia, Dante a salutat-o mai întâi pe mama mea, cu o plecăciune şi un sărut al mâinii, înainte de a se îndrepta spre mine. Mi-a zâmbit scurt, zâmbet care nu a ajuns în ochii lui albaştri, apoi mi-a sărutat mâna.

— Valentina, a spus el cu vocea lui lină, lipsită de emoţii.

Din punct de vedere exclusiv fizic, îl consideram pe Dante chiar foarte atrăgător. Era înalt şi uşor musculos, îmbrăcat impecabil într-un costum gri închis din trei piese, cămaşă albă şi cravată albastru deschis şi

avea părul blond des, pieptănat lejer pe spate. Dar toţi spuneau despre el că era ca un sloi de gheaţă şi, din scurtele noastre întâlniri, ştiam că aveau dreptate.

— Este minunat să te întâlnesc din nou, am spus eu, cu o mică înclinare a capului.

Dante mi-a dat drumul la mână.

— Da, este.

Şi-a întors privirea goală spre tatăl meu.

— Aş vrea să vorbesc singur cu Valentina.

Ca de obicei, nu se iroseau politeţuri.

— Desigur, a spus tata cu nerăbdare, luând braţul mamei şi conducând-o deja în altă cameră.

Dacă nu aş fi fost căsătorită înainte, nu m-ar fi lăsat niciodată singură cu un bărbat, dar aşa cum stăteau lucrurile, ei credeau că nu era necesar să-mi mai protejeze virtutea. Şi nu le-am putut spune că Antonio şi cu mine nu ne consumaserăm niciodată căsnicia. Nu puteam spune nimănui, cu atât mai puţin lui Dante.

Când mama şi tata au dispărut în biroul tatălui meu, Dante s-a întors spre mine.

— Acest lucru este acceptabil pentru tine, presupun.

Părea atât de reţinut şi controlat, de parcă emoţiile lui ar fi fost înăbuşite atât de adânc în interior, încât nici măcar el nu le putea atinge. M-am întrebat în ce măsură acest lucru era rezultatul morţii soţiei lui şi cât de mult era parte din dispoziţia lui naturală.

— Da, am spus, sperând că nu avea să vadă

cât de nervoasă eram.

Am făcut semn spre o uşa din stânga noastră.

— Ai vrea să stăm jos să discutăm?

Dante a dat din cap şi l-am condus în sufragerie. M-am afundat în canapea, iar Dante s-a aşezat pe fotoliu, vizavi de mine. Credeam că avea să stea lângă mine, dar părea mulţumit să păstreze cât de mult spaţiu era acceptabil între noi. în afară de sărutul scurt al mâinii, s-a asigurat să nu mă atingă. Probabil că a considerat acest lucru nepotrivit atât timp cât nu eram căsătoriţi. Asta speram, cel puţin.

— Presupun că tatăl tău ţi-a spus că nunta noastră este planificată pentru data de 5 ianuarie.

Am căutat un licăr de tristeţe sau de melancolie în vocea lui, dar nu era nimic. Mi-am sprijinit mâinile în poală, cu degetele întrepătrunse. Erau mai puţine şanse ca Dante să-mi fi observat tremurul în acest fel.

— Da. Mi-a spus cu câteva zile în urmă.

— îmi dau seama că a trecut mai puţin de un an de la înmormântarea soţului tău, dar tatăl meu iese la pensie la sfârşitul anului şi se aşteaptă să fiu căsătorit când îi iau locul.

Mi-am coborât privirea, în timp ce pieptul mi s-a strâns de emoţii îngropate. Antonio nu a fost un soţ bun, nu a fost niciun fel de soţ, dar mi-a fost prieten şi l-am cunoscut dintotdeauna, motiv pentru care am acceptat să mă căsătoresc cu el. Desigur, am fost naivă, nu mi-am dat

seama ce ar fi însemnat cu adevărat să mă căsătoresc cu un bărbat care nu era interesat de mine sau de femei în general. Am vrut să-l ajut. A fi homosexual nu era ceva tolerat în mafie. Dacă cineva ar fi aflat că lui Antonio îi plăceau bărbaţii în acest fel, l-ar fi ucis. Când mi-a cerut ajutorul, am profitat de şansă, am sperat în secret că aveam sa îl schimb. Am crezut că ar fi putut decide să nu mai fie homosexual, am crezut că am fi putut avea o căsătorie adevărată la un moment dat, dar acea speranţă a fost spulberată rapid.

De aceea, o parte urâtă şi egoistă din mine a fost uşurată când Antonio a murit. Am crezut că eram în sfârşit liberă să găsesc un bărbat care să mă iubească sau cel puţin să mă dorească. Din fericire, a fost doar o parte foarte mică din mine şi m-am simţit vinovată ori de câte ori îmi aminteam de asta. Şi totuşi, poate aceasta era şansa mea. Poate că a doua mea căsătorie mi-ar fi oferit în sfârşit un soţ care să mă considere mai mult decât un rău necesar.

Dante părea să înţeleagă greşit tăcerea mea.

— Dacă este prea devreme pentru tine, putem totuşi să ne anulăm aranjamentele.

Mama m-ar fi ucis, iar tata probabil ar fi suferit un accident vascular cerebral.

— Nu, am spus eu repede. Este în regulă. M-am pierdut în amintiri pentru o clipă.

I-am zâmbit. Nu mi-a returnat zâmbetul,

doar m-a privit scrutându-mă rece.

— Foarte bine, a spus el în cele din urmă. Aş dori să discut cu tine despre pregătiri, precum şi despre timpul premergător evenimentului. Două luni nu înseamnă mult timp, dar din moment ce această nuntă nu va fi un eveniment mare, ar trebui să ne descurcăm.

Am dat din cap. 0 parte din mine era tristă că această nuntă avea să fie un eveniment liniştit, dar atât de curând după moartea lui Antonio, o nuntă mai mare ar fi fost de prost gust şi, din moment ce era a doua căsătorie atât pentru Dante, cât şi pentru mine, să insist în a avea o petrecere splendidă era ridicol.

— De ce m-ai ales pe mine? Sunt sigură că au existat multe alte opţiuni viabile.

Mă întrebam despre asta de când tata mi-a spus despre înţelegerea lui cu Dante. Ştiam că era o întrebare pe care nu trebuia să o pun. Mama ar fi făcut o criză dacă ar fi fost prezentă.

Expresia lui Dante nu s-a schimbat.

— Desigur. Tatăl meu mi-a sugerat-o pe verişoara ta, Gianna, dar eu nu doream o soţie care abia a devenit majoră. Din păcate, majoritatea femeilor în jurul vârstei de douăzeci de ani sunt deja căsătorite, iar majoritatea văduvelor sunt mai în vârstă decât mine sau au copii, ambele inacceptabile pentru un bărbat în poziţia mea, aşa cum probabil vei înţelege.

Am dat din cap. Erau atât de multe reguli de etichetă când era vorba de găsirea soţiei

potrivite, mai ales pentru un bărbat în poziţia lui Dante, încât mulţi au fost şocaţi când am fost anunţată ca viitoarea lui soţie. Dante i-a călcat pe mulţi pe bătături cu această decizie.

— Prin urmare, ai fost singura alegere logică. Eşti, desigur, încă destul de tânără, dar asta nu se poate schimba.

Pentru o clipă, am rămas uluită în tăcere de raţionamentul lui lipsit de emoţii. Deşi nu eram la fel de naivă ca înainte, speram că măcar o parte din motivul pentru care Dante m-a ales să fi fost că era atras de mine, mă găsea drăguţă sau cel puţin fascinantă într-o oarecare măsură, dar această explicaţie rece a distrus orice mică fărâmă de speranţă.

— Am douăzeci şi trei de ani, am spus cu o voce surprinzător de calmă.

Poate că răceala lui Dante era contagioasă. Dacă da, aveam să fiu cunoscută drept regina de gheaţă în cel mai scurt timp.

— Asta nu înseamnă tânăr după standardele noastre de căsătorie.

— Eşti cu doisprezece ani mai tânără decât mine. Este mai mult decât mi-aş fi dorit.

Soţia lui decedată avea cu doar doi ani mai puţin decât el şi erau căsătoriţi de aproape doisprezece ani înainte să moară de cancer. Totuşi, felul în care a spus asta a părut ca şi cum l-aş fi forţat să se căsătorească cu mine. Cei mai mulţi bărbaţi din lumea noastră şi-au luat amante odată ce soţiile lor au îmbătrânit şi totuşi, Dante

era nemulţumit că eram prea tânără.

— Atunci poate ar trebui să-ţi cauţi o altă soţie. Nu ţi-am cerut să te căsătoreşti cu mine.

în momentul în care cuvintele mi-au ieşit, mi-am dus mâna la gură, apoi i-am întâlnit privirea lui Dante. Nu părea supărat; nu dezvăluia *nimic.* Chipul lui arăta ca întotdeauna. Stoic şi lipsit de emoţii.

— îmi pare rău! A fost foarte nepoliticos. N-ar fi trebuit să spun asta.

Dante a clătinat din cap. Nu i s-a mişcat nici măcar un fir de păr. Pe pantalonii lui nu era nici măcar un fir de praf, în ciuda vremii înzăpezite din noiembrie.

— E în regulă. Nu am vrut să te jignesc.

Mi-aş fi dorit ca el să nu sune atât de blazat, dar nu puteam face nimic în privinţa asta, cel puţin nu până când ne vom fi căsătorit.

— Nu ai făcut-o. îmi pare rău. Nu ar fi trebuit să mă răstesc la tine.

— Să revenim la problemele noastre. Mai sunt câteva lucruri pe care trebuie să le discutăm şi, din păcate, am o întâlnire programată pentru diseară şi un zbor devreme mâine dimineaţă.

— Te duci la New York pentru logodna lui Matteo şi a Giannei.

Familia mea nu a primit o invitaţie. Ca şi în cazul petrecerii de logodnă a Ariei, doar familia cea mai apropiată şi şefii respectivi ai mafiei din New York şi Chicago au fost invitaţi. De fapt, m-am bucurat. Ar fi fost primul meu eveniment

social după ce logodna mea cu Dante a fost făcută publică. Bârfele şi privirile curioase m-ar fi urmărit peste tot.

0 urmă de surpriză i-a apărut în ochi, dar apoi a dispărut.

— Da, într-adevăr.

A băgat mâna în buzunarul jachetei şi a întins o cutie mică de catifea. Am luat-o de la el şi am deschis-o. înăuntru era un inel de logodnă cu diamante. Cu doar câteva săptămâni în urmă, îmi scosesem verigheta şi inelul de logodnă pe care Antonio mi le oferise. Oricum, nu au însemnat prea mult pentru mine.

— Sper că-ţi place modelul.

— Da, mulţumesc.

După un moment de ezitare, am scos inelul şi l-am pus pe deget. Dante nu a dat niciun indiciu că ar fi vrut să facă el acest lucru. Privirea mi-a rătăcit spre mâna Iui dreaptă şi am simţit un gol în stomac. încă purta vechea lui verighetă. O altă explozie ciudată de dezamăgire ma umplut. Dacă o purta după atâta vreme, probabil trebuia să fi fost încă îndrăgostit de soţia lui decedată – sau era o simplă chestiune de obicei?

Mi-a observat privirea şi, pentru prima dată, masca lui stoică i-a alunecat, dar a durat atât de puţin, încât nu eram sigură că am văzut schimbarea cu adevărat. Nu mi-a prezentat o explicaţie sau scuze, dar nici nu mă aşteptam la aşa ceva de la un bărbat ca el.

— Tatăl tău îmi cere să ieşim o dată împreună înainte de nunta propriu-zisă. Cum am fost cu toţii de acord că o petrecere de logodnă nu este necesară…

Nu am fost întrebată niciodată, dar nici măcar nu mă mai surprindea.

— îţi sugerez să participăm împreună la petrecerea anuală de Crăciun a familiei Scuderi.

De când îmi puteam aminti, familia mea a fost la casa Scuderi în prima duminică de Advent.

— Pare a fi o idee rezonabilă.

Dante mi-a zâmbit rece.

— Atunci s-a rezolvat. îl voi anunţa pe tatăl tău când voi veni să te iau.

— Poţi să mă anunţi pe mine. Am un telefon şi sunt capabilă să-l folosesc.

Dante m-a fixat cu privirea. Pentru o secundă, pe chipul lui a trecut un licăr asemănător cu amuzamentul.

— Desigur. Dacă aşa preferi.

Şi-a scos telefonul din buzunar.

— Care este numărul tău?

Am avut nevoie de o clipă să-mi înăbuş un hohot de râs nedemn de o doamnă, înainte să i-l pot oferi.

Când a terminat de tastat, şi-a îndesat telefonul înapoi în sacou, apoi s-a ridicat fără un alt cuvânt. M-am ridicat şi eu şi mi-am netezit, fără grabă, cutele inexistente ale fustei pentru a-mi masca supărarea în spatele amabilităţii studiate.

— Mulţumesc pentru timpul acordat, a spus el formal.

Speram cu adevărat că avea să se relaxeze după nunta noastră. Nu a fost întotdeauna atât de reţinut. Am auzit poveştile despre cum şi-a stabilit poziţia de moştenitor al titlului tatălui său şi despre cât de eficient era când avea de-a face cu trădătorii şi duşmanii. În spatele comportamentului său de prinţ de gheaţă, era ceva întunecat şi sălbatic.

— Cu plăcere.

M-am îndreptat spre uşă, dar Dante a ajuns înaintea mea şi a ţinut-o deschisă pentru mine. I-am aruncat un *mersi* rapid înainte să intru în hol.

— îi voi chema pe părinţii mei ca să-şi poată lua la revedere.

— De fapt, aş vrea să vorbesc cu tatăl tău în privat înainte să plec.

Era zadarnic să fi încercat să obţin informaţii din expresia lui, aşa că nu m-am deranjat. în schimb, am mers cu paşi mari până la capătul coridorului şi am bătut la uşa biroului tatălui meu. Vocile dinăuntru s-au stins şi, o clipă mai târziu, tatăl meu a deschis uşa. Mama era chiar în spatele lui. Din privirea feţei ei îmi dădeam seama că era dornică să mă bombardeze cu întrebări, dar Dante era chiar în spatele meu.

— Dante ar vrea să vorbească cu tine, i-am spus, apoi m-am întors spre Dante.

— Ne vedem la petrecerea de Crăciun.

M-am gândit să-i dau un sărut pe obraz, dar

am renunţat imediat la această idee. În schimb, mi-am înclinat capul cu un zâmbet înainte de a pleca.

Tocurile mamei s-au auzit în spatele meu, apoi ma ajuns din urmă. M-a luat de braţ.

— Cum a mers? Dante nu părea prea mulţumit. Ai făcut ceva care l-a jignit?

I-am aruncat o privire.

— Desigur că nu. Chipul lui Dante este îngheţat într-o singură expresie.

— Ş?Şf!

Mama s-a uitat în spatele nostru.

— Dacă te aude?

Nu credeam că i-ar fi păsat.

Mama mi-a scrutat chipul.

— Ar trebui să fii fericită, Valentina. Ai tras lozul câştigător la loteria soţilor şi sunt sigură că, sub exteriorul rece al lui Dante, se află un amant plin de pasiune.

— Mamă, te rog.

Am îndurat până acum două discuţii despre sex cu mama în toată viaţa mea: mai întâi cea în care ea a încercat să-mi vorbească despre păsări şi albine când aveam cincisprezece ani şi deja cunoşteam mecanica sexului. Chiar şi într-o şcoală catolică de fete, aceste informaţii au apărut la un moment dat. Şi a doua, cu puţin timp înainte de nunta mea cu Antonio. Nu credeam că aveam să supravieţuiesc celei de-a treia.

Dar speram să fi avut dreptate. Datorită

dezinteresului lui Antonio pentru femei, nu am avut niciodată şansa de a mă bucura de un iubit pasional sau de orice iubit, de altfel. Eram mai mult decât pregătită să scap în sfârşit de virginitatea mea, chiar dacă asta ar fi reprezentat riscul ca Dante să afle că prima mea căsătorie a fost doar de faţadă – dar aveam să îmi fac griji pentru asta atunci când aveam să ajung acolo.

capitolul 2 »

Dante a venit să mă ia la şase şi un sfert, aşa cum a promis. Nici un minut prea târziu sau prea devreme. Nici nu mă aşteptam la altceva. Părinţii mei plecaseră deja cu câteva minute în urmă. Ca viitor şef al Outfit, Dante nu putea ajunge prea devreme la petrecere.

Purta un alt costum din trei piese, bleumarin cu dungi albastru deschis, şi o cravată asortată. Am încremenit o clipă când l-am văzut. Şi rochia mea era bleumarin. Oamenii ar fi putut crede că am facut-o intenţionat, dar acum nu mai era nimic de făcut. Am urmat o dietă de detoxifiere strictă timp de trei zile pentru a putea purta rochia strâmtă fără spate. Nu aveam de gând să port altceva. în ciuda fustei lungi tip creion care îmi ajungea la gambe, fanta până la coapsă mi-a permis să urc scările fără prea multe probleme.

Ochii lui Dante m-au scanat rapid.

— Arăţi minunat, Valentina!

Era politicos. Nu exista absolut niciun semn

că mă găsea cu adevărat atrăgătoare.

— Mulţumesc. Am zâmbit şi am păşit spre el.

Mi-a atins spatele, conducându-mă spre Porsche- ul lui negru parcat la marginea trotuarului, şi s-a încordat când palma lui a intratîn contact cu pielea mea goală. Nu eram sigură, dar mi s-a părut că l-am auzit eliberând o respiraţie grăbită, iar posibilitatea ca el să fi fost afectat de mine, împreună cu senzaţia atingerii lui, mi-a trimis un fior de încântare pe şira spinării. Şi-a pus mâna uşor pe spatele meu şi nu a mai dat niciun semn că l-am luat prin surprindere cu goliciunea mea parţială, în timp ce mă îndruma spre uşa pasagerului şi mi-o ţinea deschisă. M-am strecurat înăuntru, aproape ameţită de triumful că am reuşit să obţin o reacţie de la omul de gheaţă. Odată ce aveam să ne căsătorim, aveam să o fac mai des.

Ceilalţi oaspeţi sosiseră deja când ne-am oprit în faţa conacului Scuderi. Am fi putut să mergem pe jos dacă nu ar fi fost cei patru centimetri de zăpadă, problemele legate de siguranţă şi tocurile mele înalte. Dante nu s-a deranjat cu conversaţia în timpul deplasării noastre. Mintea lui părea oricum departe. Când şi-a pus mâna pe spatele meu gol de data aceasta, nu a mai avut nicio reacţie exterioară.

Ludevica Scuderi ne-a deschis uşa. Soţul ei, Rocco, actualul Consilier al tatălui lui Dante, plana în spatele ei, cu mâinile pe umerii săi. Amândoi zâmbeau radios în timp ce ne primeau în foaierul plăcut şi cald. Un brad de Crăciun de 2 metri, împodobit cu globuleţe roşii şi argintii, domina spaţiul.

— Suntem încântaţi că aţi reuşit să veniţi, a spus Ludevica cu căldură.

Rocco i-a strâns mâna lui Dante.

— Trebuie să te felicit pentru gustul tău excelent. Viitoarea ta soţie arată minunat, Dante.

Era evident că făceau tot posibilul să fie drăguţi. Deşi era de dorit ca un nou Capo să-l fi păstrat pe Consigliere al predecesorului său, nu era o tradiţie, aşa că Dante putea desemna un nou Consigliere atunci când ar fi preluat afacerea de la tatăl său.

Dante şi-a înclinat capul şi şi-a pus mâna din nou pe spatele meu.

— Aşa este, a spus el simplu, în timp ce tot ce puteam eu să fac era să zâmbesc.

Ludevica m-a prins de mâini.

— Am fost încântaţi când am aflat că Dante te-a ales pe tine. După tot ce ţi s-a întâmplat, este corect ca soarta să se revanşeze faţă de tine.

Nu eram sigură ce replică puteam să-i dau. Poate că era sinceră. Era greu de spus. La urma urmei, ei au încercat iniţial să o căsătorească pe Gianna cu Dante.

— Mulţumesc. Este foarte amabil din partea ta.

— Intraţi. Petrecerea nu are loc în foaierul nostru, a spus Rocco, făcându-ne semn să ne îndreptăm spre living.

Râsete şi voci veneau din interior.

— Aria este foarte încântată să te revadă, a spus Ludevica atunci când am intrat în sufragerie.

Nu am avut timp să-mi exprim surpriza faţă de prezenţa Ariei, deoarece, în momentul în care am fost văzuţi de mulţime, oamenii s-au adunat în jurul nostru pentru a ne felicita pentru logodna noastră şi pentru viitoarea nuntă. Printre strângeri de mâini, am scanat camera. Aria stătea la celălalt capăt al încăperii vaste, lângă un alt brad masiv de Crăciun şi soţul ei, nu mai puţin masiv, Luca, care ţinea o mână posesivă pe talia ei. Nu i-am văzut nicăieri pe Gianna şi pe logodnicul ei, Matteo. Dacă ar fi fost să cred bârfele mamei, familia Scuderi era îngrijorată că fiica lor mijlocie ar fi putut provoca o scenă.

Dante şi-a mişcat degetul mare peste spatele meu, surprinzându-mă. Ochii mei s-au îndreptat spre el, apoi spre cuplul din faţa noastră, pe care l-am ignorat complet din cauza privirii mele fixe. Mi-am oferit cel mai strălucitor zâmbet şi am tras-o pe Bibiana într-o îmbrăţişare.

— Ce mai faci? am şoptit.

M-a strâns scurt, apoi s-a retras cu zâmbetul ei forţat. Acesta a fost cel mai bun răspuns pe care l-aş fi putut primi în prezenţa altor oameni.

Soţul ei, Tommaso, care era cu treizeci de ani mai în vârstă decât ea, chel şi supraponderal, mi-a sărutat mâna, ceea ce ar fi fost în regulă dacă nu ar fi fost privirea din ochii lui. Libidinos era cel mai bun cuvânt pentru a-l descrie. Degetele lui Dante de pe spatele meu s-au încordat şi am riscat să arunc o privire către el, dar expresia lui era aceeaşi mască distantă ca de obicei. L-a fixat pe Tommaso cu privirea, iar bărbatul a plecat repede cu Bibiana.

Un chelner care purta o tavă cu băuturi s-a oprit lângă noi, iar Dante a luat un pahar de şampanie pentru mine şi un scotch pentru el. Acum, că asaltul binevoitorilor s-a domolit în sfârşit, Luca şi Aria au traversat camera spre noi. Comportamentul lui Dante sa schimbat puţin, ca cel al unui tigru care a simţit un alt prădător pe teritoriul său. în loc să se încordeze, s-a relaxat parcă pentru a arăta că nu era îngrijorat, dar ochii lui erau atenţi şi scrutători.

Luca şi Dante şi-au strâns mâna, amândoi cu acele zâmbete tulburătoare de rechin pe chip. Ignorându-i, i- am zâmbit Ariei, sincer fericită să o revăd. Trecuseră luni de zile. Arăta mult mai relaxată decât la nunta ei.

— Arăţi minunat, i-am spus în timp ce o îmbrăţişam.

Purta o rochie roşu închis care îi scotea frumos în evidenţă părul blond şi pielea palidă. Nu era de mirare că Luca nu se putea opri din a o privi.

— Şi tu la fel, a spus ea în timp ce se dădea înapoi. Pot să văd spatele?

M-am întors.

— Oau! Nu arată minunat?

Acea întrebare era îndreptată către Luca şi a dus la o pauză incomodă în care tensiunea a crescut vertiginos. Dante şi-a înfăşurat braţul în jurul taliei mele, cu ochii lui reci pe Luca, care a luat mâna Ariei, a sărutat-o şi a spus cu voce joasă:

— Am ochi doar pentru tine.

Aria mi-a zâmbit stânjenită.

— Trebuie să o caut pe Gianna, dar mi-ar plăcea să vorbesc cu tine mai târziu.

— Bine, am spus bucuroasă când ea şi Luca au plecat.

Cu bărbaţii în jur, Aria şi cu mine oricum nu am fi fost în stare să vorbim.

M-am întors către Dante.

— Nu-ţi place de el.

— Nu este o chestiune de plăcut. Este vorba despre autoconservare şi o doză sănătoasă de suspiciune.

— Acesta este spiritul Crăciunului, am spus, fără a încerca să-mi ascund sarcasmul.

Din nou, o urmă de amuzament a făcut să tremure colţurile gurii lui Dante, apoi a dispărut.

— Ai vrea să mănânci ceva?

— Categoric.

După ultimele zile de dietă chinuitoare, eram înfometată. în timp ce ne făceam drum prin mulţime, am observat că actualul şef al Outfit nu era prezent.

— Unde este tatăl tău?

— Nu a vrut să ne strice spectacolul. Acum, că este aproape pensionar, preferă să rămână departe de ochii publicului, a spus Dante ironic.

— E de înţeles.

Aceste funcţii sociale erau epuizante. Trebuia să fii atent la orice spuneai şi făceai, cu atât mai mult ca şef al Outfit. Din privirile dure pe care mi le aruncau unele dintre femei, ştiam că eram subiectul lor actual preferat. Ştiam ce spuneau în spatele mâinilor lor duse la gură: De ce a ales Dante Cavallaro o *văduvă,* în loc de o mireasă tânără şi nevinovată?

I-am întrezărit chipul lipsit de emoţii, unghiurile dure ale pometţilor, ochii lui calculaţi şi vigilenţi şi m-am trezit că îmi doream încă o dată ca răspunsul la acea întrebare să fi fost altceva decât logica pură.

Bufetul era încărcat cu delicatese italiene. Mi-am luat o felie de panettone, pentru că aveam nevoie disperată de nişte delicii dulci. Ca de obicei, avea gust de rai. îl făcusem şi eu de câteva ori, dar nu a fost niciodată la fel de bun ca al Ludevicăi Scuderi.

— Dante, s-a auzit o voce feminină plăcută

din spatele nostru.

Eu şi Dante ne-am întors în acelaşi timp. Sora lui, Ines, cu care am schimbat doar câteva cuvinte de-a lungul anilor, deoarece era o diferenţă de vârstă de nouă ani între noi, stătea în faţa noastră. Era însărcinată, în al treilea trimestru, dacă presupunerea mea era corectă. în partea cealaltă a camerei, gemenii ei, un băiat şi o fată, erau ocupaţi să se joace cu Fabiano Scuderi, care era de vârsta lor. Ines avea acelaşi păr blond ca şi Dante şi se purta cu aceeaşi distanţă rece, dar, pe măsură ce ochii ei s-au fixat asupra mea, nu erau chiar calzi, dar erau prietenoşi.

— Şi Valentina. Mă bucur să te văd!

— Ines, i-am spus zâmbind. Eşti radioasă!

Ea şi-a atins abdomenul.

— Mulţumesc. A fost o provocare să găsesc rochii frumoase care să mi se potrivească cu noile forme. Poate mă poţi ajuta să cumpăr una pentru nunta ta?

— Mi-ar plăcea. Şi dacă nu te superi, aş fi încântată

dacă ai vrea să mi te alături când voi merge să caut rochia de mireasă.

Ochii ei albaştri s-au mărit uimiţi.

— Nu ai cumpărat încă una?

Am ridicat din umeri. Bineînţeles că o mai aveam pe cea de la ultima mea nuntă, dar nu intenţionam să o port din nou. Asta ar fi adus ghinion.

— Nu încă, dar voi căuta una săptămâna viitoare, aşa că, dacă eşti liberă?

— Contează pe mine, a spus ea.

Ochii ei au devenit mult mai calzi. Părea mult mai tânără de treizeci şi doi de ani şi, deşi era însărcinată, nu părea să se fi îngrăşat nici măcar un gram. Mă întrebam cum a reuşit. Poate era vorba de genele bune. Cu siguranţă eu nu am fost binecuvântată cu aşa ceva. Fără ziua sau săptămâna ocazională de detoxifiere şi antrenamente regulate, m-aş fi îngrăşat în cel mai scurt timp.

— Minunat!

Cu coada ochiului, l-am văzut pe Dante cum ne privea cu un uşor interes. Speram că era fericit că sora lui şi cu mine ne înţelegeam. Ştiam că soţia lui decedată şi Ines au fost prietene. Le-am văzut adesea râzând împreună la evenimente sociale.

— Unde este soţul tău? a întrebat el în cele din urmă.

— Oh, Pietro a ieşit afară să fumeze cu

Rocco Scuderi. Nu au vrut să vă deranjeze pe tine şi pe viitoarea ta soţie.

Un muşchi din obrazul lui Dante s-a încordat.

— Poţi să te duci după ei dacă ai afaceri de rezolvat, am spus eu repede. Voi fi bine de una singură. Probabil ar trebui să vorbesc cu Aria. Poate ai vrea să mă însoţeşti, Ines?

Ines a clătinat din cap, cu ochii pe gemenii ei care se certau aprins.

— Trebuie să rezolv asta, altfel vor fi lacrimi şi nasuri însângerate.

Mi-a zâmbit rapid, apoi s-a repezit spre copiii ei care se certau.

Dante nu s-a mişcat încă de lângă mine.

— Eşti sigură?

— Da.

El a dat din cap.

— Mă voi întoarce curând.

L-am privit îndreptându-se spre uşa terasei şi dispărând afară. Acum că el era plecat, puteam vedea că mai multe femei îşi îndreptau atenţia mai deschis spre mine. Trebuia să o găsesc repede pe Aria sau Bibiana înainte ca una dintre ele să mă fi angajat într-o conversaţie incomodă. M-am strecurat printre ceilalţi oaspeţi, oferindu-le un zâmbet scurt. Până la urmă, le- am găsit pe Aria şi Bibiana în hol, într-un colţ liniştit.

— Aici eraţi, am spus, fără a încerca să-mi ascund uşurarea.

— Ce s-a întâmplat? a întrebat Aria

încruntată.

— Mă simt de parcă toată lumea vorbeşte despre mine şi Dante. Spune-mi că îmi imaginez lucruri.

Bibiana a clătinat din cap.

— Nu-ţi imaginezi. Majoritatea văduvelor nu sunt la fel de norocoase ca tine.

— Ştiu, şi totuşi. Mi-aş dori să nu fie atât de şocaţi de logodna mea.

— Va trece, a spus Aria, apoi a făcut o grimasă. în curând, Gianna va reveni pe locul principal al bârfelor zilnice.

— îmi pare rău. Am auzit că a fost o scenă la petrecerea de logodnă a Giannei.

Aria a dat din cap.

— Da. Gianna are probleme în a-şi ascunde lipsa dorinţei de a se căsători.

— De aceea Matteo Vitiello nu este aici? a întrebat Bibiana.

Şi eu mă întrebam acelaşi lucru, dar nu voiam să fiu băgăcioasă.

— Nu. Dar de la moartea lui Salvatore Vitiello, Matteo este al doilea la comandă şi trebuie să rămână la New York atunci când Luca nu este acolo.

I-am căutat pe chip un semn al tensiunii pe care o auzeam în vocea ei, dar ea era învăţată să-şi ascundă emoţiile. Luca avea probleme în New York? Era tânăr pentru un Capo. Poate că unele forţe din New York încercau să se revolte. Poate că Aria mi-ar fi spus cândva despre ce era vorba, dar acum, că eram logodnica viitorului şef al

Outfit din Chicago, trebuia să fie atentă la ce informaţii lăsa să-i scape. Poate că încercam să lucrăm împreună, dar familiile din New York şi Chicago cu siguranţă nu erau prietene.

— Asta are sens, am spus.

Bibiana mi-a aruncat o privire. Şi ea trebuia să fi înţeles tensiunea din cuvintele Ariei.

Ochii albaştri ai Ariei s-au mărit.

— Nici măcar nu mi-ai arătat încă inelul tău de logodnă!

Mi-am întins mâna.

— Este frumos, a spus Aria.

— Este. Dante l-a ales pentru mine.

Al doilea inel de logodnă şi a doua oară când nu era un semn de dragoste.

— Cât timp vei sta în Chicago? Ai timp să vii la o cafea?

— Vom pleca mâine dimineaţă. Luca vrea să se întoarcă la New York. Dar vom veni la nunta ta cu câteva zile mai devreme, aşa că poate ne putem întâlni la o cafea atunci, dacă nu vei fi prea ocupată.

— Nu, nu va fi o nuntă mare, aşa că vom avea timp să ne întâlnim la o cafea. Sună-mă când afli mai multe.

— Aşa voi face.

— Dar tu, Bibiana, ai timp să vii mâine? Nici noi nu am mai avut ocazia să vorbim de ceva vreme.

Bibiana şi-a muşcat buza.

— Cred că pot. Acum, că eşti aproape soţia şefului, Tommaso cu greu poate spune nu.

— Exact, am spus înainte de a mă întoarce din nou către Aria. Unde este Luca?

Aria s-a uitat în jur.

— A vrut să vorbească cu părinţii mei despre nunta lui Matteo cu Gianna. Durează mai mult decât mă aşteptam.

Ar anula logodna? Asta ar fi fost bârfa anului. Nu

Reilly îmi puteam imagina că ar fi riscat aşa ceva, oricât de mult ar fi refuzat Gianna.

Dante a apărut în pragul livingului, cu ochii aţintiţi asupra mea.

— Cred că trebuie să plec, am spus.

Le-am îmbrăţişat pe Aria şi Bibiana înainte să mă îndrept spre Dante, oprindu-mă în faţa lui.

— Plecăm?

Dante părea incredibil de tensionat.

— Da. Dar dacă vrei să mai rămâi, te poţi întoarce cu părinţii tăi.

Asta ar fi dus la mai multe bârfe. Nu puteai să apari la o petrecere cu logodnicul tău şi să pleci fără el.

— Nu cred că ar fi înţelept.

Pe chipul lui Dante s-a aşternut înţelegerea.

— Desigur.

înapoi în maşină, l-am întrebat:

— Este totul în regulă?

Acum, că eram logodiţi, am crezut că era în regulă să-l întreb.

Degetele lui în jurul volanului s-au încordat.

— Ruşii ne fac mai multe probleme decât de obicei şi cu siguranţă nu ajută nici faptul că Salvatore Vitiello a muritîn acest moment critic şi New York este condus de un Capo nou.

M-am uitat la el surprinsă. Când l-am

întrebat, nu mă aşteptam la un răspuns detaliat. Majoritatea bărbaţilor nu vorbeau despre afaceri cu soţiile lor, şi eu nici măcar nu eram căsătorită cu Dante încă.

Ochii lui Dante s-au îndreptat spre mine.

— Pari surprinsă.

— Sunt, am recunoscut eu. îţi mulţumesc că mi-ai dat un răspuns sincer.

— Cred că onestitatea este cheia unei căsnicii reuşite.

— Nu în căsătoriile pe care le cunosc, am spus ironic.

Dante şi-a înclinat capul.

— Adevărat.

— Deci nu crezi că Luca este un Capo bun?

— Este un Capo bun, sau va fi odată ce îşi va îndepărta adversarii.

A spus toate acestea într-un mod clinic. Ca şi cum eliminarea nu ar fi însemnat uciderea altor oameni, deoarece aceştia reprezentau un risc pentru puterea cuiva.

— Asta o să faci odată ce vei deveni şeful Outfit?

— Da, dacă va fi necesar, dar mi-am revendicat întâietatea în ultimii ani. Sunt considerabil mai în vârstă decât Luca.

Dar tot cel mai tânăr şef din istoria Outfit. Oamenii aveau să îl testeze şi pe el.

Dante a oprit în faţa casei părinţilor mei. A oprit motorul, a coborât şi a ocolit capota maşinii înainte de a-mi deschide uşa. I-am prins mâna şi m-am ridicat, apropiindu-ne trupurile atât de

mult pentru o clipă, încât ar fi fost uşor să-l sărut. Apoi a făcut un pas înapoi,

Cora Reilly restabilind distanţa potrivită dintre noi înainte de a mă conduce spre uşă. M-am întors cu faţa la el.

— Nu te văd niciodată cu un bodyguard. Nu este riscant să fii afară pe cont propriu?

Dante a zâmbit întunecat.

— Sunt înarmat şi, dacă cineva vrea să mă ia prin surprindere, să încerce doar.

— Eşti cel mai bun trăgător din Outfit.

— Printre cei mai buni, da.

— Bine, presupun că atunci mă pot simţi în siguranţă.

Era o glumă, dar Dante părea extrem de serios.

— Eşti în siguranţă.

Am ezitat Nu putea încerca să mă sărute? Aveam să ne căsătorim în patru săptămâni. Nu era ca şi cum ar fi trebuit să stăm departe unul de celălalt de dragul decorului. Când a devenit clar că Dante nu avea să facă prima mişcare, m-am apropiat de el şi l-am sărutat pe obraz. N-am îndrăznit să mă uit la faţa lui; în schimb, am descuiat uşa, m-am strecurat înăuntru şi am lăsat-o să se închidă în urma mea. Am aşteptat câteva clipe înainte să privesc pe fereastra de lângă uşă. Maşina lui Dante sa îndepărtat. Mă întrebam de ce nu a încercat să mă sărute. Oare pentru că nu eram căsătoriţi încă? Poate că el

credea că nu era potrivit să ne apropiem fizic înainte de nuntă. Sau poate era încă îndrăgostit de soţia lui? Nici măcar nu m-am uitat la mâna lui să văd dacă şi-a scos vechea verighetă. De aceea oamenii vorbeau despre mine astăzi?

capitolul 3

Bibiana a venit la mine în după-amiaza următoare, cu ochii roşii de plâns. Am mers în bibliotecă şi am invitat-o să se aşeze pe canapeaua de piele.

— Ce s-a întâmplat?

— Tommaso este supărat că nu sunt încă însărcinată. Vrea să merg la un medic să văd ce nu e în regulă.

Erau căsătoriţi de aproape patru ani, dar Bibiana lua contraceptive în secret.

— Poate că nu ar fi atât de rău să rămâi însărcinată. Dacă ai un copil, ai avea pe cineva pe care să-l iubeşti şi care să-ţi întoarcă iubirea.

Am cuprins-o cu braţul. Ultimii ani în care am văzut-o pe Bibiana devenind din ce în ce mai deprimată din cauza căsătoriei ei cu Tommaso au fost sfâşietori. Mi-aş fi dorit să fi putut face ceva pentru ea.

— Poate că ai dreptate. Şi poate că Tommaso nu mă va atinge dacă voi avea burtă mare, a clătinat din cap. Să nu vorbim despre

asta. Vreau să uit de necazurile mele pentru scurt timp. Să vorbim mai bine despre tine. Cum merg pregătirile pentru nuntă?

Am ridicat din umeri.

— Mama mea a rezervat o sală de bal într-un hotel. Singurul lucru pe care trebuie să-l fac este să-mi cumpăr o rochie de mireasă.

— Vrei să iei din nou o rochie albă?

— Nu cred. Mama nu crede că este potrivit. Poate crem. Ar trebui să fie în regulă.

Bibiana a pufăit.

— Cred că este ridicol să nu poţi purta o rochie albă doar pentru că ai mai fost căsătorită. Nu este ca şi cum a fost o căsătorie adevărată.

— Şşşt, am şuierat, aruncându-mi ochii spre uşa închisă a bibliotecii.

I-am spus Bibianei despre adevărata natură a căsătoriei mele cu Antonio cu ceva timp în urmă.

— Ştii că nimeni nu trebuie să ştie.

— Nu înţeleg de ce încerci să-l protejezi. E mort. Şi te-a folosit ca mijloc pentru un scop. Ar trebui să ai grijă de tine acum.

— Dar am grijă de mine. L-am ajutat pe Antonio să trădeze Outfit. A fi homosexual este o crimă, ştii asta.

— E ridicol.

— Ştiu, dar mafia nu se va schimba prea curând, indiferent cât de mult ne-am dori.

— Dacă nu vrei să-i spui lui Dante despre asta, atunci ce vei face în noaptea nunţii? Nu eşti îngrijorată că va realiza că nu ţi-ai consumat niciodată căsătoria cu Antonio?

— Poate că nu va observa.

— Dacă va fi ca prima mea dată, atunci va observa.

— Tommaso te-a tratat îngrozitor. Nu ai vrut, aşa ca bineînţeles că ai sângerat. Mă înfurii numai când mă gândesc la asta.

Bibiana a înghiţit în sec.

— Ce a fost, a fost. Chiar mi-aş fi dorit să fi fost căsătorită cu un bărbat homosexual.

A râs amar. Am luat-o de mână.

— Poate că vei avea noroc şi Tommaso va avea un atac de cord sau va fi doborât de ruşi.

Nici măcar nu era o glumă. Voiam ca Bibiana să scape de acel bărbat.

Bibiana a zâmbit.

— Cât de trist este că, de fapt, şi eu sper să se întâmple asta?

— Sigur că vrei să dispară. Te înţeleg. Toată lumea ar face-o.

Mi-a scrutat chipul.

— Dar tu? Vrei să te culci cu Dante?

— Categoric. Abia aştept.

Obrajii mi s-au încins, dar era adevărul şi nu vedeam nimic rău în a vrea să faci sex cu viitorul tău soţ. La urma urmei, Dante era un bărbat atrăgător.

— Atunci poate ar trebui să faci pregătiri ca să te asiguri că Dante nu-şi dă seama că prima ta căsătorie a fost de faţadă.

— Ce pregătiri? Să găsesc un bărbat cu care să mă culc? Nu îl voi înşela pe Dante. Cred că sexul se întâmplă în căsătorie.

în ciuda celor mai bune intenţii ale mele de a nu fi pus la inimă tot ce m-a învăţat mama şi de a nu fi lăsat cuvintele stricte ale profesorilor mei catolici să-mi pătrundă în creier, nu îmi puteam imagina să fiu aproape de cineva căruia nu îi eram loială.

Bibiana a izbucnit într-un râs înecat.

— Nu asta am vrut să spun, şi-a coborât vocea şi sa înroşit. M-am gândit că ai putea folosi un vibrator.

Pentru o clipă, nu am ştiut ce să spun. Nu m-am gândit niciodată la aşa ceva.

— De unde să iau un vibrator? Cu greu le-aş putea cere bodyguarzilor tatălui meu să mă ducă la un sex shop. Mama ar muri de ruşine dacă ar afla.

Şi, cel mai probabil, eu aş fi murit de ruşine imediat ce aş fi trecut pragul unui astfel de magazin.

— Mi-aş dori să ţi-l iau eu, dar dacă Tommaso ar afla, ar fi furios.

Vânătăile de pe pomeţii Bibianei de la ultima răbufnire a lui Tommaso nu au dispărut încă.

— Probabil e cel mai bine aşa. Oricum nu-mi place ideea de a face sex cu un obiect neînsufleţit. 0 să găsesc eu o soluţie.

— Dante va fi, probabil, prea învăluit în propriile sale nevoi pentru a observa oricum. Aşa sunt bărbaţii.

Asta nu suna prea reconfortant. Speram că

Dante avea să fie atent şi la nevoile mele.

Când data de 5 ianuarie, ziua nunţii mele, a venit în sfârşit, am simţit o urmă de nervozitate – şi nu numai din cauză că avea să urmeze noaptea nunţii. Ştiam că aceasta era a doua mea şansă la o căsnicie fericită. Majoritatea oamenilor din lumea noastră nu aveau asta, îşi trăiau viaţa în căsnicii mizerabile până când moartea îi despărţea în cele din urmă.

în timp ce mergeam pe culoar în rochia mea crem cu paiete, m-am simţit mai plină de speranţă decât mă simţisem de multă vreme. Dante arăta sofisticat în costumul şi vesta lui de culoare neagră. Ochii lui nu mau părăsit în niciun moment şi, în timp ce tatăl meu mă încredinţa lui, eram sigură că am văzut o urmă de aprobare şi apreciere în expresia noului meu soţ. Mâna lui era caldă în jurul mâinii mele, iar zâmbetul scurt pe care mi l-a oferit înainte ca preotul să-şi înceapă predica m-a făcut să vreau să mă ridic pe vârfuri şi să-l sărut.

Mama plângea tare în primul rând. Arăta de parcă nu putea fi mai fericită, iar tatăl meu practic radia de mândrie. Doar fratele meu, Orazio, care sosise cu doar două ore în urmă din Cleveland, unde lucra pentru Outfit, părea că abia aştepta să plece. Preferam să văd zâmbetele

încurajatoare ale Bibianei şi ale Ariei. în timp ce preotul vorbea, i-am tot aruncat priviri lui Dante, iar ceea ce am văzut pe chipul lui mi-a sfâşiat inima. Din când în când, tristeţea îi întuneca expresia. Amândoi am pierdut pe cineva, dar pentru Dante persoana respectivă a fost iubirea vieţii lui, dacă dădeai crezare zvonurilor. Aş fi putut vreodată să concurez cu aşa ceva?

Când a venit timpul sărutului nostru, Dante s-a aplecat fără ezitare şi şi-a apăsat buzele calde de ale mele. Cu siguranţă nu se simţea ca un om de gheaţă.

Cuvintele mamei mi-au apărut în minte şi un fior de emoţie a trecut prin mine. Poate că nu l-aş fi putut face pe Dante să-şi uite prima lui soţie – şi nici nu voiam asta – dar l-aş fi putut ajuta să meargă mai departe.

După biserică, am mers cu toţii la hotel pentru următoarele festivităţi. A fost primul moment de intimitate dintre mine şi Dante ca şi cuplu căsătorit. Nu m-a ţinut de mână în timp ce conducea, dar probabil că nu era genul de tip sensibil. Ceea ce m-a îngrijorat mai mult au fost tensiunea din maxilarul lui şi oţelul din ochi.

— Cred că a mers bine, nu crezi? am spus când tăcerea a devenit prea apăsătoare.

Ochii lui Dante s-au îndreptat brusc spre mine.

— Da, preotul a făcut o treabă bună.

— Mi-aş fi dorit ca mama să nu fi plâns atât de mult. De obicei, se pricepe mai bine să se adune.

Dante a zâmbit încordat.

— E fericită pentru tine.

— Ştiu.

Am făcut o pauză.

— Tu eşti fericit?

Ştiam că era o întrebare riscantă. Faţa i s-a întunecat vizibil.

— Sigur că sunt mulţumit de această uniune.

Aşteptam ceva mai mult, dar restul drumului a trecut în tăcere. Nu am vrut să începem căsnicia noastră cu o ceartă, aşa că am lăsat-o baltă.

Când am coborât din maşină şi ne-am îndreptat spre intrare, Dante mi-a atins spatele.

— Eşti foarte frumoasă, Valentina.

M-am uitat la el, dar privirea Iui era îndreptată înainte. Poate că şi-a dat seama cât de rece s-a comportat în maşină şi s-a simţit vinovat.

Sala de bal a hotelului era frumos decorată cu trandafiri roz şi albi. Dante şi-a ţinut mâna pe talia mea, în timp ce ne îndreptam spre masa noastră sub uralele oaspeţilor. Cei mai mulţi dintre ei au sosit înaintea noastră şi erau aşezaţi deja la mesele lor. împărţeam o masă cu părinţii şi fratele meu, cu părinţii lui Dante, precum şi cu sora lui şi cu soţul ei. Nu vorbisem cu părinţii lui

Dante, cu excepţia câtorva ocazii de conversaţie. Au fost totuşi destul de drăguţi. Fratele meu, Orazio, s-a prefăcut că era ocupat cu ceva pe iPhone, dar ştiam că încerca doar să evite întrebările tatălui nostru.

Aria şi Luca şi Matteo şi Gianna, precum şi restul familiei Scuderi au ocupat masa din dreapta noastră. Aria mi-a zâmbit înainte de a-şi întoarce privirea atentă către sora ei şi Matteo, care păreau pe punctul de a se certa. Cei doi ar fi avut o căsnicie dată naibii. Pe Matteo nu păreau să-l deranjeze fulgerele pe care Gianna le trimitea în direcţia lui.

— Arătaţi frumos împreună, a spus Ines, atrăgându-mi atenţia înapoi la masa noastră.

Dante mă privea cu o expresie imposibil de citit.

Servitorii au ales tocmai acel moment pentru a intra în sala de bal cu farfuriile.

După cina cu patru feluri, a venit în sfârşit timpul pentru dansul nostru. Dante m-a condus spre ringul de dans şi m-a tras la pieptul lui. I-am zâmbit. îl simţeam cald şi puternic şi era un dansator bun. Mirosea perfect, ca o briză caldă de vară şi ceva foarte masculin. Abia aşteptam să împart patul cu el, să văd ce ascundea sub ţesătura costumului său scump. Dacă am fi fost singuri, mi-aş fi sprijinit obrazul de umărul lui, dar toată lumea ne privea şi nu credeam că lui Dante îi plăcea să arate intimitate în public.

Desigur, oaspeţilor noştri nu le-a păsat.

Curând, au început să strige:

— Bacio, bacio!

Dante s-a uitat la mine cu o sprânceană înclinată.

— Să le onorăm dorinţele sau să-i ignorăm?

— Cred că ar trebui să le onorăm dorinţele.

Chiar îmi doream mult de tot să le onorez dorinţele.

Dante şi-a întărit strânsoarea pe spatele meu şi şi- a apăsat ferm buzele de ale mele. Ochii lui albaştri erau aţintiţi asupra mea şi, pentru o clipă, am fost sigură că vedeam în ei ceva asemănător căldurii. Dar apoi oaspeţii au inundat ringul de dans pentru a se alătura dansului şi sărutul nostru s-a terminat. La scurt timp, Fiore Cavallaro m-a rugat să dansez cu el, iar Dante a trebuit să danseze cu mama lui. I-am zâmbit socrului meu, neştiind cum să acţionez în preajma lui. Avea aceeaşi detaşare rece ca şi Dante.

— Eu şi soţia mea speram că Dante va alege pe cineva care nu a mai fost căsătorită înainte, a spus el şi am reuşit cu greu să-mi maschez şocul.

Zâmbetul de pe faţa mea a devenit greu de menţinut, dar nu voiam ca oamenii să-şi fi dat seama că Fiore a spus ceva care mă durea.

— înţeleg, am spus încet.

— Dar raţionamentul lui ne-a convins. Dante are nevoie în curând de un moştenitor, iar cineva care nu este atât de tânără s-ar putea dovedi o mamă mai bună pentru nepoţii noştri.

Am dat din cap. Logica lor rece era ceva ce uram cu toată fiinţa mea. Nu că aş fi putut să-i spun asta.

— Nu intenţionez să par crud, dar aceasta este o căsătorie de convenienţă şi sunt sigur că ştii ce se aşteaptă de la tine.

— Ştiu. Şi abia aştept să am copii cu Dante.

Era adevărat. întotdeauna mi-am dorit copii. Chiar m-am gândit la fertilizarea în vitro când eram căsătorită încă cu Antonio, dar îmi doream şansa de a-l cunoaşte mai bine pe Dante, înainte de a fi încercat să rămân însărcinată. Desigur, nici asta nu-i puteam spune tatălui său.

Când a început următoarea melodie, fratele meu a preluat locul de la Fiore aşa cum era de aşteptat.

— Mă bucur că ai putut veni, i-am spus în timp ce ridicam privirea spre el.

Avea ochii mei de un verde închis şi părul aproape negru, dar acestea erau singurele asemănări dintre noi. Nu am fost niciodată apropiaţi, însă nu pentru că eu nu aş fi încercat. Nu eram sigură dacă asta urma să se schimbe vreodată. Avea resentimente faţă de tatăl nostru pentru că m-a cocoloşit şi, uneori, credeam că avea resentimente şi faţă de mine pentru că am avut o viaţă mai uşoară decât el.

— Nu pot sta mult, a spus el simplu.

Am dat din cap, neaşteptându-mă la altceva. Orazio l-a evitat pe tatăl nostru pe cât de mult posibil.

M-am bucurat când Pietro, soţul lui Ines, m-a rugat să dansez cu el. Era un bărbat tăcut şi nu mă călca pe picioare, aşa că nu m-ar fi deranjat să dansez cu el până la sfârşitul serii pentru a evita conversaţiile incomode. Bineînţeles că ar fi fost peste măsură de nepotrivit. După dansul meu cu Pietro, ospitalitatea impunea să dansez cu şeful New York-ului. în timp ce Aria părea acum că se simte perfect confortabil în preajma lui Luca, eu cu siguranţă nu mă simţeam astfel. Cu toate acestea, i-am acceptat mâna când mi-a întins- o. Nu zâmbea. Am văzut un zâmbet adevărat pe chipul lui doar când s-a uitat la Aria.

Dante era înalt şi musculos, dar cu Luca chiar şi eu trebuia să-mi înclin capul pe spate pentru a menţine contactul vizual. Ştiam că oamenii ne priveau în timp ce dansam. Privirea de oţel a lui Dante, în special, ne urmărea fiecare mişcare pe care o făceam, deşi dansa cu Aria. Nu că Luca ar fi părut mult mai fericit de faptul că Dante o îmbrăţişa pe Aria. Bărbaţii din lumea noastră erau posesivi. Bărbaţii ca Dante şi Luca erau cu totul altceva.

Când melodia s-a terminat şi a început următoarea, cu greu mi-am putut ascunde uşurarea.

Luca avea o expresie cunoscătoare pe faţă. Probabil că era obişnuit ca oamenii să se simtă inconfortabil în prezenţa lui. Următorul meu partener de dans a fost Matteo. Nu îl cunoşteam prea bine, dar am auzit de temperamentul lui şi

de priceperea lui în mânuirea cuţitului.

— Se poate? a întrebat el cu o plecăciune exagerată. Am făcut o reverenţă ironică la rândul meu.

— Desigur.

Surpriza i-a fulgerat în ochi. M-a tras spre el cu un rânjet de rechin.

Mai aproape decât a riscat Luca. Mai aproape decât ar fi riscat orice om în toate minţile.

— Cred că l-am văzut pe soţul tău tresărind puţin acum, a murmurat el. Bănuiesc că acesta este echivalentul unei izbucniri emoţionale pentru un om rece ca el.

Am expirat, încercând să-mi înăbuş râsul.

— Nu-ţi place să te învârţi în jurul problemei, nu-i aşa?

Ochii lui întunecaţi sclipeau de veselie.

— Oh, îmi plac destul de mult problemele, nu-ţi face griji.

Am izbucnit în râs. Şi nu un chicot demn de o doamnă, reţinut. Era un râs strident.

— Sunt destul de sigură că asta a fost ceva nepotrivit.

Simţeam câteva capete întorcându-se în direcţia noastră, dar nu m-am putut abţine.

— Ai dreptate. Am fost avertizat să mă port frumos în preajma soţiei şefului pentru a nu provoca o ruptură între familiile din New York şi Chicago, a spus el uşor.

— Nu-ţi face griji. Nu o să te dau de gol.

Matteo a făcut cu ochiul.

— Mă tem că este prea târziu pentru asta.

— Cred că este rândul meu din nou, a spus Dante, apărând lângă noi, cu o privire dură aţintită asupra lui Matteo care părea complet netulburat.

Matteo a făcut un pas înapoi.

— Desigur. Cine ar putea sta departe de o asemenea frumuseţe brunetă pentru mult timp?

S-a aplecat şi mi-a sărutat mâna. Am înţepenit, nu din cauza sărutului lui, ci din cauza privirii din ochii lui Dante. Mi-am strecurat rapid mâna într-a lui şi am strâns-o, iar deodată Aria a venit lângă noi.

— Matteo, ar trebui să dansezi cu mine acum.

Ceea ce a şi făcut, iar Aria l-a îndepărtat inteligent de mine şi de Dante.

— Credeam că vrei să dansezi cu mine? am spus pe un ton indiferent, forţat, fixând chipul dur al lui Dante.

Ochii lui albaştri s-au fixat asupra mea. M-a cuprins cu braţul şi a început să ne mişte în ritmul muzicii. Nu eram sigură care era sursa furiei lui: gelozia sau lipsa de respect a lui Matteo.

— Ce ţi-a spus? a întrebat Dante în cele din urmă.

— Hm?

— Ce te-a făcut să râzi?

Poate că gelozia era forţa motoare majoră

până la urmă. Asta m-a făcut incredibil de fericită.

— A făcut o glumă despre probleme, înţelegerea a acoperit chipul lui Dante.

— Ar trebui să fie mai atent.

Ameninţarea era evidentă. Bine că Matteo şi Luca nu au auzit.

— Cred că este puţin încordat din cauza problemelor dintre Gianna şi el.

— Din câte am auzit, el a fost întotdeauna volatil, chiar înainte de logodna lui cu fata lui Scuderi.

— Nu toată lumea se poate controla la fel de bine ca tine, am spus eu ironic.

El a ridicat din sprâncene, dar nu a spus nimic în schimb.

La scurt timp după miezul nopţii, Dante şi cu mine ne-am scuzat. Hotelul ne-a oferit cel mai mare apartament al lor pentru a petrece noaptea, dar Dante a preferat să ne întoarcem acasă şi chiar m-am bucurat. Eram dornică să mă mut în sfârşit în casa lui Dante. Deşi eram de asemenea îngrijorată, deoarece a locuit acolo şi cu soţia decedată. Probabil era plină de multe amintiri. Bibiana şi-a încrucişat degetele când am trecut pe lângă ea şi nu m-am putut abţine să nu zâmbesc.

capitolul 4 *

M-am bucurat că era timpul pentru noaptea nunţii noastre. Prima mea noapte a nunţii adevărată. Am aşteptat prea mult.

în drum spre conacul lui Dante de pe Gold Coast din Chicago, niciunul dintre noi nu a vorbit. Tăcerea părea să fi devenit o tradiţie urâtă pentru noi. Urmăream traficul prin fereastra pasagerului în timp ce încercam cu disperare să-mi ascund nervozitatea în creştere. Era posibil să simţi emoţie şi groază în acelaşi timp?

Dante a încetinit pe măsură ce ne-am apropiat de un imens conac cafeniu cu trei etaje. Porţile din fier forjat s-au deschis când a apăsat un buton de pe tabloul de bord şi am trecut prin acestea, apoi ne-am îndreptat spre garajul dublu. Conacul familiei mele nu era prea departe. Era mai mic decât casa lui Dante, aşa cum era de aşteptat. Adjunctul şefului nu putea avea o casă mai mare decât Capo-ul său.

După ce Dante a parcat lângă un SUV

Mercedes, a coborât. A ocolit maşina şi mi-a deschis uşa, apoi şi-a

întins mâna şi m-a ajutat să ies din maşină, ceea ce era dificil cu rochia mea. Mâna lui era caldă şi stabilă. Eram întotdeauna surprinsă că pielea lui nu era rece ca gheaţa aşa cum era personalitatea lui. Mi-a dat drumul în momentul în care m-am ridicat şi aproape că m-am întins după mâna lui, dar m-am oprit. Nu voiam să-l forţez. Poate că putea să se relaxeze doar în spatele uşilor închise.

M-a condus printr-o uşă laterală în holul conacului. Podeaua şi scara erau din lemn de esenţă tare, închis la culoare, iar un candelabru arunca o strălucire blândă asupra noastră. Era ciudat de linişte. Ştiam că Dante avea o menajeră şi o bucătăreasă, care se ocupau de gospodărie pentru el.

— Le-am dat ziua liberă Zitei şi lui Gaby, a spus el pe un ton nonşalant.

Putea oare să mă citească atât de uşor?

— Asta e bine, am spus, apoi m-am îngrozit la cum ar fi putut suna asta.

Nu era ca şi cum credeam că aveam să distrăm toată casa cu zgomotele din dormitor, dar preferam să avem intimitate totală pentru prima noastră noapte împreună.

Dante s-a îndreptat direct spre scară, apoi s-a oprit cu o mână pe balustradă pentru a se uita înapoi la mine. M-am oprit în mijlocul holului, dar m-am repezit spre el şi l-am urmat sus. Aveam numai fluturi în stomac.

Aceasta era a doua mea noapte a nunţii, dar eram aproape la fel de lipsită de experienţă precum am fost cu toţi acei ani în urmă, ceva ce speram că avea să se schimbe în seara asta. Antonio şi cu mine ne-am sărutat ocazional la începutul căsniciei noastre şi chiar mi-a atins sânii prin cămaşa de noapte de câteva ori, dar când mi-a devenit clar că nu-i plăcea, am abandonat acele încercări zadarnice de intimitate.

Am vrut să devin o soţie adevărată, o femeie adevărată şi, spre deosebire de Antonio, ştiam că Dante era perfect capabil să consume căsnicia noastră. Dar asta era şi problema mea. Dacă Dante observa că sunt virgină? Aş fi putut să-i ascund asta? Poate dacă i-aş fi cerut să stingă luminile, aş fi putut să-mi ascund disconfortul sau să fi dat vina pe faptul că mă simţeam agitată pentru că eram cu altcineva decât Antonio. Dar dacă îmi simţea himenul? Ce i-aş fi spus atunci? Ar fi trebuit să folosesc un vibrator pentru a scăpa de el, dar partea romantică din mine nu a vrut să-mi pierd virginitatea cu un dispozitiv. Era ridicol.

Gândurile mi-au fost întrerupte când Dante a deschis uşa dormitorului matrimonial şi a făcut un gest, invitându-mă înăuntru. Am trecut pe lângă el, rochia mea de mireasă foşnind uşor. I-am aruncat o privire rapidă în trecere pentru a-i măsura starea de spirit, dar, ca de obicei,

expresia lui era de necitit. Patul matrimonial era din lemn negru, cu cuverturi din satin negru. Pentru o clipă, m-am întrebat dacă păstra totul negru de la moartea soţiei sale. Şi apoi un gând mai urât i-a luat locul: era acelaşi pat pe care l-a împărţit cu prima lui soţie?

— Baia este prin uşa aceea, a spus Dante, făcând un semn din cap către o uşă din lemn închis la culoare din dreapta mea.

Am ezitat. Voia să mă împrospătez? A închis uşa dormitorului şi a început să-şi slăbească cravata. Nu voia să mă dezbrace? S-a îndreptat spre fereastră şi s-a uitat afară, cu spatele la mine. Am înţeles aluzia. Dezamăgită, am intrat în baia de marmură. Era marmură neagră, aşa că poate lui Dante pur şi simplu îi plăcea negrul. M-am îndreptat spre fereastra care era îndreptată în aceeaşi direcţie cu cea din dormitor, întrebându-mă dacă Dante vedea aceeaşi privelişte pe care o vedeam şi eu – lacul zbuciumat, norii negri care punctau cerul albastru al nopţii şi acopereau luna plină – sau era departe, pierdut în amintiri? Ideea asta m-a făcut să mă simt inconfortabil, aşa că m-am întors de la fereastră şi am început să mă dezbrac înainte de a face un duş rapid. Mi-am epilat picioarele cu ceară atunci când m-am pregătit pentru nuntă, aşa cum era tradiţia, aşa că nu era nevoie să mă rad. După ce m-am uscat, mi- am îmbrăcat cămaşa de noapte din satin de

culoarea prunei pe care am cumpărat-o pentru această ocazie şi mi-am periat părul. Am simţit din nou fluturi în stomac din cauza nervilor şi emoţiei. Mi-a luat câteva clipe să mă adun, să arăt ca femeia cu experienţă care trebuia să fiu; apoi m-am întors înapoi în dormitor. Dante nu s-a mişcat din locul lui de la fereastră. Mi-am permis un moment să-l admir în costumul lui negru. Părea puternic şi sofisticat, de neatins, cu mâinile împinse în buzunare. Un om de gheaţă, rece, lipsit de emoţii, controlat.

Mi-am dres glasul nervos, şi el s-a întors spre mine. Ochii lui albaştri şi reci mi-au scanat corpul pentru scurt timp, dar expresia lui nu s-a schimbat Nu era nici măcar o sclipire de dorinţă în ei. Nu era nimic. Ar fi putut la fel de bine să fi fost sculptat din piatră. Măcar Antonio mi-a complimentat frumuseţea mea în noaptea nunţii noastre. Chiar m-a sărutat, a încercat să se prefacă că mă doreşte, dar a devenit destul de repede evident că sărutul nu însemna nimic pentru el.

Dar ce l-a oprit pe Dante? M-am dezumflat în sinea mea când i-am văzut reacţia. Ştiam că mulţi bărbaţi mă găseau atrăgătoare şi nu m-au văzut niciodată îmbrăcată aşa sumar, dar Dante nu părea să fi fost interesat de mine. Ştiam că soţia lui nu semăna deloc cu mine. Eu eram înaltă şi brunetă, ea era scundă şi cu părul castaniu deschis.

— Poţi să te întinzi. 0 să fac un duş, a spus el.

Privirea i s-a mutat pentru un moment aproape insesizabil, dar apoi a intrat în baie şi a închis uşa după el.

încercând să-mi combat frustrarea, m-am apropiat de pat şi m-am strecurat sub cuverturi. Cu Antonio, ştiam că nu avea să reacţioneze la corpul meu aşa cum îmi doream, dar mă gândeam că avea să fie diferit cu Dante. Poate că avea nevoie de un moment pentru a-şi aduna gândurile. Nu putea fi uşor pentru el astăzi. Şi-a iubit soţia şi să se căsătorească din nou trebuia să fi fost foarte greu pentru el. Poate că avea nevoie de un duş pentru a se pregăti mental pentru noaptea nunţii.

Duşul a durat mult timp şi, în cele din urmă, pleoapele mi s-au îngreunat Am încercat să lupt cu oboseala, dar la un moment dat trebuie să fi aţipit pentru că m-am trezit brusc când am simţit patul mişcându-se. Ochii mei s-au îndreptat spre partea unde se întindea Dante. Pieptul lui era gol şi nu voiam altceva decât să-mi trec mâinile peste stomacul şi pieptul lui uşor bronzat şi ferm. Ochii lui reci s-au fixat asupra mea. Era imposibil să-mi fi dat seama ce gândea. Avea să se întindă spre mine acum?

M-am întins pe spate, aşteptând ca el să facă ceva, nervoasă, emoţionată şi speriată. A trebuit să mă opresc să fac eu primul pas. Ar fi

fost prea direct.

— Trebuie să mă trezesc devreme mâine, a spus el simplu, apoi a stins lumina şi s-a îndepărtat de mine.

M-am bucurat că întunericul mi-a ascuns şocul şi dezamăgirea. Am mai aşteptat câteva minute să se răzgândească, să-şi revendice drepturile, dar nu a făcut- o. S-a întins lângă mine liniştit şi nemişcat, cu spatele la câţiva centimetri de braţul meu.

Eram rănită şi m-am întors cu spatele, departe de el. Lui Dante îi plăceau femeile, aşa că de ce nu a vrut să se culce cu mine? Ce era în neregulă cu mine încât, după două nopţi ale nunţii, eram încă la fel de neatinsă ca zăpada virgină? Nu eram sigură că aş fi putut trece prin asta din nou. Voiam să experimentez pasiunea, voiam să fiu dorită. Cu Antonio, ştiam că încercarea de a-l seduce era o bătălie pierdută de la început, dar cu Dante trebuia măcar să încerc. Chiar dacă încă îşi iubea soţia, era bărbat. Avea dorinţe şi eram perfect capabilă să-i ofer

Reilly ceea ce avea nevoie fizic, chiar dacă îşi ţinea emoţiile ascunse.

I-am ascultat respiraţia calmă. Deşi nu ne atingeam, simţeam căldura radiind din el. Nu era un om de gheaţă. Trebuia să fi existat o modalitate de a-i distruge masca.

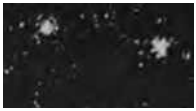

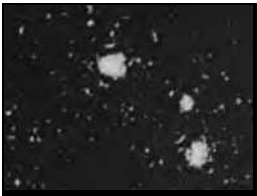

capitolul 5

ante nu era în pat când m-am trezit a doua zi dimineaţă. Partea lui de pat era rece când mi-» am apăsat palma pe ea, înăbuşindu-mi furia.

Dm-am asigurat că uşa era închisă înainte de a-mi strecura mâna în chiloţi. De-a lungul anilor cu Antonio, am învăţat să îmi ofer plăcere cu ajutorul degetelor. Mi- am îngropat faţa în perna lui Dante, inhalând parfumul lui de mosc şi mi-am imaginat că mă atingea în timp ce mă mângâiam până la orgasm. După aceea, m-am întins puţin pe spate, privind în tavan, dorind să plâng şi să râd în acelaşi timp.

M-am dat jos din pat, m-am îndreptat spre baie şi m-am făcut prezentabilă fără grabă. Mi-am ales o rochie maro care se strângea deasupra genunchilor şi un cardigan roşu drăguţ din caşmir. Chiar dacă lui Dante nu-i păsa, mă simţeam mai confortabil dacă depuneam efort pentru ţinutele mele. Am părăsit dormitorul, am ezitat şi am privit pe coridorul lung, întrebându-mă ce se ascundea în spatele celorlalte uşi. Va trebui să explorez altă dată. în schimb, am coborât scările.

Nu eram sigură dacă eram aşteptată jos la micul dejun. Nu îmi cunoşteam noua casă, nu cunoşteam oamenii care lucrau aici şi, cel mai rău, nu îl cunoşteam pe stăpânul casei, soţul meu.

Uşile duble erau întredeschise şi m-am apropiat de ele, apoi am zăbovit o clipă în faţa lor înainte să intru. Mă aşteptam ca Dante să fi plecat deja şi am fost surprinsă când l-am găsit aşezat la masa din livingul imens. Ca şi în restul casei, podeaua era din lemn închis la culoare, pereţii bej deschis, iar mobilierul întunecat şi impunător.

Ziarul ascundea chipul lui Dante, dar l-a coborât când m-a auzit intrând. Pantofii mei cu toc maro ţăcăneau pe podeaua din lemn de esenţă tare în timp ce mă apropiam încet de masă, neştiind cum să acţionez în jurul lui. Antonio a fost mai întâi prietenul meu, şi apoi soţul meu, dar nu era nimic între mine şi Dante. Eram străini.

Masa era pregătită pentru două persoane, dar farfuria mea nu era lângă cea a lui Dante, ci era aşezată la celălalt capăt al mesei. M-am uitat la distanţa dintre mine şi Dante, m-am gândit să ignor configuraţia şi să stau lângă Dante, dar apoi mi-am pierdut curajul şi mam aşezat la capătul mesei.

— Sper că ai dormit bine? a întrebat Dante cu vocea lui lină.

Nu a lăsat jos ziarul, încă se ţinea de el şi

aveam senzaţia că avea să fie din nou o barieră între noi, în curând.

Vorbea serios?

— Prea bine, am spus, neputând opri aluzia.

Nu şi-a dat seama că mă aşteptam la ceva mai mult de la prima noastră noapte împreună?

— Trebuie să mă pregătesc pentru o întâlnire cu Luca. Va fi aici în curând pentru că se va întoarce la New York în seara asta, dar i-am spus că ai fi încântată să-i ţii companie Ariei în timp ce discutăm despre afaceri.

Mă îndoiam că Aria avea nevoie de compania mea. Ea avea familia aici. Acesta era doar un mod de a mă ţine ocupată, nimic altceva. Dacă şi-ar fi dorit o soţie naivă, poate ar fi trebuit să fie de acord să se căsătorească cu cineva mai tânăr. Dar îmi plăcea Aria şi ar fi fost nepoliticos să retrag invitaţia, aşa că am zâmbit forţat.

— Este foarte atent din partea ta.

Sarcasmul îmi nuanţa cuvintele. Acum că eram căsătoriţi, ar fi fost mai greu să menţin masca politicoasă.

Dante mi-a întâlnit privirea şi era ceva în ochii lui care m-a făcut să-mi cobor genele şi să iau un croissant. Nu îmi era foame, dar era mai bine decât să nu fi făcut nimic. Foşnetul hârtiei mi-a atras atenţia înapoi la celălalt capăt al mesei. După cum era de aşteptat, Dante a dispărut în spatele ziarului său. Aşa voia el să se desfăşoare căsătoria noastră? Nici măcar nu mi-a arătat casa încă.

— Ai vrea să îmi arăţi împrejurimile? Cu greu pot găzdui oaspeţi fără să cunosc drumul prin casă.

Dante şi-a coborât din nou ziarul şi l-a împăturit pe masă. Simţeam nevoia nerezonabilă de a-l rupe în bucăţi.

— Ai dreptate.

Emoţia a năvălit în mine, dar s-a risipit rapid la următoarele cuvinte.

— Gaby!

O clipă mai târziu, o uşă pe jumătate ascunsă în spatele unui dulap masiv s-a deschis şi o adolescentă scundă a intrat în cameră, îndreptându-se către Dante.

— Da, domnule. Cu ce vă pot ajuta?

A fost greu să îmi maschez surpriza. Gaby arăta de parcă ar fi fost la liceu. Cum putea să fie menajeră în această casă?

— Soţiei mele, a spus Dante, dând din cap în direcţia mea, iar Gaby s-a întors scurt spre mine cu un zâmbet timid, i-ar plăcea să facă un tur al casei. Sunt ocupat, aşa că te rog să-i arăţi casa.

Gaby a dat din cap şi s-a îndreptat spre mine.

— Aţi vrea să mergeţi acum?

Vocea ei era ezitantă, dar puteam vedea curiozitatea în ochii ei. Am înghiţit ultima firimitură a croasantului şi am turnat cafea în cană.

— Da, te rog. îmi voi lua cafeaua cu mine dacă e în regulă?

Gaby a făcut ochii mari şi a aruncat o privire spre Dante, care se întorcea să-şi citească ziarul. Nu mi s-a părut ocupat. Dacă avea timp să citească ştirile, de ce nu mi-ar fi putut arăta casa? Dar nu aş fi provocat o scenă în faţa lui Gaby. Dante trebuie să ne fi simţit pe mine şi pe Gaby privindu-l în aşteptare, pentru că a ridicat ochii.

— Aceasta este casa ta acum, Valentina. Poţi face orice doreşti.

Deci ne asculta conversaţia. Şi mă întrebam dacă ceea ce a spus era într-adevăr adevărat. Mi-aş fi dorit să fi fost mai curajoasă ca să fi putut testa teoria. M-am întors către Gaby şi mi-am luat cana în mâini.

— Atunci să mergem.

Ea a dat din cap şi m-a condus către uşa pe care a venit mai devreme.

— Am putea începe din bucătărie şi camera personalului?

— Fă ce crezi că este mai bine, am spus. Tu cunoşti casa mai bine decât mine.

Din nou, un zâmbet timid i-a trecut peste chip. în spatele uşii era un coridor îngust, care ducea într-o bucătărie vastă. Oalele atârnau de cârlige ataşate de tavan. Totul era din oţel inoxidabil şi mi-a amintit mai mult de o bucătărie de cantină decât de un loc în care se pregăteau mesele de familie. 0 femeie în vârstă, plinuţă, stătea la cuptor şi verifica temperatura. înăuntru se gătea ceea ce părea a fi fost o friptură de miel.

Am presupus că aceasta era bucătăreasa, Zita. S-a întors când ne-a auzit intrând şi şi-a şters mâinile de şorţul alb. Părul ei negru avea şuviţe argintii în el şi era prins într- o plasă de păr deasupra capului. Bănuiam că avea undeva la cincizeci şi cinci de ani.

— îi prezint casa stăpânei noastre, a spus Gaby entuziasmată.

Am tresărit la folosirea cuvântului „stăpână”. Suna de parcă eram o dominatoare cu bici. Poate că lui Dante îi plăcea să fie numit „domnule”, dar eu cu siguranţă nu puteam să trăiesc ca „stăpână”.

— Vă rog să-mi spuneţi Valentina, am spus eu repede. Amândouă.

I-am zâmbit Zitei, dar ea nu mi-a întors gestul. Buzele ei erau strânse şi mă scruta din cap până în picioare, cu o expresie de dezaprobare pe faţă.

— Ar fi fost frumos să vă fi cunoscut înainte de nuntă, a spus Zita cu trufie.

M-am forţat să rămân calmă, chiar dacă nu-mi plăcea tonul ei. Nu am vrut să încep relaţia cu personalul din casă cu stângul.

— Dante nu m-a invitat niciodată şi nu am crezut că este potrivit să mă autoinvit.

Ea a pufăit.

— Pe stăpâna Caria ne-a prezentat-o înainte de nuntă.

Am înţepenit la pomenirea primei soţii a lui Dante, nu m-am putut abţine. Puteam auzi condamnarea în vocea ei. Ea mă considera mai

puţin demnă decât Caria. Aveam senzaţia că nu avea sa mă lase să uit acest lucru. Nu aşteptam cu nerăbdare o luptă de voinţă cu ea şi cu siguranţă nu aveam răbdare pentru aşa ceva astăzi. în schimb, m-am uitat prin bucătărie, încercând să mă prefac că nu eram deranjată de comentariul ei.

— Deci Caria gătea des aici?

Zita mi-a aruncat o privire şocată.

— Desigur că nu. Era stăpâna casei. Ea nu gătea sau făcea curat Asta făceam eu şi Febe, înainte ca Gaby să îi ia locul lui Febe.

Gaby se agita nervoasă. Era clar că nu ştia ce să facă.

— Ei bine, eu voi veni la bucătărie des. îmi place să gătesc, am spus.

Zita şi-a îndreptat umerii.

— Nu ştiu dacă stăpânul Dante va permite acest lucru. Am luat o înghiţitură din cafea, întorcându-i privirea constant.

— Dante mi-a spus că pot face tot ce vreau.

Ea şi-a ferit privirea, încruntându-se. Ştiam că încă nu s-a terminat.

— De ce nu-mi arăţi şi restul casei, Gaby? Trebuie să mă asigur că sunt gata când soseşte Aria.

Gaby a dat repede din cap.

— Desigur, stă... Valentina.

M-a condus în camera din spatele bucătăriei. Părea să fi fost un fel de cameră comună pentru personal. Erau două paturi, un televizor mic şi o canapea. Fără scaune sau masă, dar am presupus

că personalul se aduna de obicei în jurul mesei de lemn din bucătărie, deoarece evident că nu era folosită pentru mesele lui Dante. Mai era şi o baie mică cu duş în spatele unei uşi albe.

— Aici vă petreceţi timpul tu şi Zita când nu lucraţi?

Gaby a clătinat din cap.

— Stăm în bucătărie. Camera aceasta este mai ales pentru paznici, deoarece ei stau şi noaptea.

— Unde sunt ei acum?

Nu am văzut niciun gardian până acum.

— Sunt afară. Fie patrulează terenul, fie sunt în postul de pază.

— Există camere de supraveghere?

— Oh, nu, domnul Cavallaro nu le-a vrut. Este un om foarte retras.

Nicio surpriză aici.

S-a îndreptat spre o altă uşă.

— Pe aici.

Am păşit în partea din spate a holului. Gaby a arătat spre cele două uşi din hol.

— Acesta este biroul domnului Cavallaro şi aceasta este biblioteca. Domnului Cavallaro nu-i place să fie deranjat când este în biroul lui.

S-a îmbujorat.

— Să fie deranjat de noi, vreau să spun. Probabil că este fericit să fie deranjat de tine.

Şi-a muşcat buza.

I-am atins umărul.

— Am înţeles. Deci mai sunt şi alte camere la

acest etaj?

— Doar camera de zi şi de luat masa şi baia pentru oaspeţi.

în timp ce Gaby mă conducea sus, am întrebat:

— Câţi ani ai?

— Am şaptesprezece.

— Nu ar trebui să mergi încă la şcoală?

Vorbeam ca mama mea, dar personalitatea timidă a lui Gaby scotea în evidenţă latura mea maternă, deşi ea era cu doar şase ani mai mică decât mine.

— Lucrez pentru domnul Cavallaro de trei ani. Am intrat în această casă la scurt timp după ce soţia lui a murit. N-am întâlnit-o niciodată, dar Zitei îi este foarte dor de ea – de aceea a fost nepoliticoasă cu tine.

Am făcut ochii mari.

— De trei ani? Asta e oribil.

— Oh, nu, a spus Gaby repede. Sunt recunoscătoare. Fără domnul Cavallaro probabil că aş fi fost moartă, sau mai rău.

S-a cutremurat, privirea ei căpătând o expresie întunecată. Puteam să-mi dau seama că nu voia să vorbească despre asta. Ar fi trebuit să-l întreb pe Dante despre ea mai târziu. Şi-a grăbi pasul şi a arătat spre uşile de la acest etaj.

— Acestea sunt dormitoare pentru oaspeţi. Şi lângă dormitorul tău principal, există o cameră pe care poţi să o foloseşti după cum vei dori. Camera copilului şi două încăperi suplimentare sunt la

etajul al treilea.

Ochii mei s-au oprit pe o uşă de la capătul coridorului pe care Gaby a ignorat-o.

M-am îndreptat în direcţia acesteia.

— Şi aceasta?

Gaby m-a prins de braţ înainte să fi putut roti mânerul.

— Acolo păstrează domnul Cavallaro lucrurile primei sale soţii.

Am reuşit cu greu să-mi menţin chipul impasibil. Nu-mi venea să cred că încă se agăţa de trecut.

— Desigur, am zis, în loc să fi spus ce gândeam cu adevărat.

Nu putea fi încuiată, ori Gaby nu m-ar fi împiedicat să o deschid. Ar fi trebuit să mă întorc singură şi să aflu mai multe despre femeia care a aruncat o umbră atât de mare asupra căsniciei mele.

O oră mai târziu, am condus-o pe Aria în camera de zi. Mi se părea ciudat să mă comport ca stăpâna casei; mă simţeam de parcă eram o impostoare. Aria părea obosită când s-a aşezat pe canapea lângă mine. Umbre întunecate apăruseră sub ochii ei. Presupuneam că a avut o noapte mai lungă decât mine.

— Cafea? am întrebat-o.

Gaby a pus un ibric pe masă, precum şi prăjituri asortate.

— Doamne, da, a spus Aria, apoi a zâmbit scuzându-se. Nici nu te-am întrebat despre noaptea ta. Probabil că ai dormit mai puţin decât mine.

I-am turnat cafeaua şi i-am întins ceaşca în timp ce încercam să găsesc un răspuns.

— Am dormit bine, am spus evaziv.

Aria m-a privit curioasă, dar nu a insistat.

— Deci tu şi Dante aţi avut şansa să vă cunoaşteţi mai bine?

— Nu încă. Nu a fost timp.

— Din cauza noastră? a întrebat Aria îngrijorată. Luca şi soţul tău trebuie să discute câteva lucruri cu privire la nunta lui Matteo şi a Giannei.

îi auzeam încordarea din voce.

— Gianna nu este încă încântată de situaţia asta.

Aria a râs în ceaşcă.

— Asta-i o subestimare.

— Poate că are nevoie de puţin mai mult timp. îmi amintesc cât de speriată erai înainte de a te căsători cu Luca, iar acum voi doi păreţi să vă înţelegeţi destul de bine.

Bineînţeles că ştiam că aparenţele înşală. Nu ştiam ce se întâmpla în spatele uşilor închise.

— Ştiu, dar atât Luca, cât şi eu am vrut să facem căsnicia să funcţioneze. în acest moment, cred că scopul principal al Giannei este să-l facă pe Matteo să se sature de ea într-atât încât să anuleze nunta.

— Nu fiecare cuplu funcţionează bine împreună, am spus eu încet.

— Sunt sigură că tu şi Dante vă veţi descurca bine. Sunteţi amândoi întotdeauna atât de echilibraţi şi controlaţi.

Am pufnit.

— Nu sunt nici pe departe la fel de echilibrată ca Dante.

Aria a zâmbit.

— Este puţin rece pe dinafară, dar atât timp cât se dezgheţă când este în preajma ta, totul este în regulă.

— Deci Luca nu este întotdeauna atât de înfricoşător? am glumit.

Obrajii Ariei erau roşii.

— Nu, nu este.

Fericirea Ariei mi-a dat speranţă. Dacă putea să funcţioneze cu cineva ca Luca, atunci aş fi putut să fac în aşa fel încât să funcţioneze şi cu Dante.

Conversaţia dintre Luca şi Dante a durat mai mult decât ne aşteptam şi am început să-mi fac griji. Nu erau tocmai prieteni, dar în cele din urmă au apărut şi am decis să luăm prânzul împreună. De aceea a pregătit Zita o friptură de miel, până la urmă.

Ne-am aşezat la masă. Spre deosebire de azi dimineaţă, Dante nu s-a aşezat în capul mesei. în schimb, el şi cu mine ne-am aşezat pe o parte, în timp ce Luca şi Aria ocupau locurile vizavi de noi. Tensiunea dintre Dante şi Luca era palpabilă şi am început să mă întreb dacă prânzul era într-adevăr

cea mai bună idee. Din fericire, Zita a servit mâncarea la doar câteva clipe după ce ne-am aşezat, aşa că eram ocupaţi să savurăm mielul, care a ridicat moralul tuturor măcar pentru o scurtă perioadă. Dar în momentul în care farfuriile noastre s-au golit, lucrurile au degenerat repede.

Faţa lui Dante era şi mai rece decât de obicei. Arăta ca şi cum ar fi fost sculptat din marmură. Luca nu părea mult mai fericit, dar duritatea gurii lui era însoţită de un foc în privire. Am aruncat o privire între ei, dar era evident că nu aveau altceva de spus unul altuia în afară de ceea ce a fost discutat în timpul întâlnirii lor.

Aria mi-a aruncat o privire imploratoare.

în calitate de gazdă, era treaba mea să salvez situaţia.

— Deci când e nunta?

Dante a scos un sunet dispreţuitor.

— Dacă lucrurile progresează tot aşa ca acum, niciodată.

— Dacă lucrurile vor continua tot aşa, va avea loc o nuntă roşie, a spus Luca tăios.

Am ridicat din sprâncene, iar Gaby, care a venit cu o sticlă nouă de vin, a îngheţat.

— Nu va fi o nuntă roşie, a spus Aria.

S-a întors spre Dante.

— I-ai putea da lui Matteo o altă mireasă din Outfit.

Aproape m-am înecat.

— Aria, a spus Luca pe un ton de avertisment. Matteo nu va accepta o altă mireasă. Ori este

Gianna, ori nimeni.

Şi-a întors privirea dură spre Dante, care părea neimpresionat.

— Sunt sigur că şeful are suficient control asupra familiei sale pentru a se asigura că Gianna se conformează.

I-am făcut semn lui Gaby spre masă. Poate că vinul le-ar fi distras atenţia bărbaţilor de la a se sfâşia unul pe celălalt.

— Nu sunt îngrijorat de gradul meu de control. Nu există membri ai Outfit care să încerce să mă dea jos.

Dante şi-a dezvăluit dinţii într-un zâmbet care mia trimis un fior pe şira spinării. Cei doi bărbaţi păreau la câteva secunde de la a-şi fi scos armele. Nu eram sigură cine avea să iasă câştigător într-o astfel de luptă. Probabil că aveau să moară amândoi şi aveau să arunce Outfit şi Famiglia din New York înapoi într-un război deschis unii cu ceilalţi.

Luca s-a ridicat, împingându-şi scaunul înapoi în acest timp. Gaby, care era pe cale să-i umple paharul, a ţipat şi a lăsat sticla de vin să-i scape, cu mâinile ridicate protectiv în faţa feţei. Pentru o clipă, nimeni nu s-a mişcat. Dante s-a ridicat şi el. Doar eu şi Aria stăteam încă, aproape îngheţate pe scaunele noastre.

— Nu-ţi face griji pentru New York. Doar asigură- te că îţi ţii partea ta de înţelegere, a mârâit Luca. A întins o mână şi Aria a prins-o,

ridicându-se de pe scaun, înainte ca el să adauge:

— Trebuie să prindem avionul.

Ea mi-a aruncat un zâmbet în semn de scuze.

M-am ridicat, apoi am aruncat o privire spre Gaby. Ea încă stătea paralizată lângă masă, cu vinul roşu vărsat în jurul pantofilor ei.

— Vă conduc, le-am spus lui Luca şi Ariei.

în timp ce i-am condus în hol, Dante ne-a urmat îndeaproape de parcă ar fi fost îngrijorat să nu-mi facă Luca ceva, ceea ce era foarte puţin probabil.

Dante şi Luca nu şi-au dat mâna, dar eu am îmbrăţişat-o strâns pe Aria. Nu aş fi lăsat problemele soţilor noştri să stea în calea prieteniei noastre. Sau cel puţin aş fi încercat să nu fac asta. Dacă lucrurile s-ar fi încheiat într-adevăr între Chicago şi New York, nici nu mi s-ar mai fi permis măcar să vorbesc cu Aria, l-am privit plecând, apoi m-am întors spre Dante, care încă stătea în spatele meu.

— Despre ce a fost vorba?

Dante a clătinat din cap.

— Tatăl meu nu ar fi trebuit niciodată să fie de acord să o căsătorească pe a doua fiică a familiei Scuderi în New York. Asta nu se va termina bine.

— Dar lucrurile între Aria şi Luca par să meargă bine, iar Outfit a lucrat împreună cu New York de ani de zile într-un mod paşnic.

— Căsătoria lor a fost de convenienţă, dar Matteo Vitiello o vrea pe Gianna Scuderi pentru că

şi-a băgat în cap că trebuie să o aibă. Aceasta nu este o temelie bună pentru o decizie. Emoţiile sunt o problemă în lumea noastră.

Am clipit. Din nou raţionamentul lui rece.

— Nu ţi-ai dorit niciodată ceva atât de mult încât ai fi făcut orice ca să-l ai?

Am ştiut că era întrebarea greşită în momentul în care cuvintele mi-au ieşit de pe buze, dar nu am putut să mă abţin.

Ochii lui reci i-au întâlnit pe ai mei.

— Ba da. Dar nu întotdeauna obţinem ceea ce ne dorim.

Vorbea despre soţia lui. 0 voia înapoi.

Am înghiţit în sec şi am dat din cap.

— Ar trebui să o sun pe Bibiana. Aş vrea să mă întâlnesc cu ea mâine.

M-am întors şi am urcat scările, simţind privirea lui Dante asupra mea tot timpul. M-am bucurat că nu mi-a putut vedea faţa.

capitolul 6

După scurta mea convorbire cu Bibiana, m-am retras în bibliotecă. Era aprovizionată în principal cu non-ficţiune şi clasici vechi, nimic din ceea ce mă atrăgea de obicei, dar nu voiam să merg în căutarea lui Dante, nici nu voiam să o rog pe mama să treacă pe la mine. Ea ar fi crezut că ceva nu era în regulă şi, deşi probabil aşa era, nu voiam ca ea să afle. Era atât de fericită de când a aflat că urma să fiu soţia lui Dante. Nu am vrut să-i stric asta recunoscând că lui Dante nu îi păsa deloc de prezenţa mea.

Am luat o carte care preda limba rusă de bază. Singurele limbi pe care le vorbeam erau italiana şi engleza. Aş fi putut la fel de bine să mă familiarizez cu limba pe care o vorbeau duşmanii noştri şi asta m-ar fi ţinut ocupată în orele în care Dante era ocupat să mă ignore.

în cele din urmă, mârâitul stomacului meu m-a ademenit în direcţia bucătăriei. Era deja aproape şapte, dar nimeni nu m-a chemat la cină.

Când am intrat în bucătărie, am găsit-o pe Zita, Gaby şi doi bărbaţi adunaţi în jurul mesei de lemn, luând cina împreună.

Am ezitat în prag, nesigură dacă ar fi trebuit să intru, dar apoi Zita a aruncat o privire în direcţia mea şi nu am mai putut să mă întorc. M-am strecurat înăuntru, simţindu-mă excesiv de îmbrăcată în rochia mea elegantă maro. Toţi s-au întors în direcţia mea şi cei doi bărbaţi s-au ridicat imediat. Purtau toci pentru arme şi cuţite peste cămăşile lor negre. Amândoi erau trecuţi de treizeci şi cinci de ani şi erau, probabil, paznicii.

— Stăpânul a luat deja cina în biroul lui, m-a informat Zita.

— Oricum eram ocupată cu cititul, am spus, sperând să par indiferentă.

M-am concentrat asupra celor doi bărbaţi încă în picioare şi care mă priveau.

— Nu ne-am întâlnit încă.

M-am îndreptat spre ei şi mi-am întins mâna către bărbatul mai înalt, tuns scurt şi cu o cicatrice pe sprânceană.

— Sunt Valentina.

— Enzo, a spus el.

— Taft, a spus celălalt bărbat.

Era cu câţiva centimetri mai scund, dar mult mai masiv.

— Pot să stau cu voi la o cină rapidă?

Aş fi putut la fel de bine să încerc să mă

familiarizez cu oamenii pe care aveam să îi văd în fiecare zi în următorii câţiva ani, poate chiar mai mult.

Ambii bărbaţi au fost imediat de acord. Gaby, de asemenea, părea încântată de perspectiva prezenţei mele; numai Zita a avut probleme în a-şi ascunde dezaprobarea.

— Sunteţi sigură că asta vreţi?

A făcut un semn spre brânzeturile, şunca de Parma şi minunata pâine italiană răspândite pe masă.

— N-aş fi întrebat dacă nu eram sigură, am spus în timp ce mă aşezam lângă Taft.

A ridicat o sticlă de vin. Am dat din cap şi am luat unul dintre paharele rustice de vin dintr-o tavă de la capătul mesei. Vinul a fost delicios, la fel şi mâncarea. Mi-am ţinut ochii pe Gaby, care, din fericire, nu a băut vin. Taft şi Enzo nu s-au uitat la ea în nici un fel care să sugereze că erau interesaţi de ea, ceea ce m-a liniştit şi mai mult, dar nu am putut uita expresia de frică de pe chipul ei când Luca a sărit în picioare. Desigur, era un tip înfricoşător în cele mai bune zile, dar era vorba de ceva mai mult. Aveam sentimentul că Gaby a învăţat să se teamă de bărbaţi. Trebuia doar să aflu de ce. Taft şi Enzo s-au oprit după al doilea pahar de vin; mai erau încă de gardă până dimineaţa şi cu greu îşi puteau face treaba beţi, dar eu şi cu Zita am golit sticla. Cu alcool în sânge, Zita părea mult mai

drăguţă. Sau poate că propria mea ameţeală mă făcea oarbă la grosolănia ei. Oricum, m-am distrat din plin. Bărbaţii ştiau să spună glume murdare şi au uitat curând că eram practic şefa lor.

După o altă glumă deosebit de desfrânată la care Gaby şi-a ascuns faţa în mâini şi eu am râs de parcă nu am mai râs de mult timp, uşa bucătăriei s-a deschis şi Dante a intrat. Ochii lui au scanat rapid camera până când s-au fixat pe oamenii Iui, apoi pe mine. Maxilarul i s-a încordat în timp ce se uita la Taft şi Enzo.

— N-ar trebui să fiţi afară, de pază? a întrebat Dante cu o voce periculos de liniştită.

Ambii bărbaţi s-au ridicat în picioare deodată. Au fugit din bucătărie fără un alt cuvânt.

— Eu şi Gaby ar trebui să mergem acasă. Facem mâine curăţenie în bucătărie, a zis Zita în timp ce şi-a luat haina şi a pus-o pe ea. Haide, Gaby!

Gaby mi-a aruncat o privire de scuze, deşi nu a făcut nimic rău.

Două minute mai târziu, eu şi Dante eram singuri în bucătărie. Nu am făcut nimic interzis, aşa că nu aveam de gând să-mi cer scuze. Mi-am golit paharul de vin roşu, cu ochii pe Dante, care părea să devină perfect nemişcat în timp ce mă privea. M-am ridicat de pe scaun. în poziţia în picioare, cel puţin, nu trebuia să-mi înclin capul

de tot pentru a-l privi pe Dante în ochi.

— De ce ai mâncat cu Enzo şi Taft?

Aproape că am râs.

— Au fost şi Gaby, şi Zita aici.

Era gelos? Sau credea că distrag atenţia bărbaţilor de la treaba lor?

— Puteai să mănânci în sala de mese.

— Singură? am întrebat pe un ton provocator.

Dante a avansat spre mine şi, în ciuda celor mai bune intenţii ale mele, am îngheţat.

— Eu nu obişnuiesc să mă joc, Valentina. Dacă există ceva ce nu-ţi place, atunci spune şi nu încerca să mă provoci.

Stătea atât de aproape, încât parfumul picant al after-shave-ului lui îmi invada nasul. A trebuit să lupt cu dorinţa de a-l prinde de rever şi de a-l atrage într-un sărut.

— Nu încercam să te provoc, am spus eu practic. Mi-a fost foame şi nu am vrut să mănânc singură, aşa că am decis să mănânc în bucătărie.

— Ar trebui să păstrezi distanţa faţă de paznici. Nu vreau ca oamenii să interpreteze greşit prietenia ta, drept altceva.

Am făcut un pas înapoi.

— Mă acuzi că flirtez cu oamenii tăi?

— Nu, a spus el simplu. Am avea un alt tip de conversaţie dacă aş fi crezut că flirtai cu ei.

Mi-am ridicat bărbia, nedorind să-l las să mă intimideze, oricât de intimidant ar fi fost.

— Nu voi mânca singură.

— Ai prefera să luăm cina împreună în fiecare seară?

— Bineînţeles că da, am spus exasperată.

Erau multe lucruri pe care îmi doream să le fac împreună cu el noaptea.

— Suntem căsătoriţi. Nu asta fac oamenii căsătoriţi?

— Tu şi Antonio mâncaţi împreună?

— Da, dacă nu era plecat cu serviciul.

Sau avea o întâlnire cu iubitul său, Frank.

Dante a dat din cap, de parcă ar fi arhivat informaţia. Am auzit pe cineva spunând odată că avea

Legaţi prin datorie memorie fotografică, ceea ce îl făcea un adversar dificil de depăşit, dar nu eram sigură dacă era adevărat.

Mi-am înmuiat vocea.

— Dar tu şi prima ta soţie? Obişnuiaţi să mâncaţi împreună?

Puteam vedea practic cum i se ridica zidul de apărare. Un văl de impenetrabilitate rece părea să-i fi acoperit chipul. Şi-a împins mâneca în sus, dezvăluind ceasul de aur.

— E târziu. Trebuie să mă trezesc devreme mâine dimineaţă pentru nişte întâlniri în cazinourile noastre.

— Oh, sigur.

— Nu trebuie să te culci dacă nu eşti obosită.

— Nu, vinul mă face somnoroasă.

Am ieşit amândoi din bucătărie şi am mers sus. De data aceasta, Dante a dispărut primul în baie. Am scotocit în sertar după un camizol scurt de satin şi chiloţi asortaţi care abia îmi acopereau fundul. Poate că asta ar fi făcut să fiarbă sângele rece al lui Dante.

M-am plimbat agitată prin dormitor, întrebându- mă dacă în seara asta avea să se întâmple. Poate ieri a fost un fel de perioadă de graţie. Uşa băii s-a deschis şi Dante a păşit înapoi în dormitor. Ca şi ieri, era gol de la brâu în sus. Mi-am permis câteva clipe să-i admir trupul. Nici măcar cicatricile nu l-au făcut mai puţin superb. Dacă era posibil, chiar îi sporeau

frumuseţea. Dante s-a oprit, iar eu mi-am smuls repede ochii şi m-am repezit în baie.

Am făcut un duş rapid şi m-am spălat pe dinţi înainte de a mă strecura în lenjerie. *Să înceapă spectacolul.* Am ieşit din baie. Dante era deja în pat, cu iPad-ul în mână şi cu spatele sprijinit de tăblie. Şi-a ridicat privirea, cu ochii rătăcind peste tot pe corpul meu, zăbovind în toate locurile potrivite. Anticiparea amestecată cu nervozitatea m-au cuprins în timp ce mă îndreptam încet spre pat, asigurându-mă că Dante mă privea bine. încă nu îşi întorcea privirea, dar nici iPad- ul nu şi-l lăsa jos. M-am întins lângă el, cu spatele lipit de tăblie. Nu m-am obosit să trag cuvertura. Am vrut ca Dante să mă vadă cât mai mult posibil.

I-am întâlnit privirea. Ca de obicei, ochii lui erau de necitit, dar nu erau la fel de reci ca de obicei. A pus iPad-ul pe noptieră şi aproape că am oftat de uşurare, dar apoi s-a mişcat şi s-a întins. Confuză, am făcut la fel, dar m-am rostogolit pe o parte, cu faţa spre el. încă nu a stins luminile. Acesta trebuia să fi fost un semn bun şi ştiam că a continuat să se uite spre sânii mei. Dacă aş fi fost mai experimentată, aş fi iniţiat eu lucrurile, dar îmi făceam griji că aveam să-i dezvălui lui Dante lipsa mea de experienţă dacă aş fi riscat. Dacă ar fi făcut prima mişcare, aş fi putut să-l acompaniez şi, speram eu, să fi arătat ca femeia cu experienţă care trebuia să fiu.

Dante şi-a smuls privirea, a închis ochii şi

şi-a încrucişat braţele în faţa stomacului. Maxilarul îi era încordat strâns. Era supărat? Arăta de parcă era pe punctul de a izbucni. Poate că nu-i plăcea că eram atât de îndrăzneaţă şi practic îmi împingeam sânii în faţa lui. Poate că prefera ca femeile să fie modeste şi speriate de propria lor umbră.

Frustrată, m-am întins şi eu pe spate.

— Ce s-a întâmplat cu Gaby?

Dacă tot nu făceam sex, puteam la fel de bine să vorbim. Orice era mai bine decât liniştea stânjenitoare.

Dante ţinea ochii închişi.

— Ce vrei să spui?

— A spus că lucrează pentru tine de trei ani, dar are doar şaptesprezece ani. Nu ar trebui să meargă la scoală?

Ochii lui Dante s-au deschis, reci şi albaştri, şi s-au concentrat fix pe tavan.

— Cu trei ani în urmă, am atacat două cluburi ruseşti ca răzbunare. Ruşii îşi câştigă majoritatea banilor din traficul de persoane. Femeile din cluburile lor sunt în mare parte sclave sexuale. Femei şi fete care au fost răpite şi apoi forţate să se prostitueze. Când am preluat cele două cluburi, a trebuit să găsim o soluţie pentru femeile acelea. Nu le puteam lăsa libere prin Chicago după ce fuseseră martore la tot.

Stomacul mi s-a întors pe dos.

— Le-ai ucis?

Dante nici măcar nu a tresărit.

— Majoritatea erau imigrante ilegale. Le-am

trimis înapoi în Ucraina sau Rusia. Celelalte au fost mutate. Pe cele care au vrut să lucreze în cluburile noastre, le-am păstrat.

— Deci, ce s-a întâmplat cu Gaby?

— Era o copilă. Fetele mai tinere pe care le-am găsit au fost trimise în familii, unde puteau lucra ca menajere sau bucătărese.

— Sau să devină amante, am spus eu, pentru că nu aveam nicio îndoială că unii Soldaţi ai mafiei nu-şi puteau ţine mâinile departe de o fată neputincioasă aflată sub acoperişul lor.

Dante s-a încruntat.

— Pedofilia nu este tolerată nici măcar printre Soldaţi, Valentina.

— Ştiu, dar Gaby nu mai arată exact ca un copil, şi nici celelalte fete pe care le-ai capturat, presupun.

Dante m-a fixat cu o privire dură.

— Sugerezi că am atins-o pe Gaby?

— Aproape că a murit de frică azi, când Luca s-a ridicat. Poate unul dintre oamenii tăi…

— Nu, a spus Dante hotărât. Nu a fost abuzată în niciun fel de când a intrat în această casă. Ea este sub protecţia mea. Oamenii mei ştiu asta.

— Bine.

îl credeam şi credeam, de asemenea, că niciunul dintre oamenii lui nu ar fi îndrăznit să se opună ordinelor directe ale lui Dante. Dacă Gaby era sub protecţia lui, era în siguranţă.

— Pariez că acele fete ar fi făcut mulţi bani pentru tine. Există un motiv pentru care ruşii

răpesc fete tinere. De ce atâtea scrupule? Nu e ca şi cum Outfit nu ar avea propriile cluburi cu prostituate şi nu e ca şi cum acele femei ar putea să nu mai lucreze pentru mafie oricând doresc.

Eram sincer curioasă. Dante era un ucigaş până la urmă.

— Outfit nu este implicată în afacerea cu sclavi sexuali. Femeile din cluburile noastre încep să lucreze pentru noi din proprie voinţă şi ştiu că vor fi legate de noi pentru totdeauna. Facem destui bani cu cazinourile şi drogurile noastre, nu avem nevoie de sclavi sexuali sau de curse ilegale precum ruşii şi Camorra din Las Vegas.

— Dar cei din New York se ocupă cu sclavi sexuali?

— Nu. Asta face doar Camorra din Vegas. Nu spun că nu există voci în Outfit care ar dori să schimbe acest lucru, dar atât timp cât voi fi Capo, asta nu se va întâmpla.

— Asta e bine, am spus.

Ochii lui Dante s-au îmblânzit pentru o clipă, dar apoi s-a întors şi a stins luminile.

— Noapte bună, am şoptit.

încă eram dezamăgită că Dante nu m-a atins, dar cel puţin mi-a vorbit de parcă am fi fost egali, nu ca şi cum aş fi fost o femeie fără creier care nu avea nevoie să ştie nimic despre afaceri.

— Noapte bună, Valentina, a spus Dante în întuneric.

Era ceva în vocea lui ce nu am putut

identifica, poate dor, dar nu eram sigură.

capitolul 7

Dacă aş fi crezut că discuţia de aseară cu Dante l-ar fi făcut să-şi reconsidere aranjamentele '♦ noastre la micul dejun sau chiar l-ar fi făcut să vrea să vorbească cu mine, m-aş fi înşelat groaznic. Ca şi ieri, a dispărut în spatele ziarului său după un salut rapid. Nu aveam chef să lupt pentru atenţia lui. Eram prea confuză şi rănită de dezinteresul lui continuu faţă de mine. Am mâncat doar nişte fructe şi am băut o ceaşcă de cafea înainte să mă hotărăsc să mă scuz. Dante nici măcar nu şi-a ridicat privirea din ziarul lui când am ieşit.

În mod normal, l-aş fi întrebat dacă ar fi vrut să-l iau pe unul dintre oamenii lui ca bodyguard să mă însoţească la casa Bibianei, dar eram prea supărată. Aveam permis de conducere. Antonio a dorit să-mi iau unul după ce ne-am căsătorit, ceea ce, din păcate, nu era o regulă pentru bărbaţii din lumea noastră. După ce mi- am pus o haină şi mi-am luat poşeta, am intrat în garaj. Dante îmi dăduse cheile pentru casă şi garaj. Dintre cele trei maşini parcate acolo, Mercedes GL atrăgea cel mai

puţin atenţia. Am luat cheile maşinii dintr-un cârlig de pe perete şi m-am strecurat în maşină.

Mi-a luat o clipă să găsesc butonul din tabloul de bord care deschidea garajul, dar în cele din urmă am ieşit cu maşina afară şi pe alee. Un paznic pe care nu-l cunoşteam patrula pe lângă gard, dar nu a încercat să mă oprească când am deschis poarta, apăsând pe un alt buton. Am ieşit, şi poarta s-a închis automat în urma mea.

Mă simţeam bine să conduc din nou, chiar dacă nu-mi plăcea traficul din Chicago, dar trecuse prea mult timp de când mi s-a permis să conduc singură. Părinţii mei au fost prea hotărâţi să mă ţină sub supravegherea lor după moartea lui Antonio ca să mă fi lăsat să ies singură. Ştiam pe de rost drumul spre casa Bibianei, 1am parcurs de nenumărate ori de-a lungul anilor şi mia luat doar zece minute de la conacul lui Dante.

Casa Bibianei şi a lui Tommaso era mult mai mică decât a lui Dante sau a părinţilor mei. Nu aveau o alee lungă unde aş fi putut parca. în schimb, a trebuit să-mi las maşina în stradă. Nu că aş fi fost îngrijorată că cineva ar putea să o fure. Străzile în care locuiau membrii mafiei erau de obicei destul de sigure, cu excepţia cazului în care luai în considerare riscul atacurilor celor din Bratva sau Triada. Am mers până la uşa de la intrare, observând că unul dintre oamenii lui Tommaso stătea într-o maşină de cealaltă parte a străzii şi privea casa. Tommaso nu era la fel de bine cotat ca bărbaţii din familia mea sau Scuderi, dar nici nu era un simplu soldat. întotdeauna ţinea un

paznic lângă casă pentru a o veghea pe Bibiana, sau ceea ce bănuiam eu: pentru a se asigura că nu avea să fugă.

Paznicul nu m-a oprit, ci doar şi-a înclinat capul într-un gest de respect. Am sunat la uşă. Bibiana a deschis uşa, apoi s-a uitat în spatele meu.

— Unde sunt gărzile tale?

Am ridicat din umeri.

— Nu am luat pe nimeni cu mine. Dante nu a spus niciodată că trebuie să iau gărzi cu mine.

— Nu vei avea probleme? a întrebat ea, în timp ce a închis uşa şi m-a condus în camera lor de zi.

Ca de obicei, soţul ei nu era acasă. Pe Bibiana, desigur, acest lucru nu o deranja. S-a îngrăşat câteva kilograme de când Tommaso a fost forţat să lucreze cu program prelungit. Acum nu mai arăta la fel de slăbită.

— De ce aş avea? am spus.

Nici măcar nu eram sigură dacă lui Dante îi păsa dacă plecam din casă fără protecţie. Părea prea ocupat cu Dumnezeu ştie ce.

Bibiana mi-a aruncat o privire îngrijorată.

— Ar trebui să fii atentă. Dante este un om periculos. întotdeauna arată atât de calm şi de controlat, dar Tommaso mi-a spus că Dante nu tolerează nesupunerea.

Asta nu era chiar o surpriză, dar nu putea fi vorba de nesupunere dacă nu mi-a dat un ordin în primul rând.

— Nu sunt unul dintre soldaţii lui.

M-am afundat pe canapea. Bibiana s-a aşezat

lângă mine, curiozitatea umplându-i chipul.

— Deci cum a fost noaptea nunţii tale?

Buzele mi s-au strâmbat.

— Am dormit bine, i-am spus sarcastic.

Bibiana a clipit spre mine.

— Cum? Nu asta am vrut să spun.

— Ştiu ce ai vrut să spui, am zis frustrată. Nu s-a întâmplat nimic. Dante m-a tratat cu indiferenţă.

— Nu a încercat să se culce cu tine? Dar aseară?

Mi-aş fi dorit ca Bibiana să nu fi părut atât de uluită; m-a făcut să mă simt şi mai rău. De parcă era cumva vina mea că nu am reuşit să-l fac pe Dante să mă dorească. Ştiam că nu asta voia să spună.

— Nici măcar nu m-a sărutat. S-a întins lângă mine şi a spus că trebuie să se trezească devreme a doua zi, apoi a stins lumina şi a adormit. Ce fel de noapte a nunţii este asta?

Mi-am sprijinit capul de spătar.

— Nu înţeleg.

— Poate că era într-adevăr obosit, a spus Bibiana cu precauţie.

I-am aruncat o privire.

— Cu adevărat crezi asta? Mie mi s-a părut suficient de odihnit. Şi ce zici de ieri? Era obosit şi atunci?

Mi-am muşcat buza.

— Crezi că tot soţia lui este cauza?

Bibiana şi-a răsucit nervoasă o şuviţă din părul castaniu în jurul degetului.

— S-ar putea. Am auzit că o adora. Erau cuplul de vis din Chicago.

Nu i-am acordat niciodată prea multă atenţie lui Dante şi soţiei sale în trecut, dar mi-am amintit că i-am văzut împreună la întâlniri sociale. Mi-am amintit că mi se părea că arătau ca şi cum ar fi fost făcuţi unul pentru celălalt. Erau puţine cupluri în lumea noastră care păreau să se iubească. Cei mai mulţi dintre noi ne căsătoream din comoditate, dar cu Dante şi Caria se vedea că erau meniţi să fie împreună. Soarta a fost crudă pentru că i-a despărţit şi chiar mai crudă pentru că m-a aruncat în braţele unui bărbat care şi-a găsit deja iubirea vieţii lui o dată.

— Poate că nu a mai fost cu o femeie de când i-a murit soţia. Acesta ar putea fi motivul pentru care nu a încercat să ne consumăm căsnicia.

Bibiana mi-a evitat privirea şi a întins mâna după un macaron de pe etajera argintie de pe masa din faţa noastră. L-a băgat în gură şi a mestecat de parcă ar fi avut nevoie de toată concentrarea. Groaza mi-a umplut stomacul.

— Bibi?

Ochii ei s-au îndreptat brusc spre mine, apoi m-au evitat din nou. A înghiţit şi a întins mâna după o altă prăjitură, dar am prins-o de încheietura mâinii, oprind- o.

— Tu ştii ceva. A mai avut Dante vreo iubită de la moartea soţiei sale?

Bibiana a oftat.

— Nu am vrut să-ţi spun.

Cuvintele ei mi-au creat un gol în stomac.

— Ce nu ai vrut să-mi spui?

Dacă Dante avea o amantă statornică? Cineva cu care nu se putea căsători din motive sociale şi politice. Poate de aceea m-a ales pe mine, văduvă, pentru că nu voia să păcălească în felul acesta o sărmană fată nevinovată. Capul meu a început să mi se învârtească.

Bibiana m-a prins strâns de mână.

— Hei, nu e chiar aşa de rău. Calmează-te. Arăţi de parcă vei leşina în orice moment.

Am întins mâna după un macaron verde şi l-am băgat în gură. Gustul dulce de fistic mi s-a răspândit pe limbă şi m-am relaxat uşor.

— Aşa că spune-mi tot înainte să vin cu scenarii şi mai oribile.

îmi dădeam seama că Bibiana voia să întrebe ce fel de scenarii mi-au apărut în minte, dar, din fericire, nu a făcut-o. Bibiana mă cunoştea suficient de bine încât să fi ghicit oricum. Eram prietene încă de când am început să mergem amândouă. Era verişoara cea mai apropiată de vârsta mea şi petreceam întotdeauna împreună fiecare minut liber. Chiar şi la şcoală am fost de nedespărţit, cu excepţia orelor pe care nu le făceam împreună pentru că eu eram cu un an mai mare. Dar a fost dificil să ne facem prieteni printre copiii normali, aşa că am rămas împreună. Asta nu s-a schimbat după ce ne-am căsătorit. Dacă era posibil, ne-am apropiat şi mai mult, pentru că amândouă ne puteam împărtăşi necazurile din căsătorie una celeilalte, fără să ne fi făcut griji că avea să se afle ceva.

— Soţul meu mi-a spus că Dante a frecventat

Club Palermo o vreme.

Am îngheţat. Club Palermo era un club de noapte deţinut de mafie, cu dansuri la bară, striptease şi prostituţie. Soţul Bibianei era managerul clubului.

— Ce vrei să spui?

Obrajii Bibianei s-au înroşit. Părea de parcă regreta că a adus vreodată în discuţie aşa ceva.

— A folosit prostituate pentru sex.

Mi-am strâns buzele, încercând să-mi dau seama de ce durea asta atât de mult. Doar aseară am vorbit despre prostituţie; de ce nu a spus ceva? Aproape că puteam vedea cum ar fi mers acea conversaţie.

— Dar acum nu mai merge, nu?

— 0, nu, s-a întâmplat cu ceva timp în urmă. La aproximativ un an după moartea soţiei sale, a avut o perioadă mai grea şi a intrat în club de câteva ori pe săptămână pentru a mai „elibera din tensiune”, după cum a spus Tommaso.

A fost cu mult înainte de căsătoria noastră şi totuşi, faptul că ştiam că Dante s-a culcat cu prostituate, dar nici măcar nu a încercat să mă sărute, m-a durut foarte mult.

— Deci nu are nicio problemă să se culce cu alte femei, pur şi simplu nu vrea să se culce cu mine.

— Nu, nu este adevărat. Şi aşa cum am spus, nu a mai vizitat Clubul Palermo de mult timp.

— Bine, dar asta nu schimbă faptul că nu a vrut să se culce cu mine. Cu Antonio, puteam să mă

descurc. Ştiam că nu e nimic personal. Nu era interesat de mine pentru că nu îi plăceau femeile, dar care este motivul dezinteresului lui Dante? Poate că nu mă găseşte atrăgătoare.

— Nu fi ridicolă, Val. Eşti superbă. Ar trebui să fie orb să nu-i placă de tine. Poate că nu a vrut să te forţeze? Ţi-ai pierdut soţul cu mai puţin de un an în urmă, iar Dante nu ştie că tu şi Antonio nu aţi fost niciodată un cuplu adevărat.

— Nu este ca şi cum nu mi-ar fi dor de Antonio, am spus eu defensiv. Mi-e dor de conversaţiile noastre şi de faptul că îmi spunea tot ce avea pe suflet.

— Ştiu că îţi este, dar nu îţi lipseşte fizic. Poate Dante crede că nu eşti pregătită să fii intimă cu un alt bărbat.

M-am gândit la asta. Părea o explicaţie logică, iar Dante nu era altceva decât un om logic. Pe de altă parte, Dante era şi un Soldat al mafiei şi, de obicei, aceştia nu sufereau de sensibilitate excesivă.

— Câţi bărbaţi cunoşti cărora le-ar păsa de asta?

Bibiana s-a strâmbat.

— Tommaso cu siguranţă nu ar face-o.

— Vezi, am spus, simţindu-mă şi mai mizerabil. Este puţin probabil ca ceea ce-l împiedică pe Dante să se culce cu mine să fie conştiinţa lui. Este un ucigaş, şi încă unul priceput. El este şeful cu un motiv.

— Asta nu înseamnă că nu are nişte scrupule. Ştiu că dezaprobă cu fermitate violul.

Am pufnit.

— Dezaprobă?

Bibiana mi-a aruncat o privire severă.

— Vorbesc serios. Dante le-a spus oamenilor săi că va castra pe oricine va folosi violul ca formă de tortură, pedeapsă sau distracţie. Tommaso urăşte asta pentru că el crede că ar trebui să i se permită să facă ce vrea cu femeile din Clubul Palermo.

Nu mă îndoiam de asta nicio secundă. Am pierdut socoteala ocaziilor în care a violat-o pe Bibiana. Desigur, nimeni nu a numit-o viol în lumea noastră pentru că ea era soţia lui şi trupul ei îi aparţinea lui. Gândindu-mă la asta, mi s-a făcut rău.

— Bine, deci are reţineri în legătură cu câteva lucruri.

Avea sens după ceea ce a spus despre Gaby ieri. Poate că nu a vrut să iniţieze nimic cu mine pentru că a crezut că încă îl jeleam pe Antonio.

— Poate ar trebui să faci prima mişcare? a spus Bibiana.

— Ieri m-am plimbat în jurul lui pe jumătate goală; ce altceva mai pot face?

— L-ai putea săruta. Atinge-l!

Ştiam să sărut. Antonio m-a sărutat de câteva ori. A fost frumos, cel puţin pentru mine, aşa că să-l sărut pe Dante era cu siguranţă ceva ce puteam face.

— Să-l ating? Te referi la ştii-tu-ce?

Bibiana s-a îmbujorat.

— Bănuiesc? Nu am iniţiat niciodată nimic cu Tommaso, dar el doreşte mereu să-l ating acolo şi să-i fac sex oral.

Bibiana a luat un alt macaron. Ştiam că ura să

vorbească despre sex cu Tommaso. Cine nu ar fi făcut-o?

— Să-l ating nu poate fi prea greu.

— 0, va fi dur.

Am râs.

— Faci deja glume murdare? Macarons-urile chiar te incită.

Bibiana a chicotit şi a clătinat din cap.

— Vei fi bine. Chiar dacă îi faci sex oral, nu ai cum să greşeşti. Nu folosi dinţii şi ar trebui să înghiţi, acestea sunt cele mai importante două lucruri.

A trebuit să ascund o grimasă. Nu m-a dezgustat atât de mult ideea de a-i oferi lui Dante o partidă de sex oral, dar imaginea Bibianei trebuind să înghită „chestia" lui Tommaso mă făcea să vreau să-l zdrobesc.

— Lucrul bun la sexul oral este că celor mai mulţi bărbaţi le place, aşa că, dacă nu eşti pasionată de sexul propriu-zis, atunci îi poţi menţine fericiţi aşa.

Chiar speram că nu avea să se ajungă la asta. Ştiam că singurul orgasm pe care Bibiana l-a experimentat vreodată a fost folosindu-şi propria ei mână, dar nu voiam să-i împărtăşesc soarta.

— 0 să încerc în seara asta, am spus, simţindu-mă brusc mai plină de speranţă.

— Sună-mă mâine. Vreau să ştiu cum a mers.

— Nu-ţi face griji, vei fi prima care va afla dacă se întâmplă ceva interesant.

în noaptea aceea, când Dante mi s-a alăturat în pat, mi-am adunat tot curajul, m-am îndreptat spre el şi i-am atins pieptul gol. Era cald şi ferm. Dante a rămas nemişcat sub atingerea mea, cu sprâncenele încruntate, în timp ce mă privea, M-am aplecat în faţă şi mi-am lipit buzele de ale lui. Dante a adâncit sărutul imediat, limba lui alunecându-mi în gură. Acest sărut a fost mult mai intens decât cel pe care l-am experimentat cu Antonio. Dante mi-a revendicat gura, făcându-mă să tremur de nevoia de a primi mai mult. Mi-am lăsat mâna să alunece mai jos, pe stomacul lui. S-a dat înapoi şi m-a prins de mână, oprindu-mă. A clătinat din cap, ochii lui strălucind de ceva întunecat şi furios.

— Ar trebui să dormi acum, Valentina.

M-am uitat la el, neînţelegând. Ce tocmai s-a întâmplat? M-a sărutat de parcă ar fi vrut să mă devoreze, apoi s-a oprit fără nicio explicaţie. Mi-am smuls mâna din strânsoarea lui, luptându-mă cu lacrimile de furie care ameninţau să se reverse. Fără un cuvânt, m-am rostogolit cu spatele la Dante şi am închis ochii.

— Ştiu că ai mers la Bibiana fără protecţie astăzi. Asta nu se va mai întâmpla. Poţi merge oriunde doreşti. Poţi chiar să conduci singură, dar de acum înainte vreau ca unul dintre paznici să fie lângă tine de fiecare dată când pleci din această casă. Este prea periculos pentru tine în afara acestor ziduri, a spus el de parcă nu m-ar fi sărutat cu câteva secunde în urmă, de parcă n-ar fi fost deloc afectat de ceea ce am făcut.

Am strâns tare din buze. Voiam să ţip de frustrare, dar în schimb, mai multe lacrimi mi s-au adunat în ochi.

— Ai înţeles? a întrebat Dante după un timp.

A trebuit să renunţ la un comentariu usturător.

— Da, am înţeles.

Am tăcut amândoi din nou, fără să ne atingem, de parcă am fi fost doi străini forţaţi să stea în acelaşi pat din întâmplare. Şi asta era de fapt mai aproape de realitate decât îmi plăcea. Pulsaţiile dintre picioarele mele erau aproape insuportabile, dar era clar că Dante nu avea să facă nimic în privinţa asta. Nu mai eram deloc sigură pe ce trebuia să fac.

capitolul 8 *

Dante era un om foarte retras. Asta îmi spunea întotdeauna toată lumea, motiv pentru care ştiam cât de greşit era pentru mine să-i încalc intimitatea. Dar aveam nevoie să văd lucrurile pe care Dante le ţinea ascunse în spatele uşii pe care mi-a arătat-o Gaby. Poate m-ar fi ajutat să-l înţeleg mai bine.

Era după-amiaza devreme, iar Dante era plecat la o întâlnire la unul dintre cazinourile subterane ale Outfit. Nu eram sigură când avea să se întoarcă, dar dacă ultimele două zile de la încercarea mea jenantă de seducţie erau vreun indiciu, probabil nu înainte de ora opt. în casă era linişte. Azi era ziua liberă a lui Gaby şi, ca de obicei, Zita era ocupată în bucătărie şi mă evita.

Am apăsat mânerul şi am păşit în camera în care Dante păstra suvenirurile soţiei sale moarte. Perdelele erau trase, aruncând camera în întuneric. Am căutat întrerupătorul, dar când l-am apăsat, nu s-a întâmplat nimic. L-am mai apăsat de câteva ori înainte şi înapoi până am decis că era inutil.

După un moment de ezitare indusă de vinovăţie, m-am îndreptat cu grijă spre fereastră şi am desfăcut draperiile. Tuşind din cauza unui val de praf din ţesătura grea, am clipit din cauza luminii bruşte, iar ochii au început să-mi lăcrimeze. I-am şters repede înainte să îndrăznesc să mă uit în jur.

Nu era o lampă ataşată de tavan, doar un şir de fire abandonate. Nu era de mirare că întrerupătorul nu putea face nimic. Particule de praf dansau în aer şi un miros de mucegai mi-a pătruns în nas. Un strat fin de praf era adunat pe fiecare suprafaţă şi chiar pe jos. Paşii mei erau clar vizibili. Pe scurt, panica a ameninţat să mă copleşească. Nu aveam cum să-mi ascund prezenţa în cameră dacă amprentele mele erau peste tot pe podea, dar era clar că nimeni nu a pus piciorul înăuntru de multă vreme, nici măcar Dante, aşa că nu avea să afle niciodată.

Camera era plină de mobilier şi cutii de carton. Era un dulap din lemn de culoare închisă, două comode şi un pat matrimonial cu baldachin. încet-încet, mi-am dat seama. Acesta trebuia să fi fost dormitorul matrimonial pe care Dante şi soţia lui l-au împărţit înainte de moartea ei. Cel puţin, nu dormeam în acelaşi pat în care Dante a făcut dragoste cu soţia lui moartă. M-am îndreptat în vârful picioarelor spre dulap. Nici măcar nu eram sigură de ce încercam să nu fac zgomot, dar simţeam că era aproape un sacrilegiu să mă aflu în

această cameră. Deschizând şifonierul, m-a lovit mirosul de neutilizat şi de haine vechi. Două duzini de rochii atârnau de umeraşe roz căptuşite, de la rochii lungi de bal şi rochii frumoase de cocktail până la rochii casual de vară. Unele dintre ele arătau de parcă ar fi fost din garderoba mea, dar bineînţeles că erau prea mici pentru mine.

Mi-am trecut degetele peste material. Era ciudat să cred că persoana care le-a purtat a dispărut de mult, îngropată în pământul rece şi întunecat Cu un fior, am închis uşa şi am făcut un pas înapoi, dar curiozitatea mea nu era încă satisfăcută. Am deschis unul dintre sertarele comodei de lângă şifonier şi l-am găsit plin de lenjerie intimă. L-am închis repede. Cu siguranţă mi s-a părut prea personal. Nu puteam scotoci prin lenjeria unei femei moarte, chiar dacă ar fi putut să-mi spună ceva despre preferinţele lui Dante. Ezitant, m-am apropiat de a doua comodă şi am deschis sertarul de sus. Era gol, cu excepţia a două albume foto. Aveam impresia că sertarul i-a aparţinut cândva lui Dante, stivuit cu şosetele şi slipurile lui cu mult timp în urmă. Când şi-a schimbat dormitorul, a lăsat totul în urmă, chiar şi propria lui comodă.

Ignorându-mi scrupulele, am luat cele două albume şi le-am dus în pat. Peste pat era întinsă o cuvertură de culoare roşu închis, care era, de asemenea, acoperită cu un strat subţire de praf. După o privire zadarnică în jur în căutarea unei

alte opţiuni, m-am aşezat pe marginea lui cu albumele în poală. Primul album era alb, cu excepţia imaginii a două inele de aur împletite. Cu teamă, am deschis albumul.

Un Dante mult mai tânăr şi o femeie tânără, scundă, în rochie de mireasă, erau în prima fotografie. Dante nu se uita în cameră. Singura lui atenţie era îndreptată asupra miresei sale, iar adoraţia vizibilă din ochii lui făcea să-mi urce un nod în gât. Calculul rece şi rafinamentul lipsit de emoţii, care erau acum mereu prezente, lipseau de pe chipul lui. Poate pentru că era încă tânăr, dar aveam impresia că avea la fel de mult dea face cu femeia de lângă el.

Era o poză simplă şi totuşi, transmitea tot ce ar fi trebuit să însemne o nuntă: dragoste, devotament, fericire.

Nu văzusem încă fotografiile de la nunta noastră, dar ştiam ce nu aveam să găsesc în ele. înghiţind emoţia crescândă, am răsfoit celelalte fotografii, sperând în mod copilăresc să-l găsesc pe Dante cu o privire în care să se citească aceeaşi indiferenţă pe care mi-o arăta mie mereu. Dar, deşi expresia lui a devenit mai rezervată şi controlată în fotografiile ulterioare, sentimentele pentru soţia lui nu erau greu de observat. Au fost căsătoriţi aproape doisprezece ani, dar nu au avut niciodată copii. Ştiam că Caria s-a luptat cu cancerul în ultimii trei ani din viaţă, dar mă întrebam de ce nu s-a întâmplat până atunci. Nu am văzut-o niciodată

însărcinată şi nici nu am auzit zvonuri despre un avort spontan. Nu că ar fi fost treaba mea.

Poate ar fi trebuit să mă consider norocoasă că Dante nu a avut copii cu Caria, altfel ei s-ar fi aflat aici, dispreţuindu-mă de asemenea. Uram amărăciunea acelui gând aşa că l-am abandonat repede. Nu am vrut să devin meschină sau să fiu geloasă pe o femeie moartă. Ea nu mi-a făcut niciodată nimic şi era oribil că a murit

atât de repede.

Am luat al doilea album. La final, erau câteva fotografii care o înfăţişau pe Caria cu o perucă şi fără sprâncene. Braţul lui Dante era înfăşurat protector în jurul soţiei sale slăbite şi palide. Mâhnirea m-a cuprins. Cum era oare să pierzi pe cineva pe care l-ai iubit atât de mult?

L-am iubit pe Antonio ca prieten, dar nici măcar nu s-a apropiat de ceea ce trebuie să fi fost între Dante şi Caria şi, dacă eram sinceră, l-am urât adesea pe Antonio în cele din urmă, pentru că m-a ţinut într-o cuşcă de aur fără dragoste, ca el să fi putut ascunde faptul că era homosexual.

Uşa s-a deschis fulgerător, facându-mă să tresar, iar Dante a păşit înăuntru, cu o expresie furtunoasă, înainte să mă pot mişca, a apărut în faţa mea şi mi-a smuls albumul foto din mână. L-a aruncat pe pat, ochii lui furioşi sfredelindu-mă.

— Ce faci aici?

M-a prins de braţ şi m-a tras în picioare, aducându-ne atât de aproape, că buzele noastre

aproape că se atingeau.

— Această cameră nu te priveşte.

M-am zvârcolit în strânsoarea lui.

— Dante, mă doare.

M-a eliberat, o parte din mânie fiind înlocuită cu dezaprobarea rece.

— Nu ar fi trebuit să vii aici.

Ochii i s-au îndreptat spre albumul care stătea pe pat, deschis la fotografia lui împreună cu soţia sa bolnavă. S-a îndepărtat cu un pas de mine, ultima lui urmă de furie dispărând şi fiind înlocuită cu un calm înspăimântător.

— Pleacă.

Nu a trebuit să mi se spună de două ori. M-am repezit pe coridor, speriată de izbucnirea lui Dante, dar sincer îngrozită de calmul ciudat care i-a cuprins chipul la sfârşit. Dante a ieşit din cameră şi a închis uşa. Nu s-a mai uitat la mine. I-am privit spatele în timp ce se îndepărta şi cobora scările. Punându-mi braţele în jurul meu, am închis ochii. Nu îmi plăcea să las lucrurile baltă. Eram încăpăţânată – prea încăpăţânată, aşa cum sublinia întotdeauna mama – dar m-am gândit serios să accept faptul că mariajul dintre mine şi Dante nu avea să funcţioneze. Nu mai puteam suporta atâta respingere.

Abia am vorbit în timpul cinei, iar când am

facut- o, era vorba despre ştirile curente, ceea ce era ultimul lucru care îmi trecea prin minte. Dante nu a menţionat ce s-a întâmplat, şi eu cu siguranţă nu aveam de gând să o fac. După ce Zita ne-a luat farfuriile cu o privire prea curioasă în direcţia mea, Dante s-a ridicat.

— Mai am ceva de lucru.

Bineînţeles că avea. Am dat din cap fără să spun o vorbă şi m-am îndreptat spre bibliotecă. Dacă lucrurile ar fi continuat la fel cum erau acum, aş fi vorbit în limba rusă în cel mai scurt timp, m-am gândit cu amărăciune în timp ce luam manualul. Nu mă puteam concentra. Literele îmi pluteau în faţa ochilor, şi în cele din urmă am renunţat. Am părăsit camera şi am aruncat o privire în direcţia biroului lui Dan te. Nu se revărsa nicio lumină de sub uşă. Poate că s-a dus la culcare?

M-am îndreptat spre scară, dar m-am oprit când am văzut mişcare cu coada ochiului. Uşa camerei de zi era deschisă, permiţându-mi să-l văd clar pe Dante, care stătea în fotoliul larg din faţa şemineului întunecat şi bea ceea ce părea a fi whisky. M-am gândit să merg la el şi să-mi cer scuze, dar expresia lui tulburătoare m-a făcut să mă răzgândesc. în schimb, am urcat în linişte scara şi m-am strecurat în dormitor.

Sub jetul cald al duşului, degetele mele şi-au găsit din nou drumul între picioarele mele, dar nu aveam cu adevărat chef de asta şi în cele din urmă am abandonat încercarea de a-mi găsi

eliberarea. Vederea acelor fotografii vechi a deschis răni vechi şi a creat altele noi. Mi-au amintit de puţinele dăţi de la începutul căsătoriei mele în care Antonio l-a adus pe iubitul său Frank în casa noastră pentru a face sex cu el. Era unul dintre cele mai sigure locuri de întâlnire pentru ei, dar în ciuda celor mai bune încercări ale mele de a mă fi simţit în regulă, sufeream pentru că interacţiunea lui Antonio cu Frank vorbea despre dragostea şi dorinţa pe care mie nu mi le-ar fi putut oferi niciodată. Să-l văd pe Dante astăzi cu soţia sa m-a făcut să mă simt la fel. Nu am avut nicio şansă în faţa lui Frank pe atunci şi eram din ce în ce mai sigură că nu aveam nicio şansă nici împotriva soţiei moarte a lui Dante.

Odată ce i-am povestit Bibianei ce s-a întâmplat, ea m-a sfătuit să-l las pe Dante în pace deocamdată şi să sper că totul avea sa fie bine, iar în timpul convorbirii noastre, asta părea de fapt o soluţie decentă, dar după o zi de tăcere zdrobitoare, nu am mai suportat. Când l-am văzut pe Dante stând în faţa şemineului neaprins în acea seară, bându-şi whisky-ul, ceva s-a rupt în mine.

Primul meu soţ nu m-a dorit pentru că prefera bărbaţii, iar al doilea pentru că nu putea renunţa la o soţie moartă şi pentru că prefera să mediteze bând un pahar de whisky. Ştiam că Dante a făcut sex cu alte femei după moartea soţiei sale. Bibiana

mi-a confirmat că a frecventat clubul soţului ei o vreme, aşa că de ce nu voia să facă sex cu mine? Poate că era ceva la mine care-i respingea pe bărbaţi. Aceasta era singura explicaţie logică şi, dacă aşa stătea treaba, trebuia să ştiu şi să numi mai pierd timpul cu speranţe nebuneşti şi planuri ridicole de seducţie.

Am intrat în sufragerie, asigurându-mă că tocurile mele scoteau un sunet uşor de auzit pe podeaua din lemn de esenţă tare. Dante îşi menţinea privirea asupra şemineului întunecat. Desigur, m-a ignorat. Aproape întotdeauna o făcea.

Braţele au început să-mi tremure din cauza furiei reţinute.

— Este adevărat că ai frecventat Clubul Palermo?

Dante s-a încruntat. A învârtit whisky-ul în pahar,

fără să ridice privirea.

— Aparţine de Outfit, dar asta a fost cu mult timp înainte de căsătoria noastră.

Bibiana spusese acelaşi lucru, dar tonul lui obişnuit şi limbajul corporal dispreţuitor erau prea mult. Se comporta ca şi cum nimic din toate astea nu era treaba mea.

Furia îmi ardea prin vene. îmi simţeam temperamentul ieşind la suprafaţă, dar eram prea zdruncinată ca să-l stăpânesc.

— Deci nu te-a deranjat compania prostituatelor, dar nu poţi să iei virginitatea

propriei tale soţii?

Asta i-a atras atenţia, iar acum îmi doream să nu o fi făcut. Ochii lui albaştri s-au ridicat. Mi-aş fi dorit să iau înapoi cuvintele, mi-aş fi dorit să-şi întoarcă privirea la whisky-ul lui. Poate că a existat chiar şi o licărire de confuzie pe faţa lui timp de o milisecundă, înainte ca masca lui studiată de calm să cadă din nou.

M-am întors fără un cuvânt, şocată de ceea ce am spus, îngrozită de consecinţele pe care le-ar fi putut aduce această izbucnire asupra mea. în spatele meu s-a auzit clinchetul unui pahar aşezat pe mahon, urmat de scârţâitul fotoliului. Mi s-a blocat gâtul, frica umplându- mi pieptul. Degetele mele strângeau balustrada în timp ce mă îndreptam spre etaj. Paşii lui m-au urmat, calmi şi măsuraţi. Mi-am înăbuşit dorinţa de a privi înapoi sau chiar de a alerga. Dante nu trebuia să vadă cât de zguduită eram. Ce puteam să fac?

Ar fi cerut răspunsuri. Răspunsuri pe care nu i le puteam da, am promis că nu aveam să spun niciodată nimănui. Dar Dante era Şeful. Nimeni nu ajungea în această poziţie fără să ştie cum să obţină informaţii. Nu avea de gând să mă tortureze şi nici măcar să ridice mâna la mine. Dar eram sigură că nu avea nevoie.

M-am strecurat în dormitor, apoi m-am oprit în faţa ferestrei care dădea spre curte. Nu mai aveam unde să alerg. Vedeam patul cu coada ochiului. Am

închis ochii când l-am auzit pe Dante intrând în cameră şi închizând uşa în urma lui. Forma lui înaltă a apărut în spatele meu în reflexia ferestrei. Mi-am coborât privirea spre degetele mele, care trasau linii pe marmura rece a pervazului. Uneori simţeam că mă descurcam cu totul, de parcă aş fi fost femeia sofisticată şi controlată pe care probabil şi-o dorea Dante, dar în momente ca acestea mă simţeam ca o fată proastă.

— Virginitate? a spus el fără nicio urmă de emoţie. Darul tuturor bărbaţilor din Outfit. Dacă creşteai cu violenţă şi moarte, învăţai să-ţi sigilezi inima de lume. De ce nu le învăţau acelaşi lucru şi pe femeile din Outfit?

— Tu şi Antonio aţi fost căsătoriţi timp de patru ani.

Nu m-am întors, nici măcar nu îndrăzneam să respir. Cum de am putut lăsa să-mi scape? Greşeala mea putea strica reputaţia lui Antonio şi pe a mea în acelaşi timp, pentru că am fost de acord cu planul lui. A fi homosexual era o crimă pedepsită în mafie şi l-am ajutat destul de mult pe Antonio să o comită. M-am concentrat pe respiraţie, pe senzaţia marmurei pe vârful degetelor mele, pe copacii care se îndoiau în faţa

vântului de afară.

— Valentina.

De data aceasta, s-a strecurat o mică urmă de încordare în cuvânt.

— Nu ar fi trebuit să spun nimic, am şoptit.

A fost doar o figură de stil. Nu am vrut să spun în sensul literal.

Mă pricepeam să mint destul de bine, nu aveam altă opţiune de ales.

— După cum ai spus, Antonio şi cu mine am fost căsătoriţi timp de patru ani. Bineînţeles că nu sunt virgină.

Mâna lui mi-a atins şoldul şi practic am sărit un metru în faţă, ciocnindu-mă de pervazul ferestrei. Am icnit de durere, apoi mi-am muşcat buza pentru a înghiţi sunetul. Tânjeam ca Dante să mă atingă de zile întregi, iar acum că o făcea mi-aş fi dorit să fi continuat să mă ignore.

Dante mă privea în fereastră.

— întoarce-te, a spus el cu voce joasă.

Nici măcar nu am ezitat. Vocea lui, chiar şi fără ameninţare şi pericol în ea, era prea autoritară pentru ca eu să fi putut rezista. Mi-am făcut curaj, în timp ce mă întorceam spre el, concentrându-mă pe nasturii cămăşii lui albe. Ochii lui m-au descusut. Fiecare muşchi din corpul meu era încordat ca un arc. Mi-a pus un deget sub bărbie şi a ridicat-o, forţându-mă să-i întâlnesc privirea. Din nou atingerea. De ce m-ar fi atins acum, în timp ce înainte a făcut tot posibilul să păstreze distanţa dintre noi?

Am înghiţit. Fii puternică, Valentina. Dorinţa unui
mort este sacră. Nu-ţi încălca promisiunea.

Şi nu numai pe Antonio îl protejam. Am trăit o

minciună, l-am minţit chiar şi pe Dante de la prima noastră întâlnire, l-am făcut să creadă un lucru, în timp ce altul era adevărul. Mi-aş fi dorit să existe emoţie pe faţa lui Dante, chiar şi furie. Aş fi putut să mă descurc cu asta, dar nu arăta nimic. Era, ca întotdeauna, omul de gheaţă.

— Deci cuvintele tale rostite jos au fost pur şi simplu menite să provoace?

Părea calm şi curios, dar nu am lăsat asta să mă păcălească. Aveam toată atenţia lui.

Nu puteam spune nimic. Felul în care a formulat întrebarea făcea ca totul să pară foarte rău. La ce se gândea oare? Mi-aş fi dorit să fi avut cel mai mic indiciu ca să-mi fi dat seama dacă era într-o dispoziţie bună sau proastă.

Nu te va răni, Valentina.

Nu mi-a făcut nimic până acum, dar nici nu am interacţionat prea mult în cele câteva zile ale căsniciei noastre. Şi în urmă cu două zile a fost înfricoşător când m-a găsit cu albumele foto.

Tensiunea a devenit prea mare şi o lacrimă mi-a alunecat din ochiul drept, mi-a coborât pe obraz şi s-a prins de degetul lui Dante care încă îmi împingea bărbia în sus. S-a încruntat, eliberându-mi bărbia. Mi-am smuls imediat privirea şi am făcut un pas înapoi.

— De ce plângi?

— Pentru că mă sperii! am izbucnit.

— Până azi nu ai părut deloc speriată de mine.

Avea dreptate. Cu excepţia câtorva scurte

ocazii, nu mă speriasem de el, dar ştiam că ar fi trebuit să mă sperie un bărbat ca el.

— Atunci poate că sunt o actriţă bună.

— N-ai de ce să te sperii de mine, Valentina, a spus el calm. Ce ascunzi?

— Nimic, am spus eu repede.

Şi-a prins uşor degetele în jurul încheieturii mele.

— Minţi în legătură cu ceva. Şi ca soţ al tău, vreau să ştiu ce se întâmplă.

Furia m-a aprins. De data asta, a fost mult mai rapidă decât precauţia.

— Vrei să spui că vrei să ştii în calitate de Şef, pentru că până acum nu te-ai comportat exact ca un soţ.

Şi-a înclinat capul, scrutându-mi fiecare centimetru al feţei.

— De ce ai fi încă virgină?

— Ţi-am spus că nu sunt! am zis disperată, încercând să scap din strânsoarea lui, dar el şi-a strâns uşor degetele, doar atât cât să nu pot scăpa.

M-a tras lângă el, pieptul meu lipindu-se de al lui. Am rămas brusc fără aer când am ridicat privirea spre el. Inima îmi bătea cu putere în piept, în tâmple, în vene. Şi el simţea acest lucru. De aceea mă ţinea de încheietura mâinii.

— Deci, a spus el pe un ton curios. Dacă ar fi să te duc în patul nostru chiar acum – a făcut un pas, forţându-mă mai aproape de patul uriaş cu

baldachin – şi să te fac a mea, n-aş afla că m-ai minţit chiar acum.

Nu mi-am dorit nimic mai mult decât ca el să vrea să se culce în sfârşit cu mine, iar acum că folosea acest lucru ca pe o ameninţare pentru a afla adevărul, îmi doream să nu fi vrut niciodată nimic de la el. Ar fi simţit că nu m-am culcat niciodată cu un bărbat? Am vorbit doar cu alte femei despre experienţele lor, dar nu ştiam dacă bărbaţii ar fi putut simţi dacă o femeie era virgină.

— Nu ai avea cum, pentru că nu mă vei duce în patul acela acum.

— N-o voi face? a spus el, ridicând o sprânceană blondă.

— Nu, pentru că nu ai face acest lucru împotriva voinţei mele. Dezaprobi violul.

Cuvintele pe care le-a folosit Bibiana încă sunau ciudat venind de pe buzele mele şi nici măcar nu ar fi fost împotriva voinţei mele. Mă aruncam asupra lui Dante de zile întregi; trebuia să ştie că îl voiam. încă îl doream în ciuda tuturor lucrurilor. Corpul meu practic fredona de dorul atingerii lui.

El a chicotit. Nu-l auzisem niciodată râzând. Suna gol.

— Asta ai auzit despre mine?

— Da, am spus mai ferm. Le-ai dat ordine directe subşefilor să le spună oamenilor că vei castra pe oricine foloseşte violul ca mijloc de răzbunare sau tortură.

— Aşa am făcut. Cred că o femeie nu ar trebui să se supună nimănui decât soţului ei. Dar tu eşti soţia mea.

— Şi cu toate astea…

Cuvintele mele erau o şoaptă goală, plină de incertitudine.

A dat din cap o dată.

— Da, cu toate astea.

Mi-a dat drumul la încheietură. Uşurarea m-a inundat.

— Acum vreau să-mi spui adevărul. Te voi trata întotdeauna cu respect, dar aştept acelaşi lucru de la tine. Nu tolerez minciuna. Şi, în cele din urmă, vom împărţi patul, şi atunci, Valentina, voi afla adevărul.

— Când vom împărţi vreodată un pat ca soţ şi soţie şi nu doar vom dormi unul lângă celălalt? Se va întâmpla asta vreodată? m-am repezit.

Eu şi gura mea proastă, mereu slobodă.

în expresia lui pâlpâia ceva ce nu puteam numi.

— Adevărul, a spus el simplu, dar cu autoritate. Şi aminteşte-ţi că voi afla până la urmă.

Mi-am plecat capul. Oare adevărul ar fi înrăutăţit lucrurile între mine şi Dante? Ar fi fost cu siguranţă mult mai rău dacă ar fi aflat că l-am minţit în faţă, ceea ce sar fi întâmplat dacă aveam să ne consumăm vreodată căsătoria.

— Valentina, a spus Dante tăios.

— Ceea ce am spus în sufragerie a fost adevărul.

Am fost uşurată şi îngrozită când cuvintele mi-au ieşit din gură. Oricum, cât aş fi putut să mai ascund minciuna?

Dante a dat din cap, cu o privire ciudată pe chip.

— Aşa mă gândeam şi eu, dar acum mă întreb de ce?

— De ce este un gând atât de surprinzător că Antonio nu m-a dorit? Poate că nu m-a găsit atrăgătoare.

E evident că nici tu, sau nu ţi-ai petrece majoritatea serilor în birou şi nopţile cu spatele la mine. Amândoi ştim că, dacă m-ai fi dorit, dacă m-ai fi găsit măcar puţin dezirabilă, mi-aş fi pierdut virginitatea în noaptea nunţii noastre.

— Credeam că am convenit asupra faptului că nu te voi forţa, a spus el.

I-am cercetat ochii pentru că în vocea lui era o urmă de furie.

— Dar nu ar trebui să mă forţezi. Eşti soţul meu şi vreau să fiu cu tine.

Căldura mi-a inundat obrajii.

— M-am aruncat practic asupra ta zile întregi şi nici măcar nu mi-ai observat corpul. Dacă m-ai fi găsit atrăgătoare, ai fi manifestat măcar o reacţie. Cred că ăsta e norocul meu, să ajung mereu să am soţi care mă găsesc respingătoare.

— Nu eşti respingătoare pentru mine, a spus

el ferm. Crede-mă, te găsesc atrăgătoare.

Probabil că arătam că mă îndoiesc, pentru că a redus distanţa dintre noi.

— E adevărat. Să nu te îndoieşti de cuvintele mele. Ori de câte ori văd pielea albă şi cremoasă a coapselor tale...

Mâna lui a urcat pe coapsa mea prin tăietura adâncă a cămăşii mele de noapte. A trebuit să-mi înăbuş un icnet surprins la apropierea lui bruscă. Fiori mi-au cuprins întreg corpul.

— Sau când văd conturul sânilor tăi prin nimicurile pe care le porţi în pat...

Şi-a trecut uşor degetul peste marginea din dantelă a cămăşii mele de noapte, chiar deasupra sânilor mei.

— Aş vrea doar să te arunc în patul nostru şi să mă îngrop adânc în tine.

Apoi a luat mâna şi nu m-a mai atins.

Am făcut ochii mari.

— Aşa simţi? Şi atunci de ce...

M-a întrerupt, punându-mi un deget pe buze.

— E rândul meu să pun întrebări, iar tu trebuie să promiţi că nu minţi.

M-am uitat la el, dând din cap. Spunea el adevărul? Mă voia?

— De ce nu s-a culcat Antonio cu tine? a întrebat Dante, stând încă atât de aproape încât căldura lui îmi inunda corpul.

Cu greu mă puteam concentra.

— I-am promis să nu spun nimănui niciodată.

— Antonio a murit, a spus Dante.

Nu suna ca şi cum i-ar fi părut rău.

— Eu sunt soţul tău acum şi promisiunea pe care mi-ai făcut-o este mai importantă.

Mi-am ferit privirea. Avea dreptate, dar am purtat adevărul cu mine atât de mult timp, încât aproape că a devenit o parte din mine. Probabil că Dante şi-ar fi dat seama în cele din urmă.

— Valentina?

— Antonio era homosexual, am izbucnit eu.

în cele din urmă, povara minciunii lui Antonio nu mai stătea pe umerii mei. Era un sentiment eliberator.

Dante a părut uluit pentru o clipă.

— Nu am bănuit niciodată nimic. Eşti sigură?

Mi-am dat ochii peste cap.

— îşi aducea iubitul uneori acasă.

— De ce nu s-a culcat cu tine ca să creeze urmaşi? Asta ar fi respins posibile suspiciuni.

Am ezitat.

— Nu cred că ar fi funcţionat. Ştii tu... am făcut semn în direcţia generală a vintrelor lui Dante.

— Era infertil?

M-am înroşit.

— Nu, a menţionat odată că nu putea să aibă erecţie cu femeile.

Cuvintele au ieşit pur şi simplu din mine.

— Cine era iubitul lui? a întrebat el dezinvolt, dar ştiam că nu trebuia să am încredere în dezinteresul lui exterior.

Ochii săi dezvăluiau o urmă a fervori! lui de a obţine un răspuns de la mine. Aveam senzaţia că încerca să-mi folosească starea emoţională împotriva mea, dar nu eram atât de uşor de prins cu garda jos.

Am dat din cap. Frank era încă în viaţă şi nu era nici un membru al Outfit. Dacă Dante afla că Antonio se întâlnea cu un străin... nici nu voiam să iau în considerare consecinţele. Nu s-ar fi oprit până nu ar fi găsit persoana respectivă şi ştiam exact ce s-ar fi întâmplat cu Frank atunci.

— Nu pot să-ţi spun. Te rog nu mă obliga.

Dante mi-a atins braţele fără să pună nicio presiune.

— Dacă este cineva din Outfit, trebuie să ştiu, şi dacă nu este... Outfit este pe primul loc. Trebuie să-i protejez pe toţi cei care îşi pun încrederea în mine.

L-ar fi ucis pe Frank şi poate chiar l-ar fi torturat mai întâi pentru a se asigura că Frank i-a dat numele tuturor celor care ştiau despre Antonio.

Nu aş fi putut trăi cu mine însămi dacă s-ar fi întâmplat asta. Voiam să închid ochii împotriva privirii pătrunzătoare a lui Dante, dar ştiam că ar fi fost o idee proastă.

— Nu pot să-ţi spun. Nu o voi face. îmi pare

rău, Dante, dar indiferent ce faci, nu-ţi voi spune niciun nume.

Furia i-a traversat chipul, mai înverşunată decât ieri. Aceasta era furie adevărată şi pentru prima dată era îndreptată către mine. Ce a spus Bibiana? Dante nu tolera nesupunerea.

— Ai trăit o viaţă protejată, Valentina. Mulţi bărbaţi îndârjiţi mi-au spus acelaşi lucru, dar, în cele din urmă, şi-au mărturisit toate secretele.

— Atunci fă ce trebuie să faci, am izbucnit eu, trăgându-mă înapoi. Taie-mi degetele de la picioare şi pune-mă să le mănânc. Bate-mă, arde-mă, taie-mă, dar prefer să mor decât să fiu responsabilă pentru moartea unui om nevinovat.

— Deci este un străin.

M-am uitat la el cu gura căscată. Asta a înţeles el din izbucnirea mea? Doamne, era bun la asta. Nu mi-a atins nici măcar un fir de păr şi a scos deja informaţii de la mine.

— Nu am spus asta.

Dar era prea târziu. Dante a zâmbit.

— Nici nu trebuia.

Ochii lui erau ageri şi dornici. Arăta ca cineva aflat la vânătoare.

— Dacă Antonio şi-a luat iubitul acasă, presupun că l-ai întâlnit şi îi ştii numele şi mi-l poţi descrie.

Mi-am strâns buzele, uitându-mă la el cu duşmănie. Nici într-un milion de ani nu i-aş fi spus ce voia să ştie. I-am spus deja prea multe. Aveam să

fiu mai vigilentă pe viitor.

Dante s-a apropiat din nou. Mi-a atins şoldurile şi, în ciuda situaţiei, simplul contact a trimis limbi de foc prin pântecul meu. îl doream, poate mai mult decât oricând. Oare de ce erau oamenii periculoşi atât de irezistibili?

— Nu îmi eşti loială? a murmurat el. Nu crezi că îmi datorezi adevărul? Nu crezi că este datoria ta? Şi nu doar pentru că sunt şeful Outfit, ci şi pentru că sunt soţul tău.

— Şi tu îmi datorezi o noapte a nunţii decentă. în calitate de soţ, ar trebui să fie datoria ta să ai grijă de nevoile mele. Presupun că amândoi va trebui să trăim cu dezamăgirea.

Masca i-a crăpat. Fără avertisment, m-a prins şi ma învârtit astfel încât spatele meu era lipit de pieptul lui.

— Sunt un vânător răbdător, Valentina, a spus Dante cu o voce joasă pe care o simţeam până în străfundul fiinţei mele. îmi vei spune ce vreau să ştiu în cele din urmă.

Mâna lui a alunecat pe partea mea laterală până la coapsă, zăbovind acolo pentru o clipă, făcându-mă să- mi ţin respiraţia în aşteptare şi confuzie. Mi-a împins cămaşa de noapte în sus, în timp ce se îndrepta spre lenjeria mea. Am tremurat şi m-am lipit şi mai tare de pieptul lui. Materialul curat al cămăşii lui foşnea. Era un sunet ciudat de erotic. Dante a strecurat un deget pe sub materialul dantelat al lenjeriei mele

şi mi-a atins uşor faldurile. Am scâncit, deja umedă şi tânjind ca urmare a certei noastre şi a apropierii lui. Nu eram sigură de ce mă atingea brusc sau ce a provocat acea răzgândite şi nici nu-mi păsa, atât timp cât continua să mă atingă. Şi- a băgat degetele între buzele mele inferioare, şi respiraţia i-a devenit mai profundă.

— Vrei asta?

— Da, am şuierat, frecându-mă fără ruşine de mâna lui, dar celălalt braţ al lui a trecut în jurul taliei mele şi m-a ţinut strâns. Te vreau, Dante.

— Spune-mi ce vreau să ştiu.

îşi plimba încet degetele înainte şi înapoi. Atacul senzual lent mă făcea să respir greu. Eram deja atât de aproape. Corpul meu a aşteptat prea mult pentru asta. Picioarele au început să-mi tremure şi mi-am aruncat capul pe spate, pe umerii lui Dante.

— Nu mă vrei? am suspinat eu, în loc de ceea ce voia el să audă.

Degetul lui mi-a atins uşor clitorisul ca şi cum ar fi răspuns şi am erupt cu un mic strigăt când extazul a explodat prin mine. Braţul lui Dante în jurul taliei mele m-a ţinut în picioare, puternic şi neînduplecat, în timp
ce tremuram sub punctul culminant.

— Ba da. Asta e problema, a mârâit el.

Brusc, mi-a dat drumul şi s-a dat înapoi. M-am prins de pervaz ca să nu cad pe podea. M-am

întors, cu pulsul încă bătându-mi în vene, dar Dante ieşea deja din cameră.

Ce tocmai s-a întâmplat?

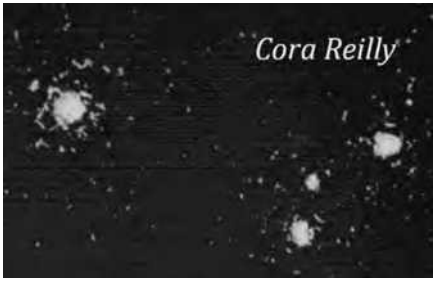

capitolul 9

Dante nu a venit în pat în noaptea aceea. Am aşteptat îndelung, neputând să adorm, prea confuză de ceea ce s-a întâmplat. A recunoscut că mă voia, m-a atins, dar apoi s-a retras. De ce?

Când m-am trezit a doua zi dimineaţă, partea lui de pat era neatinsă, iar când am intrat în sufragerie treizeci de minute mai târziu, ziarul lui zăcea aruncat lângă o farfurie curată.

îngrijorată, m-am apropiat de biroul lui. Era linişte în spatele uşii, dar asta nu însemna nimic. Am bătut, apoi am intrat fără să aştept un răspuns. Nu am vrut să-i dau lui Dante şansa de a-şi ridica zidul de apărare. Poate dacă l-aş fi surprins din nou, am fi ajuns undeva. Dante stătea în spatele biroului din lemn negru şi şi-a îngustat ochii când am intrat pentru prima dată în biroul lui. Poate că a simţit că am pătruns din nou nepoftită în spaţiul lui personal.

Ochii mei s-au fixat pe rama argintie de pe biroul lui. 0 poză cu prima lui soţie zâmbitoare.

mijlocul biroului de parcă ar fi lăsat-o jos în grabă când am deschis uşa.

Nu mai erau alte fotografii în cameră.

Stomacul mi s-a strâns violent. încercând să-mi ascund durerea, i-am întâlnit privirea dezaprobatoare.

— Ce faci aici?

— Aceasta este şi casa mea, nu-i aşa?

— Bineînţeles că este, dar acesta este biroul meu şi trebuie să lucrez.

— Mereu faci asta. Am vrut să văd dacă eşti bine.

El a ridicat din sprâncene.

— De ce n-aş fi?

— De ce? Pentru că te-ai comportat foarte ciudat ieri. într-un moment mă atingi şi în următorul nu poţi fugi de mine suficient de repede.

— Nu ştii nimic despre mine, Valentina.

L-am întrerupt.

— Ştiu şi vreau să schimb asta, dar tu continui să mă respingi.

Dante s-a ridicat şi şi-a trecut o mână prin păr.

— Nu mi-am dorit niciodată să mă căsătoresc din nou. Din motive întemeiate.

Din nou făcea să pară că această căsătorie a fost ideea mea, de parcă eu aş fi avut vreun cuvânt de spus în această chestiune.

— Nu eu ţi-am cerut să te căsătoreşti cu mine!

Eram sătulă. M-am întors pe călcâie şi am ieşit năvalnic din biroul lui, asigurându-mă că am trântit uşa cât mai tare posibil. Era un lucru copilăresc.

Am auzit uşa deschizându-se din nou şi paşii lui Dante în spatele meu. M-a ajuns din urmă şi m-a prins de încheietura mâinii, oprindu-mă din drum.

— Ai un temperament imposibil, a mârâit el.

M-am uitat urât la el.

— Asta e vina ta.

— Această căsătorie a fost întotdeauna stabilită din motive practice. Ţi-am spus asta.

— Dar asta nu înseamnă că nu putem încerca să facem din ea o căsătorie adevărată. Nu există motive logice pentru care să nu ne culcăm împreună. Te-ai culcat cu prostituate, aşa că de ce nu te poţi culca cu mine?

— Pentru că eram supărat şi voiam doar să fac sex cu cineva. Voiam să fie dur şi brutal. Nu căutam apropiere sau tandreţe sau orice ai vrea tu. Mi-am satisfăcut nevoia, apoi am plecat. Ce cauţi tu, nu-ţi pot da. Partea din mine care putea face asta a murit împreună cu soţia mea şi nu se va întoarce.

— Nici nu ştii ce vreau. Poate că vrem acelaşi lucru.

Vocea mea s-a redus la o simplă şoaptă.

El a râs sfidător.

— Văd în ochii tăi că nu este adevărat. Vrei să faci dragoste, dar nu-ţi pot oferi asta. Vreau să te posed, vreau să deţin fiecare parte din tine, dar nu pentru motivele pe care le vrei tu. Sunt un nenorocit fără inimă, Valentina. Nu încerca să vezi altceva în mine. Costumul şi chipul lipsit de emoţii sunt stratul subţire care acoperă

nenorocitul de abis care este în sufletul şi inima mea. Nu încerca să priveşti dedesubt – nu-ţi va plăcea

ceea ce vei găsi.

Eram prea uluită ca să-i dau o replică. în schimb, 1am privit întorcându-se în biroul lui.

Mi-am petrecut restul zilei luând în considerare opţiunile mele. Dante nu voia ataşament emoţional. Nici măcar nu voia tandreţe. Dur şi brutal, acestea erau cuvintele pe care le-a folosit pentru sexul pe care l-a căutat la prostituate. Avea dreptate. Nu era ceea ce îmi doream, dar de-a lungul anilor am învăţat că uneori trebuie să te mulţumeşti cu răul mai mic pentru a ajunge la o formă de fericire. Voiam să fac sex cu Dante, poate nu la fel cum îşi dorea el, dar cine a spus că nu miar fi plăcut? Şi nu a spus exact că avea să fie dur cu mine. A spus doar că nu ar fi trebuit să mă aştept la puf şi gesturi pline de dragoste de la el. Aş fi putut trăi cu asta, nu-i aşa?

Voiam să mă dorească. Poate că asta ar fi fost la fel de bine ca şi cum m-ar fi iubit.

Era aproape timpul pentru cină, dar îmi era foame de altceva când m-am dezbrăcat repede în dormitorul nostru, înainte să mă răzgândesc şi să-mi pun halatul de baie. Nu puteam să merg goală prin casă.

Cu fluturi în stomac, m-am îndreptat spre biroul lui Dante. Am bătut şi de data aceasta am aşteptat ca el să-mi răspundă, deoarece nu voiam să încep această tentativă de seducţie cu o ceartă, chiar dacă cearta noastră de ieri din dormitor mă stimula la maxim. A deschis uşa fără un cuvânt. Ochii lui reci au alunecat peste corpul meu. Mă întrebam dacă îşi putea da seama că sunt goală pe sub materialul subţire al halatului meu de baie.

— Pot intra?

S-a dat înapoi, şi eu am intrat. Am auzit uşa închizându-se, apoi Dante s-a îndreptat din nou spre biroul lui şi s-a întors spre mine cu o expresie întrebătoare.

— Ce s-a întâmplat?

— M-am hotărât.

— Cu privire la ce?

Mi-am deschis halatul de baie.

— Cu privire la noi. La sex.

Ochii lui Dante s-au întunecat. Strângând maxilarul, a dat din cap şi a început să se întoarcă.

— Ar trebui să pleci.

— Nu-mi întoarce spatele. Uită-te la mine. Cred că merit măcar puţină decenţă, Dante.

Tensiunea radia din el când s-a întors spre mine. Nu s-a apropiat, dar se uita la mine. Măcar acum, nu se prefăcea că eram invizibilă. Ochii lui albaştri rătăceau peste corpul meu gol.

Sfârcurile mi s-au întărit în aerul răcoros al biroului lui, dar nu mi-am închis halatul din

mătase, în ciuda nevoii copleşitoare de a mă acoperi în faţa privirii scrutătoare şi rece a lui Dante. Privirea lui a zăbovit la îmbinarea coapselor mele puţin mai mult decât pe restul corpului şi am simţit o mică explozie de speranţă.

— Sunt soţia ta, nu-i aşa?

Sprâncenele lui blonde s-au încruntat.

— Bineînţeles că eşti.

în vocea lui era o insinuare pe care nu o puteam identifica.

— Atunci, revendică-ţi drepturile, Dante. Fă-mă a ta!

Nu s-a mişcat, dar ochii lui au alunecat în jos spre sfârcurile mele întărite. Privirea lui era aproape tangibilă, ca atingerea unei fantome pe pielea mea goală.

Eram hotărâtă chiar şi să-l implor. Ştiam că aproape îl convinsesem. Voiam să fac sex în seara asta.

— Şi eu am nevoi. Ai prefera să găsesc un amant care să te scutească de povara de a mă atinge?

Nu eram sigură dacă aş fi putut merge până la capăt cu treaba asta. Nu, ştiam că nu aş fi putut merge până la capăt, dar acest act de provocare era ultima mea opţiune. Dacă Dante nu reacţiona la asta, atunci nu ştiam ce altceva să mai fi făcut.

— Nu, a spus el tăios, furia şi posesivitatea străpungându-i masca perfectă.

Şi-a strâns buzele, cu maxilarul încleştat, şi s-a îndreptat în direcţia mea. Tremuram de nevoie şi de

emoţie când s-a oprit în faţa mea. Nu a întins mâinile spre mine, dar am crezut că am detectat o urmă de dorinţă în ochii lui. Nu era mult, dar era suficient pentru a mă încuraja. Am micşorat distanţa dintre noi şi mi-am strâns degetele peste umerii lui puternici, apăsându-mi corpul gol de al lui. Materialul aspru al costumului său s-a frecat delicios de sfârcurile mele sensibile şi am scăpat un mic geamăt. Presiunea dintre picioarele mele era aproape insuportabilă. Ochii lui Dante sclipeau în timp ce mă privea. încet, m-a cuprins cu un braţ şi şi-a sprijinit palma pe talia mea.

Un triumf dulce m-a inundat. Acum nu mă mai ignora.

Mi-am înclinat capul ca să-i pot privi chipul. Orice dorinţă pe care credeam că am văzut-o a dispărut, zidurile lui erau ridicate şi impenetrabile. M-am ridicat în vârful picioarelor, disperată după un sărut adevărat, dar mâna lui Dante de pe spatele meu s-a strâns şi nu şi- a înclinat faţa în jos, făcându-mă să-mi fie imposibil să-i ating buzele de ale mele. Nu voia să-l sărut. Nu mai puteam suporta asta. M-am aruncat goală asupra lui, i- am oferit trupul meu şi pe mine şi totuşi, el m-a refuzat. M-am îndepărtat de el, simţindu-mă murdară şi ieftină. Evitându-i privirea, m-am întors, mi-am strâns halatul de baie şi am ieşit grăbită din biroul lui. Am traversat holul şi am alergat pe scări. Asta a fost. Nu aveam să mai încerc. Trebuia să accept că Dante nu mă dorea suficient, că nu avea să se

culce cu mine până nu avea să fie absolut necesar să-i fac un moştenitor.

M-am poticnit în dormitor şi m-am aruncat pe pat. Pentru o clipă, un val de disperare şi tristeţe mi-a cuprins corpul, dar nu l-am lăsat să învingă. Am supravieţuit unei căsătorii cu Antonio. Puteam supravieţui unei căsnicii fără dragoste cu Dante. într-o zi, aveam să am copii frumoşi pe care aveam să îi iubesc şi care aveau să mă iubească la rândul lor, iar până atunci aveam să mă descurc eu cumva. Nu eram prima femeie din lumea noastră care trebuia să trăiască având un ticălos cu sânge rece ca soţ şi cu siguranţă nu aveam să fiu ultima. Cel puţin, nu eram captivă într-o căsnicie cu un nemernic abuziv ca Tommaso drept soţ. Asta trebuia să conteze cumva.

Şi aveam doar să mă ocup de celelalte nevoi ale mele tot aşa cum am făcut în ultimii ani. M-am rostogolit pe spate. Eram în continuare supărată, încă jenată şi dezamăgită, dar eram încă excitată. Am închis ochii şi mi-am strecurat mâna în jos, pe corp şi între picioare. Am început să mă mângâi, imaginându-mi că degetele lui Dante mă tachinau din nou, amintindu-mi scurta sclipire de dorinţă din ochii lui, pe care probabil mi-am imaginat-o. Respiraţia mi s-a accelerat în timp ce îmi mângâiam punctul sensibil. Eram aproape. Un geamăt mi-a scăpat de pe buze şi am auzit un icnet brusc.

Am deschis ochii şi m-am uitat la Dante; stătea în prag, cu mâna pe mânerul uşii şi cu ochii aţintiţi

asupra mea. Era prima dată când nu păreau reci. Doamne, de cât timp mă urmărea?

Mi-am smucit mâna dintre picioare, umilirea trecând prin mine ca o bilă de oţel. Mi-am strâns halatul de baie de piept şi m-am grăbit spre marginea patului. Nu puteam să stau în aceeaşi cameră cu Dante, nu după ce tocmai a văzut. Mă făcusem de ruşine suficient astăzi, dar Dante a apărut brusc în faţa mea, blocându-mi drumul. Trupul lui înalt se profila deasupra mea. Mi-am dat capul pe spate ca să-i întâlnesc privirea. Ochii lui erau mai animaţi decât i-am văzut eu vreodată. Părea aproape furios.

— Nu, a spus el încet.

Nu eram prea sigură ce voia să spună. Apoi s-a aplecat peste mine până când m-am întins din nou pe spate şi s-a ridicat deasupra mea. Jacheta lui s-a deschis şi m-a închis pe ambele părţi ca o închisoare moale. I- am cercetat faţa. Mă simţeam din ce în ce mai stimulată de apropierea lui şi de expresia dominantă de pe chipul lui. S-a sprijinit pe un braţ şi şi-a pus un genunchi între picioarele mele, forţându-le să se despartă.

Inima îmi bătea cu putere în piept. Avea să facă în sfârşit ceea ce aşteptam? Multă vreme s-a uitat doar la mine şi aproape că mă aşteptam să se retragă din nou, dar în schimb mi-a cuprins sânul, iar eu mi-am arcuit spatele cu un geamăt de nevoie. Ochii i-au alunecat spre mâna lui şi mi-a ciupit sfârcul, mai tare decât am anticipat. Plăcerea mi-a străbătut corpul ca un fulger până

în centrul meu. Aveam nevoie ca el să mă atingă acolo, aveam nevoie de el mai mult decât de hrană, apă sau aer. Dante mi-a ciupit şi tras sfârcul, cu ochii întunecaţi şi atenţi în timp ce mă privea. Mi-am mângâiat sânii de câteva ori de-a lungul anilor, dar nu am simţit niciodată mare lucru, totuşi atingerea fermă a lui Dante îmi provoca furnicături dulci în miezul fiinţei mele. S-a aplecat, ţesătura aspră a jachetei lui flancându-mă şi mi-a prins sfârcul cu buzele.

M-am arcuit cu un geamăt, apăsându-mi sânii de faţa lui, dar mâna lui Dante m-a prins de şold şi m-a ţinut jos. Mi-a supt din nou sfârcul cu putere, făcând ca excitarea să se acumuleze între picioarele mele. M-am zvârcolit, încercând să mă frec de genunchiul lui încă înţepenit între coapsele mele, dar mâna lui m-a ţinut pe loc. Să nu pot să mă mişc aşa cum îmi doream nu era ceva ce credeam vreodată că aveam să consider ca fiind sexy, dar, Doamne, cât m-am înşelat!

Dante mi-a muşcat uşor sfârcul, dinţii lui zgâriindu-mi uşor pielea sensibilă şi aproape că am atins orgasmul. Fusesem deja atât de aproape înainte. Mi-a eliberat sfârcul, care era roşu şi tare după atenţia lui. Cu ochii pe faţa mea, a trecut cu mâna peste partea mea laterală. Nu puteam privi în altă parte decât la faţa lui frumoasă şi rece, hipnotizată de căldura din ochi, un contrast puternic cu răceala trăsăturilor lui. Era ceva întunecat, sălbatic şi furios în ei. Şi-a prins degetele sub coapsa mea şi mi-a despărţit mai mult

picioarele. Tremuram de nerăbdare.

— Spune-mi acum dacă asta vrei, a spus el cu voce joasă.

Cum putea oare să se îndoiască de dorinţa mea pentru el?

— Vreau asta.

— Bine.

Mi-a prins celălalt sfârc în gură, cu un zâmbet întunecat, şi a trecut cu limba peste el în timp ce şi-a trecut două degete peste movila mea şi mi-a apăsat clitorisul. Săgeţi de plăcere s-au răspândit prin tot corpul meu. Mă simţeam de parcă mă dezintegram în timp ce orgasmul trecea prin mine. îmi legănam şoldurile cu disperare. Dante mă privea calm, în timp ce eu tremuram sub el, cu degetele încă apăsate de miezul meu sensibil. încet, am coborât din culmea plăcerii. Mă simţeam stânjenită că am ajuns atât de repede la punctul culminant, când el abia m-a atins, dar mi-am ridicat bărbia sfidător, în ciuda jenei mele. Dacă nu mar fi făcut să aştept atât de mult, nu aş fi fost excitată atât de uşor.

Dante a răsuflat lung pe nas, încleştându-şi maxilarul. Apoi şi-a strecurat degetele între pliurile mele. Nările i-au fremătat când a împins încet două degete în mine. Muşchii mi s-au strâns în jurul lui şi am tras aer în piept la intruziunea străină. Nu era dureros, doar uşor inconfortabil. Băgasem, ocazional, un deget în mine, dar nu înţelegeam niciodată plăcerea. Acum, însă, era uimitor. Dante şi-a coborât privirea şi şi-a privit

degetele în timp ce intrau şi ieşeau din mine. Mă simţeam incredibil, mai bine decât m-am făcut eu vreodată să mă simt. Mişcarea lui constantă mă făcea să gâfâi.

— Eşti incredibil de strâmtă. Abia aştept să fiu în tine, a spus el aspru.

Mi-aş fi dorit să continue să vorbească cu acel mârâit sexy, dar tot ce reuşeam să scot de pe buze erau doar scâncete şi suspine.

Eram aproape de un al doilea orgasm, îl simţeam cum se intensifica adânc în miezul meu, simţeam săgeţile familiare de plăcere prin tot corpul meu. Dante şi-a accelerat împingerea şi cu degetul mare mi-a atins clitorisul, iar eu mi-am înfipt călcâiele în saltea când punctul culminant m-a lovit, cu o forţă chiar mai mare decât primul. încă mă bucuram de ultimele valuri ale orgasmului meu când Dante şi-a scos degetele. Am scos un sunet de protest, dar Dante s-a îndreptat cu o expresie de dorinţă totală în ochi. Am fost surprinsă de intensitatea, de resemnarea şi întunericul care se amestecau pe chipul lui. Arăta ca un bărbat care a pierdut o bătălie cu el însuşi. A rămas înalt şi regal, nemişcat, cu excepţia ridicării şi coborârii pieptului, în timp ce ochii lui îmi priveau corpul gol. Apoi a întins mâna şi şi-a scos jacheta care a alunecat pe jos cu un foşnet uşor. Totuşi, nu şi-a dat jos vesta şi cămaşa. Şi-a desfăcut cureaua cu uşurinţă exersată, mişcarea atrăgându-mi ochii spre vintre. Ochii mi s-au fixat pe umflătura

pantalonilor lui. Surpriza m-a cuprins, urmată de un triumf intens.

— Eşti tare, am şoptit.

Privirea lui Dante s-a îndreptat spre mine, şi el s-a oprit cu mâinile pe fermoar.

— Sunt capabil să am o erecţie. Nu sunt impotent, în vocea lui se simţea un strop de amuzament, dar aproape că era înecat de dorinţa aspră din ea.

— Nu asta am vrut să spun. Dar am crezut că nu eşti atras de corpul meu.

Dante mi-a aruncat o privire ciudată.

— Nu-ţi face griji. Corpul tău ar lăsa puţini membri ai speciei masculine neafectaţi.

încă atât de sub control, atât de echilibrat, şi totuşi... am aruncat o privire la prohabul lui. Dante şi-a desfăcut fermoarul şi şi-a împins pantalonii în jos. Boxerii lui negri nu reuşeau să ascundă umflătura impresionantă. Voiam să întind mâna şi să-l ating, dar m-am abţinut şi am privit în schimb cum nervozitatea începea să mă cuprindă. Am aşteptat atât de mult asta, în cele din urmă, şi-a dat jos boxerii. Penisul lui era complet erect, gros şi lung, şi un sentiment ciudat de satisfacţie m-a umplut. După ce ani de zile am fost ignorată mai întâi de Antonio şi apoi de Dante, am primit în sfârşit o reacţie de la cel din urmă, cel puţin.

— Du-te mai sus, a spus Dante cu vocea lui de Şef, o voce care nu accepta argumente, nu că aş fi visat să protestez.

M-am târât mai sus imediat şi mi-am scos

braţele din halatul de baie, rămânând complet goală în faţa lui Dante. El nu şi-a scos cămaşa şi vesta. S-a urcat pe pat şi şi-a făcut loc între picioarele mele, împingându-le, deschizându-mă pentru el. Mă întrebam de ce nu s-a dezbrăcat complet. Era un fel de barieră pe care voia să o păstreze între noi? Sau gândeam prea mult? Arăta mai mult decât sexy în vesta lui, şi totuşi…

Orice gând mi-a fugit din minte când Dante şi-a ghidat erecţia spre centrul meu şi s-a împins în mine. Se simţea dur şi mare, dar am aşteptat destul asta. Eram gata. Dante s-a sprijinit pe braţe, apoi şi-a mişcat şoldurile şi a alunecat câţiva centimetri până când mam încordat şi am strigat. Mi-am strâns ochii şi am tras câteva respiraţii grele prin nas pentru a-mi calma pulsul accelerat. Durerea a dispărut deja, dar el nu intrase complet încă. După încă o respiraţie profundă, am deschis ochii şi l-am găsit pe Dante uitându-se la mine. Maxilarul îi era strâns încleştat. Măcar o dată nu mai părea chiar atât de calm şi de controlat, şi mi-am putut da seama cât de mult se străduia să rămână nemişcat.

Mi-am ridicat braţele şi l-am prins de umeri, apoi am dat din cap. Dante şi-a legănat şoldurile şi a împins până la capăt. M-am arcuit, închizându-mi gura pentru a reţine orice sunet. Am expirat pe nas, în timp ce îmi forţam corpul să se relaxeze.

Dante s-a uitat la mine, încruntat, un muşchi al obrazului tremurându-i.

— Spune-mi când mă pot mişca, a spus el,

surprinzându-mă cu acea dovadă de compasiune.

M-am legănat, nerăbdătoare, disperată să-l simt pe Dante mişcându-se în mine. Exista încă un uşor disconfort, dar acesta dispărea încetul cu încetul.

— E în regulă.

A dat din cap, apoi s-a tras aproape complet, înainte de a aluneca înapoi înăuntru.

Muşchii mei îi strângeau penisul în încercarea de a mă obişnui cu invazia, dar puteam simţi o urmă de plăcere în spatele durerii în timp ce Dante a intrat într- un ritm lent. Mi-aş fi dorit să coboare pe antebraţe ca să putem fi mai aproape, dar se sprijinea pe palme. Bănuiesc că nu ar fi trebuit să mă aştept la altceva. M-a avertizat, dar cel puţin a fost atent şi nu s-a năpustit asupra mea.

Am scos un mic geamăt când a lovit un loc delicios, adânc în mine. Dante a accelerat, împingerile lui devenind mai puternice. Chipul îi era tot numai concentrare. Nu scotea zgomote puternice, dar gemetele lui se înteţeau. îmi plăcea să-l privesc, îmi plăcea să văd micile zvâcniri şi pâlpâiri din masca lui rece când plăcerea lui creştea.

— A trecut ceva vreme pentru mine, m-a avertizat el cu o voce aspră. Nu ştiu cât pot rezista.

Eram surprinsă de admiterea lui. Nu credeam că era un bărbat care să admită cu uşurinţă ceva care semăna cu slăbiciunea în mintea lui. M-am bucurat pentru acel mic licăr de

umanitate.

— E în regulă.

Nu era ca şi cum urma să am un nou orgasm. îmi dădeam seama că eram aproape de limita a ceea ce puteam suporta.

Mişcările lui au devenit şi mai rapide, şi mai puţin reţinute, aproape sacadate şi dezarticulate. Şi apoi, în cele din urmă, s-a coborât pe antebraţe, aducându-ne mai aproape decât am fost vreodată, trupurile noastre s-au lipit unul de celălalt ca şi cum am fi fost o singură fiinţă şi a început să mă pătrundă cu putere şi repede, iar durerea mea s-a transformat într-un junghi insistent, dar nici măcar nu mi-a păsat. îi simţeam căldura prin haine. Vesta lui îmi freca sfârcurile sensibile şi mi-aş fi dorit să-i fi putut simţi pielea, dar nici asta nu era important acum. Tot ce conta era că Dante mă făcea în sfârşit femeie, permiţându-ne să devenim apropiaţi. Poate că acesta era un nou început, adevăratul început al căsniciei noastre. M-am agăţat de spatele lui şi mi-am îngropat faţa în curba gâtului lui, în timp ce Dante m-a mai pătruns de câteva ori.

A gemut, corpul lui încordându-se, apoi i-am simţit erecţia extinzându-se în mine, urmată de senzaţia ciudată a ejaculării lui în mine. M-am tras înapoi, dorind să-i văd faţa. Acum masca îi dispăruse. Părea dezordonat, abordabil, cumva mai puţin neiertător. S-a înfiorat încă o dată înainte să-şi coboare faţa şi să-şi pună buzele

peste ale mele, limba lui alunecând uşor peste buzele mele. M-am deschis cu nerăbdare pentru el. Limbile noastre s-au întâlnit, iar eu eram în rai. Am aşteptat atât de mult primul nostru sărut adevărat, iar acum se întâmpla. Avea un gust perfect şi mi-a plăcut senzaţia greutăţii lui deasupra mea şi senzaţia penisului său relaxându-se în mine. Poate totul avea să se schimbe acum. Mi-am strecurat mâinile pe sub cămaşa lui şi i-am mângâiat spatele în sus şi în jos, degetele mele găsind fiecare cicatrice, cartografiindu-i corpul. îl simţeam atât de cald şi de puternic. îl simţeam de parcă era al meu.

Dante a încetat să mă sărute, iar ochii ni s-au întâlnit şi, deodată, zidurile i s-au ridicat din nou. Vedeam acest lucru întâmplându-se. Ca atunci când draperiile se închideau la sfârşitul unei piese de teatru. S-a ridicat pe palme.

— Te simţi bine? a întrebat el, trăgându-se deja din mine într-o mişcare rapidă.

Am icnit la durerea scurtă, iar Dante a rămas deasupra mea pentru o clipă, cu o urmă de ezitare în expresia lui, dar aceasta a dispărut repede, iar el s-a îndreptat, ridicându-şi cămaşa pentru a nu se murdări.

— Trebuie să mă curăţ, mi-a spus el practic, de parcă îmi prezenta prognoza meteo, de parcă nu tocmai am făcut sex împreună.

M-a mai urmărit o clipă, apoi a dispărut în baie. Câteva minute mai târziu, apa a început să curgă.

Nu m-am mişcat de la locul meu din mijlocul patului, încercând cu disperare să-mi sortez emoţiile. Era o uşurare că am scăpat în sfârşit de virginitatea mea, dar era şi un sentiment ciudat de tristeţe. Nu eram o persoană care trebuia să fie cocoloşită, dar mi-aş fi dorit ca Dante să fi stat cu mine un pic mai mult după ce a terminat.

Dezamăgirea m-a cuprins şi am închis ochii ca să alung emoţia care se acumula. Nu ştiu cât timp am stat aşa, dar am fost surprinsă de vocea rece a lui Dante deasupra mea.

— Poftim.

Ochii mi s-au deschis. Stătea lângă pat, îmbrăcat din nou în boxeri şi îmi întindea un prosop.

L-am luat de la el şi l-am apăsat pe locul meu dureros, ignorând roşeaţa care mi s-a strecurat pe chip. Nu avea să se culce lângă mine nici măcar puţin? îmi doream foarte mult să mă ţină în braţe, chiar dacă trebuia să pretindă că era din grijă de mine, dar nu mă puteam decide să-i spun.

— Ai vrea să te ating, ca să poţi ajunge şi tu la orgasm?

M-am uitat la el. Părea atât de practic. Am clătinat din cap. îmi doream apropierea lui, dar nu aşa, nu acum. A dat din cap şi şi-a ridicat pantalonii de pe jos, apoi i-a îmbrăcat.

— Mai am ceva de făcut şi trebuie să vizitez un alt cazinou de-al nostru. Voi ajunge târziu acasă. Nu trebuie să mă aştepţi.

Am dat din cap, n-aş fi putut spune un cuvânt nici dacă aş fi încercat.

După încă o privire lungă aruncată corpului meu gol, Dante a ieşit din cameră. I-am ascultat paşii care se îndepărtau. Când n-am mai putut să-l aud, m-am ridicat şi am tresărit la junghiul dintre picioarele mele. M-am uitat în jos la prosopul din mână care avea câteva pete roz pe el, şi un sentiment prostesc de împlinire m-a cuprins, alungând dezamăgirea cauzată de răceala lui Dante. Deocamdată, voiam să fiu fericită. în sfârşit am obţinut ceea ce îmi doream. Acum, că Dante a cedat o dată, eram sigură că avea să îi fie mult mai greu să se reţină. Şi eram hotărâtă să fac astfel încât să îi fie cât mai greu posibil. Am primit primul gust real al plăcerii; de acum încolo voiam să o experimentez iar şi iar.

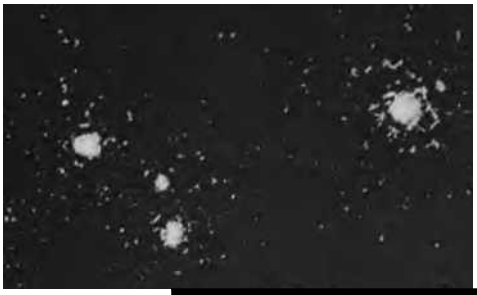

capitolul 10

Nici măcar nu l-am simţit pe Dante strecurându-se în pat în acea noapte, dar partea lui de pat era şifonată, aşa că trebuie să fi dormit în el.

Am mai rămas câteva minute în pat, simţindu-mă oarecum mai uşurată, acum că am dărâmat o barieră între mine şi Dante, dar nu mă păcăleam crezând că sexul avea să ne schimbe în mod fundamental relaţia. Nu credeam că Dante avea să se comporte brusc ca soţul iubitor şi grijuliu pe care mi l-am dorit când eram mai mică. Era ciudat. Deşi Antonio nu a reuşit niciodată să- mi ofere ceea ce aveam nevoie fizic, el mi-a fost prieten şi confident. Petreceam timp împreună când el nu era ocupat şi niciodată nu m-am simţit prea singură în căsnicia noastră. Aveam senzaţia că nu aşa avea să se întâmple în a doua mea căsătorie. Chiar dacă Dante mi- a satisfăcut acum nevoile sexuale, avea să dureze ceva timp până să devenim parteneri.

După ce mi-am făcut un duş şi m-am îmbrăcat cu fusta mea preferată de culoarea prunei şi o bluză albă,

m-am îndreptat spre una dintre camerele de oaspeţi care adăposteau acum câteva dintre cutiile cu lucrurile mele pe care nu le-am despachetat încă. Mi-a luat câteva minute de scotocit înainte de a găsi ceea ce căutam, o cutie de lemn în care păstram câteva lucruri de la Antonio. înăuntru erau verighetele noastre, de care nu mi-a păsat niciodată prea mult. Cel mai important lucru în acest caz era un album foto subţire care conţinea în mare parte imagini din vremea dinaintea căsătoriei mele cu Antonio. Pe atunci eram doar prieteni, fără greutatea suplimentară de a fi trebuit să ne prefacem că eram mai mult de-atât. Antonio nu semăna deloc cu Dante. Era brunet cu ochii negri şi nu era foarte înalt, întotdeauna îşi dorea să port pantofi cu toc mic, ca să nu fiu mai înaltă decât el. Dar aparenţele nu erau cea mai mare diferenţă între primul şi al doilea soţ al meu; aceasta era aura lor. Pe când Antonio era deschis şi prietenos, cineva pe care oamenii îl percepeau ca fiind un tip de prieten simpatic, dar obişnuit, Dante emana putere rece. Nimeni nu l-ar fi confundat cu un subordonat. Dacă Dante nu s-ar fi născut în lumea noastră, probabil că ar fi fost guvernator sau senator. Sar fi descurcat bine în acea arenă. Dar, ca şi în cazul nostru – al tuturor, naşterea noastră ne-a determinat soarta. Eram cu toţii legaţi de mafie.

M-am uitat la o fotografie cu Antonio şi cu

mine pe un cal. Era prima dată pentru mine când călăream. Păream amândoi tineri şi fericiţi, plini de speranţă. Antonio nu făcea parte din mafie pe atunci, încă mai credea că ar fi putut găsi o cale de a scăpa de datorie.

Am pus la loc cutia de lemn înainte de a mă scufunda mai adânc în nişte amintiri triste. M-am îndreptat, am respirat profund şi am părăsit dormitorul de oaspeţi. Nu era cale de întoarcere, dar nici să mergi înainte nu era întotdeauna uşor, mai ales dacă nu ştiai pe ce drum să porneşti. Dar aveam nevoie de ceva care să-mi dea un sens vieţii, aveam nevoie de ceva în care să-mi pot pune energia, atât timp cât Dante mă îndepărta din viaţa lui.

îmi era dor să am un scop, o sarcină zilnică. Nu eram cineva care să stea acasă toată ziua sau să-şi petreacă ore întregi analizând cea mai nouă bârfă suculentă. îmi doream un loc de muncă, dar chiar şi în timpul căsniciei cu Antonio, oamenilor li se părea ciudat că el i-a permis soţiei lui să lucreze. Eram îngrijorată că asta ar fi iscat un scandal pe care Dante nu voia să-l rişte.

Paşii mi s-au încetinit în timp ce mă îndreptam spre uşa în spatele căreia se ascundea aproape tot timpul. Nu eram agitată doar pentru că voiam să-i cer lui Dante un loc de muncă. Ce s-ar fi întâmplat dacă lucrurile ar fi fost incomode şi tensionate între noi, acum că ne-am culcat împreună? Deşi nu eram chiar sigură cum

ar fi putut relaţia noastră să se deterioreze mai mult. Eram deja aproape amabili unul cu celălalt. în afară de a ne arunca farfurii unul în capul celuilalt şi de a ne certa în mod constant, nu mai exista nicio altă posibilitate ca interacţiunile noastre să se înrăutăţească. Şi, sinceră să fiu, mă întrebam dacă nu ar fi fost de preferat luptele aprinse decât ignoranţa rece pe care o primeam acum.

Adunându-mi curajul, am bătut la uşa lui.

— Intră, a strigat Dante după o clipă.

Am pătruns în biroul lui. Ochii mei s-au îndreptat imediat spre locul de pe birou unde fusese fotografia primei sale soţii, dar el o îndepărtase. Nu credeam că a aruncat-o. Probabil că era ascunsă într-unul dintre sertarele biroului lui şi nu mă aşteptam să o uite, să arunce fiecare obiect care îi amintea de ea, să-i alunge amintirea din inima lui. îmi doream doar să-mi lase şi mie un loc cât de mic în inima lui.

Dante a ridicat privirea dintr-un teanc de hârtii.

— De ce ai nevoie?

Nu a spus-o într-un mod neprietenos, dar era evident că era ocupat. Comportamentul lui faţă de mine nu s-a schimbat deloc, în ciuda a ceea ce am făcut noi ieri. în timp ce priveam vesta lui gri închis, corpul meu şi-a amintit felul în care o vestă similară mi-a frecat sfârcurile ieri şi aproape că am traversat camera şi mam

aruncat din nou asupra lui Dante. Dar nu voiam să par prea dornică. Următoarea noastră întâlnire sexuală ar fi trebuit să fie iniţiată de Dante. Desigur, poate se gândea să nu mă mai atingă din nou.

Am dat deoparte acel gând îngrijorător în timp ce am închis uşa după mine şi m-am apropiat de birou.

— Este ceva ce aş vrea să discut cu tine.

Dante mi-a analizat chipul.

— Continuă.

— Aş vrea să lucrez. Când am fost căsătorită cu Antonio, l-am ajutat să-şi conducă restaurantele familiei.

Erau doar o modalitate de a spăla bani, dar îmi plăcea această sarcină. Salutam oaspeţii şi organizam aranjamente când cineva rezerva o nuntă în restaurantele noastre. După moartea sa, fratele său mai mic a preluat afacerea. 0 femeie singură nu ar fi putut face faţă acestei sarcini. Oricum, asta credeau bărbaţii noştri.

Dante s-a lăsat pe spătarul scaunului încruntat.

— Muncă? La ce te-ai gândit?

M-am bucurat că era deschis la idee şi nu a respins-o imediat. încurajată de asta, m-am plimbat în jurul biroului şi m-am aşezat pe marginea lui. Ochii lui Dante s-au îndreptat spre picioarele mele, dar prea repede s-au întors la faţa mea.

— Mă pricep la organizarea şi planificarea de evenimente. De asemenea, mă descurc bine cu oamenii.

Mă pricepeam şi la conducerea oamenilor, dar am ţinut asta pentru mine. Soldaţii mafiei nu agreau femeile cărora le plăcea să fie la conducere. Cumva, cei mai mulţi dintre ei nu puteau înţelege că o femeie puternică alături de ei nu îi făcea mai puţin bărbaţi.

Dante a dat din cap.

— Am nevoie de cineva pentru unul dintre cazinourile noastre.

Am încercat să-mi stăpânesc entuziasmul. încă nu ştiam ce avea Dante în minte pentru mine.

— Plutitor sau subteran?

Cazinourile de pe uscat nu erau oficiale, desigur, încă era ilegal să conduci un cazinou în Chicago care nu era situat pe o barcă fluvială, dar mafia şi Dante, în special, lucrau pentru a schimba asta. Putea fi foarte convingător şi, cu siguranţă, nu strica faptul că unii senatori erau clienţi obişnuiţi în cazinourile şi bordelurile Outfit. Nu că legalizarea ar fi însemnat că Outfit ar fi făcut publice cazinourile lor secrete. Ar fi pierdut prea mulţi bani dacă ar fi făcut-o.

— Subteran. Nu te vreau în atenţia publicului.

Asta avea sens. Oamenii ştiau că eram soţia lui Dante. Ar fi atras prea mult atenţia dacă aş fi

lucrat într- unul dintre cazinourile plutitoare.

— Cunosc câte ceva despre jocurile de noroc şi sunt sigură că pot învăţa foarte repede tot ce trebuie să ştiu.

De fapt, singurele cunoştinţe pe care le aveam despre jocurile de noroc erau regulile de la Texas Hold'em pe care Ie ştiam de la Antonio, dar Dante nu trebuia să ştie asta.

în ochii lui Dante era o sclipire cunoscătoare.

— Singurul lucru pe care trebuie să-l ştii despre jocurile de noroc este că banca întotdeauna câştigă.

Am ridicat sprâncenele.

— Chiar aşa. Ce fel de job ai în minte care nu necesită aproape deloc cunoştinţe despre funcţionarea unui cazinou?

Presupuneam că Dante nu avea să-şi lase soţia să fie una dintre fetele din spatele barului care îi încuraja pe bărbaţi să bea mai mult.

— Vreau să gestionezi unul dintre cazinourile mai mici ale Outfit. Tipul care a fost la conducere în ultimii trei ani a fost concediat ieri.

Asta a făcut Dante după ce s-a culcat cu mine? Pentru câteva clipe, Dante şi cu mine ne-am uitat unul la celălalt de parcă ne-am fi gândit la acelaşi lucru, dar acum nu era momentul să vorbim despre sex.

— Concediat? am repetat cuvintele lui,

despre care eram destul de sigură că erau un eufemism pentru altceva, din moment ce era greu să fii concediat dintr-o poziţie în mafie.

Dacă te-ai încurcat într-o afacere a mafiei, era puţin probabil să obţii o funcţie în altă parte, cu excepţia cazului în care ai fi fost fiul, nepotul cuiva etc. Şi dacă nu erai...

Dante m-a urmărit cu atenţie când a spus următoarele cuvinte.

— Am aflat că şi-a umplut buzunarele cu bani care aparţineau Outfit.

— Deci l-ai omorât, am terminat în locul lui.

Ştiam cum funcţionau lucrurile în lumea noastră. Poate că nu mi s-a permis niciodată accesul în mijlocul ei, dar am auzit poveştile.

Dante a dat din cap.

— Da, aşa am făcut. Şi dacă vrei, poţi avea slujba lui.

— Nu am mai condus niciodată un cazinou. De ce îmi oferi o poziţie atât de importantă?

— Asistentul managerului poate face munca principală în fundal. Am nevoie de cineva care să-i facă pe cei importanţi să se simtă bineveniţi.

Am înţepenit. Dante, desigur, a înţeles asta.

— Cred că mă înţelegi greşit.

S-a ridicat şi a păşit în faţa mea. Şi-a sprijinit uşor mâinile pe coapsele mele, făcându-mi pielea să mă furnice chiar şi prin dresuri.

— Eşti a mea, Valentina.

A trebuit să-mi reţin un zâmbet la

posesivitatea din vocea lui.

— Deci ce ar trebui să fac mai exact?

Şi-a îndepărtat mâinile şi s-a îndreptat spre fereastră, cu mâinile în buzunare.

— Vreau să-i întâmpini pe clienţii importanţi. Să îi conduci la masa lor. Să le prezinţi fetele noastre „gratuite”.

— Fetele „gratuite”, chiar aşa?

Dante s-a întors.

— Jocurile de noroc şi prostituţia sunt principalele noastre afaceri şi ambele pot fi combinate cu uşurinţă.

— Bine. Pot să fac asta.

Chiar dacă cuvintele „fete gratuite” mă făceau să vreau să-mi smulg părul.

— Nu pare a fi prea greu, totuşi.

— De asemenea, vei organiza evenimente speciale. Avem seri de evenimente o dată pe lună şi cred că o atingere feminină le-ar putea face mai atrăgătoare. Totodată, te vei asigura că totul decurge fără probleme. Vreau să fii ochii mei. Am senzaţia că încă nu am îndepărtat toate merele putrede.

— Vrei să-ţi spionez angajaţii.

— Da. Vreau să-ţi ţii ochii deschişi.

— Oare pentru că tu crezi că vor fi mai puţin precauţi în preajma mea sau pentru că nu ai pe nimeni altcineva căruia să îi încredinţezi sarcina?

— Am destui bărbaţi în care am încredere. Dar ai dreptate, cred că mulţi bărbaţi te vor

subestima şi vor fi mai puţin vigilenţi în preajma ta.

S-a rezemat de pervaz.

— Nu am încredere necondiţionată în nimeni.

— Nici măcar în mine?

Am spus-o cu o voce tachinatoare, dar ochii lui Dante au devenit reci.

— Nu mi-ai dat motive. M-ai minţit în legătură cu căsătoria ta cu Antonio şi refuzi să-mi dai numele unui străin care ar putea fi la curent cu informaţii compromiţătoare despre Outfit.

Felul în care a spus-o m-a făcut să par ca o mincinoasă notorie.

— Nu te-am minţit în legătură cu căsătoria. Ţi-am spus că nu am fost niciodată cu Antonio.

— Da, aşa ai făcut, dar a fost un adevăr la care bănuiesc că ai renunţat doar pentru că te-ai temut că în cele din urmă îl voi descoperi.

Bineînţeles că a lovit direct la ţintă. Nu puteam nega. Ar fi ştiut că am minţit, şi asta nu ar fi fost deloc bine în situaţia mea.

— Contează de ce am decis să-ţi spun adevărul?

— Contează foarte mult, Valentina. Pentru că nu ştiu dacă vei fi la fel de deschisă cu adevărurile viitoare dacă nu te simţi încolţită. Dacă aş considera fiecare adevăr obţinut prin constrângere drept răscumpărător, aş fi nevoit

să cruţ orice trădător care îşi dezvăluie

Legaţi prin datorie cunoştinţele sub constrângere.

Sub constrângere – ce cuvânt blând pentru ceea ce Outfit le făcea trădătorilor.

— Ştiu ce le faci trădătorilor şi tocmai de aceea nu- ţi voi da numele iubitului lui Antonio.

— îţi dai seama că, ajutându-l pe Antonio în înşelăciunea sa, ai devenit complicele lui şi, prin urmare, un trădător al Outfit şi că astfel continui să trădezi Outfit şi pe mine, reţinând informaţii.

M-am desprins de birou, nemaiputând să stau nemişcată.

— Ştiu. Dar indiferent ce crezi despre mine, sunt loială celor la care ţin. I-am fost loială lui Antonio. Dacă ar fi fost încă în viaţă, i-aş fi luat secretul în mormânt pentru a-l proteja.

Dante a clătinat din cap.

— Este ceva ce nu poţi spune cu certitudine. Nu ai suferit niciodată dureri chinuitoare. Tortura este un motivator puternic.

— Cred că nu vom şti niciodată, decât dacă intenţionezi să testezi teoria asupra mea şi să încerci să mă constrângi să-ţi dau numele iubitului lui Antonio, am spus insolent.

Dante m-a fixat cu o privire dură.

— Pentru că eşti soţia mea şi pentru că eşti femeie, eşti în siguranţă. Ştii asta foarte bine.

Pentru că eram soţia lui, nu pentru că mă plăcea sau chiar ţinea la mine.

— Ştiu, am spus, apoi, pentru că nu puteam

suporta tensiunea dintre noi, am adăugat. Dacă ai avea un secret pe care ar trebui să-l ascunzi, l-aş păstra pentru tine. Aş încerca să înfrunt tortura, durerea şi moartea pentru a-l ascunde pentru tine.

Dante nu a spus nimic, nici măcar nu a scurtat distanţa dintre noi, doar m-a privit cu ochii lui de necitit. Am hotărât să ies înainte să spun ceva sentimental sau înainte ca Dante să mă trimită afară. Dante nu m-a oprit, dar îi simţeam ochii pe spatele meu.

«capitolul II

După o cină aproape în tăcere, cu excepţia celor câteva fragmente de conversaţie despre vizita mea de mâine la cazinou, Dante s-a întors în biroul lui, şi eu m-am dus în bibliotecă aşa cum eram obişnuită. în loc să aleg manualul de rusă, m-am hotărât să citesc una dintre cărţile despre jocuri de noroc şi cazinouri care se înghesuia pe raft, dar eram distrasă de sunetul vocilor masculine care răsunau prin pereţi. Nu păreau a fi Enzo şi Taft, aşa că am presupus că Dante avea o întâlnire cu alţi membri ai Outfit.

Când m-am dus la culcare câteva ore mai târziu, holurile erau întunecate, iar Dante era încă în biroul lui. Am bănuit că asta însemna încă o noapte târzie. M-ar fi făcut oare Dante să cer o a doua partidă de sex?

Mult mai târziu, m-am trezit de o mână pusă pe şoldul meu. Am deschis ochii, dar priveam în

întuneric. Draperiile erau trase şi nu lăsau decât o fărâmă de

lumină a lunii să pătrundă în cameră. Privirea mea a găsit strălucirea palidă a ceasului cu alarmă de pe noptieră. Era aproape miezul nopţii. Am dormit mai puţin de o oră. Ce s-a întâmplat?

Mi-am dat seama că Dante era lipit de spatele meu, degetele lui mângâindu-mi şoldul.

— Dante? am şoptit, răsucindu-mi capul ca să mă uit peste umăr, dar faţa îi era acoperită de umbre.

Era aproape însă. Respiraţia lui a plutit peste umărul meu, ridicându-mi firele de păr de pe braţe.

— Ce s-a...

M-a redus la tăcere cu un sărut aprig care m-a făcut să icnesc. Nu mai ezita; limba lui mi-a revendicat gura. Am încercat să mă rostogolesc astfel încât să mă întorc cu faţa spre el, dar pieptul ferm al lui Dante pe spatele meu şi strânsoarea lui pe şoldul meu mă ţineau imobilizată. Sărutul lui trimitea valuri de excitare în centrul meu, dar în cele din urmă m-am tras înapoi pentru a respira adânc şi pentru că mă durea gâtul în poziţia incomodă. Şi-a apăsat erecţia pe fundul meu. Am expirat zgomotos.

— Spune-mi că nu te doare, a murmurat el pe umărul meu înainte de a muşca uşor.

Tremuram.

— Nu doare, a fost tot ce am reuşit să spun, şi nici măcar nu era adevărul, dar nu aveam de

gând să-l împiedic pe Dante să facă ce voia cu mine.

— Bine, a mârâit Dante înainte de a-mi linge gâtul. Spune-mi să mă opresc, sau nu o voi face.

Am scâncit doar ca răspuns, pentru că Dante şi-a înfipt din nou penisul în spatele meu. Abia aşteptam să mă dezbrac şi să-l simt cu adevărat lipindu-se de mine. Mi-am împins fundul înapoi pentru o mai bună frecare, dar din nou mâna lui Dante de pe şold m-a oprit.

— Nu.

— Dante, chiar vreau să…

Buzele lui mi-au înghiţit din nou cuvintele şi degetele lui s-au strâns în semn de avertizare.

— Vreau să taci acum, dacă nu vrei să-mi spui să mă opresc.

M-a muşcat uşor de gât.

— Faci ce-ţi spun eu, Valentina, sau îmi spui să mă opresc. Există doar aceste două opţiuni.

Am dat din cap şi trebuie să fi simţit asta, pentru că nu putea să mă vadă în întuneric. M-am bucurat că Dante nu ştia cât de aţâţată eram de tonul lui poruncitor.

— Foarte bine, a spus el încet. Eşti încă foarte strâmtă; de aceea o să o facem încet şi o să ne luăm timpul necesar ca să te umezeşti bine.

Nu-mi venea să cred că acelaşi Dante reţinut şi rece pe care îl ştiam în timpul zilei îmi spunea aceste lucruri. Am vrut să-l întreb de ce s-a răzgândit. 0 singură dată a făcut oare o

asemenea diferenţă? Poate că a acceptat că ştiam ce voiam.

— Vreau să te dezbraci acum.

Am simţit un moment de dezamăgire că Dante nu avea de gând să o facă el însuşi, dar apoi emoţia a înecat acest sentiment. Mi-a eliberat soldul, m-am ridicat repede şi mi-am tras cămaşa de noapte peste cap, apoi mi-am dat jos lenjeria. Simţeam ochii lui Dante asupra mea. M-am întors către el, întrebându-mă dacă ar trebui să-i dau vreun semn, iar ideea aceea aproape că m-a făcut să chicotesc, dar apoi patul s-a mişcat şi l-am văzut pe Dante ridicându-se şi începând să se dezbrace. Totul era în umbră, dar i-am putut desluşi impresionanta erecţie.

— Stai pe marginea patului.

M-am îndreptat spre partea lui de pat şi m-am aşezat pe margine, agitată, curioasă, excitată şi aproape explodând de dorinţă. Dante s-a apropiat până când a ajuns în faţa mea, cu erecţia la nivelul ochilor. Am icnit înainte să pot înghiţi sunetul, dându-mi seama ce voia să facă. Sfatul Bibianei mi-a trecut prin minte, dar nu eram sigură dacă Dante voia să acţionez din proprie iniţiativă. Mi-a cuprins obrazul, cu palma caldă şi uşor aspră pe pielea mea.

— Cât de departe ai mers înainte să fii cu mine?

Am ezitat un moment, dar am presupus că voia să răspund, aşa că i-am spus:

— L-am sărutat pe Antonio de câteva ori şi mi-a atins sânii de câteva ori, dar asta este tot ce am făcut înainte să fiu cu tine.

Tăcerea a umplut camera întunecată. Bătăile inimii mi s-au accelerat, bubuitul părea mai puternic secundă cu secundă. Auzeam respiraţia ritmică a lui Dante, niciun semn că era excitat sexual – cu excepţia dovezii care se încorda în faţa mea.

— Vreau să-mi sugi penisul, Valentina.

Degetul lui mi-a atins uşor buzele, apoi s-a strecurat între ele, despărţindu-le uşor. A aşteptat, iar eu i-am împins degetul mare cu limba înainte de a-l suge uşor, în speranţa că avea să o ia ca pe o confirmare. S-a apropiat şi mai mult până când vârful lui mi-a atins buzele. Degetul mare al lui Dante îmi mângâia bărbia, iar palma lui încă îmi cuprindea obrazul.

— Linge în jurul vârfului.

Mi-am scos limba afară şi am rotit-o în jurul capului penisului lui. Respiraţia lui Dante s-a oprit, dar acesta a fost singurul semn că acţiunile mele aveau un efect asupra lui.

— Acum linge până sus şi înfige-ţi limba în fantă.

I-am urmat ordinele şi am fost răsplătită cu accelerarea respiraţiei lui Dante. Degetul lui mare de pe bărbia mea s-a strâns.

— Deschide gura.

Mi-am depărtat buzele fără ezitare. Mă

bucurat de comenzile lui Dante. în felul acesta, cel puţin, nu eram lăsată să bâjbâi şi să mă fac de ruşine. Şi-a alunecat capul penisului în gura mea, sprijinindu-se uşor pe limba mea.

— închide-ţi buzele în jurul meu şi suge uşor.

Am făcut ce a spus el şi mi-a mângâiat bărbia, apoi şi-a tras degetul mare în sus până a atins locul în care penisul lui dispărea între buzele mele.

— îmi place penisul meu în gura ta, a spus el cu voce joasă. Şi îmi place că este singurul pe care l-ai supt vreodată.

A alunecat mai adânc în gura mea, dar încă nu foarte mult.

— Să vedem cât de mult din mine poţi lua în gură.

S-a strecurat în gura mea centimetru cu centimetru până când a ajuns în fundul gâtului meu şi am simţit că mă sufoc. Am întins mâna spre erecţia lui. Mai erau câţiva centimetri din el pe care nu îi puteam lua în gură. Dante s-a tras uşor înapoi, apoi s-a înfipt de câteva ori în mine, cu palma pe faţa mea, ţinându-mă neclintită.

— Cu puţină practică, poate o să poţi să mi-l iei pe tot în gură, dar deocamdată este suficient.

Tremuram de excitare. Putea oare cineva să atingă orgasmul doar din faptul că îi făcea altcuiva sex oral?

Dante şi-a retras erecţia din gura mea şi mi-

a mângâiat din nou buzele cu degetul mare.

— întinde-te pe spate.

M-am lăsat să cad înapoi pe saltea. Dante a îngenuncheat şi şi-a înfipt mâinile între genunchii mei, apoi mi-a împins picioarele cât de mult se putea.

— Pune-ţi călcâiele pe marginea patului.

Doamne, ştiam ce avea de gând să facă. Am citit atât de multe lucruri despre asta, dar nu îmi puteam imagina cum s-ar fi simţit.

Mă bucuram că era întuneric. Aşa nu mă simţeam atât de expusă. Şi-a pus palmele sub fundul meu şi m-a ridicat uşor. Am încetat să mai respir când i-am simţit respiraţia caldă pe pliurile mele umede. Dante a lins încet în jurul buzelor exterioare. Mi-am legănat şoldurile, dar Dante a ignorat rugămintea mea tăcută şi şi-a continuat tachinarea chinuitoare.

— Dante, am spus eu rugător.

Mi-a strâns fundul şi s-a tras înapoi.

— Nu.

Mi-am strâns buzele, iar apoi, în cele din urmă, şi- a plimbat limba de-a lungul fantei mele într-o atingere lungă. Am gemut, fără să-mi fi păsat dacă asta ar fi însemnat ca vorbesc sau nu. El a alternat între mişcări rapide şi uşoare şi Ungeri ferme, dar lente, până când am început să respir cu greutate şi am ajuns la punctul culminant. Am întins mâinile şi le-am îngropat în părul lui Dante, dorind să-l apăs mai mult de

mine. Dante a rezistat. Degetele lui au urcat pe faldurile mele şi le-au despărţit. Cu vârful limbii mi-a înconjurat uşor clitorisul până când am început să tremur, la câteva secunde înainte să mă prăbuşesc în abisul plăcerii. S-a lăsat pe spate fără avertisment. A fost nevoie de tot autocontrolul meu pentru a nu spune nimic.

— întoarce-te şi aşază-te în genunchi.

Am făcut ochii mari de surprindere, dar m-am rostogolit şi am îngenuncheat pe pat.

— Lasă-te pe coate.

M-am lăsat. Acum fundul meu era ridicat în aer. Poziţia se simţea ciudat şi mă făcea să mă simt chiar mai expusă decât cea de dinainte. Dante mi-a despărţit picioarele până când am simţit aerul rece pe deschiderea mea dinspre spate, iar apoi buzele lui au fost înapoi în centrul meu. Am strigat de plăcere când Dante şi-a înfipt limba în mine şi a început să se mişte într-un ritm lejer. Puteam simţi fiecare mişcare a lui în mine, asprimea uşoară a limbii, felul în care curba vârful

când era adânc în mine. Mi-am lăsat fata în cearşaf / fi

pentru a opri zgomotele jenante să-mi iasă de pe buze, dar când Dante şi-a strecurat o mână în jurul meu şi a început să-mi tachineze clitorisul cu degetele lui, nici măcar cearşafurile nu mi-au putut înăbuşi gemetele şi icnetele. Mi-am împins fundul şi mai mult în afară, cu degetele zgâriind salteaua, în timp ce orgasmul a explodat în

miezul meu, amorţindu-mi şi amplificându- mi simţurile aparent în acelaşi timp. Respiraţia îmi era greoaie. Pielea îmi era umedă de transpiraţie şi inima îmi bătea frenetic în piept. Mi-am ridicat capul ca să respir mai uşor.

Dante a dispărut din spatele meu, dar înainte ca eu să mă uit peste umăr să văd ce face, degetele lui m-au prins de şolduri şi m-au tras mai aproape de marginea patului. Apoi erecţia lui s-a împins în intrarea mea, iar corpul mi s-a cutremurat de surpriză şi nervozitate.

Citisem că stilul acesta de a face sex le permitea bărbaţilor să pătrundă mai adânc decât în alte poziţii. Mă durea încă puţin, iar lipsa de intimitate pe care o permitea această poziţie o făcea şi mai puţin dezirabilă pentru mine. Voiam ca pieptul lui Dante să fie lipit de al meu.

Dante a rămas nemişcat în spatele meu, fără a fi încercat să intre în mine. Mâinile lui au alunecat spre spatele meu şi l-au masat uşor. M-am relaxat uşor, dar eram încă tensionată. Am putut simţi cât de încordaţi îmi erau muşchii interiori. Dante s-a aplecat peste mine şi mi-a înfăşurat un braţ în jurul taliei înainte de a mă fi tras la pieptul lui. încă eram în genunchi, dar acum partea superioară a corpului meu era în poziţie verticală şi Dante mă ţinea în braţe. Mi-a strecurat o mână între picioare şi a început să mă tachineze din nou, în timp ce cealaltă mână mi-a găsit sânii şi i-a frământat uşor. Mi-am lăsat

capul pe spate, sprijinit de umărul lui, respiraţia mi-a încetinit. Eram tot încordată, dar în îmbrăţişarea lui Dante, simţeam încet muşchii cum se relaxau. Dante s-a aplecat puţin înainte şi şi-a condus vârful spre deschiderea mea. Tot m-am strâns, dar nu la fel de rău ca înainte.

— Care este problema? a murmurat el la urechea mea.

Nu părea nerăbdător sau frustrat, ci doar curios.

Ruşinea mi-a răsucit stomacul. Abilităţile mele de seducţie erau în mod evident deficitare, dacă nici măcar nu puteam să-l primesc pe soţul meu pe la spate.

— Nu ştiu, am recunoscut încet. Nu poţi pur şi simplu să împingi?

— Ba sigur că pot, dar oricum eşti strâmtă şi, la cât de tensionată eşti acum, va fi dureros.

Vocea lui era calmă, chiar neutră, fără niciun indiciu despre ceea ce gândea despre sugestia mea. Degetele lui Dante erau încă între picioarele mele, mângâindu-mă şi ciupind uşor.

— Nu-mi spune că ai o problemă în a provoca durere altor oameni, am tachinat eu în şoaptă, în timp ce furnicături de plăcere s-au răspândit prin miezul meu.

— Nu, a spus el simplu.

Am putut simţi creşterea tensiunii în timp ce degetele lui îşi făceau magia între picioarele mele. A crescut presiunea asupra deschiderii

mele, vârful penisului alunecând înăuntru şi, în acelaşi timp, orgasmul m-a cuprins, muşchii mei strângând penisul lui Dante. Dante s-a aplecat puţin înainte, apăsându-mă în jos, iar braţele mele s-au întins pentru a-mi susţine corpul pe pat, în timp ce încă îmi reveneam din punctul culminant.

Dante m-a muşcat de gât.

— Dar nu vreau să-ţi provoc ţie durere.

Mi-a ciupit sfârcul, apoi s-a mai împins câţiva centimetri în mine, făcându-mă să tremur de senzaţiile de uşoară durere şi plăcere.

— Cel puţin, nu mai mult decât îţi place.

M-a penetrat complet, apoi s-a oprit câteva secunde înainte de a începe să se mişte încet în mine. Mişcările lui au devenit treptat mai rapide, până când nu am avut de ales decât să mă cobor pe coate, altfel braţele mele ar fi cedat. Dante s-a îndreptat, răpindu-mi căldura pieptului şi m-a prins de şolduri.

— Valentina, atinge-te, mi-a cerut el.

Mi-a luat o clipă să înţeleg ce voia să spună. Mi-am dus un braţ sub mine şi mi-am găsit clitorisul. M-am frecat frenetic când mişcările lui Dante au devenit mai puternice. S-a tras cât a putut de mult şi s-a împins din nou în mine, făcându-mă să-i strig numele şi degetele să-mi apese şi mai tare pe clitoris. Uneori, vârfurile degetelor mele îi atingeau penisul, alunecos din cauza umezelii mele, iar el gemea de fiecare dată

când făceam acest lucru. încurajată, mi-am înclinat mâna ca să mă pot mângâia şi să-i ating penisul în acelaşi timp. în timp ce muşchii mi s-au încordat sub eliberarea mea, Dante s-a prăbuşit şi el cu un geamăt puternic.

S-a liniştit în spatele meu în timp ce penisul lui a mai zvâcnit în mine de câteva ori şi mi-am îngropat faţa în cearşaf. Mă dureau antebraţele din cauză că mă sprijinisem pe ele. în momentul în care Dante a ieşit din mine, m-am rostogolit pe spate, respirând greoi. L-am văzut pe Dante îndepărtându-se de pat, aşa cum a făcut şi data trecută, apoi s-a aprins lumina din baie şi a dispărut înăuntru. Nu a închis însă uşa. M-am dat jos din pat şi l-am urmat repede. Stătea în faţa duşului, iar apa era pornită.

— Vrei să faci un duş? am întrebat eu, ezitând.

Dante mi-a aruncat o privire peste umăr. Nu m-am obosit să-mi acopăr corpul. Vedea totul. Dante nu părea să se ruşineze cu goliciunea lui.

— Da. Poţi să mi te alături, dacă vrei.

Uşurată, m-am grăbit spre el. A ţinut uşa de sticlă a cabinei de duş deschisă pentru mine şi m-am strecurat sub jetul cald al duşului. Dante mi s-a alăturat după o clipă. I-am admirat trupul pe îndelete. Era prima dată când îl puteam privi fără haine şi era o privelişte uluitoare. Pieptul şi stomacul îi erau uşor sculptate, iar o dâră fină de păr blond închis îi cobora în jos spre pelvis.

Dante şi-a scufundat capul sub apă, apoi s-a întors cu spatele la mine întinzându-se după gelul de duş. Avea un tatuaj pe umăr. Am fost surprinsă să văd că avea un tatuaj. Cumva, Dante nu părea genul.

— Nu există bine pe pământ; iar păcatul nu este decât un nume. Vino, diavole. Căci ţie ţi-a fost dată această lume, am citit cu voce tare citatul scris cursiv pe pielea lui.

Dante s-a întors spre mine, cu o expresie de necitit pe chip.

— Nu este o perspectivă cam sumbră asupra vieţii? l-am întrebat.

Mi-a dat gelul de duş. O barieră s-a ridicat din nou între noi acum, că nu mai eram în pat, şi nu ştiam cum să o dărâm. Puteam vedea că Dante nu mi-ar fi permis.

— Sunt un om al păcatului, Valentina. Experienţa mea m-a învăţat că binele rareori câştigă. Dacă există un diavol, acesta este cu siguranţă patronul Outfit.

M-am rezemat de peretele duşului, încruntându- mă.

— Nimic nu te împiedică să fii un om mai bun. Acel zâmbet rece a revenit.

— Ba da, ceva mă împiedică… natura mea.

capitolul 12

z • I • *• •

Mama m-a sunat a doua zi devreme pentru a mă invita la brunch. Ştiam că era dornică să mă întrebe despre cum mergea căsnicia mea. Eram de fapt surprinsă că i-a luat atât de mult să mă contacteze. Poate că voia să ne dea mie şi lui Dante timp pentru a ne cunoaşte mai bine. I-am spus că nu puteam ajunge la brunch, dar că aveam să fiu acolo la ora ceaiului. Nu eram sigură cât timp avea să dureze vizita mea la cazinou. Am ales pentru această ocazie o ţinută şic, bej şi tocuri modeste. Nu am vrut să arăt prea sexy la prima mea apariţie. Aveam senzaţia că aveam să întâmpin probleme în a obţine respectul tuturor chiar şi fără să-mi arăt picioarele.

Când am coborât scările, Dante deja aştepta în holul de la intrare. Ca de obicei, era îmbrăcat impecabil într-un costum maro închis din trei piese şi pantofi Oxford asortaţi. Privirea lui s-a îndreptat spre mine şi am sperat că avea să fie

de acord cu hainele mele.

— Este bine aşa? am făcut un gest spre corpul meu.

— Arăţi ca o femeie de afaceri. Este alegerea potrivită pentru astăzi, a spus Dante dând din cap.

M-am apropiat de el. Nu am încercat să-l iau de mână sau să-l sărut, chiar dacă voiam.

— Numai pentru azi?

— Atunci când îi întâmpini pe clienţii noştri importanţi, te poţi îmbrăca mai lejer. Cei mai mulţi dintre ei sunt tradiţionalişti, aşa că o rochie sau o fustă ar fi o alegere înţeleaptă.

Sprâncenele mi s-au ridicat.

— Credeam că nu m-ai ales pentru job din cauza felului în care arăt.

Ochii lui Dante îmi parcurgeau trupul pe toată lungimea lui.

— Valentina, doar un orb nu te-ar observa, întotdeauna este bine să-i încânţi pe marii cheltuitori aşa cum ai distra oaspeţii care au fost invitaţi la o petrecere în casa noastră. Ei ştiu cine eşti. Ei ştiu că eşti a mea, iar faptul că îţi faci timp să le urezi bun venit şi să le spui câte ceva despre cele mai noi facilităţi ale noastre, îi va face să se simtă speciali. Nimeni nu va confunda ospitalitatea ta cu un flirt nepotrivit.

I-am aruncat o privire îndoielnică, dar nu aveam de gând să mă cert cu el. Eram prea recunoscătoare că îmi permitea să lucrez. Nu trebuia să ascult zvonurile ca să fi ştiut exact ce aveau să spună oamenii despre mine, odată ce aveau să afle că soţia şefului nu era mulţumită să

fie doar o soţie trofeu.

Am luat Mercedes-ul lui Dante pentru a merge în zona industrială din Chicago, deoarece o furtună de zăpadă făcuse străzile impracticabile pentru Porsche. După treizeci de minute în care Dante mi-a explicat ce fel de jocuri de noroc erau cele mai populare în cazinourile noastre şi cine erau cei mai importanţi cheltuitori, ne-am oprit în faţa unei porţi care bloca drumul spre un garaj subteran. în spatele ei, se profila un depozit masiv cu ferestre acoperite cu pământ şi pereţi vopsiţi cu graffiti. Un gardian într-o gheretă mică l-a întâmpinat pe Dante şi ne-a deschis poarta. Am coborât panta într-un garaj nedefinit Nimic nu sugera prezenţa unui cazinou, dar, desigur, avea sens ca Outfit să-şi fi ascuns activităţile ilegale de jocuri de noroc. Alte câteva maşini erau deja parcate în garaj. Dante a parcat Mercedesul în locul dintre un BMW negru elegant şi un Mustang roşu pretenţios, cu lanţuri de zăpadă în jurul anvelopelor sale masive. Aveam sentimentul că ştiam cui îi aparţinea acesta din urmă.

Eu şi Dante am coborât din maşină. Spre surprinderea mea, Dante şi-a pus mâna pe spatele meu în timp ce mă conducea către un lift ruginit, la celălalt capăt al garajului.

— Este sigur? am întrebat eu suspicioasă.

Chestia aia arăta de parcă avea nevoie disperată de reparaţii.

Dante a chicotit.

— Toate acestea sunt doar de faţadă.

Pentru o clipă, ochii lui i-au întâlnit pe ai mei şi m- a umplut o căldură neaşteptată. Dante a apăsat un mic buton negru şi uşile liftului s-au deschis. Interiorul nu era cu mult mai bun decât exteriorul. Era un lift de marfă cu pereţii goi de oţel şi podeaua zgâriată. Dante a scos o cheie tip cârd din buzunar şi a băgat-o într-o fantă pe care nici măcar nu am observat-o înainte. Nu era nicăieri aproape de butoanele evidente ale liftului. Dante a observat privirea mea curioasă.

— Nu am avut niciodată o vizită a FBI-ului, dar dacă vor verifica vreodată depozitul, le va fi mai dificil să afle ce este sub noi.

în momentul în care Dante a introdus cârdul, liftul a început să coboare. Călătoria a fost rapidă şi, când uşile s-au deschis în cele din urmă, mi s-a tăiat respiraţia.

Am păşit într-o zonă subterană vastă, cu covoare roşii şi aurii de pluş, candelabre şi zeci de mese masive pentru jocuri de poker, Black jack, ruletă şi orice altceva se juca aici. Televizoarele cu ecran plat de pe un perete al cazinoului prezentau tot felul de emisiuni sportive, de la Cupa Africii la fotbal şi un campionat de darts din Scoţia, până la curse de cămile din Dubai şi turnee de schi din Alpi.

Canapelele erau aranjate în jurul peretelui pentru cei care doreau să urmărească sportivii sau echipele pe care pariau. în capătul sălii se afla un bar care ocupa aproape toată lăţimea încăperii, cu sute de sticle de băuturi alcoolice, vinuri şi şampanie.

Chiar acum, cazinoul era pustiu, cu excepţia a două femei de serviciu care aspirau covorul. Mai multe uşi duceau la ceea ce am presupus că erau camere private pentru oaspeţii V1P.

— în spate sunt birourile, precum şi o zonă de întâmpinare pentru clienţii importanţi, explica Dante în timp ce mă conducea prin cameră, spre o uşă de lemn întunecat de lângă bar.

— Voi lucra zilnic?

Dante mi-a aruncat o privire ciudată.

— Poţi lucra oricând vrei. Nimeni nu te va obliga deloc să lucrezi. Dar vei primi întotdeauna o informare când este aşteptat un client important, astfel încât să poţi decide dacă vei fi acolo pentru a-l întâmpina.

— Bine. Ai spus că vor fi şi evenimente speciale. Este ceva stabilit în următoarele câteva săptămâni? De Ziua îndrăgostiţilor, de exemplu?

Mai erau încă patru săptămâni, dar organizarea unui eveniment necesita timp.

Dante m-a mângâiat uşor pe spate, surprinzându- mă cu gestul. Nici măcar nu eram sigură că a observat ce făcea, din moment ce faţa lui era încă îndepărtată, cu excepţia zâmbetului

ironic îndreptat către mine.

— Ziua îndrăgostiţilor nu este ceva de care bărbaţii care vin aici să fie interesaţi cu adevărat. Chiar dacă sunt căsătoriţi, soţiile lor probabil nu ştiu că vin aici. După cum spuneam, întotdeauna avem cel puţin o duzină de prostituate în zona barului, iar dormitoarele din spate nu sunt niciodată goale.

— Deci nu voi conduce doar un cazinou, voi fi şi o regină de bordel.

Dante a râs. Un râs adevărat. I-am aruncat o privire înclinată pentru a mă asigura că urechile mele nu îmi jucau o festă, dar zâmbetul îi dispărea deja de pe faţă.

— Tu nu eşti proxenetul lor. Poţi să le prezinţi pe fetele noastre „gratuite” clienţilor importanţi, dar în afară de asta, partea de prostituţie a cazinoului este în mâna lui Raffaele.

Raffaele era vărul Ariei. Totuşi, nu era rudă cu mine. Cu satisfacţie, mi-am dat seama că bănuiala mea despre maşină a fost corectă. Am auzit zvonuri despre personalitatea lui ostentativă.

— Nu este el cel căruia i s-a tăiat degetul pentru că s-a uitat la Aria?

Toată lumea cunoştea acea informaţie, dar eram curioasă despre sentimentele lui Dante faţă de incident, îmi aminteam încă de agitaţia uriaşă pe care a provocat- o cu ani în urmă.

Buzele lui Dante s-au strâns.

— El este. Rocco Scuderi i-a permis lui Luca să-l pedepsească pe Raffaele.

Ne-am oprit în faţa uşii.

— Dar tu nu ai fi făcut-o?

— Nu aş fi lăsat pe cineva din New York să stabilească pedepse pe teritoriul meu, a spus el pe un ton neînduplecat.

Nu ştiam sigur de ce, dar corpul meu a reacţionat imediat la ferocitatea de oţel a lui Dante şi îmi doream să rămân singură cu el, să-l las să-şi facă de cap cu mine ca aseară.

Ignorând nevoile corpului meu, am spus:

— Deci nu crezi că Raffaele a meritat asta.

Personal, credeam că era puţin extrem să tai degetul cuiva doar pentru că se holba, dar Luca era cunoscut pentru sângele lui rece, chiar şi în Outfit.

— Nu am spus asta. Dar aş fi insistat să-l pedepsesc eu, dat fiind că el este responsabilitatea mea. Dar ceea ce s-a făcut, s-a făcut.

— Deci Raffaele este asistentul managerului?

— Nu, el este responsabil pentru prostituate. El se asigură că avem suficiente disponibile în orice moment. El lucrează împreună cu Tommaso în acest scop.

Am strâmbat din nas, reacţia mea standard la auzirea numelui lui. Dante a ridicat dintr-o sprânceană blondă.

— Asta e din cauza prostituţiei sau din cauza lui Tommaso? Credeam că eşti prietenă cu soţia lui, Bibiana.

— Bibiana este cea mai bună prietenă a mea, motiv pentru care nu-l suport pe acel bărbat. Bănuiesc că nu există nicio şansă ca Tommaso să fie un trădător, ca să poţi scăpa de el?

Dante mi-a studiat chipul.

— Vorbeşti serios.

— Da. O tratează pe Bibiana ca pe o cârpă de când s-au căsătorit. Nu aş vărsa nici măcar o lacrimă dacă i-ai trage un glonţ în cap.

Timp de câteva secunde, privirile ni s-au întâlnit şi am avut impresia că nici pe Dante nu l-ar fi deranjat un moment de intimitate cu mine, dar imediat momentul a dispărut.

— Este un soldat loial. Nu mi-a dat niciodată niciun motiv să mă îndoiesc de el. Nu pot face nimic în privinţa lui.

— Nici dacă ţi-aş spune că o violează pe Bibiana?

Ştiam că Bibiana nu voia ca oamenii să ştie, dar poate Dante ar fi putut ajuta. Nu era ca şi cum le-ar fi spus şi altora despre asta.

Şi-a pus mâna pe mânerul uşii, cu ochii întunecaţi.

— Ea este soţia lui.

— Asta nu înseamnă că o poate viola, am şuierat eu.

— Ştiu, dar nu le pot spune oamenilor mei cum ar trebui să-şi trateze soţiile. Nici măcar un Capo nu poate interveni într-o căsătorie. Decizia mea de a interzice violul ca pedeapsă sau distracţie a fost deja întâmpinată cu resentimente.

Mi-am întors privirea pentru a ascunde cât m-a emoţionat acest subiect. Uneori era uşor să uiţi lucrurile oribile care se întâmplau în Outfit.

— Eşti gata să intri? Raffaele şi Leo, asistentul managerului, aşteaptă în biroul tău să te cunoască.

Am respirat adânc, apoi am dat din cap.

Dante a deschis uşa şi, cu mâna încă lipită de spatele meu, m-a condus într-un coridor lung, cu încă cinci uşi.

— Presupun că acestea nu sunt pentru ochii publicului, spre deosebire de uşile care se ramifică de la etajul principal?

— Da. Locul acesta este doar pentru tine şi ceilalţi angajaţi. Uşile de afară dau în câteva camere pe care prostituatele le pot folosi cu clienţii lor.

Am dat din cap. Nu-mi venea să cred că aveam să lucrez în curând aici.

Dante m-a îndreptat spre uşa de la capătul holului şi a deschis-o. în spatele ei se afla o cameră spaţioasă, fără ferestre, cu un birou, o masă de întâlnire cu şase scaune, o canapea şi două scaune îndreptate spre birou, Raffaele, care

era cu câţiva ani mai tânăr decât mine, şi un bărbat de vârstă mijlocie, cu mustaţă, ocupau scaunele. Amândoi s-au ridicat când am intrat eu şi Dante. Ochii mi-au fost imediat atraşi de mâna lui Raffaele. Degetul lui fusese ataşat din nou de către medicul Outfit, dar ieşea în evidenţă şi era evident rigid.

— Raffaele, Leo, a spus Dante cu răceală, luându- şi mâna din spatele meu pentru a le strânge mâinile.

Apoi a făcut semn spre mine.

— Ea este soţia mea, Valentina. După cum v-am spus ieri, ea îi va lua locul lui Dino.

Am presupus că acesta era tipul care şi-a umplut buzunarele cu banii furaţi de la Outfit.

Mi-am înclinat capul, sperând să par încrezătoare în mine. I-am strâns mai întâi mâna lui Leo, care era cu câţiva centimetri mai scund decât mine, apoi pe a lui Raffaele. Ambii bărbaţi m-au întâmpinat într-o manieră prietenoasă, dar am putut vedea în ochii lor că erau nemulţumiţi de alegerea lui Dante de a mă fi implicat în afacerile Outfit. Probabil nu le plăcea să aibă o femeie ca şefă, chiar dacă Leo ar fi făcut totuşi cea mai mare parte a muncii de conducere.

— De ce nu-i arăţi locul Valentinei? Cunoşti dedesubturile acestui loc mai bine decât mine, i-a spus Dante lui Leo, care a dat din cap înainte de a se îndrepta spre mine cu un zâmbet înţepenit.

— Pe aici, a spus el în timp ce ieşea din cameră şi se îndrepta înapoi spre etajul principal. Programul nostru este de la şase seara până la şase dimineaţa. Desigur, uneori, un grup de clienţi importanţi doreşte să rezerve locul pentru un interval orar diferit. Când se întâmplă astfel, deschidem în mod special pentru ei.

încă nu era prânzul, aşa că mai era mult timp până la deschiderea porţilor cazinoului. Asta explica de ce totul era încă pustiu. Am arătat spre o cabină.

— Acolo îşi schimbă clienţii banii cu jetoane?

Leo a dat din cap.

— Da. Dacă un client nu are bani, îi oferim credite.

— La dobânzi corecte, sunt sigură, am spus eu în glumă.

— Desigur, a confirmat Leo cu un zâmbet strâmb.

— Şi dacă nu ne returnează banii, atunci cine se ocupă de ei?

— Aceiaşi soldaţi care ne adună toţi banii, a spus Dante.

El mergea în spatele nostru. Nu eram sigură dacă se asigura că bărbaţii se comportau civilizat sau dacă voia să vadă cum mă descurcam eu.

— Presupun că acesta este un loc în care se intră numai pe bază de invitaţie, deci cum se află despre existenta lui? Clienţii trebuie să semneze

un fel de clauză de confidenţialitate?

Raffaele a pufnit, dar a tăcut imediat ce Dante i-a aruncat o privire încruntată.

— Nu avem nevoie de clauze de confidenţialitate. Le spunem clienţilor că nu pot spune oamenilor despre acest loc decât dacă ne solicită permisiunea în prealabil şi facem o verificare a antecedentelor persoanei respective. Clienţii noştri ştiu să-şi ţină gura.

— Nimeni nu vrea să se încurce cu noi decât dacă vrea să moară, a spus Raffaele cu mândrie.

Raffaele începea să mă calce pe nervi. Era un pic prea sigur pe sine. Pierderea unui deget nu părea să-i fi diminuat stima de sine.

— Şi tu eşti responsabil pentru fete?

— Mă asigur că târfele ne fac clienţii fericiţi. Şi aleg târfele care stau la bar pentru a-i excita pe bărbaţi şi, de asemenea, decid care vor fi fetele „gratuite”. Le testez pe toate pentru a mă asigura că ştiu să facă sex oral şi anal. Analul este o necesitate. Majoritatea bieţilor nenorociţi nu primesc aşa ceva acasă.

Ochii lui Dante ardeau de furie, dar nu a intervenit. Poate s-a gândit că avea să mă facă să par slabă. Aveam să fiu şefa acestui cazinou, până la urmă.

— Sper că nu vorbeşti aşa în faţa clienţilor, i-am spus lui Raffaele.

Gâtul lui Raffaele s-a înroşit – de furie sau jenă, nu mi-am putut da seama. Probabil un pic

din ambele. A deschis gura, apoi a închis-o după ce a aruncat o privire către Dante. Aveam senzaţia că Raffaele avea să îmi dea mai multe bătăi de cap decât Leo.

— Vreuna dintre fete este deja aici? Aş vrea să vorbesc cu ele.

Ochii lui Raffaele se plimbau între Leo şi Dante, de parcă ar fi avut nevoie de aprobarea lor înainte de a putea răspunde la o întrebare simplă.

— Majoritatea lucrează în Club Palermo până la cinci, după care vin aici.

Fetele care lucrau aici erau de la Club Palermo? Sa culcat vreuna dintre ele cu Dante? Trebuia să o întreb pe Bibiana dacă ştia numele femeilor pe care Dante le-a ales când frecventa clubul.

— Atunci voi vorbi cu ele mâine. Asigură-te că vin devreme, ca să pot vorbi cu ele înainte ca uşile să se deschidă.

— Ce ar fi de vorbit? Sunt târfe fără creier, nimic mai mult decât târfe cu trei găuri.

— Raffaele, este suficient. Nu tolerez să vorbeşti aşa cu soţia mea, a spus Dante cu o voce periculos de joasă.

Raffaele a lăsat capul în jos, dar nu înainte de a-mi trimite o privire usturătoare. Am decis să-l ignor deocamdată.

— Vă vizitează vreun client important astăzi?

Leo a clătinat din cap.

— Nu. Dar mâine vin doi senatori şi câţiva dintre prietenii lor. Ei nu pariază atât de mult. în mare parte petrec nopţile cu fetele.

— Deci le facem pe plac pentru că vrem ca ei să ne protejeze interesele în Senat?

— Exact, a spus Leo surprins, de parcă nu ar fi putut crede că o femeie ar putea ajunge singură la o asemenea concluzie.

Bărbaţii din lumea noastră ar fi fost surprinşi de cât de multe ştiau soţiile şi fiicele lor despre viaţa de care încercau să le protejeze. Nu ai putea să creşti într- o familie mafiotă şi să nu-ţi fi dat seama ce se întâmpla.

Dante a dat din cap în semn de aprobare şi un sentiment ciudat de mândrie m-a cuprins.

— Bine, atunci voi fi aici mâine să mă prezint lor şi să-i cunosc pe restul angajaţilor noştri. Sper că vom lucra bine împreună.

Leo a dat din cap, dar Raffaele evident că nu credea că aveam să o facem. Dante şi-a pus mâna pe spatele meu şi ne-am întors la maşină.

— Deci ce crezi? a întrebat el în timp ce a pornit maşina.

— Cred că Raffaele îmi va face probleme. Este evident că nu mă place.

— Nu se descurcă bine cu femeile în general, decât dacă acestea sunt prostituate şi trebuie să facă ceea ce spune el. Nu o lua personal.

— Nici nu o fac. Nu-mi pasă câtuşi de puţin ce crede el despre mine.

— Nu, m-a contrazis Dante. Ar trebui să te respecte.

— Pentru că s-ar reflecta negativ asupra ta dacă nu ar face-o.

— Şi asta, dar şi pentru că eşti şefa lui. Te vei asigura că totul merge bine. Sper că Leo te va ajuta.

— El pare ok. Dar nu ai încredere în el?

— Nu am încredere în niciunul dintre ei.

Am dat din cap.

— Păreau surprinşi când am spus ceva inteligent.

Asta chiar m-a enervat.

— Majoritatea bărbaţilor din mafie preferă să se gândească la femeile lor ca fiind ignorante şi neştiutoare. Ştiu că aceiaşi bărbaţi care au dezaprobat decizia mea împotriva violului vor dezaproba şi faptul că lucrezi în cazinoul nostru.

— Cred că mafia ar trebui să înceteze să subestimeze femeile.

Dante mi-a aruncat o privire piezişă.

— Poate îi poţi convinge.

Chiar credea asta? 0 întrebare mă ardea pe vârful limbii.

— Prima ta soţie a lucrat?

Expresia i s-a întunecat.

— Nu. Ea era ocupată cu angajamentele sociale, aşa cum fac majoritatea femeilor din

lumea noastră.

— Oh, desigur.

Mă întrebam dacă, în ciuda faptului că mi-a oferit un loc de muncă în cazinou, era nemulţumit de dorinţa mea de a lucra. Ar fi preferat o soţie trofeu? Cineva care arăta bine la petreceri, care îi încălzea patul şi care ţinea personalul în frâu? Am decis să schimb subiectul.

— Mama m-a invitat pe la ea. Presupun că ai de lucru?

— Da, am. Dar te pot conduce la casa părinţilor tăi, dacă vrei. E în drum. îi pot spune lui Enzo sau Taft să te ia când termini.

— Mama va fi încântată, am spus, dându-mi ochii peste cap.

— Ai prefera să mergem acasă şi să conduci până la părinţii tăi fără mine?

— Nu, am spus repede. Nu glumeam. Mama va fi beată de fericire să te revadă.

— Tatăl tău este unul dintre subşefii mei. Nu e ca şi cum mama ta nu m-a întâlnit de nenumărate ori.

— Dar nu ca ginere al ei. Nu am văzut-o niciodată mai fericită decât atunci când a aflat că te înjoseşti să te căsătoreşti cu mine.

Dante s-a încruntat.

— Pentru că ai mai fost căsătorită înainte?

— Desigur. Eram bun deteriorat conform standardelor noastre. Nu o fată pură şi inocentă, ca Gianna sau multe alte fete care se gudură pe

lângă tine la petreceri.

— Crede-mă, sunt mai mult decât fericit că nu am fost de acord să mă căsătoresc cu Gianna. E o scandalagioaică. Nu am răbdare pentru cineva ca ea. Şi nu acord prea multă atenţie fetelor la petreceri.

Am pufnit.

— Eşti bărbat. Cum să nu observi privirile lor arzătoare?

— Arzătoare? a întrebat Dante cu un strop de amuzament. Şi nu am spus că nu am observat. Mă asigur că sunt mereu la curent cu tot ce se întâmplă într-o cameră în jurul meu, dar nu sunt interesat de încercările lor stupide de a flirta. Ele se gudură pe lângă imaginea pe care şi-au creat-o despre mine, dar eu nu sunt acel om.

— Ştiu şi eu... Fetele cred că eşti sexy pentru că eşti puternic şi distant. Prinţul de gheaţă a cărui inimă vor să o topească.

Dante a clătinat din cap, apoi ceva s-a schimbat pe chipul lui şi mi-a aruncat o privire piezişă.

— Deci mama ta nu ştie că nu ţi-ai consumat niciodată prima căsătorie?

— Desigur că nu. Nu vorbesc cu ea despre astfel de lucruri. Şi crede-mă, ar fi găsit ea o modalitate de a-ţi spune despre virginitatea mea, pentru că mi-ar fi crescut valoarea. Ar muri de fericire dacă ar afla că eşti omul care mi-a luat virtutea.

Am împietrit.

— Nu vei spune nimănui despre Antonio, nu-i aşa? Dante şi-a mijit ochii pierdut în gânduri.

— Nu văd cum ar ajuta asta pe cineva. Desigur, miar fi mai uşor să-l caut pe iubitul lui Antonio dacă aş putea să-mi implic oamenii.

— Nu am de gând să-ţi spun numele lui, am intervenit eu, ştiind unde ducea asta şi sperând din tot sufletul că nu avea să se enerveze din nou.

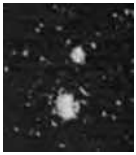

capitolul

Dante a oprit în faţa vechii mele case şi a oprit motorul înainte de a se îndrepta spre mine.

— Am bănuit asta. Deşi încă nu înţeleg de ce. Omul pe care îl protejezi, nu este sângele tău şi, din ceea ce îmi dau seama, nu aţi fost niciodată apropiaţi. La urma urmei, ţi-a furat soţul, aşa că de ce insişti să-l alegi pe el în locul meu?

— Nu îl aleg pe el în locul tău, am spus, sincer şocată. Dar ştiu ce ai de gând să-i faci, ce *trebuie să faci* pentru a proteja Outfit şi nu pot să-l condamn la moarte. Dacă juri că nu îi vei face niciun rău, s-ar putea să mă răzgândesc.

— Ştii la fel de bine ca mine că nu pot să jur asta. Există reguli cu un motiv. Trebuie să protejăm secretele Outfit. Dacă detaliile despre structurile, afacerile sau tradiţiile noastre ar fi făcute publice, mulţi oameni pe care îi cunoşti ar merge la închisoare, inclusiv eu şi tatăl tău.

— Nu ar spune niciodată nimănui despre Outfit. Antonio i-a spus despre jurămintele

noastre.

— Dar el nu este legat de ele. Cu toţii păstrăm tăcerea pentru că suntem obligaţi de onoare şi datorie şi pentru că toţi am plăti preţul dacă nu am face-o, dar acel om nu are niciun motiv să ne păstreze secretele acum, că Antonio a murit. Nu toată lumea onorează dorinţa unui mort la fel de mult ca tine.

— Dar l-a iubit pe Antonio.

— De unde ai putea şti asta? Dar dacă ar fi aşa, asta nu l-ar face să ne urască lumea şi mai mult?

— Ce vrei să spui?

— Din cauza regulilor Outfit, Antonio nu a putut fi deschis cu privire la sexualitatea lui. A trebuit să-şi ascundă dorinţele şi iubitul şi, în cele din urmă, a murit pentru că era un Soldat. Ruşii l-au ucis pentru că era unul dintre noi. Vezi, omul pe care îl protejezi are multe motive să dispreţuiască lumea noastră şi să vrea ca aceasta să dispară.

Nu m-am gândit niciodată la asta din acest punct de vedere şi m-am speriat foarte tare. Dacă Dante avea dreptate? Nu l-am mai văzut pe Frank de când i-am povestit despre moartea lui Antonio, cu un an în urmă. Atunci a plecat repede, tăcut şi trist. Nu a încercat să mă contacteze, iar eu ştiam doar numărul lui de mobil, dar acesta nu a mai funcţionat la scurt timp după înmormântare. Pur şi simplu am presupus că Frank a vrut să întrerupă tot ce-l

lega de mafie. A vorbit cu cineva despre Antonio? Despre Outfit? Nu voiam să cred asta. Avea motive să deteste Outfit şi metodele ei. Nu numai că a fost fortat să-şi ascundă relaţia cu Antonio, dar nici măcar nu a avut şansa să-şi ia rămas bun de la el. Nici eu. Din Antonio nu mai rămăsese decât un cadavru ars. Nu l-am văzut niciodată – tata mi-a interzis să fac asta. Mi-a spus că nu mai aveam pe cine să recunosc. Ruşii chiar i-au tăiat capul înainte să-i dea foc. Outfit nu-l găsise niciodată.

Dante mă privea îndeaproape. Sau încerca să mă manipuleze? Chiar şi aşa, ceea ce a spus el era adevărul.

— Vrei să vii la uşă să o saluţi pe mama? Va fi dezamăgită dacă rămâi în maşină, i-am spus pentru a-i distrage atenţia.

Dante avea o privire cunoscătoare, dar nu a încercat să insiste cu subiectul iubitului lui Antonio. A coborât din Mercedes, a ocolit capota şi mi-a deschis uşa. Mâna lui şi-a găsit locul obişnuit pe talia mea în timp ce ne îndreptam spre uşa din faţă. Abia am sunat la sonerie, când uşa s-a şi deschis iar mama ne-a întâmpinat, radiind. Probabil ne-a spionat pe fereastră.

— Dante, nu mă aşteptam să vii. Ce minunat din partea ta să ne faci o vizită, a spus ea cu un zâmbet larg.

L-a tras pe Dante într-o îmbrăţişare. El a rămas înţepenit, dar a bătut-o scurt pe spate. Cel

puţin era împotriva manifestărilor publice de afecţiune în general, şi nu doar cu mine.

— Sunt aici doar să o conduc pe Valentina. Nu am timp să rămân. Mai am mult de lucru.

S-a îndreptat, şi mama nu a avut de ales decât să- 1 elibereze. 0 umbră i-a măturat chipul.

— Desigur. Acum că eşti Capo, ai multe responsabilităţi. Ce minunat din partea ta să-ţi faci timp în programul tău încărcat pentru a o conduce pe
Valentina prin oraş.

Mama mi-a zâmbit.

— Te-ai ales cu un gentleman.

I-am aruncat lui Dante o privire de genul: ţi-am spus eu. 0 urmă de tandreţe i-a trecut peste chip înainte să se scuze şi să se întoarcă la maşină. Imediat ce a plecat, mama a închis uşa, m-a prins de braţ şi practic m-a tras după ea în sufragerie.

— Giovanni! Valentina este aici! a ţipat ea.

— Tata e aici?

— I-am spus că vei veni. A vrut să vorbească şi el cu tine.

Am gemut.

— Nu fi aşa. Eu şi tatăl tău suntem îngrijoraţi pentru bunăstarea ta. Vrem să ştim dacă viaţa de căsătorie îţi prinde bine.

— Vrei să spui că vrei să te asiguri că nu mă cert cu Dante.

Mama şi-a strâns buzele.

— îmi răstălmăceşti cuvintele astăzi.

Tata a intrat în sufragerie, închizându-şi butonii cămăşii, cu jacheta în carouri atârnată peste umăr.

— Nu am mult timp. De fapt, am o întâlnire cu Consilierul şi cu soţul tău mai târziu. Deci cum stau lucrurile între tine şi Şeful?

— Dacă oricum te întâlneşti cu soţul meu, atunci l- ai putea întreba pe Dante cum merge căsnicia noastră până acum şi dacă este mulţumit de mine, am spus cu o voce exagerat de dulce.

— Uneori cred că nu am fost suficient de strict cu tine. Insolenţa ta era mult mai drăguţă când erai mică, a spus el afectuos.

M-am ridicat şi l-am cuprins cu braţele. M-a sărutat pe tâmplă. Ştiam că, în calitate de Subşef, tata era aproape la fel de nemilos ca Dante şi probabil că a ucis mai mulţi oameni decât aveam eu degete, dar pentru mine el avea să rămână întotdeauna omul care mă purta pe umeri când eram mai mică.

— Lucrurile merg bine între mine şi Dante, nu-ţi face griji, am spus în timp ce mă retrăgeam. Cred totuşi că încă nu a uitat-o pe prima Iui soţie.

Tata a schimbat o privire cu mama.

— Lui Fiore i-a luat mult timp să-l convingă pe Dante să se căsătorească. Mă bucur că te-a ales. Nu-l forţa.

— Ascultă-l pe tatăl tău, Valentina. Bărbaţilor nu le plac femeile insistente.

— Am auzit că l-ai convins pe Dante să-ţi dea o slujbă? a întrebat tata.

— Nu te preface că nu ştii deja totul. Pun pariu că jumătate din Outfit vorbeşte deja despre asta.

— La ce te aşteptai? 0 femeie cu statutul tău nu ar trebui să lucreze, a spus mama.

— Unii oameni cred, de asemenea, că femeile nu ar trebui să-şi întrerupă soţii, dar tu faci asta tot timpul.

Mama a pufnit.

— Nu îl întrerup pe tatăl tău.

— Eşti sigură? a spus tata cu o surpriză simulată.

Căsătoria lor nu a fost întotdeauna din dragoste. La fel ca mine şi Dante, s-au căsătorit din convenienţă, dar cu timpul s-au îndrăgostit unul de celălalt. Când i- am văzut, o nouă speranţă a înflorit în sufletul meu pentru propria mea căsnicie.

Nu mi-am putut reţine un zâmbet.

— Pe Dante nu îl deranjează că lucrez. Cred că îi place că vreau să fac ceva util.

— Ce poate fi mai util decât să creşti copii frumoşi? Când vom deveni bunici?

I-am trimis lui tata o privire rugătoare, dar el a ridicat din umeri.

— Fiore îşi doreşte cu adevărat un

moştenitor al numelui său. Dante are responsabilităţi. Dacă ar fi ucis fără să aibă un fiu care să-i moştenească titlul?

— Nu spune asta. Nimeni nu va fi ucis. Am pierdut deja un soţ, nu-l voi pierde şi pe al doilea, am spus disperată.

Tata mi-a mângâiat obrazul.

— Dante ştie să aibă grijă de el însuşi, dar ce e rău în a avea copii?

— Nu este nimic în neregulă cu asta. îmi doresc copii, dar nu pentru că este de datoria mea să fac un moştenitor. îmi doresc copii pentru că vreau pe cineva pe care să-l iubesc şi care să mă iubească necondiţionat.

Doamne, când a devenit această conversaţie atât de oribil de emoţionantă?

— Val, a spus tata cu grijă. A făcut Dante ceva?

L-am privit cu un zâmbet tremurător, recunoscătoare pentru îngrijorarea lui, dar ştiind că era inutilă. Chiar dacă Dante ar fi făcut ceva şi i-aş fi spus tatălui meu despre asta, nu putea face nimic. Nu s-ar fi răzvrătit împotriva lui Capo, nici măcar pentru mine.

— Nu, este un domn. în afara dormitorului, am adăugat eu în tăcere. Nu că m-ar fi deranjat. E doar foarte retras. Mă simt singură, dar munca mă va ţine ocupată, aşa că asta ar trebui să mă facă să mă simt mai bine.

— Dă-i timp, a spus tata.

îmi dădeam seama că era din ce în ce mai stânjenit de emotivitatea mea. De ce erau soldaţi! mafiei nişte laşi când era vorba să-şi exprime sentimentele, dar nici măcar nu clipeau când se confruntau cu moartea? S-a uitat la Rolex-ul său, apoi s-a strâmbat.

— Chiar trebuie să plec.

M-a sărutat apăsat pe tâmplă înainte de a se apleca să-i dea şi mamei mele un sărut adecvat. Apoi a plecat. Mama a mângâiat locul de pe canapeaua de lângă ea, iar eu m-am lăsat să cad cu un oftat.

— Am mare nevoie de o prăjitură chiar acum.

Mama a sunat din clopoţel şi servitoarea noastră a intrat în sufragerie cu o tavă plină cu produse de patiserie şi macarons italiene. Puteam să pun pariu că aştepta în faţa uşii de când am ajuns. Din câte îmi aminteam, era întotdeauna un pic prea băgăcioasă. Mia zâmbit rapid, a pus tava jos, apoi a dispărut din nou. Am ales o delicatesă din marţipan, ciocolată şi foietaj şi am luat o muşcătură mare. Mama mi-a turnat cafea, fără să-şi fi luat nici măcar puţin ochii de pe mine.

— Ai grijă cu astea. Sunt pline de grăsimi şi calorii. Trebuie să te asiguri că ai grijă de corpul tău. Bărbaţilor nu le plac femeile plinuţe.

Am făcut un spectacol din terminarea restului prăjiturii, apoi am luat câteva guri de

cafea.

— Poate că ar trebui să scrii o carte despre ceea ce vor bărbaţii, deoarece se pare că ştii totul despre asta.

Mi-am deschis larg ochii pentru a diminua impactul cuvintelor mele obraznice.

Mama a clătinat din cap înainte de a lua un produs de patiserie.

— Tatăl tău are dreptate. Ar fi trebuit să fim mai severi cu tine.

— Aţi fost stricţi cu Orazio şi nu a ajutat la nimic.

— El este băiat. Toţi sunt neastâmpăraţi. Dar el chiar se formează frumos. Spunea că se gândeşte să-şi întemeieze o familie.

Mă îndoiam de asta. Probabil că a spus-o doar ca să scape de mama. Şi având în vedere că nu locuia în Chicago, ci ajuta la menţinerea afacerilor pe linia de plutire în Detroit şi Cleveland, părinţii noştri nu aveau adesea şansa să-l deranjeze. Şi era bărbat, desigur. Nimănui nu-i păsa dacă se culca cu o fată nouă în fiecare noapte, atât timp cât nu le spunea cine era cu adevărat.

— Nu am fost niciodată împotriva dorinţelor tale, aşa că nu ştiu de ce te plângi. La urma urmei, m-am căsătorit cu Dante pentru că tu ai vrut asta.

Mama părea ofensată.

— Este cea mai bună partidă la care puteam

spera. Cine nu s-ar căsători cu un bărbat ca el?

Mi-am băut cafeaua, fără să mă fi obosit să răspund. Oricum era o întrebare retorică.

— Dante vine la tine noaptea?

Aproape că am scuipat ce aveam în gură.

— Nu am de gând să vorbesc cu tine despre asta, mamă.

Obrajii îmi ardeau de jenă, iar mama mi-a zâmbit înţelegător.

0 iubeam, dar era cea mai enervantă femeie de pe această planetă.

Enzo a venit să mă ia cu SUV-ul. Cu excepţia unei mici discuţii, nu am vorbit în timpul scurtei călătorii. Când am trecut pe lângă strada Bibianei, i-am spus:

— Stai. întoarce la colţ. Vreau să-i fac o vizită Bibianei Bonello.

I-am promis că aveam să îi spun despre cum evoluau lucrurile între mine şi Dante. Speram că avea să fie bucuroasă să mă vadă.

Enzo nu a comentat. A condus maşina spre casa lui Bibi şi a parcat la marginea trotuarului.

— Vreţi să aştept?

Am ezitat.

— Dacă nu te deranjează?

Enzo a clătinat din cap.

— Cu asta mă ocup.

A întins mâna în spatele scaunului său şi a scos o revistă despre veterani.

— Nu va dura mult, am spus, deşi Bibiana şi cu mine am fi putut petrece ore întregi stând de vorbă.

Am coborât din maşină şi m-am îndreptat spre uşa din faţă. Am sunat, apoi am aşteptat. 0 vreme nu s-a întâmplat nimic şi eram pe cale să mă întorc la maşină când uşa s-a deschis.

Tommaso stătea în faţa mea. Ochii mi s-au mărit de surprindere, apoi de îngrijorare.

— Bună, Tommaso, am spus, forţându-mi vocea să fie plăcută. Sper că nu am venit într-un moment prost. Voiam să vorbesc cu Bibiana. Este acasă?

Este bine era întrebarea pe care chiar voiam să o pun. Tommaso era transpirat, pielea lui era înroşită şi avea încă şliţul deschis. Un sentiment de groază a trecut prin mine.

Tommaso şi-a dezvelit dinţii într-un zâmbet larg. Mi-a luat mâna cu amândouă mâinile lui.

— Va coborî într-o clipă. Avem întotdeauna timp pentru soţia lui Dante.

M-am luptat cu dorinţa de a mă îndepărta. Pielea îi era moale şi transpirată, iar gândul că aspectul său şifonat avea ceva de-a face cu ceea ce tocmai făcuse cu Bibiana, m-a făcut să vreau să-mi frec palmele până nu mai rămânea nicio urmă de a lui pe mine.

— Bibiana, grăbeşte-te! Valentina Cavallaro

este aici, a strigat Tommaso.

De parcă Bibiana nu ştia cine eram.

Mi-am tras cu grijă mâinile din strânsoarea lui.

— Am auzit că preiei cazinoul, a spus Tommaso curios, cu ochii lui mici şi avizi de gândac, în timp ce mă priveau.

— Ţi-a spus Raffaele asta?

Tommaso a chicotit.

— Nu trebuia. Toată lumea vorbeşte despre asta. Nu i-aş permite Bibianei să lucreze, dar Dante a încercat să schimbe lucrurile în Outfit de ceva vreme, chiar înainte ca Fiore să se retragă.

Am încercat să-mi dau seama dacă aş fi putut interpreta cuvintele Iui ca fiind trădătoare, dar, din păcate, au fost doar puţin critice. Nimic care să-l fi determinat pe Dante să tragă un glonţ în capul lui Tommaso.

— Chiar şi Outfit trebuie să ţină pasul cu vremurile, am spus eu neutru.

Bibiana a apărut în vârful scărilor, cu părul în toate direcţiile, halatul încheiat greşit şi picioarele goale. Tommaso mi-a făcut cu ochiul.

— Pe mine vă rog să mă scuzaţi. Am o întâlnire cu Raffaele pentru a discuta despre fetele de mâine seară.

Să-mi păstrez zâmbetul era aproape dureros şi, în momentul în care a dispărut din vedere, am lăsat şarada şi m-am grăbit spre Bibiana, care a coborât scările.

— Hei, e totul în regulă?

Ea a înghiţit.

— Putem vorbi sus? Chiar am nevoie să fac un duş.

— Desigur, am spus repede.

Ea mi-a oferit un mic zâmbet. Am urmat-o în tăcere sus, încercând să-mi înăbuş furia faţă de Tommaso. Căutam deja modalităţi de a-l determina pe Dante să-l omoare, şi asta nu era ceva la care ar fi trebuit să mă gândesc vreodată. Nu am fost niciodată responsabilă pentru moartea cuiva. Chiar dacă Tommaso ar fi fost ultimul gunoi de pe pământ, nu ar fi trebuit să-l vreau mort.

Bibiana m-a condus în dormitorul lor. M-am prefăcut că nu am observat cearşafurile şifonate când am urmat-o în baia alăturată. Bibiana şi cu mine ne mai văzuserăm goale, mai ales când eram mai mici, aşa că nu am fost surprinsă când s-a dezbrăcat în prezenţa mea. M-am cocoţat pe marginea căzii.

— Dacă aş fi ştiut că Tommaso este acasă, nu aş fi venit.

— Nu, a spus Bibiana. Sunt bucuroasă că eşti aici, în acest fel, cel puţin, Tommaso nu o va face şi a doua oară.

Privirea mea a trecut peste vânătăile de pe şoldurile, interiorul coapselor şi braţele ei. Mi-am coborât privirea în poală şi mi-am îndepărtat lacrimile furioasă. Bibiana a intrat în duş şi a

deschis apa.

— Val?

M-am ridicat şi m-am apropiat de cabina de duş. Expresia Bibianei era imploratoare.

— Ştiu că nu ar trebui să te întreb asta, dar ai putea să faci ceva în legătură cu el?

— Face ceva care este împotriva lui Dante sau a Outfit? Orice?

Bibi a clătinat din cap în timp ce apa îi îmbiba părul întunecat lipindu-i-l pe frunte.

— Este loial familiei Cavallaro.

Asta bănuiam.

— Dante nu va acţiona decât dacă este un trădător, dar poate îi putem înscena ceva.

Ochii Bibianei s-au mărit.

— L-ai păcăli pe Dante dacă am face asta. Nu poţi acţiona împotriva lui, Val. Nu pot să-ţi cer asta.

Mi-a arătat un zâmbet curajos.

— Exagerez cam mult. Femeile trec prin asta de secole şi toate au supravieţuit.

Poate, dar asta nu însemna că Bibiana ar fi trebuit să treacă şi ea prin asta.

A ieşit din duş şi i-am întins un prosop.

— Hai să vorbim despre altceva. Cum merg lucrurile cu Dante şi cu tine? Aţi...?

Am dat din cap, roşeaţaîncingându-mi obrajii.

— De două ori.

— Şi? A fost rău?

— Nu, de fapt a fost...

M-am oprit, dându-mi seama ce făceam. Nu puteam vorbi despre cât de mult îmi plăcea să fiu cu Dante, când Bibi tocmai a suferit sub porcul ei de soţ.

— ...bine, am terminat cu jumătate de inimă.

Bibi mi-a aruncat o privire.

— Te cunosc, Val. Pot să-mi dau seama că minţi. Nu trebuie să te abţii din cauza mea. Ştiu că există femei cărora le place sexul.

— A fost bine, am spus.

Bibi m-a luat de mână şi m-a strâns.

— Asta e bine. Meriţi puţină distracţie după anii cu Antonio.

Voiam să-mi arunc braţele în jurul ei şi să o ţin în braţe, voiam să-l ucid pe Tommaso pentru ea, dar, în schimb, doar am strâns-o şi eu la rândul meu.

— într-o zi, Tommaso va dispărea şi atunci va fi rândul tău.

Ea a dat din cap, dar deznădejdea din ochii ei m-a pustiit.

— Are cincizeci şi doi de ani. Cu norocul meu, va trăi încă treizeci de ani. Până atunci, voi fi bătrână şi amărâtă.

Douăzeci de minute mai târziu, eram în

maşină cu Enzo, îndreptându-ne spre casă.

Când ne-am oprit în faţa porţii de acces, ochii miau fost atraşi de un bărbat care stătea de cealaltă parte a străzii şi am tresărit surprinsă. Era Frank.

capitolul 14

Frank? I-aş fi recunoscut părul roşcat şi statura slabă oriunde. Enzo mi-a aruncat o privire, dar mi-am smuls repede ochii de la fostul iubit al lui Antonio, înainte ca Enzo să-mi fi urmărit privirea. Ce făcea Frank aici? Ar fi trebuit să aibă destulă minte încât să nu se fi furişat prin împrejurimile casei unui membru al mafiei, în special pe lângă cea a Şefului Outfit. Dar, probabil că Frank nu ştia că aceasta era poziţia lui Dante, cu excepţia cazului în care Antonio i-ar fi dezvăluit iubitului său mai mult decât ştiam eu.

Am încercat să-mi menţin chipul indiferent în timp ce maşina s-a oprit pe alee, dar nu eram sigură că reuşeam. Cu siguranţă Enzo a înţeles că ceva nu era în regulă şi continua să se uite în direcţia mea.

— Mulţumesc că ai venit să mă iei, am spus

şi am coborât din maşină în momentul în care ne-am oprit în garaj.

Odată intrată în casă, am urcat cu paşi mari la etaj

într-unul dintre dormitoarele de oaspeţi care erau orientate spre stradă, dar când m-am uitat pe fereastră, Frank deja nu se mai vedea.

Trebuia să găsesc o modalitate de a-l contacta pentru a afla ce vrea. Dar cum?

Nu mi se mai permitea să ies din casă fără protecţie.

Si nici măcar nu ştiam unde locuieşte Frank, dar aveam senzaţia că va apărea din nou în curând. Probabil că avea nevoie să vorbească cu mine despre ceva anume. Dacă voia să mă şantajeze?

Grozav, acum manipularea lui Dante mă făcea paranoică. Data viitoare când Frank avea să mai fie prin preajmă, aveam pur şi simplu să găsesc o modalitate de a ieşi pe furiş din casă pentru a vorbi cu el.

0 bătaie în uşă m-a făcut să tresar. Uşa era întredeschisă, şi Gaby şi-a băgat capul înăuntru.

— Cina este gata, a spus ea timid. Domnul Cavallaro te aşteaptă.

— Nu ar fi putut să-mi spună el însuşi asta?

Gaby s-a îmbujorat.

— îmi pare rău. M-a trimis pe mine să te chem.

I-am atins umărul când am trecut pe lângă ea.

— Nu-ţi face griji. Nu te învinovăţesc.

Ea m-a urmat la câţiva paşi în spate în timp ce ne îndreptam spre parter. înainte să intru în

sufragerie, mam întors spre ea.

— Nu trebuie să mergi în urma mea. Putem merge una lângă cealaltă, Gaby.

Ea a dat din cap înainte de a dispărea pe uşa care ducea în zona personalului. Oftând, am păşit în sala de mese. Dante stătea în locul lui obişnuit, la capătul mesei. Am traversat camera de zi şi m-am îndreptat spre el. Farfuria mea era pusă la celălalt capăt al mesei, aşa cum fusese şi în celelalte seri. Cumva, asta m-a înfuriat astăzi în mod nerezonabil. M-am oprit lângă scaun, dar nu mam aşezat.

— De ce ar trebui să stau atât de departe de tine? Dante a ridicat dintr-o sprânceană.

— Eşti supărată?

— Sigur că sunt supărată. Nu vreau să mâncăm împreună ca şi cum am fi străini. Nu încerci niciodată să păstrezi atâta distanţă între noi când mi-o tragi.

Cuvântul m-a făcut să mă simt inconfortabil, dar mi-am menţinut poziţia.

Ochii lui Dante s-au îngustat puţin, rămânând reci şi calculaţi.

— Nu eu am fost cel care a insistat să facem sex. Dacă îmi amintesc bine, ai fost destul de neclintită în privinţa asta.

Nu-mi venea să cred că se comporta de parcă nu iar fi plăcut. Poate că nu aveam experienţă, dar ştiam că se simţise enorm de bine. Mi-am luat farfuria şi tacâmurile şi le-am

dus la locul de lângă Dante, unde le- am aşezat cu puţin prea multă forţă, făcându-le să zăngănească puternic. M-am lăsat pe scaun, apoi m-am uitat sfidător la Dante.

— Te rog să-i spui Zitei să aşeze masa aşa de acum înainte.

— Dacă asta vrei, a spus el indiferent.

Chiar atunci a intrat Zita şi nu am avut ocazia să mai spun altceva. Ochii ei au trecut de la Dante la mine şi un zâmbet i-a străbătut chipul. îmi venea să ţip din toţi plămânii. Ne-a aşezat farfuriile. Gnocchi de cartofi dulci de casă, unt cu salvie şi cotlet de viţel. Şi-a luat ceva timp înainte de a pleca din nou.

Am străpuns un gnocchi şi l-am strecurat în gură, apoi aproape am oftat pentru că era atât de delicios, dar nu voiam ca Dante să creadă că am trecut deja peste furia faţă de el.

Dante şi-a tăiat viţelul fără grabă. Ochii mei îi observau mâinile puternice, amintindu-mi cum se simţeau pe pielea mea şi urându-mă pentru că voiam să le simt din nou, în ciuda comportamentului său frustrant.

— Cum a fost vizita la părinţii tăi? a întrebat Dante în cele din urmă.

Părea atât de blazat, încât nici măcar nu puteam socoti întrebarea ca pe o încercare de a compensa grosolănia lui.

— Nu ţi-a dat raportul tatăl meu?

Dante şi-a strecurat o bucată de viţel în

gură înainte să-şi îndrepte privirea asupra mea.

— Vorbim despre afaceri în timpul întâlnirilor noastre, a spus el, apoi puţin mai tăios: Nu ştiu de ce te porţi ca un copil bosumflat. Dacă aş fi vrut o soţie care să facă asta, atunci aş fi ales-o pe Gianna.

Mi-am scăpat furculiţa cu zgomot.

— Atunci poate ar trebui să o întrebi. Mă voi căsători eu cu Matteo. Cel puţin, din câte am auzit, el nu sloi de gheaţă.

— Sloi de gheaţă, hm? Aşa îmi spun oamenii?

— Te numesc în multe feluri, dar aceasta este cea mai exactă descriere a caracterului tău pe care am întâlnit-o până acum.

— Deci eşti interesată de Matteo?

— Poftim?

întrebarea bruscă m-a şocat.

— Ai dansat cu el la nunta noastră şi păreai să te distrezi mai mult decât de obicei.

— Eşti gelos pe Matteo?

— Nu sunt gelos, nu. încerc doar să protejez ceea ce este al meu.

Asta mi s-a părut că semăna îngrozitor de mult cu gelozia.

— Nici măcar nu ştiu de ce îţi pasă. Nu pari să fii interesat de mine în afara dormitorului şi chiar şi lucrurile acestea au fost iniţiate de mine, aşa cum ai subliniat într-un mod atât de util. De fapt, cred că, dacă m-ai surprinde vreodată în pat

cu Matteo, probabil că mi-ai arunca una dintre privirile tale reci şi apoi te-ai întoarce la muncă.

Nici măcar nu eram sigură de ce Matteo era subiectul discuţiei, deoarece nu am fost niciodată interesată de el. El a fost întotdeauna prea imprevizibil pentru gustul meu.

— M-aş întoarce la muncă, da, a spus el cu un zâmbet de prădător. După ce l-aş eviscera pe Matteo şi l-aş privi sângerând până la moarte.

A luat o înghiţitură din vinul său alb.

Am renunţat. Evident, nu era posibil să vorbeşti cu Dante ca soţ şi soţie. Ne-am mâncat restul cinei în tăcerea întreruptă doar de zgârierea cuţitelor noastre pe farfurii şi de un zgomot ocazional când puneam paharele pe masă.

Eram pe jumătate adormită când Dante a venit în pat. Salteaua s-a scufundat şi apoi corpul lui cald s-a lipit de mine. Nu m-am mişcat. Dante mi-a dat părul de pe spate şi mi-a depus un sărut fierbinte pe gât, apoi l-a urmat cu o muşcătură blândă. M-am bucurat că m-am întins pe burtă şi mi-am putut înăbuşi gâfâitul în pernă. Nu voiam să ştie cât de mult mă afecta atingerea lui, cât de mult tânjea corpul meu după serviciile lui. încă eram supărată pe el pentru cuvintele din timpul cinei, dar corpul meu avea o minte proprie.

Dante nu părea prea descurajat de lipsa

mea de răspuns. Şi-a trecut limba peste omoplatul meu, apoi de-a lungul umflăturilor coloanei vertebrale până când cămaşa de noapte i s-a pus în cale. A întors drumul şi mi-a absorbit în gură pielea de deasupra pulsului, apoi mi-a lăsat sărutări blânde până la ureche. S-a apropiat şi mai mult, aşa că i-am putut simţi erecţia prin materialul pantalonilor de pijama. Mi-a trebuit toată stăpânirea de sine ca să nu întind mâna şi să-mi încurc degetele în jurul penisului său dur. Respiraţia lui era fierbinte pe urechea mea în timp ce îmi lingea lobul urechii, făcându-mă să tremur de dorinţă.

Mi-a mângâiat gâtul cu încheieturile degetelor, apoi a coborât până a ajuns la adâncitura de deasupra fundului meu. Respiraţia mi se accelera şi îmi simţeam chiloţii lipindu-se de centrul meu din cauza excitării, dar tot nu m-am mişcat. De data asta, nu eu aş fi fost cea care iniţia ceva.

Dante şi-a trecut mâna peste fundul meu înainte de a se scufunda între picioarele mele. A gemut când degetele lui mi-au atins chiloţii. Am avut nevoie de toată voinţa mea ca să nu mă apăs de mâna lui pentru a crea o senzaţie de frecare. Gura lui mi-a găsit urechea.

— Ştiu că mă ignori, dar ar trebui să înveţi să-ţi controlezi corpul dacă vrei să reuşeşti să faci asta.

Nenorocitul enervant.

Dante s-a ridicat şi mi-a împins cămaşa de noapte înainte de a-şi agăţa degetele sub talia chiloţilor mei şi de a mi-i trage peste picioare. Mi-am ridicat faţa de pe pernă şi am aruncat o privire peste umăr. Era prea întuneric în cameră pentru a vedea multe. Lumina argintie a lunii care trecea prin ferestre îl lăsa pe Dante în umbră, dar eram sigură că mă privea. Apoi mâinile lui s-au întors pe corpul meu. Mi-a masat gambele, urcând încet. Respiraţia lui era profundă şi calmă în întuneric. Şi-a strecurat mâna între picioarele mele şi le-a despărţit. Mi-am îngropat faţa înapoi în pernă când degetele lui mi-au găsit pliurile şi au început să-mi mângâie clitorisul. S-a mişcat, apoi buzele lui au fost pe fundul meu. M-a muşcat uşor, apoi a calmat locul cu limba şi buzele. Aproape că am avut orgasm chiar atunci. în schimb, mi-am înfipt dinţii în buza de jos pentru a rezista mai mult timp. Era prea frumos pentru a se termina atât de curând. Dante a repetat mişcările până când şi-a făcut drum înapoi până la gâtul meu, iar eu eram doar un morman de dorinţă.

Mi-am despărţit şi mai mult picioarele pentru el, fără să-mi pese că, cu doar câteva ore în urmă, am jurat să-l ignor până când înceta să mă mai trateze cu detaşare rece în afara dormitorului. în timp ce îmi freca clitorisul, nevoia mi-a depăşit raţionamentul. Mi-a întins

umezeala, apoi a introdus două degete în mine. Mi-am arcuit spatele pentru a-i oferi un acces mai bun la deschiderea mea. A început să-şi mişte degetele înăuntru şi în afară încet, în timp ce buzele lui continuau să-mi aplice sărutări pe gâtul şi umărul meu, alternând mereu între ciugulit, lins şi sărut. Şi el respira cu greutate. Şi el era afectat. Mi-am pus mâna pe umflătura pantalonilor lui şi am început să îl mângâi prin ţesătură. A eliberat o respiraţie bruscă în urechea mea.

— în fiecare moment al zilei mă gândesc la lucrurile pe care vreau să le fac cu tine. Mă surprind amintindu-mi gustul tău, mirosul tău. Uneori cred că voi înnebuni dacă nu mă voi îngropa în tine.

Am scâncit. De ce nu îmi putea arăta asta în timpul zilei? De ce trebuia să se comporte de parcă nu aş fi decât o soţie dornică? Şi-a înfipt degetele mai repede în mine şi mi-am mişcat şoldurile înspre ele, dorindu-l mai adânc. A atins un punct sensibil, adânc în mine; flăcări au izbucnit în abdomenul şi miezul meu, făcându-mă să ţip în timp ce plăcerea se propaga în valuri prin mine. Dante a continuat să pompeze în mine în timp ce îmi ridicam şoldurile cu disperare, purtată de valurile orgasmului meu. în cele din urmă, m-am prăbuşit pe saltea, fără a mai avea suficientă energie în mine pentru a-mi ţine fundul ridicat. Degetele lui Dante erau încă

îngropate în mine, dar acum se mişcau încet, aproape tandru, înăuntrul şi în afara mea.

Am inspirat adânc de câteva ori, încercând să-mi liniştesc bătăile inimii, dar Dante avea alte planuri. S-a mişcat şi am auzit foşnetul hainelor, apoi s-a întors lângă mine. S-a aplecat şi mi-a şoptit în ureche.

— Vreau să-ţi simt din nou gura fierbinte.

Tremurând, m-am răsucit şi m-am sprijinit pe coate. în umbră am putut vedea conturul lui Dante în timp ce îngenunchea pe pat lângă mine. Penisul lui era la câţiva centimetri de faţa mea, lung şi tare, şi mă aştepta. Dante şi-a încleştat mâinile în părul meu şi m-a împins uşor, mai aproape de erecţia lui. Mirosea a curat, a săpun, picant şi proaspăt. Erecţia lui mi-a atins buzele şi le-am despărţit, Iuându-l în gură, gustând esenţa sărată de pe vârful lui. Propria mea excitare s-a amplificat. Omul de gheaţă mă dorea. Mi-am învârtit limba în jurul penisului lui, apoi am înfipt vârful în mica fantă din capul lui. Degetele lui Dante s-au strâns în părul meu, în timp ce a scos un sunet gutural. Strânsoarea lui, în loc să fie dureroasă, era ciudat de erotică.

Dante s-a împins încet în mine, iar eu l-am luat din ce în ce mai adânc în gură, până când aproape că m-am sufocat, apoi l-am lăsat să alunece până la capăt. La scurt timp, Dante a părut că vrea să preia controlul asupra situaţiei şi a început să împingă şi să iasă din gura mea, la

început încet, apoi mai repede. Mâna lui în părul meu m-a ţinut pe loc când mi-a luat gura. Am fredonat în semn de aprobare. Era mult mai excitant decât mi-aş fi putut imagina. Faptul că îi făceam sex oral lui Dante, că îl aveam deasupra mea, că îmi ghida capul aşa cum îşi dorea el... era extrem de excitant, aşa că am început să- mi frec sexul de cearşaf, în speranţa unei alinări.

Mâna lui Dante a coborât pe fundul meu, ţinându- mă pe loc.

— Nu, a spus el aspru, strângându-mă de fund.

Am scos un sunet de protest, deşi a fost dificil cu penisul lui în gură.

Dante s-a tras brusc, şuierând când dinţii mei i-au zgâriat penisul. A luat o pernă şi mi-a pus-o sub pelvis. Apoi a fost în spatele meu. Mi-a prins fundul de ambele părţi şi vârful lui mi-a înghiontit deschiderea.

— La dracu'! Eşti atât de udă, Valentina.

Fără avertisment, s-a strecurat până la capăt în mine, umplându-mă complet. Am icnit, arcuindu-mă când plăcerea şi o urmă de durere m-au străbătut.

Dante a rămas nemişcat pentru o clipă, în timp ce îmi frământa fundul şi şoldul. S-a aplecat până când pieptul lui a fost lipit de spatele meu, ţinându-mă sub greutatea lui. Apoi s-a sprijinit pe coate de fiecare parte a mea. Simţeam fiecare centimetru din el. Nu m-aş fi putut mişca nici

dacă aş fi vrut. Mi-am înclinat capul într-o parte şi i-am găsit buzele într-un sărut fierbinte. A alunecat din mine încet, până când doar vârful lui a rămas înăuntru, înainte de a se împinge înapoi. Curând a stabilit un ritm rapid, dur. Fiecare împingere a
penisului lui îmi făcea sfârcurile să alunece peste cearşaf, făcându-mă să icnesc din cauza frecării. Testiculele lui îmi atingeau faldurile, trimiţând fulgere de plăcere până la clitorisul meu.

Icnetele lui Dante s-au accelerat. Pieptul lui era alunecos pe spatele meu. Sunetul coapselor lui, care îmi loveau fundul cu fiecare împingere, a umplut întunericul şi s-a amestecat cu gemetele şi scâncetele mele disperate în timp ce mă îndreptam spre al doilea orgasm. Am încercat să-l reţin, dar Dante şi-a strecurat mâna sub mine şi şi-a trecut degetul mare peste clitorisul meu.

— Dă-ţi drumul pentru mine, mi-a şoptit el la ureche.

Am explodat în timp ce plăcerea mă străbătea ca un torent. Dante s-a ridicat pe braţe şi a început să mă izbească mai tare şi mai repede decât oricând. Am strâns cearşafurile în pumn. El şi-a strâns mâinile pe şoldurile mele şi mi-a ridicat fundul mai sus, în timp ce se împingea în mine, cu degetele înfipte aproape dureros în pielea mea. Mi-am înfipt dinţii în pernă, în timp ce am simţit semnele perfide ale

unui alt orgasm învăluindu-mă.

Dante s-a împins cu putere în mine şi a scos un geamăt scăzut, degetele lui încordându-se pe şoldurile mele. Erecţia lui s-a extins în canalul meu în timp ce s-a revărsat în mine, iar focul din vintre mi-a răvăşit corpul când m-am prăbuşit din nou în abis. Dante s-a prăbuşit deasupra mea, lăsând sărutări cu gura deschisă pe umărul şi gâtul meu, în timp ce şoptea nişte cuvinte prea încet pentru ca eu să le aud. Mi-am închis ochii, în timp ce pieptul meu încerca să-mi spargă cutia toracică. Probabil că mă va durea mâine, dar a meritat. Nici măcar nu-mi mai păsa că nu mi-am ţinut promisiunea faţă de mine. De ce să mă privez de distracţie pentru a-l pedepsi pe Dante? M-aş pedepsi doar pe mine.

Dante devenea greu. Mi-am întors capul, sperând să respir mai uşor aşa. Puteam să-l rog să se dea la o parte, dar ştiam că în momentul în care aveam să o fac se va retrage din nou, aşa cum făcea întotdeauna. Voiam să mai savurez puţin apropierea dintre noi, chiar dacă asta însemna să fiu zdrobită de greutatea lui. îl simţeam fierbinte şi puternic şi, apăsat aşa, era greu de spus unde începea corpul lui şi unde se termina corpul meu.

Dante şi-a ridicat capul şi buzele noastre s-au întâlnit pentru un alt sărut, moale şi fără grabă, aproape dulce, dar apoi s-a rostogolit de pe mine. M-am întors astfel încât să fiu cu faţa

spre el. Stătea întins pe spate, privind în tavan. Era prea întuneric pentru a-i distinge expresia. M-am apropiat cu precauţie şi mi-am sprijinit capul pe pieptul lui. S-a încordat şi m-am pregătit pentru respingerea lui. Corpul meu a înţepenit în aşteptarea mustrării, care nu a venit niciodată.

S-a relaxat, mi-a trecut un braţ în jurul umărului şi, în sfârşit, am îndrăznit să mă ghemuiesc mai aproape de el. Am tras aer în piept, savurând parfumul lui cald, care devenea din ce în ce mai familiar; era amestecat cu aroma de mosc a sexului. Mâna mi-a ajuns pe abdomenul lui şi l-am mângâiat uşor. Oare întunericul îl făcea mai accesibil? Asta îl făcea să uite cine era, cine trebuia să fie?

capitolul 15

Nu eram sigură ce m-a trezit, dar când am deschis ochii, soarele nu răsărise încă. Cerul se lumina deja în depărtare şi oferea suficientă lumină pentru a distinge împrejurimile mele, dar asta era tot. Dante era lipit de spatele meu, cu faţa pe jumătate îngropată în umărul meu, cu respiraţia caldă pe pielea mea. Era incomod de cald, dar nu m-am îndepărtat. A fost prima dată când m-am trezit cu Dante încă în pat, şi el chiar mă ţinea în braţe. Poate că subconştientul lui accepta ceea ce el nu putea: că voia să fie aproape de mine.

Mi-am păstrat respiraţia uniformă, am încercat să par adormită ca să nu-l trezesc. Probabil că am aţipit din nou, pentru că m-am trezit când Dante s-a îndepărtat de mine. L-am ascultat cu atenţie, dar el nu se dădea jos din pat. Se rostogolise de lângă mine în somn dacă respiraţia lui ritmică era vreun indiciu. M-am întors încet pe partea cealaltă, ca să-l pot vedea.

Era întins pe spate, cu un braţ ridicat peste faţă. Cearşafurile erau împinse în jos până la V-ul delicios al şoldurilor lui.

M-am sprijinit pe un braţ, având grijă să nu scot niciun sunet. îmi doream să-i mângâi părul blond, să-i gâdil cutele abdomenului încordat, să urmăresc dâra de păr fin până la erecţia lui.

Am întins mâna ezitant şi mi-am trecut uşor degetele peste părul lui. Mâna lui Dante s-a mişcat repede, ca fulgerul, prinzându-mă de încheietura mâinii într-o strânsoare zdrobitoare. în acelaşi timp, s-a ridicat şi ochii lui i-au întâlnit pe ai mei. Mi-am lipit strâns buzele. Mi-a eliberat încheietura cu o smucitură. Mi-am frecat braţul, coborându-mi ochii Ia vânătăile care se formau deja. Dante mi-a atins talia goală, mâna Iui caldă atingându-mi uşor pielea.

— Te-am rănit?

în vocea lui era o îngrijorare reală.

M-am uitat la el, surprinsă.

— E în regulă. Te-am speriat.

M-a prins de mână şi a inspectat urmele pe care le lăsase strânsoarea lui pe încheietura mea. Degetul lui a trecut peste pielea mea într-o atingere uşoară.

— Nu mai sunt obişnuit să mă trezesc lângă cineva.

Era cel mai personal lucru pe care mi l-a împărtăşit vreodată. A trebuit să mă opresc să sap mai adânc, să vreau mai mult.

— Ştiu. E în regulă. Te vei obişnui.

Şi-a ridicat privirea, dar degetele lui şi-au continuat uşoara mângâiere pe încheietura

mâinii mele.

— Tu şi Antonio aţi împărţit patul?

— La început, da. Era mai ales de dragul aparenţei. Atunci aveam o menajeră şi nu am vrut ca ea să devină bănuitoare. La început, a fost ca şi cum eram la o petrecere în pijama cu un prieten, dar în cele din urmă a devenit incomod, mai ales când venea acasă purtând parfumul iubitului lui, aşa că a concediat-o pe menajeră şi am început să dormim în camere separate.

Ochii lui se fixau pe sânii mei expuşi.

— Nu îmi pot imagina un bărbat care se uită la tine şi să nu vrea să te aibă pentru el.

M-am îmbujorat de fericire, dar am decis să păstrez starea de spirit lejeră, îngrijorată că un răspuns mai emoţional îl va face pe Dante să se retragă din nou.

— Cred că Antonio ar fi spus acelaşi lucru despre tine. Cred că ai fi putut fi genul lui.

Dante a râs şi toată faţa i s-a transformat.

— Asta nu e ceva la care să vreau să mă gândesc. Am zâmbit.

— îmi imaginez că nu o faci.

Am făcut o pauză, curioasă.

— Ce ai face dacă unul dintre oamenii tăi ar veni la tine şi ar recunoaşte că este homosexual?

— I-aş spune să-şi păstreze preferinţa secretă şi să i se opună.

— Nu este ca şi cum oamenii aleg să fie

homosexuali. Sunt sau nu sunt homosexuali. Ţi-ai forţa oamenii să trăiască o minciună.

— Pot trăi o minciună sau pot să trăiască cu consecinţele.

— Ai ucide pe cineva pentru cel pe care-l iubeşte.

— Societatea poate că a parcurs un drum lung, dar mafia este construită pe tradiţii, Valentina. Dacă aş declara că aş accepta ca soldaţi! mafiei să fie homosexuali, s-ar dezlănţui iadul în Outfit. Aceasta ar fi o schimbare din care nu aş putea să răzbat. N-aş ucide pe cineva pentru că mi s-a confesat, atât timp cât ar ţine asta secret. Nu mă îndoiesc că există soldaţi în Outfit care sunt atraşi de bărbaţi, dar care au învăţat să se reţină. Probabil că sunt căsătoriţi şi trăiesc o minciună, dar atât timp cât o fac, sunt în siguranţă.

încă stăteam aproape unul de celălalt, vorbind cu adevărat în lumina strălucitoare a zilei. Am întins mâna spre pieptul lui Dante, trecându-mi uşor vârfurile degetelor peste o cicatrice lungă. Dante m-a prins de încheietura mâinii, uşor de data aceasta, şi mi-a îndepărtat mâna. Şi-a dat picioarele jos din pat şi s-a ridicat. L-am privit cum se îndrepta spre baie, complet gol şi totuşi, învăluit de sute de straturi invizibile pe care nu le-aş putea pătrunde niciodată.

Mi-am lăsat mâna în poală. Oftând, m-am ridicat şi eu din pat. Nu avea sens să mai stau în

pat singură. Aveam o zi plină. Prima mea zi la cazinou fără Dante. Eram agitată şi entuziasmată în acelaşi timp. După un duş rapid, mi-am petrecut o perioadă ridicol de lungă încercând diferite ţinute. Nu am vrut să arăt prea sexy, dar nici nu am vrut să-mi ascund feminitatea. Ştiam că acelor bărbaţi, în special lui Raffaele, nu le plăcea că o femeie lucrează acum cu ei – şi mai rău, că era şefa lor – şi nu aveam nicio intenţie să le fac să le fie mai uşor. Trebuiau să înveţe să facă faţă femeilor puternice şi, dacă nu puteau, asta era problema lor. Am ales o fustă creion de culoare albastru închis până la genunchi, pantofi cu baretă în spate asortaţi şi o bluză albă cu guler rotund şi mâneci bufante lungi. După ce mi-am băgat tivul bluzei în talie, mi-am prins părul într-un coc, lăsând câteva şuviţe rebele să atârne.

Când am intrat în sala de mese, era pustie. M-am oprit în prag, lăsându-mi ochii să se fixeze pe locul obişnuit al lui Dante. Ziarul îi era împăturit lângă farfuria goală. Oftând, m-am îndreptat spre propriul meu scaun. Uşa s-a deschis şi Gaby a intrat, ducând o carafă cu suc proaspăt de portocale şi o cafetieră. Ea mia zâmbit larg.

— Bună dimineaţa, stă... Valentina.

Mi-a aruncat o privire în semn de scuze, dar eu am zâmbit doar, bucuroasă să văd o faţă prietenoasă dimineaţa.

— Sper că ai dormit bine?

Obrajii mi s-au încălzit.

— Da, mulţumesc.

Mi-a turnat cafea şi suc de portocale.

— Doreşti nişte ouă sau clătite?

— Nu, voi lua doar un croissant şi nişte fructe.

Am făcut semn către multitudinea de produse de patiserie şi fructe din faţa mea.

Gaby s-a întors să plece.

— Aşteaptă, am răbufnit eu, apoi m-am înroşit de cât de disperată păream.

Gaby s-a întors la mine cu ochii mari, de parcă sar fi îngrijorat că făcuse ceva care să mă jignească şi că avea să fie pedepsită.

— De ce nu-mi ţii companie?

Gaby a încremenit.

— Numai dacă vrei. Mi-ar plăcea să te cunosc mai bine.

Un zâmbet timid s-a întins pe faţa ei, dar nu s-a aşezat.

— Nu trebuie să stai în picioare. Aşază-te.

Am tras scaunul de lângă al meu. Gaby a pus jos carafa şi ibricul înainte de a se lăsa cu grijă pe scaun.

— Ai luat micul dejun până acum?

Gaby a ezitat, apoi a clătinat din cap.

— Atunci ia un pateu. Este mâncare mai mult decât suficientă pentru amândouă.

Am prins coşul şi l-am împins spre ea. Ea a

luat un croissant de ciocolată, bolborosind un mulţumesc, cu obrajii înroşindu-i-se.

Am luat şi eu unul pentru mine, am luat o muşcătură, apoi l-am urmat cu o înghiţitură fierbinte de cafea. Voiam să-i dau lui Gaby puţin timp să-şi depăşească nervozitatea.

— Unde locuieşti? M-am tot întrebat despre asta încă de când mi-ai spus povestea ta.

— Oh, locuiesc cu Zita şi cu soţul ei. M-au primit la scurt timp după ce am început să lucrez pentru domnul Cavallaro.

— Te tratează bine?

De câte ori o vedeam pe Zita, se uita urât sau se încrunta. Nu părea persoana potrivită care ar trebui să aibă grijă de o fată ca Gaby, care trecuse prin iad în adolescentă.

Gaby a dat din cap vehement.

— Da. Zita este strictă, dar mă tratează ca pe un membru al familiei.

Şi-a pus ultima firimitură de croissant în gură şi a înghiţit înainte de a spune, pe jumătate jenată:

— începe să-i placă de tine. Zita are întotdeauna nevoie de ceva timp pentru a se obişnui cu oameni noi.

— într-adevăr? Nu pare că mă place mai mult.

Gaby ridică din umeri.

— Sunt sigură că se va răzgândi în curând.

Nu mă puteam abţine să nu o plac pe Gaby.

Era o persoană bună. M-am uitat la ceasul de pe încheietura mea.

— Trebuie să plec acum. Vreau să ajung devreme în prima mea zi de lucru.

— Mult noroc, a spus Gaby în timp ce se ridica de pe scaun. Cred că este grozav că vrei să lucrezi. Eşti singura femeie cu statutul tău care nu stă doar acasă. Adică, nu e nimic rău în a fi doar o soţie.

l-am atins scurt umărul pentru a-i arăta că nu eram jignită, apoi am urmat-o înapoi în zona personalului unde Enzo îşi bea cafeaua. S-a ridicat imediat când m-a văzut.

— îţi poţi termina cafeaua. Nu e nicio grabă, i-am spus eu.

în ciuda cuvintelor mele, şi-a luat ceaşca şi a golit-o dintr-o înghiţitură. Zita îmi arunca priviri dezaprobatoare. Cu siguranţă nu am văzut că începea să-i placă de mine. Nu spusese încă nimic, cu excepţia unui scurt „bună dimineaţa", dar mi-am dat seama că îşi dorea.

— Pe vremea mea, soţia unui Capo nu s-ar fi înjosit niciodată să muncească, a mormăit ea în timp ce ştergea hiaturile, care erau deja impecabile.

— Vremurile se schimbă, am spus eu simplu.

— Stăpâna decedată, Dumnezeu să-i odihnească sufletul, s-a bucurat de rolul de stăpână a casei. Şi-a petrecut zilele încercând să-şi facă soţul fericit şi să se asigure că are o casă

frumoasă.

— Zita, a spus Enzo tăios. Ajunge.

Zita şi-a îndreptat degetul spre el.

— Nu-mi vorbi mie aşa.

— Poate ar trebui să plecăm acum, i-am spus lui Enzo.

Nu voiam să se certe din cauza mea. A dat din cap, şi-a luat tocul de pe scaun şi am mers în tăcere spre garaj.

— îţi mulţumesc că mi-ai luat apărarea, am spus în timp ce ne urcam în maşină.

— Zita ar trebui să-ţi arate respect. Eşti soţia lui Capo. El nu ar fi de acord ca cineva să te trateze aşa.

Oare chiar i-ar păsa?

— Ar trebui să-i spui.

Am clătinat din cap.

— Nu. Mă descurc singură, dar mulţumesc.

Enzo şi-a înclinat capul şi restul drumului a trecut în tăcere. Spre surprinderea mea, Enzo nu doar m-a lăsat la cazinou. M-a urmat înăuntru şi nu s-a clintit de lângă mine. Aveam senzaţia că Dante i-a spus să mă supravegheze. M-am întrebat dacă se întâmpla aşa pentru că nu avea încredere în oamenii săi să mă trateze decent sau pentru că nu avea încredere în mine să nu încurc lucrurile. Niciuna dintre variante nu mă făcea să mă simt mai bine.

Leo a părut surprins când m-a văzut.

— Nu te aşteptam încă. Raffaele şi fetele nu

sunt încă aici. Nu sunt multe de făcut acum.

M-am îndreptat direct spre partea din spate unde se aflau birourile.

— Ştiu, dar vreau să mă informez despre clienţii noştri importanţi. Presupun că aveţi documente şi statistici despre ei?

Ochii lui Leo priveau când la mine, când la Enzo, care avea braţele încrucişate peste piept, arătând de parcă aştepta o ocazie să-i zdrobească capul lui Leo. Niciun semn de dragoste nu părea existe între ei.

— Da, avem. Mă duc să ţi le aduc.

M-am aşezat pe scaunul pluşat din spatele biroului meu, simţindu-mă nelalocul meu, dar când Leo s-a întors cu dosarele pline de hârtii, mi-am ridicat capul şi i-am făcut semn să le pună pe birou.

— Le voi citi. Te rog să-mi spui când sosesc Raffaele şi fetele, ca să pot vorbi cu ele.

Leo a dat din cap şi a plecat fără niciun alt cuvânt. Enzo a ezitat, apoi a ieşit şi el şi a închis uşa în urma lui. M-am prăbuşit pe scaun şi mi-am privit biroul fără ferestre. Am luat primul dosar, hotărâtă să învăţ tot ce trebuia să ştiu pentru a face o treabă bună. Nu voiam să- 1 dezamăgesc pe Dante. Ştiam că risca mânia multor soldaţi ai mafiei lăsând o femeie să lucreze în această funcţie.

Ochii îmi ardeau din cauza aerului condiţionat uscat şi trecusem doar prin două dosare când s-a auzit o bătaie în uşă.

— Intră, am strigat eu răguşită.

Mi-am dres glasul când uşa s-a deschis şi Enzo a băgat capul înăuntru.

— A venit Raffaele. Să-l las să intre?

Mi-am înăbuşit un zâmbet. Enzo era acum secretara mea?

— Da, mulţumesc.

Enzo a ţinut uşa larg deschisă. Raffaele a intrat cu o privire usturătoare în direcţia lui Enzo, care i-a întors- o cu aceeaşi fervoare. A închis uşa şi a rămas în faţa ei, cu braţele încrucişate, aruncând priviri dure în direcţia lui Raffaele.

— Nu poţi să vorbeşti cu mine fără câinele tău de pază? a întrebat el cu un zâmbet răutăcios.

M-am îndreptat. Cu pantofii mei cu toc eram la fel de înaltă ca el şi imediat m-am simţit mai în largul meu.

— Aş putea, dar nu am de gând să o fac, am spus, făcând să pară că ar fi fost de fapt decizia mea, şi nu ordinul lui Dante.

Raffaele a părut surprins, dar şi-a revenit repede.

— Ai vrut să vorbeşti cu curvele. Se pregătesc în vestiar.

— Bun. Condu-mă.

Raffaele a ieşit fără să scoată un cuvânt şi s-a îndreptat spre una dintre uşile ce duceau spre etajul principal. Enzo era aproape în spatele nostru. Raffaele nu s-a obosit să bată, doar a deschis uşa. Câteva dintre fete au scos nişte icnete surprinse, dar când au văzut cine este, s-au liniştit. Se pare că erau obişnuite cu acest tip de comportament din partea lui. Raffaele a făcut un gest larg simulat, invitându-mă în vestiar.

— Ai grijă, a şuierat Enzo, apropiindu-şi faţa de cea a lui Raffaele. Sau vrei să mai pierzi un deget? Dante nu te va lăsa să-I mai coşi înapoi.

Raffaele s-a înroşit, dar nu a îndrăznit să dea o replică urâtă, deşi din expresia lui era evident că asta voia să facă.

Am făcut un pas în vestiar, apoi m-am oprit.

— Este în regulă dacă vorbesc cu voi o clipă? le- am întrebat pe fetele adunate.

Erau zece dintre ele, cu vârste variind între sfârşitul adolescenţei – cel puţin aşa speram – până în treizeci de ani. Unele dintre ele erau potrivite pentru a se încadra unor gusturi precum fata din vecini, majoretă, în timp ce altele erau mai exotice. Aproape toate aveau implanturi din silicon. Expresiile lor variau de la suspicioase la îngrijorate până la de-a dreptul speriate. Ca şi cum ar fi fost regizate, privirile lor l-au căutat pe Raffaele, obţinându-i în tăcere permisiunea. Mi-am dat seama după rânjetul lui mulţumit de sine şi după felul în care părea să

crească din ce în ce mai mult cât de mult îi plăcea acest lucru.

— Vreau să vorbesc singură cu fetele, i-am spus ferm.

— Dar...

— Niciun dar, am spus în acelaşi timp în care Enzo l-a prins pe Raffaele de guler şi l-a împins afară, apoi 1am urmat şi a închis uşa, aşa că am rămas singură cu fetele.

Mi-am îndreptat toată atenţia asupra femeilor, care s-au oprit toate din ceea ce făceau şi mă priveau.

— Poate vă puteţi prezenta. Nume, vârstă, de cât timp lucraţi pentru Outfit.

Am arătat cu degetul spre o asiatică minionă din colţ, când a devenit clar că niciuna dintre ele nu voia să înceapă. După aceea, toate păreau să se relaxeze şi miau dat informaţiile lor fără prea multe îndemnuri. Spre uşurarea mea, cea mai tânără fată avea deja douăzeci de ani, cu excepţia cazului în care minţea cu privire la vârsta ei.

— Cum sunteţi tratate?

Din nou tăcere.

— Outfit ne tratează foarte bine, a spus o fată pe nume Amanda.

— Vreau adevărul. Raffaele vă tratează cu respect?

Câteva dintre fete au schimbat expresii amuzate, iar în cele din urmă una dintre ele a

spus.

— Suntem curve. Aproape nimeni nu ne tratează cu respect. Raffaele nu face excepţie.

— Nu el este cel mai rău.

— Aceasta este părerea ta, nu a mea.

— Oh, taci.

Am ridicat braţele şi fetele au tăcut.

— Bine. Cine e mai rău decât Raffaele?

— Câţiva dintre clienţi obişnuiesc să ne bată. Şi Tommaso vrea şi el nişte lucruri urâte.

Asta nu era o surpriză. Bibi nu mi-a spus totul, dar cele câteva lucruri pe care le împărtăşise cu mine despre viaţa ei sexuală cu Tommaso îmi făceau stomacul să mi se întoarcă pe dos.

— Mie îmi place dur.

— Ţie îţi place totul, dar mie nu.

— Oh, treci peste asta. Ei îţi cumpără corpul, aşa că ei decid ce să facă cu el.

— Vorbeşti la fel ca Raffaele.

— Bine, bine, am spus încet. Ce face mai exact Raffaele?

— Este ca proxenetul nostru. Ne testează înainte de a decide dacă suntem suficient de bune pentru a lucra aici. Şi se asigură că facem clienţii fericiţi. Şi dacă nu o facem, el ne pedepseşte.

— Presupun că „testele” înseamnă că se culcă cu voi?

— Mai degrabă ne-o trage după cum îi

place.

— Şi ce face mai exact ca să vă pedepsească? am întrebat, dar vânătăile pe care fetele erau pe cale să le acopere cu machiaj înainte să intru mi-au răspuns singure la întrebare.

— Ne plesneşte sau ne-o trage foarte dur. Sau ne trimite la unul dintre bordelurile de la marginea oraşului.

— Tipii de acolo sunt cei mai răi. Sunt beţi, brutali Şi graşi.

Am inspirat profund.

— Bine. Există cumva şi o parte bună despre care vreţi să-mi spuneţi?

— Plata e grozavă. Pot să cumpăr haine frumoase şi să închiriez un apartament uimitor. Este ceva ce nu aş putea face niciodată fără această slujbă.

Multe fete au dat din cap, iar eu am încercat să mă liniştesc. Toate începuseră să lucreze ca prostituate din proprie voinţă şi câştigau mai mulţi bani decât majoritatea oamenilor cu studii universitare. Am mai vorbit puţin cu ele şi le-am rugat să-mi spună când un client este prea brutal. Au promis că o vor face, dar nu eram sigură dacă o spuneau doar ca să le las în pace. Trebuia să vorbesc cu Leo şi Raffaele despre această situaţie.

Când am ieşit din vestiar, Enzo mă aştepta.

— Unde este Raffaele?

Enzo a dat din cap în direcţia barului.

— A plecat să se îmbufneze. Băiatul acela ar fi fost scos din Outfit cu mult timp în urmă dacă nu ar fi fost tatăl lui. Nenorocit inutil.

A închis gura.

— îmi cer scuze pentru limbajul vulgar.

— Nu este nevoie. Am auzit şi mai rele.

Surpriza i-a traversat chipul. Fericită că făceam progrese cu oamenii lui Dante, m-am îndreptat spre Raffaele. Stătea cocoţat pe unul dintre scaunele de bar şi bea ceea ce părea a fi un martini.

— Nu este puţin cam devreme să începi cu alcoolul?

Raffaele şi-a golit paharul.

— Noi suntem mafia, nu o mănăstire.

— Totuşi, aş aprecia dacă toată lumea ar rămâne lucidă în timpul serviciului.

— Poate că un pahar este suficient pentru a te îmbăta, dar eu ştiu să ţin la băutură. Nu sunt o femeie răsfăţată.

— Raffaele, vocea lui Dante a tăiat camera ca un cuţit.

M-am întors în timp ce Dante se îndrepta spre noi, corpul lui fiind plin de energie furioasă. Ochii lui reci erau aţintiţi asupra lui Raffaele, care a alunecat repede de pe scaun şi s-a ridicat, o sclipire de nervozitate înlocuindu-i acea aroganţă mulţumită de sine. Enzo zâmbea ameninţător. Aveam senzaţia că îl ţinuse la

curent pe Dante despre felul în care mergeau lucrurile până acum.

Dante s-a oprit chiar în faţa lui Raffaele, fixându-l cu o expresie de brutalitate cruntă.

— Dacă mai aud un cuvânt lipsit de respect din gura ta, te voi tăia în bucăţi mici şi te voi da ca hrană câinilor tatălui tău. înţelegi?

— Da, Şefule, a spus Raffaele în grabă.

S-a întors spre mine.

— îmi pare rău dacă te-am jignit.

Părea sincer, dar în ochii lui era ceva răzbunător şi amar.

Dante şi-a îndreptat în cele din urmă privirea asupra mea.

— As vrea să vorbesc cu tine.

M-am alăturat lui în timp ce ne îndreptam spre biroul meu şi am păşit înăuntru. Dante a închis uşa. înainte ca el să poată spune ceva, am mormăit:

— Te-a sunat Enzo?

— Enzo nu a trebuit să mă sune. Mi-am propus să te verific tot timpul. Vreau să mă asigur că prima ta zi a decurs bine.

I-am aruncat o privire îndoielnică.

— De ce eşti atât de surprinsă?

— Pentru că până acum nu mi-ai părut a fi tipul de soţ grijuliu.

Dante nu a spus nimic, doar mi-a aruncat acea privire enervant de rece.

— Nu aveam nevoie să mă aperi. Mă

descurc singură, am spus când a devenit clar că nu avea de gând să spună nimic.

Dante şi-a îngustat ochii.

— Acesta este teritoriul meu. Aceştia sunt oamenii mei şi este treaba mea să mă asigur că îmi respectă ordinele. Dacă arată o lipsă de respect faţă de tine, atunci nu mai este decât un pas mic până când vor îndrăzni să-mi arate şi mie aceeaşi lipsă de respect. Nu voi permite aşa ceva.

— M-ai făcut să par incapabilă să-mi fac treaba. Raffaele va crede că sunt slabă pentru că am nevoie de tine să mă protejezi.

Dante s-a apropiat foarte mult, acoperindu-mă în after-shave-ul lui.

— Valentina, singurul motiv pentru care aceşti bărbaţi te respectă este faptul că eşti soţia mea. Ştiu că nu-ţi place. Ştiu că eşti puternică, dar nu poţi domina aceşti oameni ca mine, pentru că nu dispui de aceleaşi arme ca şi mine.

— Ce arme?

— Cruzimea, brutalitatea şi hotărârea absolută de a ucide pe oricine îmi contestă dreptul la putere.

Mi-am ţinut respiraţia.

— Ce te face să crezi că n-aş ucide pe cineva dacă ar trebui? Poate că sunt capabilă de aceeaşi brutalitate ca şi tine.

Dante m-a privit cu un zâmbet posac.

— Poate, dar mă îndoiesc.

Mi-a mângâiat gâtul cu un deget.

— Poate că ai fi avut potenţialul de a supravieţui în Outfit dacă ai fi fost crescută în acelaşi mod în care băieţii sunt crescuţi în lumea noastră. Tatăl meu m-a pus să ucid pe cineva pentru prima dată la ordinul lui când aveam paisprezece ani. Un trădător pe care tatăl meu îl torturase în faţa mea înainte să-i trag un glonţ în cap. După aceea, tatăl meu l-a pus pe unul dintre soldaţi! săi să mă tortureze pentru a vedea cât de mult pot suporta durerea până când am cedat şi l-am rugat să înceteze. Am rezistat mai puţin de treizeci de minute. A doua oară, am rezistat aproape două ore. A zecea oară, tatăl meu a trebuit să-l oprească pe soldat, altfel aş fi murit. Nu am implorat, nici măcar ca să-mi salvez viaţa. Bucură-te că nu ai avut niciodată şansa de a-ţi dezvolta cruzimea, Valentina.

A trebuit să înghit de două ori înainte să pot vorbi.

— Este barbar. Cum poţi să nu-ţi urăşti tatăl pentru ceea ce ţi-a făcut?

Degetul lui Dante a zăbovit pe umflătura sânului meu. Materialul bluzei mele ar fi putut la fel de bine să nu fie acolo; aveam impresia că îmi atinge pielea goală.

— îl urăsc. Dar îl şi respect. Frica, ura şi respectul sunt cele mai importante trei sentimente pe care un Capo trebuie să le insufle altor oameni.

— Chiar şi soţiei lui?

Dante şi-a tras mâna.

— Ura şi frica nu îşi au locul într-o căsnicie.

S-a îndepărtat de mine şi s-a dus nepăsător spre biroul meu, care era îngrămădit cu dosarele pe care intenţionam să le citesc.

— Văd că încerci să te familiarizezi cu clienţii noştri importanţi.

Am avut probleme în a înţelege schimbarea bruscă a subiectului. în mintea mea încă se derulau lucrurile oribile pe care mi le-a spus Dante despre tinereţea lui. Nu e de mirare că era atât de bun în a se închide în sine după cruzimea la care l-a supus tatăl său. M-am întrebat câte dintre cicatricile care îi marcau corpul erau de la acele sesiuni de tortură şi câte erau rezultatul atacului unui inamic.

— Da. Vreau să le memorez feţele, numele şi ciudăţeniile.

— M-am gândit că ar trebui să rămân până când sosesc clienţii importanţi şi să îţi fac cunoştinţă cu ei. în felul acesta, lucrurile vor părea mai oficiale. L-am pus pe Leo să le trimită invitaţii pentru o recepţie mai devreme. Vei avea şansa de a vorbi cu ei fără haosul obişnuit al cazinoului, iar ei vor putea juca în privat pentru o vreme.

îi eram recunoscătoare lui Dante pentru că se asigura că lucrurile merg bine pentru mine. Desigur, mi- am dat seama că cel puţin o parte

din asta se datora faptului că îi plăcea ca lucrurile să fie sub controlul lui.

— Mulţumesc.

Şi-a înclinat capul, apoi s-a uitat la mine încă o clipă înainte de a-şi verifica ceasul.

— De ce nu te mai pregăteşti puţin? Primii clienţi importanţi ar trebui să ajungă într-o oră. Voi vorbi cu Leo şi mă voi asigura că totul este pregătit pentru recepţie.

Când a încercat să treacă pe lângă mine, mi-am pus mâna pe braţul lui pentru a-l opri. Apoi m-am ridicat în vârful picioarelor şi l-am sărutat pe obraz înainte de a mă îndrepta spre biroul meu şi de a lua un dosar. După o clipă, am auzit uşa deschizându-se şi închizându-se. Cu cincisprezece minute înainte ca recepţia să înceapă, m-am îndreptat spre etajul principal, unde fuseseră aşezate câteva mese cu pahare şi găleţi cu gheaţă pline cu sticle de şampanie. Era şi un mic bufet cu tartine. Dante s-a îndreptat spre mine în momentul în care m-a văzut şi prezenţa lui m-a liniştit.

Curând au sosit primii clienţi importanţi. Majoritatea aveau cel puţin cincizeci de ani. Bărbaţi bătrâni, bogaţi, cu costume scumpe de firmă, bronzaţi de la prea multe ore petrecute pe terenul de golf şi zâmbete care vorbeau despre un exces de încredere. Aceşti bărbaţi credeau că lumea este a lor. Şi totuşi, am observat privirea de respect care le-a străbătut ochii când s-au

aflat în faţa lui Dante. Din felul în care i-au strâns mâna, puteai să-ţi dai seama că încercau să-i acorde atenţie. Dante le-a îndreptat întotdeauna rapid atenţia către mine, prezentându-mă ca noul manager şi soţia lui. Ultima parte a dus la un val de complimente respectuoase adresate frumuseţii mele. Deşi cu siguranţă nu mă deranja să fiu lăudată pentru aspectul meu, nu era ceva care să mă ajute să ţin personalul cazinoului în frâu. Am îndepărtat conversaţia de la înfăţişarea mea şi am implicat bărbaţii în mici discuţii. Din fericire, m-au lăsat, prea dornici să-mi împărtăşească poveştile lor despre păcălirea Fiscului, realizările lor pe terenul de golf sau selecţia din cramele lor – şi era evident că erau obişnuiţi ca femeile să le soarbă fiecare cuvânt.

I-am condus spre masa de ruletă, numai zâmbete, şi în curând au început să arunce cu banii fără nicio grijă, prea ocupaţi să se laude şi să mă impresioneze. Cu coada ochiului, l-am observat pe Dante vorbind cu Enzo înainte de a părăsi cazinoul. Ştiam că era ocupat, dar îmi doream să mai stea puţin. Totuşi, nu am avut mult timp pentru acest gând; trebuia să fiu gazda perfectă pentru un alt grup de clienţi importanţi, dornici să pălăvrăgească cu soţia lui Capo.

Trecuse de miezul nopţii când lucrurile au progresat suficient pentru ca eu să pot pleca. Câţiva dintre clienţii importanţi dispăruseră în camerele din spate cu fete sau erau prea

cufundaţi în jocuri de noroc pentru a avea nevoie de atenţia mea. Eram epuizată, mai epuizată decât ar fi trebuit să fie o persoană după câteva ore de vorbit şi ascultat.

După ce m-am strecurat pe locul din dreapta al maşinii, am scos un oftat liniştit de uşurare pentru că puteam să stau în sfârşit jos. Mă dureau picioarele din cauza faptului că am stat în picioare atât de mult, mai ales în pantofii mei cu toc incomozi. Pentru bărbaţi, era mai uşor. Ei puteau purta pantofi Oxford sau pantofi Budapesta şi nu-şi strângeau degetele de la picioare în pantofi cu toc şi vârfuri ascuţite.

Probabil că am aţipit, pentru că următorul lucru pe care mi l-am amintit a fost că Enzo a oprit motorul în garaj. M-am ridicat, jenată.

— îmi pare rău, am adormit. A fost nepoliticos din partea mea.

Enzo a clătinat din cap.

— Nu mă deranjează.

Eram prea obosită să analizez această afirmaţie. Am intrat în casă, ochii mei alunecând spre uşa biroului lui Dante, întrebându-mă dacă mai era acolo. Hotărând că sunt prea epuizată pentru a-i relata evenimentul serii, m-am îndreptat spre etaj, tresărind de fiecare dată când picioarele mele atingeau podeaua. Trebuia să-mi dau jos pantofii cât mai curând posibil, altfel înnebuneam. Am intrat în dormitor şi am încremenit. Dante era în pat, citea ceva pe

tabletă. Ca de obicei, partea superioară a corpului său era goală, dar acum, în timp ce privirea îmi trecea peste cicatricile care îi pătau pielea, nu mă puteam abţine să nu mi-l imaginez pe Dante la vârsta de paisprezece ani, fiind torturat de tatăl său pentru a-l căli.

— Totul a mers bine după ce am plecat? a întrebat Dante, abia ridicând privirea de la ceea ce citea.

— Da, clienţii importanţi au pierdut destul de mulţi bani.

Mi-am dat jos pantofii şi mi-a venit să plâng de uşurare.

— 0 să fac un duş rapid.

Dante doar a dat din cap distras. Eram prea epuizată să-mi pese de asta. După duş, m-am îmbrăcat cu un camizol din satin şi chiloţi asortaţi şi m-am întors în dormitor unde m-am aşezat pe marginea patului, cu spatele la Dante. Nu aveam chef să fac niciun efort. Mi- am ridicat piciorul şi am început să-I masez. Poate data viitoare ar trebui să trec la balerini. Ar arăta în continuare eleganţi, dar nu m-ar rănit la fel de mult. Salteaua s-a mişcat şi apoi vocea lui Dante a fost la urechea mea.

— Lasă-mă pe mine.

înainte să pot protesta, m-a făcut să mă aşez pe spate şi să-mi pun picioarele în poala lui. Degetele lui au început să-mi frece picioarele şi gambele obosite cu presiunea potrivită.

— Seara asta a fost o excepţie. Clienţii trebuiau să te cunoască. Nu va trebui să stai atât de mult în viitor. Doar îţi faci apariţia, îi saluţi, îi faci să se simtă bineveniţi şi apoi pleci. Leo este un tip capabil.

Am îngânat, cu ochii închişi, în timp ce mă relaxam sub masajul lui. Din când în când degetul lui Dante se abătea mai sus, mângâindu-mi genunchii sau chiar coapsele, iar respiraţia mea devenea mai profundă. Nici Dante nu rămânea neafectat. îi simţeam erecţia apăsându-mi picioarele care încă se odihneau în poala lui.

— întoarce-te, mi-a ordonat Dante

M-am întors, aşa că eram întinsă pe burtă, ştiind exact ce voia Dante. în seara asta nici măcar nu m-a deranjat faptul că nu voia să mă privească niciodată. Mi- am ridicat fundul când degetele lui s-au agăţat de elasticul chiloţilor mei şi i-a trecut peste picioarele mele. Oftând în pernă, l-am lăsat pe Dante să-mi trezească trupul epuizat cu atingerea lui.

capitolul 16

Dante avea dreptate. în următoarele câteva săptămâni, m-am asigurat că ies din caziftou cel târziu până la ora zece. Mă bucuram de timpul petrecut vorbind cu fetele, barmanii sau crupierii, dar să-i ascult pe cei mai mulţi dintre clienţi era obositor. Cel puţin Raffaele avea grijă să stea departe de mine, ceea ce era un plus imens.

Când Enzo mă ducea acasă noaptea, căutam mereu pe stradă un semn al lui Frank, dar singura persoană pe care o vedeam în mod regulat pe trotuar era o femeie în vârstă care îşi plimba Yorkshire Terrier- ul. Până acum, aproape că mă convinsesem că îmi imaginasem prezenţa lui. Poate că mintea mea îi simţea în mod inconştient lipsa lui Antonio, iar evocarea lui Frank era o modalitate de a-i face faţă. Dante nu era prezenţa pe care mi-o doream să fie în viaţa mea. Făceam sex în fiecare noapte, mai ales pe întuneric, şi mereu cu spatele la el, uneori cu mine în genunchi, alteori întinsă pe

burtă. Nu că mă plângeam, întotdeauna se asigura că ating orgasmul măcar o dată

cât era în mine, dar începeam să tânjesc după altceva.

Simţeam totul prea mult ca pe o simplă partidă de sex, aproape ca şi cum nu eram nimic altceva pentru el decât o modalitate de a se elibera de tensiune; dar ori de câte ori mâna lui Dante îmi aluneca noaptea printre picioare, îmi promiteam să vorbesc cu el data viitoare, prea disperată după atingerea lui.

Ca de obicei, ochii mei au rătăcit peste trotuar când Enzo a condus maşina intrând prin porţile casei. Dar în seara aceasta, l-am văzut din nou. Frank se plimba pe trotuarul de peste drum, încercând să arate de parcă lua o gură de aer curat. Dar nu reuşea. Dacă mie îmi părea suspicios, nici nu îndrăzneam să mă gândesc cum îl considerau gardienii lui Dante. Trebuia să găsesc o modalitate de a-l trimite departe. Era prea riscant pentru el să fie aici. M-am îndreptat direct spre dormitorul de oaspeţi, care îmi permitea să văd strada, dar, ca şi data trecută, Frank părea că a dispărut.

Mi-a sunat telefonul şi, pentru o clipă, eram sigură că era Frank, dar el ştia că nu trebuia să mă sune. Nu se putea şti cine îmi urmărea apelurile, până la urmă, şi mi- am schimbat numărul cu câteva luni în urmă. Ecranul sa aprins cu numele Bibianei. Am răspuns.

— Bună, Bibi.

— Val, spuse Bibi în şoaptă.

Vocea îi tremura. Părea îngrozită.

— Poţi veni până la mine?

M-am încordat, întorcându-mă cu spatele la fereastră.

— Ce s-a întâmplat?

— Tommaso, el...

Ea suspină.

— Azi era într-o dispoziţie proastă.

— Ce a făcut? Mai este acolo?

— Nu, a plecat din cauza unei întâlniri cu Raffaele, dar se va întoarce curând. Poţi veni? Mi-e frică de ce va face când se va întoarce.

Ochii mi s-au îndreptat spre ceasul care indica aproape ora nouă.

— Voi fi acolo în zece minute, Bibi.

Am ieşit în grabă din dormitorul de oaspeţi şi am coborât scările. Nu eram sigură unde se afla Enzo. Probabil că era uşor să-l găsesc, dar nu aveam chef să-i dau explicaţii. în schimb, am luat cheile din cârligul din garaj şi am luat SUV-ul. înainte ca uşa să se deschidă până la capăt, am apăsat acceleraţia şi am ieşit din garaj, acoperişul maşinii evitând partea inferioară a uşii cu câţiva centimetri. Am încetinit doar în timp ce aşteptam ca poarta să se deschidă pentru mine. Dante s-ar înfuria.

Când am întors în colţul de la capătul străzii, am zărit un spate cunoscut şi am apăsat frâna. Frank a sărit şi a aruncat o privire panicată peste umăr. Avea telefonul lipit de ureche, dar a încheiat apelul când m-a văzut. Am verificat împrejurimile înainte să cobor geamul şi

să-i fac semn să se apropie.

— Ce faci aici?

S-a strecurat mai aproape, aruncând priviri nervoase în jurul nostru. I-am înţeles prea bine anxietatea. Risca prea mult prin prezenţa lui aici.

— Trebuie să vorbesc cu tine în privat.

M-am încruntat.

— Despre ce?

— Despre Antonio, despre Outfit, despre tot.

Am verificat din nou oglinda retrovizoare.

— Nu pot vorbi acum. Ne vedem mâine pe la cinci şi jumătate.

I-am explicat drumul spre strada unde se afla depozitul care ascundea cazinoul, dar nu i-am spus ce era înăuntru.

— Acolo este unul dintre cazinourile subterane, nu?

M-am holbat la el. Oare i-a spus Antonio? La naiba. De ce nu a putut Frank să stea departe?

— Vorbim mâine.

Am ridicat geamul şi m-am îndepărtat. Nimeni nu părea să mă urmărească, sau cel puţin nu am văzut pe nimeni. Speram să mă pot strecura mâine din cazinou nedetectată. Trebuia să clarific lucrurile cu Frank. Dar dacă voia cu adevărat să mă şantajeze cumva? Ştiam că nu-mi lăsa de ales decât să-i spun lui Dante despre asta dacă urma să o facă.

De ce a trebuit să se transforme ziua de azi într-o asemenea mizerie?

Mi-a luat mai puţin de zece minute să ajung

la casa lui Bibi. Ca întotdeauna, un paznic stătea într-o maşină în faţa ei. Mi-a dat scurt din cap când m-a văzut coborând din maşină. Aproape am alergat spre uşă, dar Bibi a deschis-o înainte să fi avut ocazia să sun la sonerie. A trebuit să-mi înăbuş un icnet când i-am văzut faţa. Buza ei inferioară era spartă, şi avea sânge uscat lipit pe bărbia inferioară şi pe cămaşă. O vânătaie se forma deja pe obrazul ei stâng, iar ochiul de deasupra lui începea să se umfle. M-a tras înăuntru, apoi a închis rapid uşa. înainte să am timp să spun ceva, s-a aruncat în braţele mele. Am îmbrăţişat-o, dar a tresărit când i- am atins coastele şi mi-am slăbit strânsoarea. M-am tras înapoi să mă uit la faţa ei.

— De ce te-a bătut?

Bibi a ridicat din umeri, apoi a tresărit. Nici nu voiam să ştiu cum arată corpul ei sub haine. Urme de degete i-au apărut într-o culoare roşu-albăstruie pe gât şi pe claviculă.

— A fost într-o dispoziţie proastă toată ziua şi, când i-am spus că încă nu sunt însărcinată, şi-a pierdut firea.

Un gând mi-a apărut undeva în adâncul minţii, dar am ales să-l dau deoparte deocamdată.

— Poate că este vina lui. Poate că bătrânul prost este infertil, am mormăit eu.

Nu mi-a plăcut cuvântul „ură” sau sentimentul din spatele lui. Ura ducea întotdeauna la mai multă ură, dar cu siguranţă îl

uram pe Tommaso. Dante nu era sigur dacă eram capabilă să iau viaţa altei persoane, dar eram.

— Nu poate fi. A lăsat însărcinate câteva dintre curvele din Club Palermo.

Am făcut ochii mari. Bibi nu-mi spusese niciodată asta.

— Deci are copii cu alte femei?

— Nu, le-a forţat să facă avort. Nimeni nu vrea să i-o tragă unei curve însărcinate, asta a spus el.

— îmi pare atât de rău, Bibi.

— Mă simt atât de rău că te-am luat de lângă Dante de Ziua îndrăgostiţilor.

Uitasem complet de asta. Nu că Dante ar fi dat vreo indicaţie că ziua de azi era specială în timpul micului dejun pe care l-am luat împreună.

— Nu fi ridicolă. Ştii că sunt mereu acolo pentru tine. Ce pot să fac?

Un mic suspin i-a scăpat şi şi-a pus mâna peste gură, cu ochii uriaşi şi plini de frică. Şi-a a coborât mâna.

— Nu ştiu. Pur şi simplu, nu ştiu, dar eram atât de speriată şi nu ştiam pe cine altcineva să sun. Tu eşti singura căreia pare să-i pese.

— îmi pasă, Bibi. Ştii asta.

— Mi-e frică de momentul în care se va întoarce. Mi-a spus că nu s-a terminat. Şi este întotdeauna mai brutal după ce a petrecut timp cu Raffaele. Amândoi sunt sadici dezgustători. Oh, Val, lucrurile pe care Tommaso mi le face uneori, lucrurile pe care el mă obligă să le fac,

nici nu ţi le pot spune.

Am prins-o de mână.

— Vino. Petrece noaptea la mine.

— Nu pot să fug de el. Ştii că nu ei m-ar lăsa niciodată. Mă vor forţa întotdeauna să mă întorc la el, indiferent ce face.

Ştiam. Cum puteam eu să simt autocompătimire pentru căsnicia mea lipsită dragoste, când pentru Bibi era cu mult mai rău?

— Ştiu şi nu am vrut să spun că ar trebui să te muţi. Dar ai putea să-ţi petreci noaptea la noi, astfel încât Tommaso să aibă timp să se răcorească, iar mâine, după micul dejun, te voi duce acasă.

Bibi a dat încet din cap.

— Eşti sigură că nu-l va deranja pe Dante? Nu vreau să abuzez de timpul vostru împreună.

Aproape că am râs.

— Nu-l va deranja, nu-ţi face griji, am spus. Vrei să plecăm acum?

Ea tremura, braţele ei subţiri ridicându-se pentru a-şi înfăşură mijlocul. Avea vânătăi şi pe încheieturi. Dacă numai furia mea l-ar fi putut ucide pe Tommaso, ar fi fost mort acum.

Am ajutat-o pe Bibi să împacheteze câteva lucruri înainte să o conduc afară din casă. Paznicul a ridicat privirea, apoi a pornit, evident nesigur de ce să facă. Probabil că Tommaso i-a spus că Bibi nu avea voie să iasă din casă, dar eu eram soţia lui Capo, care era şeful lui principal. Bibi s-a încordat la braţul meu, dar nu s-a oprit

din mers. Nici măcar când paznicul a ridicat telefonul şi a sunat pe cineva, fără îndoială pe Tommaso. Am simţit dorinţa copilărească de a-i arăta degetul, dar depăşisem vârsta la care puteam să acţionez în consecinţă. Bibi s-a aşezat pe scaunul pasagerului, iar eu am alunecat în spatele volanului.

— Ai plecat fără gardă de corp?

Am ridicat din umeri.

—Nu am vrut să pierd timpul căutându-l pe Enzo sau Taft.

— Nu vreau să ai necazuri din cauza mea, a spus ea jalnic.

Am pornit maşina şi m-am îndepărtat de bordură. Paznicul lui Bibi nu a încercat să ne urmărească. Oricum ştia unde mergem.

— Nu voi avea.

— Te bate Dante vreodată sau te forţează?

— Nu. El nu este violent. Ei bine, cel puţin nu în căsnicia noastră. Desigur, ştiu că este perfect capabil de acte atroce. Mi-a spus că nu crede că frica sau ura au loc într-o căsnicie. Probabil de aceea.

— Este un om bun.

— Nu aş spune asta. Dacă vrei un bărbat bun, trebuie să cauţi în afara Outfit.

— îţi aminteşti când eram copile şi visam să-l găsim pe Făt-Frumos şi să ne căsătorim cu el? Eram obsedate de prinţii Disney. Erau toţi atât de galanţi şi de buni.

Am zâmbit aducându-mi aminte.

— Eram tinere şi proaste. Aş da totul pentru a fi din nou atât de neştiutoare, chiar dacă doar pentru câteva ore.

— Da.

Era aproape zece când am păşit în sfârşit în casa mea.

— Vrei să mănânci ceva sau ai vrea să încerci să dormi puţin?

— Nu mi-e foarte foame, spuse Bibi ezitant. Dar nici nu cred că pot adorm acum.

— Am putea să stăm în bibliotecă şi să vorbim puţin. Sau aş putea să-ţi pregătesc o baie ca să te poţi relaxa.

— Cred că aş prefera să vorbim. Nu vreau să fiu singură.

— Bine, eu...

M-am oprit când l-am văzut pe Dante îndreptându-ne spre noi. Bibi a înţepenit lângă mine, privirea ei îngrozită aruncându-se spre mine. Nu eram sigură de ce, dar m-am poziţionat între Dante şi Bibi. A observat, desigur, şi mi-a aruncat o privire cercetătoare.

— Bună seara, Bibiana, a spus el politicos.

— Bună seara, a spus ea încet

Ochii albaştri reci ai lui Dante i-au scanat faţa şi braţele învineţite pentru scurt timp înainte de a se fixa asupra mea.

— Tommaso m-a sunat să mă întrebe dacă soţia lui este aici. A spus că ai luat-o de la ei de acasă fără permisiunea lui.

— Permisiunea lui? am şuierat. Nu este un

câine. Nu trebuie să-i cer permisiunea pentru nimic.

— Asta i-am spus şi eu, a zis Dante calm, surprinzându-mă.

— Ai făcut asta?

Bibi ne privea cu ochii mari.

— Desigur, eşti soţia mea. Dacă vrei să vorbeşti cu una dintre soţiile soldaţilor mei, ai tot dreptul să o faci.

Amândoi ştiam că nu acesta era motivul pentru care Bibi era aici. Dante nu era orb. Speram că putea vedea cât de recunoscătoare eram pentru sprijinul lui.

— Deci e de acord ca ea să stea aici peste noapte?

— Nu ştiam că asta ai plănuit, pentru că nu m-ai informat, a spus el simplu.

Am putut auzi un indiciu de mustrare în tonul lui. Ştia că plecasem fără gardă de corp – *din nou.*

— Nu am avut timp, am spus. Dar cred că Bibi ar trebui să rămână aici, ca Tommaso să se poată calma.

— Dacă vine aici şi o cheamă, ar fi împotriva tradiţiilor noastre să-l refuzăm. Ea este soţia lui.

Bibi a dat din cap.

— Are dreptate. N-ar fi trebuit să vin.

înfrângerea din ochii şi din vocea ei aproape că ma îngenuncheat. I-am aruncat lui Dante o privire rugătoare.

Dante şi-a scos telefonul din buzunar şi l-a

pus la ureche. După două apeluri, am putut auzi o voce profundă la celălalt capăt, dar nu am putut auzi cuvintele.

— Da, Tommaso. Vreau să-l însoţeşti pe Raffaele când verifică noile mărfuri. Am încredere în judecata ta şi Club Palermo ar putea avea nevoie de ceva sânge proaspăt. Vreau raportul tău mâine.

Dante a ascultat ceva ce spunea Tommaso.

— Soţia mea şî Bibiana au planuri. Nu-ţi face griji. Este în siguranţă aici. îl voi pune şoferul meu să o ducă acasă mâine.

Dante a lăsat telefonul jos şi l-a băgat înapoi în buzunar.

— Mulţumesc, a spus Bibi cu o voce tremurândă.

Am rămas tăcută, copleşită de bunătatea lui Dante.

— îţi dai seama că l-am trimis pe soţul tău să se culce cu noile noastre prostituate, dar presupun că nu te superi.

— Nu, nu mă supăr. Aştept ziua când va găsi în sfârşit o amantă pe care să o prefere în locul meu.

Bibi şi-a dat cu mâna peste gură, evident şocată de propriile ei cuvinte.

Dante şi-a înclinat capul.

— înţeleg, dar ar trebui să fii mai atentă la ceea ce spui în public.

Bibi a dat din cap supusă. Apoi ochii lui i-au găsit pe ai mei. Am încercat să-i transmit toată

recunoştinţa de care eram capabilă prin acea singură privire. Eram sigură că o putea vedea.

— Mă voi întoarce la munca mea. Sunt sigur că tu şi Bibiana aveţi multe de vorbit.

S-a întors şi s-a dus cu paşi mari în biroul lui, dispărând din vederea noastră. Mi-am întrepătruns braţul cu al lui Bibi, care se uita la mine cu gura căscată.

— Nu pot să cred că a făcut asta pentru tine. Trebuie să-i pese cu adevărat de tine.

— A încercat să te ajute. Ţi-a văzut vânătăile.

Bibi a râs.

— A făcut-o pentru tine. Era scris pe toată faţa lui.

Ea a făcut o pauză, apoi a adăugat rapid:

— Nu că m-ar deranja. Mă bucur că a scăpat de Tommaso deocamdată.

— Haide, să intrăm în sufragerie. Voi pune un film şi vom bea un pahar de vin. Meriţi asta. Ai nevoie de nişte Tylenol cu el?

Bibi s-a strâmbat.

— Da, te rog. Mă doare. Cred că Tommaso mi-a învineţit coastele.

Aceasta a fost ultima menţiune despre ceea ce se întâmplase cu Tommaso astăzi. Ne-am petrecut restul nopţii amintindu-ne de anii copilăriei şi adolescenţei, râzând şi îmbătându-ne.

Am regretat vinul din seara anterioară în dimineaţa următoare, când o durere de cap cruntă m-a trezit din somn. M-am ridicat, gemând. Apăsându-mi o palmă pe frunte, am respirat adânc de câteva ori, sperând că va ajuta cu greaţa. Ceva roşu mi-a atras atenţia. Un mic pachet zăcea pe partea lui Dante a patului. Am smuls bileţelul sprijinit de pachet.

Ţi l-aş fi dat aseară, dar nu am vrut să te trezesc, era scris îngrijit pe bileţel. încântată, am luat cadoul şi 1am desfăcut. în interiorul cutiei mici de catifea se afla un colier delicat din aur alb cu un pandantiv de smarald. Mam împleticit din pat şi m-am grăbit spre măsuţa de toaletă, ţinându-l lângă ochi. Smaraldul avea aproape exact aceeaşi culoare. Asta nu putea fi o coincidenţă. Mam lăsat pe scaun şi mi-am prins colierul în jurul gâtului cu mâinile tremurânde.

Probabil că nu aş fi mers deloc la muncă în ziua aceea – Leo putea avea grijă de tot fără mine – dacă nu îi spusesem lui Frank să ne întâlnim acolo.

După ce am lăsat-o pe Bibiana acasă şi am făcut-o să-mi promită că avea să mă sune în momentul în care Tommaso avea să fie acasă,

Enzo ne-a condus la cazinou şi am intrat ca întotdeauna. Din fericire pentru mine, Raffaele ţipa la una dintre fete, ceea ce nici nu era o chestie unică, dar astăzi era distragerea de care aveam nevoie. M-am întors către Enzo.

— Ai putea, te rog, să vorbeşti în privat cu Raffaele şi să-i spui clar că nu apreciez cum se poartă cu fetele?

Enzo părea prea dornic să se conformeze.

S-a îndreptat direct spre Raffaele şi l-a împins într-una din camerele private. Leo s-a îndreptat spre mine, dar am clătinat din cap şi i-am spus că sunt ocupată. Părea confuz, dar nu a încercat să mă oprească când am intrat în lift. Vina aproape că m-a oprit de câteva ori. întâlnirea mea secretă cu Frank putea fi interpretată ca o trădare a încrederii lui Dante. După cadoul atent ales de azi dimineaţă, ideea de a fi împotriva lui în acest fel m-a făcut să mă simt şi mai rău. Părea dispus să încerce, iar eu riscam totul din cauza lui Frank.

Trei minute mai târziu, m-am grăbit să plec din depozit. Am aruncat o privire nervoasă în jurul meu; nu numai pentru că îmi făceam griji că sunt urmărită, ci şi pentru că aceasta era o zonă pustie şi înfiorătoare. Se întuneca deja, ceea ce nu a ajutat deloc la anxietatea mea. Măcar purtam balerini ca să pot alerga dacă mă ataca cineva. în depărtare, rezemat de peretele altui depozit gol, am putut distinge o siluetă înaltă. M-am grăbit spre el, apoi am încetinit pentru că îmi

era greu să disting prea multe.

— Frank? am şoptit eu. Tu eşti?

S-a îndepărtat cu un pas de perete, părând la fel de nervos pe cât mă simţeam eu.

— Bună, Valentina.

Am traversat distanţa rămasă între noi.

— Ce se întâmplă? De ce continui să apari în faţa casei mele? Vrei ca Outfit să afle despre tine?

Frank şi-a frecat părul, aruncând priviri în jur.

— Desigur că nu.

Nervozitatea lui evidentă mă făcea să fiu îngrijorată la rândul meu.

— Trebuie să vorbesc cu tine.

— Atunci vorbeşte. Nu am mult timp. Nu-ţi dai seama ce fel de risc ne asumăm vorbind acum?

— Cred că este periculos că ai fost de acord să te căsătoreşti cu Dante Cavallaro.

Asta m-a surprins. Nu mă aşteptam la aşa ceva atunci când mi-a spus că vrea să vorbim.

— De ce îţi pasă ţie? Legătura ta cu Outfit a murit odată cu Antonio.

Mi-am dat seama puţin prea târziu cât de insensibil suna asta, dar Frank nu părea să observe. Era ocupat să ne verifice împrejurimile, în special întunericul care se întindea în spatele nostru.

— Poţi să te opreşti din a mai face asta? am întrebat eu nerăbdătoare. Mă faci să mă simt

agitată.

— îmi pare rău. Nu sunt obişnuit să mă furişez pe aleile întunecate. Acesta e talentul lui Antonio.

Oare nu îşi revenise încă după moartea lui? Asta mă făceau să cred cuvintele lui. Poate de aceea era aici.

Poate că nu putea să renunţe la viaţa anterioară, şi eu eram singura legătură pe care o avea cu ea.

— Nu a fost decizia mea să mă căsătoresc cu Dante. Ar trebui să ştii că în lumea noastră căsătoriile sunt adesea decise de alţi oameni din motive de putere sau strategie.

— Nu-l iubeşti.

— Nu îmi voi discuta sentimentele mele cu tine, Frank. Ce vrei?

— I-ai spus lui Cavallaro despre Antonio şi despre mine?

— I-am spus că Antonio era homosexual.

— De ce ai făcut asta? m-a întrebat supărat Frank, făcând câţiva paşi în direcţia mea, surprinzându-mă cu izbucnirea lui, dar nu suficient pentru a da înapoi.

Eram obişnuită cu alte tipuri de bărbaţi. Frank chiar nu era suficient de înfricoşător.

— Nu este treaba ta.

— Dar i-ai promis lui Antonio că-i vei păstra secretul!

— Ştiu, dar el a murit, Frank, şi eu încerc să merg mai departe. Dacă Antonio ar fi încă în viaţă, i-aş duce secretul în mormânt, dar

adevărul nu-l mai poate răni. Şi Dante oricum nu va spune nimănui din Outfit.

— Nu o va face? întrebă Frank cu speranţă. Dar cu mine cum rămâne? Nu i-ai spus numele meu?

Neliniştea i-a revenit pe faţă cu toată forţa.

— Nu. Nu i-l voi spune. Eşti în siguranţă, dar pentru ca lucrurile să rămână aşa, trebuie să nu mai apari pe strada noastră. Este doar un noroc stupid că niciunul dintre oamenii lui Dante nu te-a observat încă. Şi când o vor face, vei avea probleme uriaşe. Aşa că fă- ne o favoare amândurora şi mergi mai departe.

— Nu pot, a spus Frank încet. Nu ţi-e dor de el? Nu- 1 vrei înapoi? N-ai face orice ca să-l aduci înapoi?

— Chiar ar trebui să pleci. Asta nu ne duce nicăieri, îţi promit că eşti în siguranţă.

Frank m-a prins de braţ, împiedicându-mă să plec.

— Valentina…

— Jos mâinile, o voce rece tărăgănată s-a auzit din umbră, iar eu am scos un ţipăt.

Frank s-a întors şi a încercat să fugă, dar Enzo era acolo şi l-a prins de gât ca într-o menghină. Dante a apărut lângă mine şi m-a prins de braţ într-o strânsoare de oţel.

A dat din cap spre uşa depozitului. Enzo l-a târât pe Frank spre ea, în ciuda zbuciumului lui.

Dante s-a uitat la mine.

— Deci asta faci când nu sunt prin preajmă?

Te întâlneşti cu alţi bărbaţi?

— Nu! am protestat, îngrozită că asta era ceea ce credea. Nu este aşa cum crezi.

— Ea doua oară când pândeşte pe lângă casă, Şefu', a spus Enzo, apoi a mormăit când genunchiul Iui Frank l-a lovit în vintre.

— Explică, a mârâit Dante.

Enzo încă încerca să-l împiedice pe Frank să-l lovească cu picioarele. Frank ducea o luptă surprinzător de bună.

— Este Frank, am spus repede, autoconservarea depăşind dorinţa mea de a-l proteja pe Frank.

Strânsoarea lui Dante de braţul meu a slăbit.

— Iubitul lui Antonio.

Asta i-a atras atenţia lui Enzo. îl cunoştea pe Antonio. Outfit nu era o organizaţie atât de mare încât soldaţi! mafiei să nu se cunoască între ei.

Dintr-odată au răsunat focuri de undeva. Enzo a strigat şi s-aprins de braţ, eliberându-l pe Frank în acest timp. Au răsunat mai multe focuri. Unul a lovit peretele la doi metri deasupra capului meu. Dante m-a împins la pământ şi s-a ghemuit în faţa mea, şi-a scos propria armă şi a tras în direcţia de unde veneau împuşcăturile. Enzo şi-a tras propriul pistol, dar lui mâna dreaptă era inutilă şi era evident că nu era obişnuit să tragă cu mâna stângă. Frank alerga cât de repede îl puteau duce picioarele departe de noi, spre umbre. Dante a îndreptat arma spre

el. I-am smucit mâna când a apăsat pe trăgaci şi glonţul a lovit pământul, în loc să-l atingă pe Frank.

— Valentina, a mârâit Dante, ţintind din nou, dar Frank dispăruse deja în întuneric.

Dante a aruncat o privire spre Enzo, care îşi strângea braţul care sângera, mormăind în barbă.

— Ce dracu' a fost asta? a întrebat Dante, cu ochii strălucind de furie, în timp ce îi fixau pe ai mei.

Tremurând, m-am străduit să mă calmez înainte de a putea forma o replică.

— Nu ştiu! Am crezut că era singur. Frank nici măcar nu cunoaşte pe nimeni care să poată trage cu o armă.

— Trebuia să mă laşi să-l împuşc. Să nu te mai amesteci niciodată aşa.

— El este nevinovat. Nu merită moartea.

— Prostii. Tipul ăla ţi-a întins o capcană şi tu ai intrat direct în ea, a mormăit Enzo.

— Ce vrei să spui? am întrebat cu grijă.

Dante a clătinat din cap.

— Nu te-ai întrebat de ce voia să vă întâlniţi? Poate că a fost abordat de ruşi şi a fost de acord să-i ajute. Le-ar plăcea să te omoare.

— Frank nu ar face asta.

— Eşti sigură?

Nu, nu eram.

— Cei din Bratva pot fi foarte convingători. Sau poate i-au oferit o sumă substanţială de bani.

Banii transformă majoritatea sfinţilor în păcătoşi.

Enzo ridică telefonul.

— Am chemat întăriri.

— Haide, a spus Dante, îndreptându-se şi întinzându-şi mâna spre mine.

Am prins-o şi l-am lăsat să mă tragă în picioare, dar picioarele îmi erau instabile şi m-am sprijinit de el pentru câteva secunde. M-a lăsat să o fac, în ciuda furiei lui, simţindu-i mâna puternică şi caldă pe talia mea.

Dregându-mi glasul, în cele din urmă m-am îndreptat.

— Chiar crezi că a fost o capcană?

Aveam senzaţia că Frank se simţea singur şi voia să vorbească cu cineva despre Antonio.

— Cineva a tras în noi, a spus Dante simplu.

Nu puteam contrazice asta. Şi Frank alergase cu siguranţă în direcţia trăgătorilor. Încet-încet, am început să înţeleg de ce Dante nu avea încredere în nimeni.

— îmi pare rău, am spus încet, dar Dante nu se uita în direcţia mea.

Mai mulţi dintre oamenii lui alergau spre noi din direcţia cazinoului. Le-a lătrat câteva ordine şi s-au răspândit în zonă pentru a-i căuta pe atacatorii noştri.

— Du-l pe Enzo la doctorul nostru, i-a spus Dante altui bărbat, în ciuda protestelor lui Enzo.

Apoi Dante s-a întors spre mine.

— Acum să mergem acasă.

M-a cuprins tremuratul la furia pe care o

simţeam în vocea lui. Dante m-a împins înainte, ţinând o mână pe şoldul meu. Nu a vorbit în timp ce mă conducea spre maşină şi nici în timpul călătoriei spre casă. Am continuat să mă uit în direcţia lui, încercând să decid în câte necazuri eram.

— îmi pare foarte rău.

M-a ignorat, dar un muşchi al maxilarului i-a zvâcnit. M-am întors spre geamul pasagerului. Dante a parcat maşina în garajul nostru şi a coborât imediat. Lam urmat spre casă. Odată ajunsă înăuntru, m-am îndreptat direct spre dormitor, furia lui practic arzându-mi spatele în timp ce mergea în spatele meu.

— îmi pare foarte rău, am încercat din nou, apoi am icnit când Dante a închis uşa şi m-a împins în ea.

Eram prinsă între corpul lui musculos şi uşă, surprinsă şi confuză, dar nu speriată. Dante avea evident grijă să nu mă rănească.

— De ce continui să nu mă asculţi, Valentina?

Mi-a împins fusta în sus şi mi-a tras fundul cu putere spre vintrele şi erecţia lui tare ca piatra. Umezeala s-a acumulat între picioarele mele.

— Nu ştiu, am spus, încercând să-mi ascund entuziasmul.

— Acesta este răspunsul greşit.

Dante mi-a împins chiloţii într-o parte – nu purtam ciorapi, ci doar jartiere – şi a strecurat

două degete în mine. înainte să am timp să articulez un alt răspuns, Dante şi-a înlocuit degetele cu penisul, penetrându-mă dintr-o izbitură aprigă înainte de a începe să mi-o tragă în timp ce eram rezemată de uşă. Eram destul de sigură că şi-a dat seama că asta era cât se poate de departe de o pedeapsă.

capitolul 17

Mi-am dat seama repede de faptul că Dante a făcut sex cu mine în timp ce eram rezemată de uşă nu era ideea lui de pedeapsă. Asta s-a întâmplat în zilele care au urmat. Dante m-a tratat cu şi mai multă răceală decât înainte şi abia reuşeam să-l văd, pentru că era prea ocupat să-l caute pe Frank şi pe complicii lui. Nu mai venea la mine noaptea şi, deşi eram prea mândră ca să recunosc asta în faţa lui, corpul meu tânjea după atingerea lui.

într-o după-amiază, la aproximativ o săptămână după întâlnirea mea încurcată cu Frank, l-am întâlnit pe Rocco Scuderi în holul casei noastre.

— Valentina, mă bucur să te văd, a spus el în drum spre uşa din faţă.

Am zâmbit, deşi am fost surprinsă. Scuderi

m-a tratat întotdeauna cu politeţe şi respect, dar nu aveam

cu Aria.

— Aş vrea să-ţi cer o favoare, a spus el.

— Desigur.

Era neobişnuit ca un consilier să o abordeze pe soţia şefului său şi să-i ceară o favoare, dar era în acelaşi timp şi unchiul meu, aşa că poate că asta schimba lucrurile.

— Ştii că fiica mea Gianna ar trebui să se căsătorească cu Matteo Vitiello, dar încă ezită puţin în privinţa căsătoriei.

Din câte auzisem eu, ezitarea nici măcar nu începea să acopere sentimentele Giannei cu privire la nunta ei cu Matteo, dar am dat din cap oricum.

— M-am gândit că poate ai putea vorbi tu cu ea?

Nu am fost niciodată foarte apropiată de Gianna, aşa că cererea m-a surprins.

— Nu ar fi mai bine dacă Aria ar vorbi cu Gianna? La urma urmei, ea este căsătorită cu un alt Vitiello.

— Gianna nu vrea să-şi asculte sora. Cred că cineva care nu face parte din familia imediată ar putea avea o şansă mai mare să o facă să înţeleagă.

Eram verişoara Giannei, dar bineînţeles că avea dreptate.

— Pot încerca, desigur, dar nu pot să promit că va asculta ce am de spus.

— Să încerci este tot ce poţi face, a spus el,

părând aproape resemnat.

— Există un subiect anume pe care ai dori să-l abordez?

— Poate îi poţi spune că o căsătorie nu înseamnă că va fi captivă într-o colivie de aur? Adică, uită-te la tine, ţi se permite chiar şi să lucrezi.

Aşa era, dar eu eram uriaşa excepţie. Gianna ştia şi ea asta. Şi chiar dacă Dante ar începe să-şi convingă oamenii să-şi lase soţiile să lucreze, asta nu ar ajuta-o pe Gianna. Ea urma să trăiască sub regulile familiei Vitiello în New York.

— Voi face tot ce pot.

— Mulţumesc.

— De ce nu veniţi tu şi familia ta mâine la cină?

— Este o idee grozavă. în felul acesta, Gianna nu va deveni suspicioasă, iar tu poţi aborda subiectul în mod lejer.

Am stabilit o oră înainte ca el să-şi încline capul în semn de mulţumire încă o dată şi să plece.

Am închis uşa şi m-am îndreptat spre bucătărie. Zita pregătea cina – cannelloni umpluţi cu ricotta după cum se vedea – când am intrat. Gaby călca cămăşile lui Dante într-un colţ al bucătăriei, suficient de departe de zona de gătit încât să nu existe riscul ca materialul să absoarbă mirosul.

— Zita, am invitat familia Scuderi la cină mâine.

Zita şi-a strâns buzele.

— Ar fi fost bine să fie mai mult timp pentru pregătiri. Trebuie să merg la cumpărături, să fac un meniu şi apoi să gătesc totul.

— Ştiu, dar nu tu vei găti.

Buzele Zitei s-au întredeschis, dar nu a ieşit niciun cuvânt. Gaby s-a oprit din călcat pentru a se uita şi ea la mine.

— Mă voi ocupa eu de tot. Obişnuiam să gătesc foarte des în timpul primei mele căsătorii şi vreau să pregătesc cina pentru oaspeţii noştri.

— Eşti sigură că e înţelept? Ei se aşteaptă la un anumit standard.

— Nu-ţi face griji. Ştiu ce fac.

— Şi ce ai de gând să găteşti? a întrebat Zita sceptic.

Am zâmbit.

— Este o surpriză. Acum te voi lăsa să te întorci la munca ta.

Făcându-i cu ochiul lui Gaby, care se zgâia în mod deschis, am părăsit bucătăria, m-am îndreptat spre biroul lui Dante şi am bătut la uşă.

— Intră.

M-am strecurat înăuntru. Dante era ocupat cu curăţarea armelor. Erau aranjate pe un prosop de pe biroul lui.

— L-am invitat pe Rocco Scuderi şi familia lui la cină mâine seară. Sper că este în regulă

pentru tine?

Abia mi-a aruncat o privire. Era evident încă supărat pe mine.

— Presupun că asta e ca să poţi vorbi tu cu fiica lui, Gianna?

— Te-a întrebat pe tine primul, nu-i aşa?

— Sunt soţul tău. Rocco a vrut să se asigure că este în regulă să te abordeze.

Uneori, regulile şi tradiţiile lor nescrise mă făceau să-mi vină să mă urc pe pereţi.

— Desigur.

— Nu uita să le anunţi pe Zita şi Gaby, ca să poată pregăti totul pentru oaspeţii noştri.

A frecat o pată de grăsime pe ţeava armei.

— Deja am făcut-o. Dar eu voi fi cea care va găti cina.

Asta l-a făcut să ridice ochii, surpriza traversându- i chipul.

— Ştii să găteşti?

— Da. Obişnuiam să gătesc des în prima mea căsnicie, am spus şi, evident, a fost un lucru greşit, deoarece expresia lui Dante s-a întunecat din nou. încă nu l-ai găsit pe Frank?

— Nu. Nu l-am găsit. Probabil că s-a ascuns dacă are ceva minte.

Rămânând lângă uşă, am dat din cap. Deşi îmi dădeam seama că discuţia s-a încheiat pentru Dante, uram cât de tensionate deveniseră lucrurile între noi. Am deschis gura să spun ceva, orice, dar apoi mi-am pierdut curajul şi am plecat

fără niciun cuvânt.

Nu mi-am dat seama cât de mult îmi lipsea să gătesc până când nu am stat din nou în spatele aragazului. Zita era o prezenţă constantă în spatele meu, cu ochi de şoim urmărindu-mi fiecare mişcare, dar eram încrezătoare în ceea ce făceam. Am gătit fiecare fel al mesei de astăzi de nenumărate ori. Vitello Tonnato pentru început, urmat de Saltimbocca cu gnocchi de casă şi o salată verde şi, în final, Tiramisu. în timp ce lucram în tăcere alături de Gaby şi Zita, puteam întrezări ocazional o urmă de aprobare în expresia femeii mai în vârstă. Am amestecat totul pentru sosul care a însoţit carnea de viţel gătită pentru aperitiv înainte de a mă întoarce la Zita.

— Vrei să-l încerci? Aş vrea să ştiu dacă este bun.

Ştiam că era aşa cum trebuia să fie, dar am vrut săi arăt Zitei că apreciez contribuţia ei. S-a oprit din tocat andivele pentru salată şi s-a apropiat de mine, ştergându-şi mâinile pe şorţ. Am făcut un pas înapoi când ea a înmuiat o lingură în sosul de ton. Ea a dat încet din cap înainte de a-şi îndrepta ochii căprui asupra mea.

— E bun.

Am ştiut atunci că lucrurile aveau să meargă bine între noi. Am zâmbit şi am aruncat o

privire rapidă la ceas.

— Trebuie să mă duc să mă schimb. Nu-i pot primi pe oaspeţii noştri în haine pătate.

— Ne ocupăm noi de restul, m-a asigurat Gaby.

— Mulţumesc, am spus în timp ce mă grăbeam la etaj, simţindu-mă mai bine decât m-am simţit de ceva vreme.

Familia Scuderi a sosit patruzeci de minute mai târziu. Mătuşa mea Ludevica stătea în faţă cu soţul ei Rocco, care avea o mână pe umărul lui Fabiano, în vârstă de nouă ani. I-am salutat părinţii înainte de a mă întoarce spre el.

— Ce înalt te-ai făcut!

El a radiat spre mine, îndreptându-şi umerii şi mai mult. Tatăl lui i-a aruncat o privire care l-a făcut să-şi şteargă zâmbetul de pe faţă. De ce soldaţii mafiei trebuiau să fie atât de stricţi cu fiii lor? Tatăl meu mă alinta mereu, dar fratele meu nu auzise niciodată un cuvânt de laudă de la eh l-am primit înăuntru, deoarece începuse din nou să ningă. Abia aşteptam să se termine iarna. întunericul şi frigul făceau să-mi fie şi mai greu să fiu optimistă cu privire la căsnicia mea.

— Fetelor, salutaţi-o pe soţia lui Capo, a spus Ludevica cu severitate.

— Sunt încă verişoara lor. Nu trebuie să mă

trateze altfel acum, că sunt căsătorită cu Dante.

Am îmbrăţişat-o pe Gianna, care arăta superb cu părul ei roşu ce sclipea de fulgi de zăpadă rătăciţi, apoi pe sora ei mai mică, Lily, care devenea din ce în ce mai drăguţă.

Dante a ales acel moment să ni se alăture. I-a strâns mâna lui Rocco, apoi l-a bătut pe umăr pe Fabiano cu unul dintre zâmbetele lui mai amabile, înainte de a le săruta mâinile Ludevicăi, Giannei şi lui Lily. Aceasta din urmă s-a înroşit puternic, în timp ce Gianna părea că ar fi vrut să fie oriunde, în afară de aici. Dante a mers înainte cu Fabiano şi Rocco. Eu am rămas în urmă cu femeile din familie, în timp ce ne îndreptam spre masa din sufragerie.

în timpul cinei, un singur subiect nu a fost menţionat: nunta Giannei cu Matteo. Ar fi trebuit să fie în centrul atenţiei în circumstanţe normale, luând în considerare că era la mai puţin de şase luni distanţă, dar aveam senzaţia că familia Scuderi era disperată să evite o scenă. După ce am primit laude pentru primele două feluri de mâncare, m-am ridicat şi m-am întors către Gianna, care se uita la masă cu o privire încruntă.

— Vrei să mă ajuţi cu desertul, Gianna?

Capul i s-a ridicat, suspiciunea fiindu-i scrisă clar pe chip, dar ştia că manierele îi dictau că trebuie să fie de acord, S-a ridicat de pe scaun, a trimis o privire usturătoare către mama

ei şi apoi m-a urmat prin uşa din stânga noastră.

— Mama te-a rugat să-mi bagi minţile în cap, nu-i aşa? mormăi ea în timp ce ne îndreptam spre bucătărie.

— Nu, tatăl tău a fost acela.

— Wow! Nu trebuia să mă minţi oare? Asta fac majoritatea oamenilor.

Am ridicat din umeri.

— Cred că este mai uşor dacă ştii adevărul.

Am păşit în bucătărie. Zita tăia Tiramisu-ul în pătrate şi le punea pe farfurii, în timp ce Gaby le împodobea cu fructe.

— Vom prelua noi de aici, le-am spus.

Păreau să înţeleagă. Cu o mică plecăciune către Gianna, s-au strecurat spre camera personalului lor. Am luat spatula şi am mai pus o bucată de Tiramisu pe o farfurie, apoi i-am făcut semn Giannei să pună în jurul ei zmeură, căpşuni, felii de mango şi carambola.

— Deci vorbeşte, a spus Gianna.

— Ştiu că nu vrei să te căsătoreşti cu Matteo. Gianna a pufnit.

— Aş prefera să-mi tai degetele şi să le mănânc.

I-am aruncat o privire.

— Toate femeile din lumea noastră se confruntă cu aceeaşi problemă ca şi tine. Foarte puţine sunt destul de norocoase să-şi aleagă soţul. 0 căsătorie aranjată nu trebuie să fie neapărat un lucru rău.

— De ce? Pentru că iubirea poate apărea în timp? a spus Gianna în ceea ce am presupus că este o imitaţie a vocii mamei ei.

— Da, asta e o opţiune.

Gianna m-a privit aspru.

— Haide. Nu sunt oarbă. Nu-mi spune că există dragoste între tine şi Dante. Vă comportaţi ca nişte străini.

Ea a închis brusc gura.

— Am fost nepoliticoasă.

Era, dar nu am putut-o învinovăţi pentru că şi-a spus părerea şi adevărul.

— Nu suntem căsătoriţi de foarte mult timp.

— Nu ar trebui să fie suficiente două luni pentru a şti dacă poţi suporta pe cineva sau nu? Eu am ştiut, după prima mea întâlnire cu Matteo, că nu-mi place nemernicul acela arogant.

Am pus spatula jos şi m-am rezemat de blat.

— Ce zici de Aria şi Luca? Ea pare fericită cu căsătoria ei aranjată.

— Aria este o fraieră. Dacă eu ar fi trebuit să mă căsătoresc cu Luca, ori el, ori eu am fi fost deja morţi până acum. Şi Matteo este la fel de rău.

— Aria a profitat de o situaţie din care nu a putut scăpa. Asta este tot ce putem face.

— Nu, nu este. Ar fi putut scăpa, dacă ar fi fost mai curajoasă.

Am făcut o pauză. Spunea ceea ce cred eu că spunea?

— Nimeni nu scapă de mafie.

Gianna a ridicat din umeri.

— Poate că nimeni nu a încercat cu adevărat.

— Oh, au fost destui oameni care au încercat, dar în cele din urmă trecutul te ajunge mereu din urmă.

— Ştiu, a spus ea încet, apoi a arătat spre farfurii. Nu ar trebui să servim desertul acum?

— Da, ai dreptate.

Ne-am încărcat braţele cu farfurii şi ne-am întors în sala de mese. Părinţii Giannei aruncau priviri pline de speranţă înspre mine. Dante a privit-o pe Gianna, apoi mi-a întâlnit privirea. Părea să ştie ce nu ştia familia Scuderi: nimeni nu putea ajunge la Gianna. Cuvintele ei despre mine şi Dante m-au tot deranjat tot restul serii. M-a făcut să realizez cât de departe era căsnicia mea cu Dante de relaţia după care tânjeam.

în acea seară, am hotărât să le ajut pe Gaby şi pe Zita să spele vasele, disperată să mă menţin ocupată. Aproape terminam când a intrat Dante, privind fără emoţie scena care se desfăşura înaintea lui. Eram până la coate în apa de vase.

— Puteţi să vă duceţi acasă, le-a spus el Zitei şi lui Gaby, cărora nu trebuia să li se spună de două ori.

Au plecat repede. Mi-am scos braţele din apa de vase şi am luat prosopul întins de Dante.

— Mulţumesc.

— Eşti o bucătăreasă grozavă.

Am aruncat o privire spre el, întrebându-mă dacă a venit aici să-mi spună asta.

— Mă bucur că ţi-a plăcut cina.

El a dat din cap. Mi-am suflat o şuviţă de păr de pe faţă, apoi mi-am întins muşchii obosiţi. Ochii lui Dante mi-au scanat corpul. Am devenit foarte conştientă de cât de aproape eram şi de cât timp a trecut de când nu am mai făcut sex. Se răzgândise oare?

— înţeleg că nu a mers bine conversaţia ta cu Gianna.

Am oftat.

— Bineînţeles că nu. Cum o pot convinge pe Gianna că o căsătorie aranjată nu o va face nefericită? Sunt ultima persoană pe care ar vrea să o asculte.

Dante a zâmbit scurt.

— Ai dreptate.

A făcut un pas.

— Atunci mă voi întoarce la muncă.

Nu am încercat să-l opresc. Poate aş fi încercat să- 1 seduc cu câteva săptămâni în urmă, dar astăzi îmi lipsea energia. M-am rezemat de blat în timp ce îl priveam pe Dante ieşind din bucătărie.

..

capitolul 18 *

M-am uitat din nou la ceas. Era trecut de miezul nopţii, dar nu puteam dormi. Tânjeam după apropierea lui Dante, după atingerea lui. Trecuse mai bine de o săptămână de la cina cu familia Scuderi şi două săptămâni de când Frank fugise, şi Dante făcuse sex cu mine. Doamne, îmi era dor de el.

M-am dat jos din pat şi am părăsit camera, fără a mă obosi să-mi pun halatul de baie. Era întuneric pe coridor. Am pipăit drumul spre scară, apoi am coborât- o încet. La capătul holului, lumina se revărsa de sub uşa biroului lui Dante. Am bătut, apoi am intrat fără să aştept un răspuns. în seara asta aveam să iau ceea ce îmi doream. Gata cu tratamentul tăcerii.

Dante stătea pe scaunul său de piele în spatele biroului. Părul îi era dezordonat de parcă şi-ar fi trecut mâna prin el în mod repetat. Jacheta şi vesta îi erau aruncate pe canapea, nasturii de sus ai cămăşii albe îi erau desfăcuţi şi

avea mânecile suflecate, dezvăluindu-

şi braţele puternice. Nu s-a deranjat să îşi scoată tocul pentru pistol. Se uita la ceva de pe laptopul lui, dar a ridicat privirea când am intrat.

Părea obosit.

— S-a întâmplat ceva?

Vocea lui era răguşită din cauza neutilizării, aproape mormăită, şi m-a făcut şi mai hotărâtă în intenţia mea de a-i distrage atenţia de la munca lui şi de a-l ademeni la etaj. Ochii lui albaştri mi-au privit cămaşa de noapte de mătase, în timp ce mă îndreptam spre el.

— Mă întrebam doar când ai de gând să vii în pat, am spus degajat, în timp ce mă plimbam în jurul biroului lui şi m-am oprit lângă el.

S-a lăsat pe spate în scaun, privirea lui trecând de la picioarele mele goale până la chipul meu. Cu câteva luni în urmă, nu aş fi recunoscut emoţia din ochii lui, dar acum ştiam că este dorinţă. Poate că s-a închis în sufletul lui, dar corpul meu cu siguranţă i-a atras atenţia. Probabil că l-am prins într-un moment bun: prea obosit pentru a continua să mai pretindă că este dezinteresat.

— Cei din Las Vegas m-au contactat. Vor o întâlnire.

Am dat din cap, dar aveam ceva foarte diferit în minte decât o conversaţie despre afaceri mafiote. Am întins mâna spre laptopul lui şi l-am închis.

Dante a ridicat din sprâncene.

— Valentina, chiar trebuie să...

S-a oprit când m-am aplecat peste el şi am îngenuncheat încet, trecându-mi mâinile peste coapsele lui. Am început să le masez în timp ce mă uitam la Dante cu ochi mari.

— Munca nu poate să aştepte?

Ochii lui Dante s-au întunecat de dorinţă. 0 umflătură se forma încet în pantalonii lui negri în timp ce mă privea şi a trebuit să-mi înăbuş un zâmbet.

— La ce te gândeşti? a întrebat el practic, încercând să pară neafectat.

Bineînţeles, erecţia puternică din pantalonii lui îl trăda.

I-am prins erecţia prin ţesătură.

— Nu ştiu.

Dante a zâmbit maliţios.

— Mă îndoiesc.

A întins mâna după fermoar şi l-a coborât, apoi şi- a scos penisul întărit. L-a mângâiat de câteva ori, trecându-şi degetul mare peste vârful din care se scurgea deja esenţa lui înainte de a-mi urmări gura cu degetul mare. Mi-am lins buzele, gustându-l, iar Dante a expirat încet.

— Nu mă mai tachina, Valentina.

M-am aplecat în faţă şi i-am lins mădularul încet, de la bază până la vârf, înainte de a-mi înfige limba în mica deschizătură. Dante m-a prins de ceafă şi m-a ţinut uşor în loc în timp ce îmi treceam limba în jurul vârfului lui iar şi iar,

abia atingându-L

Degetele lui au zvâcnit în părul meu şi m-a împins uşor înainte.

— Suge-mi penisul, Val.

Era prima dată când îmi folosea numele de alint. I- am prins vârful cu buzele şi am început să sug, asigurându-mă că îmi trec limba pe margine din când în când. Dante m-a privit cu ochi umbriţi, în timp ce îmi masa scalpul.

L-am luat mai adânc şi apoi am început să-mi mişc capul în sus şi în jos, cum îi plăcea lui. Ochii lui Dante nu m-au părăsit nicio clipă. Şi-a mişcat şoldurile şi şi-a strâns mâna în părul meu în timp ce îl sugeam mai tare.

— îmi dau drumul, a spus el ca avertisment.

L-am simţit încordându-se când punctul culminant l-a copleşit. Penisul i s-a mişcat şi a erupt în gura mea. Am încercat să înghit în timp ce continuam să sug. Dante a gemut, legănându-şi încă şoldurile, cu ochii umbriţi aţintiţi asupra mea. Acestea erau momentele în care îmi permitea să văd ocazional în spatele măştii sale.

L-am simţit înmuindu-se în gura mea şi l-am eliberat de pe buze. 0 parte sfidătoare din mine voia să- 1 întreb dacă asta însemna că m-a iertat pentru mizeria cu Frank, dar partea mea rezonabilă a câştigat.

Dante şi-a coborât mâna din părul meu şi a rămas nemişcat, închizându-şi ochii. Mi-am şters rapid gura în timp ce el nu se uita şi m-am

asigurat că nu erau pete pe decolteul meu. Propria mea excitare pulsa între picioarele mele. Dante s-a mişcat, atrăgându-mi din nou atenţia asupra lui. Se uita la mine cu o expresie de necitit până când am început să mă simt stânjenită. M-am ridicat, dar Dante a făcut acelaşi lucru, înălţându-se deasupra mea în cămaşa lui elegantă, albă, tocul pentru armă şi pantalonii de costum întredeschişi. I-am

Legaţi prin datorie cercetat privirea, dar, ca de obicei, nu am putut descifra nimic.

Mi-a cuprins gâtul şi şi-a izbit gura de a mea. Am icnit surprinsă şi limba lui a alunecat înăuntru. Şi-a folosit corpul pentru a mă împinge înapoi până când picioarele mele s-au izbit de marginea biroului lui. M-a prins de şolduri, m-a ridicat deasupra suprafeţei reci şi a păşit printre picioarele mele, posedându-mă încă cu gura şi limba lui, făcându-mă să nu-mi mai simt picioarele şi inima să-mi bată nebuneşte. Doamne, Dante ştia să sărute. Mi-aş fi dorit să o facă mai des.

M-a apucat de umeri, a încetat să mă sărute şi m-a lăsat în jos până m-am întins pe biroul lui. M-am uitat la el, forţându-mă să stau nemişcată şi l-am lăsat să mă admire, când tot ce voiam să fac era să-i smulg nasturii de la cămaşă şi să-I simt în mine. Dante părea să ştie ce vreau. Zâmbetul întunecat i-a revenit, iar rafinamentul lui rece fusese înlocuit cu ceva sălbatic şi fierbinte. Mi- am muşcat buza şi mi-am desfăcut picioarele şi mai larg, făcându-mi cămaşa de noapte să se ridice. Ştiam că Dante putea vedea ce era dedesubt: nimic. Nu purtam chiloţi.

A eliberat o respiraţie greoaie, dar tot nu m-a atins şi asta mă ducea în pragul disperării. Am încercat să-i prind cămaşa, dar a ieşit din raza atingerii mele.

— Nu, a spus el cu autoritate.

Cu vocea pe care o folosea doar când dădea

ordine soldaţilor săi. Era cel mai sexy sunet din lume, dar eu ardeam de nevoie.

— Atinge-mă.

— Sunt încă supărat pe tine. Sexul nu va schimba asta. Mi-ai nerespectat ordinul direct.

Nu putea fi serios. Dacă aceasta ar fi fost o altă formă de pedeapsă, aş fi pierdut.

— Să vedem dacă ţi-ai învăţat lecţia. Mă vei asculta acum, nu-i aşa?

Aproape că am gemut la timbrul vocii lui şi la privirea întunecată din ochii lui.

— Da, am spus repede.

A făcut încă un pas înapoi, ochii lui întâlnindu-i pe ai mei.

— Desfă-ţi picioarele mai mult.

Nu am ezitat. Simţeam aerul din biroul lui rece pe carnea mea încinsă, dar nu ajuta cu nimic în a atenua nevoia arzătoare. Dante şi-a desfăcut tocul armei fără grabă, fără să-şi ia ochii de pe mine.

— Atinge-te.

Am făcut ochii mari, dar din nou m-am conformat. Când folosea vocea aceea, îmi era greu să rezist. Mi-am trecut mâna peste corp şi între picioare. 0 parte din mine era ruşinată. Cu siguranţă, asta nu era ceva ce făcea o soţie respectabilă, potrivit mamei mele. Dar cea mai mare parte din mine se bucura de felul în care ochii lui Dante se întunecau în timp ce îmi privea degetele alunecând printre pliurile mele şi de felul în care i se deschideau buzele. A lăsat tocul pistolului să cadă pe podea cu zgomot. Se întărea

din nou când îmi privea degetele desenând cercuri mici peste clitorisul meu.

— Bagă-ţi un deget înăuntru.

Am tremurat de excitare când i-am urmat ordinul.

Mi-am băgat degetul arătător în miezul fierbinte. Un muşchi din obrazul lui Dante s-a încordat, iar penisul lui s-a ridicat. Puteam să văd cât de mult îşi dorea să mă atingă, să facă sex cu mine, dar Dante era stăpân pe sine şi pe ceilalţi. A păşit între picioarele mele, mi-a prins încheieturile şi mi-am scos degetul din canalul strâmt, sperând că acum o va face el pentru mine.

— Nu, a mârâit el. Continuă să te exciţi cu degetul.

Cum putea să sune atât de periculos şi de sexy în acelaşi timp? Cum putea acel om rece să spună lucruri atât de obraznice cu cea mai mare autoritate? Mi-am împins degetul înapoi în mine, deşi clitorisul meu practic ţipa după atenţie. Dante s-a uitat la mine, cu maxilarul încordat. Mi-a tras partea de sus a cămăşii de noapte în jos, dezvăluindu-mi sânii. Sfârcurile mi s-au întărit de frig şi din cauza privirii pătrunzătoare a lui Dante. Mi-a prins sfârcurile între arătător şi degetul mare şi a început să le rostogolească înainte şi înapoi. Mi-am arcuit spatele, dar nu m-am oprit din a mă atinge cu degetele.

Am întins mâna spre cămaşa lui Dante, dar el mi-a ciupit sfârcurile în semn de avertizare.

— Nu, a spus el aspru.

Mi-am unduit şoldurile, simţind senzaţiile

care mi se răsfrângeau prin corp, durerea senzuală de care am început să mă bucur mai mult decât am crezut vreodată că aş putea. Degetele lui Dante s-au răsucit şi mi-au ciupit sfârcurile fără încetare. Miezul îmi tremura de nevoia de a atinge orgasmul.

— Dante, te rog.

M-a fixat cu o privire, apoi mi-a eliberat unul dintre sâni şi m-a prins de braţ, împiedicându-mă să mă mai ating. Mi-a tras mâna şi mi-a pus-o lângă mine pe birou. Mi-a împins cămaşa de noapte în sus, astfel încât păsărică mea era goală sub privirea lui.

— Nu încă, a avertizat el.

— Ce? am gâfâit eu, dar sunetul s-a transformat într-un geamăt când şi-a alunecat cele două degete mijlocii în mine.

Muşchii mei s-au strâns în jurul lui, prinzându-i degetele într-o strângere de fier. A început să se mişte încet, aruncându-mi priviri de avertizare.

— Nu, Valentina.

Mi-am înfipt unghiile în palme, încercând să ignor punctul culminant care se apropia. Dante şi-a împins degetele adânc în mine şi le-a ţinut pe loc, în timp ce cu degetul mare îmi mângâia clitorisul. Am strâns din dinţi, corpul meu începând să se cutremure.

— Nu-ţi da drumul, a spus Dante răguşit.

— Dante…

Am clătinat din cap înainte şi înapoi, sigură că aveam să izbucnesc în orice moment. Dante şi-

a îndoit degetele în mine şi mi-a apăsat puternic clitorisul.

— Acum, a ordonat el cu asprime, iar eliberarea sa prăbuşit asupra mea cu o forţă orbitoare.

Fundul mi s-a arcuit de pe birou în timp ce ţipam în extaz. Mâinile mi-au alunecat pe suprafaţa netedă a biroului, căutând ceva de care să mă ţin.

— Asta este, a spus Dante, cu ochii aţintiţi asupra mea.

M-am liniştit, simţindu-mă epuizată şi sătulă. Dante şi-a scos încet degetele din mine, trimiţând un alt fior de plăcere prin mine. Şi-a desfăcut cureaua, singurul lucru care îi ţinea pantalonii pe el şi i-a lăsat să cadă pe podea. Penisul lui era tare, roşu şi strălucitor.

— întoarce-te.

Am alunecat de pe birou şi m-am ridicat pe picioare instabile pentru o clipă, înainte de a mă întoarce spre cealaltă parte şi de a mă apleca în faţă. Mam sprijinit pe coate şi mi-am împins fundul în afară. Aruncând o privire peste umărul meu, l-am văzut pe Dante observându-mă. Mi-a frământat fundul înainte de a-şi prinde penisul şi de a-l ghida spre intrarea mea. într-o mişcare rapidă, s-a îngropat adânc în mine. Am expirat şi mi-am strâns degetele pe marginea biroului, încercând să mă stabilizez, când Dante a început să împingă în mine. Am icnit când el s-a adâncit din ce în ce mai mult în mine, făcându-mi sfârcurile să se frece de biroul rece şi neted.

— M-ai iertat? am icnit eu.

Dante a mârâit. S-a aplecat peste mine, degetele lui găsindu-mi punctul sensibil.

— Nu ar trebui să te iert, a spus el printre mormăituri, accentuând fiecare cuvânt cu o împingere puternică. Dar din anumite motive, nu pot să rămân supărat pe tine.

Un zâmbet mi-a apărut pe buze, dar a pierit imediat de pe chipul meu când Dante mi-a lovit punctul G şi m-a făcut să mă spulber sub forţa climaxului meu. Dante s-a încordat în spatele meu când propria lui eliberare l-a răpus. Picioarele mele erau la câteva secunde distanţă de prăbuşire, iar pieptul meu era probabil iritat din cauza frecării de birou. Dante şi-a înfăşurat braţul în jurul pieptului meu, lipindu-ne trupurile unul de altul şi încă pompa în mine, în timp ce lăsa o urmă de sărutări pe umărul meu. S-a cutremurat din nou şi mi-a lins urechea. Am stat aşa câteva clipe înainte ca Dante să facă un pas înapoi. M-am ridicat în picioare.

— Vrei să vii cu mine sus? am întrebat în timp ce îmi adunam hainele.

Dante a ezitat, dar apoi a dat din cap. Am mers înainte ca să-mi ascund de el expresia exaltată. Simţeam că am avut o victorie majoră.

După ce ne-am făcut duş, ne-am strecurat în pat. M-am ghemuit în spatele lui Dante şi mi-am pus braţul peste stomacul lui. Când aproape am adormit, mâna lui a acoperit-o uşor pe a mea.

Au trecut câteva săptămâni, iar noi am intrat în aceeaşi rutină ca şi înainte de fiasco-ul cu Frank. Dante făcea sex cu mine noaptea, mă angaja în discuţii despre cazinou în timpul mesei şi, în rest, mă ignora. în fiecare dimineaţă mă trezeam singură, indiferent cât de mult mă ţinea Dante trează cu o seară înainte.

Acesta a fost şi cazul în dimineaţa în care m-am trezit din cauza unor crampe. Când m-am ridicat, m-a lovit un val violent de greaţă. Am intrat ca o furtună în baie şi am vomitat puţinul pe care îl aveam în stomac, respirând cu greu şi simţindu-mă ameţită.

Treptat, o suspiciune mi-a pătruns în minte. Trebuia să-mi vină menstruaţia de cel puţin o săptămână. Dar oricum ciclurile mele menstruale au fost întotdeauna destul de neregulate, aşa că nu am dat prea multă atenţie acestui lucru.

Eram oare însărcinată? M-am îndreptat încet şi mam îndreptat spre chiuvetă pentru a-mi clăti faţa şi gura. Ar fi explicaţia logică. Eu şi Dante ne culcam împreună de luni de zile fără a folosi protecţie. Când am fost sigură că mi-a trecut ameţeala, am făcut un duş înainte de a mă îmbrăca în pantaloni chino casual şi un pulover, mi-am prins părul într-o coadă şi am coborât. Trebuia să aflu dacă sunt însărcinată.

L-am chemat pe Taft şi i-am spus că trebuie să merg la o farmacie. Enzo avea încă braţul în ghips, aşa că nu putea lucra ca şoferul meu momentan. Taft nu a întrebat de ce, lucru care m-a bucurat. Nu voiam ca nimeni să suspecteze

încă ceva. Trebuia să ştiu sigur înainte să spun cuiva. Taft a aşteptat în maşină când mam îndreptat spre farmacie să cumpăr două teste de sarcină. Odată întoarsă în maşină, cu achiziţia mea ascunsă în siguranţă în geantă, m-am întors către Taft.

— Te rog să mă duci până la Bibiana.

De când am început să lucrez în cazinou, am avut mai puţin timp pentru ea, dar asta era ceva ce voiam săi împărtăşesc.

l-am trimis un mesaj ca să ştie că vin şi să nu-i surprind din nou pe ea şi pe soţul ei într-un moment prost. Din fericire, Tommaso nu era acasă când am ajuns la Bibiana. Nu erau vânătăi vizibile pe corpul ei şi speram că Tommaso o trata mai bine şi nu doar pentru că a vizat locuri mai puţin vizibile de când Bibi a petrecut noaptea la mine acasă.

— Te simţi bine? am întrebat eu în semn de salut. Bibi a dat din cap.

— Tommaso a fost într-o dispoziţie bună în ultima vreme.

M-a condus în camera de zi.

— Sunt atât de bucuroasă să te văd din nou. Nu trebuie să lucrezi?

— Nu cred că voi merge azi. O să-l sun pe Leo mai târziu pentru a-l anunţa.

— S-a întâmplat ceva?

Am scos din geantă testele de sarcină.

Bibi a făcut ochii mari.

— Eşti însărcinată?

— Nu ştiu. De aceea le-am cumpărat. Am

vrut să fii lângă mine când voi afla.

— Wow! Dante bănuieşte ceva?

Am clătinat din cap.

— Vreau să ştiu sigur înainte să-i spun.

— înţeleg. Ar fi dezamăgit dacă i-ai spune şi apoi s-ar dovedi că nu este adevărat.

A luat unul dintre testele de sarcină.

— Deci vrei să o faci acum?

Am dat din cap, simţind numai fluturi în stomac. Bibi m-a condus la baia lor de oaspeţi. Am intrat singură. N-am stăpânit niciodată talentul de a face pipi cu alţi oameni în aceeaşi cameră cu mine. După ce am terminat, am pus ambele teste pe marginea chiuvetei şi am deschis uşa. Bibi şi-a trecut braţul în jurul taliei mele, în timp ce amândouă ne uitam la teste.

— Cred că e timpul, a spus ea după câteva minute.

— Bine.

Am întins mâna după teste şi, trăgând aer adânc în piept, m-am uitat la ele. Ambele erau pozitive.

— Sunt însărcinată.

Bibi m-a îmbrăţişat strâns.

— Asta e minunat! Sunt aşa de bucuroasă pentru tine. Dante va fi atât de mândru când va afla. A aşteptat destul de mult copii şi, în sfârşit, tu îi vei oferi. îi vei spune azi?

M-am gândit la asta.

— Cred că ar trebui să primesc confirmare de la ginecologul meu. După cum ai spus, ar trebui să fiu absolut sigură înainte să-i spun.

Şi celălalt motiv a fost că aveam nevoie de ceva timp să mă obişnuiesc eu cu ideea. întotdeauna mi-am dorit copii, iar eu şi Dante nu am luat niciodată măsuri contraceptive, dar acum că, ştiam că aveam să am un copil în mai puţin de un an, m-a cuprins nervozitatea.

— Nu puteam să păstrez secretul. Mai ales că Tommaso este atât de disperat să rămân eu însărcinată.

— Poate că vom rămâne însărcinate împreună. Ar fi grozav.

Ea a zâmbit.

— Hai, sună-ţi doctorul.

— 0 voi face, am spus eu râzând.

Părea mai încântată decât mine.

Ca de obicei, am reuşit să fac o programare pentru a doua zi. Ginecologul meu făcea parte din Outfit, aşa că nu a trebuit să aştept mult.

în seara aceea, când eu şi Dante ne-am aşezat la cină împreună, adevărul îmi stătea pe vârful limbii. încă simţeam greaţă şi nu am mâncat mai mult de câteva înghiţituri din delicioasa lasagna a Zitei. Paharul meu de vin a rămas neatins şi am reuşit să iau doar câteva înghiţituri de apă. Dante s-a uitat la mine peste vinul lui.

— Eşti bine? Abia te-ai atins de mâncare.

— Nu mă simt bine. Poate am ceva la stomac.

Sprâncenele lui Dante s-au încruntat.

— Să-i spun Zitei să-ţi facă ceai şi supă de pui?

Nu m-am putut abţine să nu zâmbesc.

— Mulţumesc, dar cred că mă voi culca devreme.

M-am ridicat şi a trebuit să mă prind de marginea mesei în timp ce un val de ameţeală m-a cuprins. Dante a fost imediat lângă mine.

— Ar trebui să chem doctorul?

Am clătinat din cap, apoi am regretat mişcarea.

— Nu. Mă voi simţi mai bine odată ce mă voi întinde.

Dante nu s-a clintit de lângă mine în timp ce mă conducea sus, cu mâna sprijinită de şoldul meu.

M-am schimbat în pijama în timp ce Dante mă privea. Apoi m-am strecurat sub cuvertură.

— Vrei să intru şi eu lângă tine? a întrebat el.

Am ezitat.

— Nu cred că mă simt suficient de bine pentru sex.

Dante s-a aşezat pe pat.

— Valentina, nu asta am vrut să spun. Nu sunt genul ăsta de ticălos.

— M-am gândit doar că…

M-am oprit.

— De obicei te apropii de mine doar când vrei să te culci cu mine.

Dante a expirat, apoi a clătinat din cap.

— Ai vrea să-ţi ţin companie până adormi?

Nu voiam să par că am nevoie, dar şi mai mult decât atât, voiam ca el să rămână cu mine. Copilul lui creştea în corpul meu şi, dacă ginecologul meu avea să confirme ceea ce au spus testele, urma să-i spun.

— Nu vreau să te ţin departe de muncă.

Dante s-a aşezat cu spatele rezemat de tăblia patului, cu picioarele atârnând peste margine, astfel încât pantofii lui nu atingeau cearşafurile. M-am apropiat de el şi mi-am sprijinit capul pe stomacul lui. Când degetele lui au început să-mi maseze scalpul, ochii mi s-au închis. Poate un copil ne-ar fi apropiat. Funcţionase pentru unele cupluri din Outfit.

A doua zi, ginecologul meu mi-a confirmat sarcina şi că eram în a şaptea săptămână de sarcină.

Abia mi-am putut stăpâni entuziasmul şi starea de agitaţie când am venit acasă după aceea. Dante nu era în biroul lui. Am sunat-o pe Bibi şi am luat câteva bucăţi de pâine prăjită simplă din bucătărie înainte de a mă întinde pe canapea, sperând că aşa pâinea prăjită îmi va rămâne în stomac. Ginecologul meu mi-a spus că greaţa putea dura câteva săptămâni, dar speram cu adevărat că mă număram printre norocoasele care sufereau de greţurile matinale doar pentru o perioadă foarte scurtă de timp.

M-a trezit zgomotul unei uşi trântite şi m-am ridicat, dezorientată. Mi-a luat o clipă să-mi dau seama că am adormit în sufragerie. Paşi grei au trecut pe lângă uşa sufrageriei, apoi s-au retras în spatele holului. M-am ridicat şi, după ce mi-am îndreptat hainele şi părul, mam îndreptat spre biroul lui Dante. Uşa era închisă ca întotdeauna. Am bătut şi am intrat.

Dante stătea în spatele biroului său, cu o expresie fulgerătoare pe chip. M-am rezemat de tocul uşii. Şi-a ridicat privirea, dar nu a spus nimic.

— Ce s-a întâmplat? Ruşii ţi-au făcut probleme?

Nu l-am pomenit pe Frank, nevrând să-i amintesc lui Dante de prostia mea.

Dante s-a lăsat pe spate în scaun şi a clătinat din cap.

— Nu, ruşii nu sunt problema, cel puţin nu de data asta, a spus el rece. Proprii noştri oameni şi-au asumat această sarcină.

M-am încruntat.

— Ce vrei să spui? Te-a trădat vreunul dintre oamenii tăi?

— Se pare că nu va fi nicio nuntă.

— Vrei să spui între Gianna şi Matteo? De ce? S-au certat din nou?

— O ceartă nu l-ar fi împiedicat pe Matteo să o ia pe fata lui Scuderi de soţie. El este obsedat de ea. Nu, fata a fugit.

Am intrat în cameră şi m-am cocoţat pe marginea biroului, uluită de veşti.

— Gianna a fugit de acasă? Dar cum a reuşit să scape de bodyguarzii ei?

Eram sigură că Scuderi nu ar fi scăpat-o din vedere nici măcar pentru o secundă. Era mult prea volatilă pentru asta.

— Am avut o întâlnire cu Rocco, dar încă nu ştiu toate detaliile.

— New York-ul nu va fi mulţumit de asta. Crezi că va duce din nou la un război între noi?

Buzele lui Dante s-au arcuit într-un zâmbet ironic.

— Mă îndoiesc de asta. Gianna a fugit în timp ce era în vizită la sora ei Aria, aşa că vina aparţine în egală măsură familiei Vitiello ca şi nouă.

— Atunci este vina lor. Cum poate fi vina noastră dacă ea se afla pe teritoriul lor?

— Oamenii vor spune că familia Scuderi nu şi-a crescut fetele cum trebuie. Unii vor începe să se întrebe cum îşi poate controla un consilier soldaţii dacă nici măcar nu îşi poate controla propria fiică. Câţiva ar putea chiar să spună că se reflectă în mod negativ asupra mea faptul că primesc sfaturi de la cineva care o lasă pe fiica lui să o ia razna.

— Este ridicol. Gianna a fost întotdeauna neastâmpărată. Fraţii ei se comportă în mod perfect, aşa că nimeni nu-l poate învinovăţi pe Scuderi sau pe tine.

Mi-am amintit ce spunea Gianna despre evadare când am vorbit cu ea. Ar fi trebuit oare să iau asta mai în serios? Am crezut că doar

încerca să se descarce.

— Nu sunt atât de sigur. Şi cine spune că Aria nu şi-a ajutat sora să scape?

Am făcut ochii mari.

— Dar Gianna trebuie să se căsătorească cu cumnatul Ariei. Şi-ar fi trădat propriul soţ dacă ar fi ajutat-o pe sora ei să fugă.

Dante a dat din cap, cu acelaşi zâmbet rece pe faţă.

— Lucrurile vor deveni foarte neplăcute.

Mi-am frecat abdomenul distrată.

— Ce vei face? Matteo a anulat nunta până acum?

— Oh nu. Matteo nu are nicio intenţie să anuleze nunta. Este hotărât să o găsească pe Gianna. A început deja să o caute.

A oftat.

— Scuderi îşi trimite doi soldaţi cu Matteo. Cei trei ar trebui să fie capabili să o găsească pe fată. Sunt profesionişti, iar ea este o fată cocoloşită care nu ştie nimic despre lumea reală.

Simţeam un nou val de greaţă ridicându-se în mine, dar m-am luptat cu el.

— Nu o subestima pe Gianna. Dacă există cineva care ar putea să o facă, atunci ea este.

— Poate. Dar este şi impulsivă, şi asta o va determina în cele din urmă să facă greşeli.

Am tras aer adânc printre dinţi, în timp ce stomacul mi s-a răscolit din nou. Dante mi-a cercetat faţa.

— Eşti palidă. Tot nu te simţi bine? Poate ar trebui să vorbeşti cu doctorul.

— Nu, eu...

Nu am apucat să termin fraza când un alt val de greaţă m-a cuprins. M-am repezit din biroul lui Dante şi m-am îndreptat spre baia pentru oaspeţi. Nu credeam că aş fi ajuns la baia principală de la etajul doi. în momentul în care m-am aplecat peste toaletă, am golit puţinul din ce am mâncat în acea dimineaţă. Bila îmi ardea gâtul. Am închis ochii pentru o clipă, în timp ce mam agăţat de vasul de toaletă. Nu m-a ajutat să-mi revin din ameţeală; dacă era posibil, a înrăutăţit lucrurile şi mai mult.

Mi s-au deschis brusc ochii când am auzit paşi în spatele meu, iar pantofii negri Budapesta ai lui Dante au apărut în vederea mea periferică. Am tras repede apa de la toaletă şi m-am ridicat în picioare clătinându-mă. Dante m-a prins de braţ pentru a mă stabiliza în timp ce mă legănam.

— Valentina?

în vocea lui se poate auzi confuzia.

Mi-am clătit gura la chiuvetă şi m-am spălat pe faţă. Am putut simţi ochii lui Dante asupra mea tot timpul. M-am întors către el, zâmbind nesigur.

— Sunt bine.

Dante nu părea convins. M-a urmat în hol şi apoi sus, în dormitorul nostru. Voiam să-mi schimb cămaşa.

Mi se părea că mirosea a vomă. Ştiam că Dante era suspicios, dar nu voiam să-i spun despre copilul nostru când era într-o dispoziţie atât de

proastă din cauza Giannei. Preferam să păstrez secretul un pic mai mult.

Dante mi-a atins talia.

— Ştii că urăsc când ţii secrete. Nu-ţi face din asta un obicei.

I-am întâlnit privirea şi mi-am apăsat palma pe stomac. Dante a urmărit mişcarea, corpul lui devenind încordat.

— Sunt însărcinată, am spus încet, cu speranţă.

Nu eram sigură la ce mă aşteptam. Ştiam că Dante nu era genul exagerat de emoţional, dar speram să văd măcar o sclipire de bucurie. Dar pe chipul lui era doar suspiciune. A făcut un pas înapoi, cu ochii duri şi calculatori.

— însărcinată?

— Da. Nu am folosit niciodată protecţie, aşa că nu ştiu de ce pari a fi atât de şocat. Un moştenitor nu a fost unul dintre motivele pentru care te-ai căsătorit cu mine?

— Acesta a fost motivul pentru care tatăl meu a vrut să mă căsătoresc din nou.

— Deci tu nu vrei copii?

Gura lui Dante era întinsă într-o linie strânsă.

— Este al meu?

Acum a venit rândul meu să mă îndepărtez de el, şocul şi durerea lovindu-mă brutal. Nici nu puteam vorbi. Chiar a întrebat ce credeam eu că a întrebat? Eram în pragul unei căderi emoţionale.

— Răspunde-mi la întrebare, a spus Dante

cu voce joasă.

— Desigur că este copilul tău. Eşti singurul bărbat cu care m-am culcat vreodată. Cum poţi să pui o astfel de întrebare? Cum îndrăzneşti?

— Nu ţin evidenţa a tot ceea ce faci şi sunt mulţi bărbaţi care frecventează cazinoul, care nu ar spune nu unei nopţi cu tine. Ţi-ai făcut un obicei din a-mi ascunde lucruri. Trebuie să-ţi amintesc de Frank?

Nu-mi venea să cred ce auzeam. Nu voiam să cred. Ochii mi s-au umplut de lacrimi de dezamăgire şi furie. Faptul că eram însărcinată nu ajuta la temperamentul şi emoţionalitatea mea.

— Cum poţi să spui aşa ceva? Nu ţi-am dat niciodată niciun motiv să te îndoieşti de mine aşa. Sunt loială acestei căsnicii. Există o diferenţă între a nu-ţi spune despre Frank şi a te înşela.

Dante încă nu părea convins.

— Eu şi prima mea soţie am încercat ani de zile să facem un copil. Nu a funcţionat niciodată. Tu şi cu mine suntem căsătoriţi de mai puţin de patru luni şi eşti deja însărcinată.

— Nu ştiu de ce te comporţi ca şi cum asta ar fi imposibil. Dacă prima ta soţie a fost infertilă, atunci aceasta este explicaţia ta. Nu aţi consultat niciodată un medic? Sau credeai că tu ai fost cel infertil?

— Nu am fost niciodată la un medic pentru a afla de ce nu a putut rămâne însărcinată. Nu că ar fi treaba ta. Nu voi discuta despre prima mea

căsătorie cu tine.

Ştiam de ce nu consultase niciodată cu un medic.

Mândria stupidă de soldat al mafiei. Ar prefera să trăiască în ignoranţă decât să rişte să li se spună că trag cu gloanţe oarbe.

— Păcat, pentru că o să discutăm chiar acum. Ştiu de ce nu ai vrut să afli. Nu ai vrut să ştii adevărul, pentru că ţi-ai făcut griji că te-ar face mai puţin bărbat dacă era vina ta că soţia ta nu ar putea rămâne însărcinată. Dar acum ştim că nu a fost vina ta. Caria era infertilă.

Am tresărit în sinea mea la cuvintele pe care le-am spus. Nu voiam să vorbesc de rău o femeie moartă.

Dante a clătinat din cap.

— Ţi-am spus că nu vreau să vorbesc despre Caria.

— De ce nu? Pentru că încă o iubeşti? Pentru că nu poţi merge mai departe?

A înţepenit.

— îmi pare rău că ai pierdut-o pe Caria, dar acum eu sunt soţia ta.

Dintr-odată, tot ce am ţinut în mine a părut să iasă la suprafaţă.

Am văzut că Dante era pe punctul de a-şi pierde controlul şi mi-am dorit să o facă. Eram atât de sătulă de calmul lui sofisticat, de logica lui rece.

— M-am săturat să mă tratezi ca pe o curvă. Mă ignori ziua şi vii la mine noaptea pentru sex. Şi acum mă acuzi că te-am înşelat? Uneori cred

că mă răneşti intenţionat ca să mă ţii la distanţă. Când vei merge în cele din urmă mai departe? Soţia ta e moartă de patru ani; este timpul să nu-ţi mai plângi de milă şi să realizezi că viaţa continuă. Când vei înceta să te agăţi de amintirea unei femei moarte şi vei realiza că există cineva în viaţa ta care vrea să fie cu tine?

Dante a apărut în faţa mea fără niciun avertisment, cu ochii strălucind de furie şi tristeţe.

— Nu vorbi despre ea.

Mi-am ridicat bărbia.

— E moartă şi nu se va întoarce, Dante.

Şi-a strâns mâinile în lateral.

— Am spus să nu mai vorbeşti despre ea. în vocea lui era o urmă de avertisment.

— Sau ce? am spus eu, chiar dacă furia din ochii lui Dante mi-a transmis un fior de teamă pe şira spinării. Vrei să mă loveşti? Dă-i drumul. Nu poate fi mai rău decât cuţitul pe care mi l-ai înfipt în spate acuzându-mă că port copilul altui bărbat.

Nu era tocmai adevărul. Dacă ar fi ridicat mâna împotriva mea, această căsătorie s-ar fi încheiat odată pentru totdeauna. Ştiam că unele femei din lumea noastră acceptau abuzul fizic – multe nu aveau de ales decât să facă acest lucru, iar Bibiana era una dintre ele –, dar mi-am jurat că nu aveam să mă înclin niciodată în faţa unui bărbat în felul acesta. Lacrimi stupide mi-au înceţoşat vederea, dar le-am forţat înapoi. Nu aveam de gând să plâng în faţa lui Dante.

— Eşti atât de ocupat să-i onorezi memoria şi să-i protejezi imaginea pe care o ai în minte, încât nu realizezi cât de rău mă tratezi. Nu ţi-ai pierdut prima soţie din vina ta, dar pe mine mă vei pierde pentru că nu poţi renunţa la ea.

Dante s-a uitat la mine, complet nemişcat. Nenumăratele emoţii din ochii lui erau imposibil de citit, iar eu eram prea obosită pentru a mă mai deranja. Am trecut pe lângă el şi nu a încercat să mă oprească. Nu s-a mişcat deloc.

— Mă voi muta în dormitorul de oaspeţi. Nu este suficient loc în dormitorul nostru pentru mine şi amintirile trecutului tău. Dacă te hotărăşti vreodată să vrei să dai o şansă acestei căsătorii, atunci poţi să vii la mine şi să-ţi ceri scuze pentru ceea ce ai spus. Până atunci, s-a terminat cu noi.

Am urcat în grabă scara. Dante nu a încercat să mă urmeze. Dormitoarele de oaspeţi erau întotdeauna pregătite pentru vizitatori. M-am strecurat în primul, bucuroasă când uşa s-a închis în urma mea, şi m-am strecurat în pat. Poate că am pecetluit soarta căsniciei mele astăzi, dar nu mă puteam întoarce la cum fuseseră lucrurile. Preferam o despărţire clară. Bineînţeles că nu puteam divorţa de Dante şi nu mi-ar fi permis niciodată, nu că aş fi vrut, dar puteam duce vieţi complet separate, în ciuda faptului că eram căsătoriţi. Multe cupluri din lumea noastră o făceau. Ne petreceam zilele ca înainte, dormeam în paturi separate şi ne jucam de-a cuplul căsătorit în public. Trebuia să ne

creştem copiii împreună, dar majoritatea bărbaţilor oricum nu se implica în aceste chestiuni. în cele din urmă, Dante avea să înceapă să frecventeze Clubul Palermo sau să-şi găsească o amantă ca atât de mulţi soldaţi ai mafiei, iar eu mi-aş concentra toată energia pe a avea grijă de copiii noştri. Pentru multe femei era mult mai rău şi totuşi, ideea că tocmai mi-am ruinat viitorul mi-a făcut rău; dar nu mă puteam preface că Dante nu mi-a spus acele lucruri oribile.

Nu mai ţinea de mine de acum. Dante trebuia sâ decidă dacă voia să trăiască în trecut sau să meargă mai departe într-un viitor cu mine.

' capitolul 19

Dante nu şi-a cerut scuze. Nici a doua zi după > -t) cearta noastră şi nici în săptămânile de dttpă ea. Poate că nu ar fi trebuit să mă surprindă lucrul acesta. Am fost la controlul meu de zece săptămâni la ginecolog cu Bibi. Nici nu i-am spus lui Dante despre asta. Dacă voia să ignore faptul că sunt însărcinată, asta era problema lui.

La o săptămână după programare, sora lui Dante, Ines, şi soţul ei, Pietro, au venit să ne viziteze. 0 văzusem pe Ines doar de două ori de la nuntă, deoarece născuse al treilea copil cu patru săptămâni în urmă. Zita pregătise cina, pentru că acum eram prea obosită să gătesc în cea mai mare parte a timpului şi abia reuşeam să mă târăsc la muncă de dragul aparenţelor.

— Pot să o ţin în braţe? Am întrebat când Ines şi-a ridicat fiica din scaunul pentru maşină.

Mi-a cercetat faţa, apoi mi-a dat copila, care avea mici bule de salivă pe buze şi părea prea adorabilă pentru a putea exprima în cuvinte. Gemenii se certau în

fundal, dar nu mi-am putut lua ochii de la fetiţa dulce din braţele mele.

Am dus-o în sufragerie, gângurind la ea. Când mi-am ridicat privirea, Dante mă privea aproape cu căldură. Mi-am coborât privirea imediat.

Mai târziu, după cină, Ines şi cu mine am mers în bibliotecă să vorbim, în timp ce bărbaţii şi gemenii au rămas în camera de zi. Ines a început să-şi alăpteze fiica, apoi m-a fixat cu o privire înţelegătoare.

— Eşti însărcinată, nu-i asa?

— Cum ţi-ai dat seama? încă nu am spus nimănui.

Nu că nu aş fi vrut, dar era decizia lui Dante dacă voia să facă acest lucru public.

— N-ai băut vin în timpul cinei şi ţi-ai tot atins stomacul.

M-am înroşit.

— Nu am realizat că era atât de evident.

— Probabil că nu pentru un bărbat. încă nu se vede.

— Te rog să nu le spui părinţilor tăi despre asta. Nu cred că Dante vrea ca oamenii să ştie.

Ines şi-a mutat fiica, pentru că era prea agitată, pentru a prinde bine sânul.

— De ce nu?

Era ciudat să mă gândesc că aşa voi fi şi eu în mai puţin de un an.

Am ridicat din umeri.

— Voi doi aveţi probleme? Nu este fericit că eşti însărcinată?

— Cred că are nevoie de timp să se obişnuiască

cu ideea.

— A făcut o prostie, nu-i aşa? E fratele meu. Ştiu că poate fi încăpăţânat.

— încăpăţânat nici măcar nu poate să-l descrie. Ţi- a cerut vreodată scuze când a greşit cu ceva?

Ines a râs.

— Nu. Uneori cred că nu poate rosti cuvintele astea. De cele mai multe ori încearcă să ignore problema până când renunţ şi nu mă mai aştept la scuze de la el.

Asta suna foarte familiar,

— Aniversarea morţii Cariei este într-o săptămână.

— Oh, am spus, îngheţând,

Uitasem complet de asta.

— M-am gândit că ar trebui să ştii. Dante este întotdeauna într-o dispoziţie deosebit de proastă în acea zi. Poate ar trebui să încerci să-l eviţi.

Asta nu ar fi o problemă.

Creţurile mele matinale se opriseră în sfârşit şi fizic mă simţeam perfect. Când am ieşit din dormitorul de oaspeţi pe 1 iunie, ziua morţii Cariei, mă aşteptam ca Dante să fie afară din casă, fie ascuns în biroul lui. M-am oprit brusc când am găsit întredeschisă uşa camerei în care ţinea lucrurile vechi ale Cariei. Auzeam pe cineva scormonind. Se uita acolo, la fotografii vechi cu ei împreună? Mi-am amintit ce îmi spusese Ines – că ar trebui să-l las pe

Dante în pace dar trecuseră mai bine de cinci săptămâni de când mă mutasem din dormitorul nostru. îmi era dor de momentele noastre de intimitate. Cu toate acestea, mândria m-a pironit în loc. Uşa s-a deschis şi Dante a rămas în prag, ducând o cutie de carton.

Am zâmbit în semn de scuze.

— îmi pare rău. Nu am vrut să...

M-am oprit, neştiind ce să-i spun.

Ochii mei s-au îndreptat spre cutia de carton.

— Ce faci?

— Mut aceste cutii din casă.

— Toate?

El a dat din cap în semn afirmativ.

— Enzo şi Taft vor demonta mobila mai târziu şi o vor arunca.

Am înghiţit. De ce?

— Putem folosi camera într-un mod mai bun. Ar fi o cameră a copilului decentă.

Un nod mi s-a ridicat în gât.

— Este adevărat. Dar nu avem încă mobilier pentru camera copilului.

Dante şi-a dres glasul.

— Poţi merge la cumpărături în următoarele câteva săptămâni.

— Singură?

— Aş putea veni cu tine.

Am dat din cap.

— Daca asta e ceea ce vrei...

El nu a spus nimic. De ce nu putea face să ne fie

mai uşor amândurora? Credea că voi cădea în genunchi de uşurare? Nici măcar nu şi-a cerut scuze. A fost prima dată când a recunoscut că vom fi părinţi şi doar indirect. Nici măcar nu a recunoscut că este tatăl copilului meu.

— Ai nevoie de ajutorul meu pentru a transporta cutiile?

Am dat din cap spre cutiile îngrămădite în spatele lui în cameră.

— Nu. Nu ar trebui să cari nimic greu.

— Sarcina nu e chiar atât de înaintată.

Din nou tăcere şi o expresie pe care nu o puteam citi. M-am întors, pregătită să cobor şi să iau micul dejun.

— Vreau să te muţi înapoi în dormitorul nostru, Val. M-am oprit. Era o cerere formulată ca un ordin. Nu şi-a cerut scuze.

în ciuda tuturor acestor lucruri, m-am auzit spunând:

— Bine.

în acea seară m-am întors în dormitorul nostru şi, când mâinile lui Dante au început să-mi mângâie spatele şi fundul, iar el a şoptit „Te vreau”, am dat din cap şi mam relaxat sub atingerea lui.

Câteva zile mai târziu, după ce am plecat din casa lui Bibi, l-am lăsat pe Enzo să mă conducă la farmacie pentru a lua ceva împotriva greţurilor

mele, care au reapărut din nou în ultimele două zile. Ca de obicei, Enzo a rămas în maşină pentru a-mi oferi intimitate. Bibi îmi ceruse şi un test de sarcină pentru că bănuia că este însărcinată, dar nu voia ca Tommaso să afle; doar s-ar fi înfuriat atunci când suspiciunile ei nu s-ar fi dovedit corecte. Bărbatul acela nu o merita. M-am plimbat spre culoar cu testele de sarcină.

— Val, a şoptit cineva. M-am întors încet, cunoscând acea voce de undeva.

Şocul m-a pironit în loc în timp ce mă uitam la chipul primului meu soţ. Părul îi ajungea până la umeri şi era mult mai deschis decât înainte. Purta ochelari de care nu avea nevoie şi se îngrăşase. Era aproape de nerecunoscut, mai ales prin felul în care se îmbrăca. La fel ca un student care se ridicase din pat fără să se gândească prea mult la ce avea să poarte. Era o deghizare bună.

— Antonio? am întrebat tremurând, începând să simt că leşin.

Nu-mi venea să cred că era de fapt în faţa mea, viu şi nevătămat. Cum era posibil aşa ceva? I-au găsit cadavrul; un corp cu arsuri grave şi fără cap.

— Şşşt, a spus el repede. Nu aşa tare.

Antonio s-a apropiat de mine şi m-a cuprins într-o îmbrăţişare strânsă. La început am fost ţeapănă ca o scândură, dar apoi m-am relaxat în îmbrăţişare.

— Trebuie să ne grăbim. Ţi-am văzut bodyguardul afară, în maşină. Nu vreau ca el să devină suspicios şi să intre.

Lacrimile îmi ardeau ochii. M-am dat înapoi, ochii mei urmărind liniile familiare ale feţei lui.

— Eşti viu.

El a zâmbit. Era un zâmbet şters.

— Sunt.

— Frank ştie?

— Da, de aceea a vrut să se întâlnească cu tine. Eu l-am trimis.

— De ce nu mi-a spus?

— Pentru că am vrut ca el să-şi dea seama mai întâi de loialitatea ta.

Loialitatea mea? Oare Antonio îşi făcea griji că i-aş fi spus lui Dante despre el? M-am încruntat.

— Bine… de ce a încercat cineva să mă omoare când m-am întâlnit cu el?

Antonio a râs.

— Nu am încercat să te omor. Am ţintit câţiva metri deasupra capului tău. Trebuia să-l ajut pe Frank. Dante l-ar fi ucis dacă nu aş fi făcut ceva.

încă nu îmi plăcea faptul că a ţintit oriunde în apropierea mea. Gloanţele loviseră peretele la mai puţin de doi metri deasupra capului meu.

— Deci ai fost acolo tot timpul şi nu mi-ai spus?

— Dante şi garda lui de corp au apărut când eram pe punctul de a ieşi. El a distrus totul.

— Cum ai reuşit să mă urmăreşti până aici, fără ca Enzo să observe nimic?

— Odată am fost unul dintre ei. L-aş putea depăşi pe tipul ăla în orice zi.

Mi se învârtea capul. Am făcut un pas înapoi de

lângă el.

— Am plâns la mormântul tău! Te-am jelit luni de zile.

— Ştiu, a spus el. Dar nu am putut să-ţi spun despre planul meu.

— De ce nu? Nu ai avut nicio problemă în a-i spune lui Frank.

Antonio mi-a aruncat o privire rugătoare.

— Nu am vrut să te implic în asta. Ar fi fost prea periculos.

— Cine era cadavrul pe care l-au găsit? Avea cu el cuţitul tău preferat.

— Era doar un străin fără adăpost, a spus el dispreţuitor,

— L-ai ucis şi ai făcut să pară că ruşii te-au ucis?

Antonio a dat din cap, cu o licărire mândră în ochi.

— I-am tăiat capul ca să nu încerce să mă identifice după amprenta dentară.

M-am holbat la el.

— Outift a căutat răzbunare după ce te-au găsit! Iau atacat pe ruşi şi i-au ucis pe câţiva dintre ei.

— Ruşii merită moartea. Lumea este un loc mai bun fără ei.

Lumea ar fi un loc mult mai bun fără mulţi dintre oamenii pe care îi cunoşteam.

— Nu pot să cred că nu mi-ai spus. M-am căsătorit cu tine ca să te ajut şi nu ai avut suficientă încredere în mine pentru a mă implica în planul tău. Te-ai gândit vreodată că poate voiam să ies şi eu din

viaţa asta?

— Am avut încredere în tine. încă am, Val. Sunt puţini oameni în care am mai multă încredere, dar nu te-aş putea implica în asta. Şi cum te-aş fi putut lua cu mine? Ar fi părut suspect dacă ţi-am fi simulat şi ţie moartea.

Nu puteam să văd cum ar fi părut mai suspect Am fi putut regiza o scenă a crimei în casa noastră şi am fi ars două cadavre. Dar nu mi-aş fi dorit să moară un nevinovat ca să-l pot urma pe Antonio. Nu era ca şi cum l-aş fi iubit pe Antonio aşa cum am făcut-o la începutul căsniciei noastre.

— Şi fii sinceră, chiar ai vrea să laşi viaţa asta în urmă?

Am clătinat din cap. Aceasta era singura viaţă pe care o cunoşteam. Nici nu aş şti cum să funcţionez într- o societate normală. I-am analizat chipul.

— Dar de ce eşti aici? Dacă ai vrut să laşi această viaţă în urmă, întâlnirea cu mine nu este tocmai inteligentă. De ce eşti încă în Chicago? N-ar trebui să fii undeva în Caraibe sau în America de Sud, bucurându-te de noua ta libertate de departe de mafie?

— Am auzit de căsătoria ta cu Dante Cavallaro.

Am pufnit.

— Nu te-ai întors aici din cauza asta. De ce ai ieşi din ascunzătoare pentru asta? Erai în siguranţă.

Antonio şi-a întors privirea. Mi-am dat seama că era reticent să-mi răspundă la întrebare.

— Am încercat. Frank şi cu mine am încercat o viaţă diferită, o viaţă normală. Am avut suficienţi bani pentru a trăi confortabil în Mexic pentru o perioadă, iar apoi planul a fost să-mi găsesc un loc de muncă, să trăiesc aşa cum fac oamenii normali.

— Şi?

— Nu am putut, Val. Am încercat să muncesc, dar era degradant să lucrez ca şi cum aş fi fost un nimic, să lucrez pe nimica toată, să trăiesc fără bani. Mă plictiseam din cale-afară. Am încercat o vreme de dragul lui Frank, dar el şi-a dat seama că sunt nefericit şi am decis să ne întoarcem la Chicago.

— Dar de ce? am întrebat. Nu-i ca şi cum ai putea intra în biroul lui Dante şi să-i spui că eşti în viaţă. Ţi-ai încălcat jurământul părăsind Outfit. I-ai trădat. Nu te vor primi cu braţele deschise.

Antonio a dat din cap sumbru.

— Ştiu. Nu crezi că ştiu asta?

Atunci mi-am dat seama de ceva.

— Vrei să vorbesc cu Dante ca să te ierte? Vrei să inventez o minciună nebună care să-ţi salveze viaţa?

Nu eram sigură că puteam face sau spune ceva care să-l împiedice pe Dante să-i tragă un glonţ în cap lui Antonio. încălcase regula de bază a mafiei. Nu puteai pur şi simplu să părăseşti Outfit. Asta era ceva pe viaţă.

Antonio m-a prins de umăr, cu ochii implorând.

— Dacă aş putea, aş anula ceea ce am făcut. Nu te- aş lăsa în urmă ca văduvă. Ştii că te iubesc, Val, nu?

Am expirat încet.

— Ştiu, Antonio. Mi-ai spus de mai multe ori că mă iubeşti ca pe o soră.

Antonio s-a apropiat şi mai mult.

— Poate că te-aş putea iubi mai mult decât atât. Poate dacă am încerca din nou, am putea fi mai mult decât un cuplu fals.

— Ce vrei să spui?

— Vreau să mă întorc la vechea mea viaţă, la tine. Vreau să încerc cu adevărat de data asta.

Eram mai confuză decât oricând în viaţa mea.

— Antonio, îl ai pe Frank. Ce s-ar întâmpla cu el? Eşti homosexual.

Antonio mi-a evitat privirea.

— Ştiu. Dar tu ai putea fi o excepţie. Pe Frank nu l- ar deranja dacă m-aş comporta aşa cum ar trebui să o facă un soţ. Nu-l deranjează să împartă.

Am clipit, în pragul râsului.

— Vrei ce... un triunghi amoros?

Nu eram sigură cum să numesc asta. Era prea ridicol pentru a fi luat în considerare.

Antonio mi-a zâmbit în modul lui cel mai afectuos. Zâmbetul care ne-a adus înapoi amintiri din tinereţea noastră împreună, cel care mă manipulase de nenumărate ori înainte.

— Sunt căsătorită cu Dante acum. Nici măcar nu mai eşti soţul meu. Ai fost declarat mort.

— Dar nu poţi fi căsătorită cu Dante dacă nu sunt mort, pentru că mariajul nostru este încă valabil.

— îţi dai seama că Dante ar putea fi reticent să accepte sugestia ta nebunească, nu? am spus.

Această situaţie era ieşită din comun. Poate că această conversaţie nici nu avea loc. Poate că dormeam şi visam.

— Da. Nu ar permite asta şi m-ar ucide dacă ar afla că sunt în viaţă. De aceea am nevoie de ajutorul tău.

Spaima s-a instalat în oasele mele cu o greutate de plumb.

— Ce fel de ajutor?

— Ştiu că nu ai vrut să te căsătoreşti cu Dante. A fost întotdeauna un nenorocit rece. Nu poţi fi fericită cu el.

— Antonio, am spus eu implorând. Spune odată.

— Când m-am hotărât să mă întorc la Chicago, i-am contactat pe câţiva dintre foştii mei prieteni care nu sunt prea încântaţi de felul în care Cavallaro conduce Outfit, în special de Dante cu noile sale reguli. Le-am spus că mi-am înscenat moartea pentru că eram sătul să slujesc sub domnia Cavallaro. M-au primit cu braţele deschise. Ei vor schimbarea la fel de mult ca mine. Dante nu a fost Capo de foarte mult timp. Acesta este momentul perfect pentru a forţa o schimbare.

Am înghiţit în sec, îngrijorându-mă de direcţia în care se îndrepta conversaţia.

— Cine sunt acei prieteni?

Antonio a clătinat din cap.

— Nu-ţi pot spune, dar ei vor ceea ce este mai

bun pentru Outfit. Odată ce vor ajunge la putere, mă pot întoarce în siguranţă şi pot face din nou parte din Outfit.

— Le-ai spus că eşti homosexual?

— Nu încă, dar în cele din urmă o voi face.

— Nu te vor accepta.

— Pentru asta îmi voi face griji atunci când va veni momentul. Ceea ce contează este că voi avea şansa să trăiesc din nou în Chicago, să mă întorc la tine.

— Ce vrei să fac? am întrebat eu în şoaptă.

— Este prea riscant pentru noi să-l atacăm pe Dante în aer liber. Nu vrem un război deschis. Odată ce Dante este eliminat, lucrurile vor intra pe făgaşul lor normal. Bătrânul Fiore Cavallaro va fi mai uşor de eliminat odată ce fiul său va fi mort. Dar avem nevoie de tine pentru ca planul nostru să funcţioneze.

Antonio a scos din buzunar o fiolă mică şi a verificat culoarul, dar noi eram singurii clienţi, cu excepţia unei doamne în vârstă de la ghişeu care vorbea cu farmacistul. A întins flaconul în faţa lui.

— Eşti singura în care am suficientă încredere să o rog şi care are acces direct la Dante.

— Ce-i asta? am şoptit, deşi ştiam.

— Este otravă, Val. Tot ce trebuie să faci este să o strecori în băutura lui Dante şi vei scăpa de el.

M-am dat înapoi din strânsoarea lui Antonio. Stomacul mi se întorcea pe dos.

— Vrei să-mi ucid soţul?

— Eu sunt soţul tău, Val.

Antonio m-a prins de mână şi m-a tras spre el, cu ochii implorând.

— Te iubeşte ca mine? îi pasă măcar de tine? Ne cunoaştem dintotdeauna.

Nu puteam respira. Am căutat în ochii lui Antonio un semn că glumea, dar nu am găsit niciunul. A întins flaconul.

— Ia-1.

Am apucat flaconul şi m-am uitat la lichidul incolor din interiorul lui.

— Nu va observa. Nu are gust şi nici miros, nu-ţi face griji.

încă nu am băgat în buzunar flaconul. Se părea că nu pot să-mi mişc nici măcar un muşchi.

— Funcţionează rapid. Este un relaxant muscular şi face ca plămânii şi inima să nu mai funcţioneze. 0 moarte mai rapidă decât merită.

— Chiar vrei să ucid pe cineva?

Vocea mea era aproape inexpresivă.

— Dacă ceva nu merge bine şi sunt descoperită, mă vor ucide. Sau mai exact, Dante m-ar ucide el însuşi după o asemenea trădare.

— Eşti prea deşteaptă ca să fii prinsă, Val. Şi odată ce va muri, vom prelua puterea în cel mai scurt timp. Vei fi sub protecţia mea. Totul va fi bine.

Antonio s-a aplecat şi mi-a atins uşor buzele cu ale lui. Eram prea uluită ca să mă retrag. Am băgat încet flaconul în geantă.

— Ar trebui să o faci în seara asta. Cu cât ne mişcăm mai repede, cu atât mai bine. Nu vreau să risc

să mai rămân în Chicago aşa, pentru mult timp.

— Frank ştie despre toate astea?

Trebuia să întreb, trebuia să ştiu. M-am luptat să-mi reţin lacrimile care erau pe cale să-mi umple ochii.

— Da. A fost de fapt sugestia lui. El crede că este mai sigur decât să rişti o luptă. Dante este un trăgător al naibii de bun, iar nenorocitul nu-şi lasă niciodată garda jos, decât atunci când este acasă.

Antonio m-a privit cu un zâmbet larg. Eram un mijloc pentru un scop pentru el – din nou. Odată, mai demult, s-a folosit de sentimentele mele pentru el ca să mă ademenească într-o căsnicie falsă, iar acum voia să mă manipuleze pentru a-mi ucide soţul. Poate că ar fi trebuit să încerc să-l conving, dar în momentul în care aş fi încercat, ar fi devenit bănuitor, s-ar fi ascuns din nou şi l-ar fi atacat pe Dante cu altă ocazie. Era un risc mult prea mare.

— M-aş simţi cu adevărat mai confortabil dacă aş şti numele prietenilor tăi. în tine, am încredere, dar ce zici de ei?

— Am încredere în ei.

I-am aruncat o privire rugătoare.

Antonio mi-a periat o şuviţa de păr de pe faţă. Gestul era atât de tandru şi iubitor încât m-a făcut să mă sufoc de emoţie. Antonio probabil a văzut pentru că a dat din cap.

— Pot să-ţi dau un singur nume, dar celelalte vor rămâne secrete până când lucrurile se vor rezolva.

— Bine.

— Raffaele, îl cunoşti de la cazinou, nu?

Oh, îl cunoşteam pe Raffaele. Şi era ultima persoană din Outfit care ar fi acceptat vreodată homosexualitatea lui Antonio.

— Da, îl ştiu.

Eram pe cale să izbucnesc în lacrimi. Pentru a mă ascunde de Antonio, m-am prefăcut că mă uit la ceas. Când am fost sigură că-mi stăpânesc emoţiile, mi-am ridicat faţa.

— Deci o vei face în seara asta? a întrebat Antonio aproape nerăbdător. Pentru mine, pentru noi?

Mi-am mângâiat geanta acolo unde era ascuns flaconul, apoi am întins mâna şi am cuprins obrazul lui Antonio.

— Te iubesc de când aveam paisprezece ani. Am fost atât de fericită când ne-am căsătorit.

Antonio a zâmbit, cu ochii plini de satisfacţie.

— Ştiu, Val. Ar fi trebuit să fiu un soţ mai bun pentru tine.

Da, ar fi trebuit să fii.

— Dar în curând lucrurile se vor schimba. Şi de data aceasta, totul va fi mai bine.

Am dat din cap. *Nu, nu va fi.*

M-am tras înapoi.

— Trebuie să mă întorc la maşină înainte ca Enzo să devină suspicios.

— Uite numărul meu. Sună-mă după ce s-a terminat, bine?

Mi-a strecurat o bucată de hârtie în buzunar.

Am dat din nou din cap.

— Spune-i adio lui Dante din partea mea, a spus Antonio făcând cu ochiul.

Era încă atât de încrezător în puterea pe care o avusese cândva asupra mea, dar nu mai eram fata îndrăgostită şi naivă de altădată.

M-am întors, am ieşit încet din farmacie şi m-am întors la maşină.

Adio.

capitolul 20

Am răsucit flaconul în mâini iar şi iar. Lacrimile se uscaseră până acum, şi îmi simţeam faţa fierbinte şi lipicioasă de atâta plâns, dar decizia mea era luată. Era un singur lucru pe care îl puteam face. Paşii lui Dante au răsunat pe coridor şi am băgat rapid otrava în buzunar. Uşa s-a deschis şi Dante a intrat, apoi s-a oprit cu o privire surprinsă pe faţă când m-a văzut stând în faţa ferestrei.

— Valentina, ce cauţi aici?

Privirea lui mi-a observat faţa înlăcrimată.

— S-a întâmplat ceva? Eşti în regulă?

— Trebuie să vorbim.

Dante a închis usa încet, fiecare mişcare fiind deliberată şi calculată. Ştia că se întâmpla ceva. Nu a trebuit să-mi văd faţa ca să ştiu că spunea totul, nu numai din cauza ochilor mei umflaţi. Nu am fost niciodată în viaţa mea atât de zguduită ca azi. S-a apropiat de mine cu grijă, apoi s-a oprit la o oarecare distanţă. Am căutat pe chipul lui ceva, puţină blândeţe, dar el era doar alert.

Acesta era bărbatul care m-a acuzat că l-am înşelat, care ne-a respins copilul nenăscut pentru că credea că nu era al lui. Un bărbat care nu m-a lăsat niciodată să mă apropii. Avea să mă iubească vreodată? Aveam să găsesc vreodată în această căsnicie ceea ce mi-am dorit cu atâta disperare?

Examinarea rece a lui Dante era o schimbare atât de puternică faţă de tandreţea şi zâmbetele relaxate ale lui Antonio. Antonio îmi promisese că avea să-mi dea ceea ce îmi doream, că avea să fie soţul pe care îl meritam. în urmă cu trei ani, aş fi făcut totul pentru a auzi acele cuvinte de la el, chiar aş fi strecurat otravă în paharul cuiva care îl dorea mort pe Antonio. Dar cumva, în ultimele luni ale căsniciei mele cu Dante, ceva s-a schimbat. Inima mea a trecut de la un om de neatins la altul. în ciuda a tot ceea ce a făcut şi a spus Dante, el era soţul meu şi am ajuns să-l iubesc, oricât de idioată mă făcea lucrul acesta. Era tatăl copilului meu, chiar dacă nu voia să creadă asta.

— Valentina?

0 urmă de nerăbdare s-a strecurat în vocea lui Dante.

— L-am văzut pe Antonio azi.

Dante s-a încruntat.

— Te-ai dus la mormântul lui?

— Nu, am spus cu o notă isterică.

— L-am văzut în persoană. Nu este mort.

Dante a rămas nemişcat. Puteam să-mi dau seama că nu era sigur dacă ar fi trebui să mă

creadă.

Probabil a crezut că-mi pierdeam minţile.

— Ce vrei să spui?

Lacrimile sau început să curgă.

— Ce am spus. Nu este mort.

Chipul lui Dante s-a oţelit, dar a rămas tăcut.

— De aceea m-a contactat Frank. Antonio a fost acolo în noaptea aceea la depozit. A tras în noi pentru a- 1 salva pe Frank. Nu au fost ruşii.

— De ce l-ai întâlnit fără să-mi spui, după ce a încercat să te omoare deja o dată?

— Nu am vrut să mă întâlnesc cu el! M-a urmărit astăzi la farmacie.

Suspiciunea i-a traversat chipul lui Dante.

— De ce nu l-ai chemat pe Enzo? Unde era el?

Nu părea a fi un soţ; părea că era şeful meu, şi eu eram unul dintre soldaţii lui.

— Nu ştiu. Am fost şocată. Credeam că Antonio era mort şi apoi deodată mă uitam la faţa lui. Am vrut să-l ascult. Mi-a spus că şi-a simulat moartea pentru a scăpa de Outfit şi pentru a trăi cu Frank.

— Şi acum s-a întors. Vrea iertarea mea? Nu am aşa ceva de dat. Sper că nu se aşteaptă să-l primesc călduros. Singurul lucru pe care îl poate avea este o moarte rapidă.

Mi-am înfăşurat braţele în jurul mijlocului.

— Nu vrea să-ţi ceară iertare.

Dante mi-a cercetat faţa.

— Te vrea mort. El şi alţii câţiva vor ca tu şi tatăl tău să muriţi ca să poată prelua puterea.

Maxilarul lui Dante s-a încordat.

— Asta vor, nu? Şi cum intenţionează să facă asta?

— Antonio mi-a cerut să te otrăvesc.

Ochii lui Dante i-au sfredelit pe ai mei.

— De ce ar crede că ai fi de acord?

— Pentru că este sigur că încă îl iubesc. Pentru că are încredere în mine. Pentru că, probabil, este evident pentru toată lumea cât de nefericită sunt.

Mâna mea s-a mutat inconştient pe abdomenul meu, încă în mare parte plat. Era doar o mică denivelare vizibilă când eram goală. Ochii lui Dante au urmărit mişcarea şi o parte din duritatea din jurul ochilor lui sa diminuat.

— Şi ce i-ai spus?

Am scos un sunet exasperat.

— Ţi-aş spune despre toate astea dacă aş vrea să te ucid? A fost destul de rău că m-ai acuzat că te înşel şi nu m-ai crezut când ţi-am spus că sunt însărcinată cu copilul tău, deşi eşti singurul bărbat cu care m-am culcat vreodată. Dar asta? Să te gândeşti că aş fi de acord să te ucid, asta este prea mult, chiar şi pentru mine.

Dante s-a apropiat de mine şi mi-a atins uşor braţele.

— Nu te-am întrebat ce ai decis. Nu am crezut că mă vei ucide. Am întrebat ce i-ai spus lui Antonio. Este o diferenţă.

— M-am prefăcut că sunt de acord cu planul lui. Mi-am făcut griji că va găsi o altă modalitate de a te ucide.

— Probabil. Şi pun pariu că ar fi încercat să te omoare şi pe tine.

Am tras brusc aer în piept.

— Antonio nu mi-ar face niciodată rău.

— Eşti sigură? Din câte ştiu eu, acesta este un om care face tot posibilul să-şi atingă scopul.

— Nu ştiu. Nu mai ştiu nimic.

Dante şi-a ţinut mâinile pe braţele mele.

— Ţi-a spus cine mai este implicat?

Am dat din cap năucită.

— L-a menţionat pe Raffaele, dar nu a vrut să-mi spună celelalte nume.

— Bine, a spus Dante cu blândeţe.

— Ai vreo modalitate de a intra în contact cu el?

— 0 să-l ucizi.

— 0 să-i omor pe toţi, Valentina. Trebuie să o fac.

M-am uitat în ochii lui albaştri hotărâţi. Fără ezitare, fără compasiune, fără milă.

— Am numărul lui de telefon.

— îi vei trimite un mesaj în care îi spui că mi-ai dat otrava, iar acum intri în panică pentru că nu ştii ce să faci cu cadavrul meu. Roagă-l să te întâlnească din nou la depozit.

0 lacrimă mi-a alunecat pe obraz. Dante a şters-o cu degetul mare.

— Ştii ce e ciudat? am şoptit eu cu vocea îngroşată. La un moment dat, am crezut că nu voi putea niciodată să iubesc pe cineva aşa cum îl iubesc pe Antonio, indiferent cât de neîmpărtăşită ar fi acea iubire. Şi astăzi îl condamn la moarte pentru un alt bărbat care nu mă va iubi niciodată.

Degetele lui Dante au îngheţat pe faţa mea. Privirea i-a tremurat şi o mică parte din mine a sperat că avea să spună că mă iubea. Ar fi uşurat lucrurile. Şi-a dres glasul.

— Nu ar trebui să aşteptăm prea mult. Poate îşi va da seama că a fost stupid să te contacteze şi va decide să se ascundă din nou. Trebuie să ajungem la el înainte de asta.

M-am îndepărtat de atingerea lui şi am dat din cap. Am băgat mâna în geantă după telefon, degetele mele atingând flaconul cu otravă. Trebuia să-i spun lui Dante despre el. Mi-am scos telefonul şi am deschis un mesaj. Am tastat repede ceea ce îmi spusese Dante şi 1am trimis. După aceea, m-am uitat îngrijorată la ecran. La mai puţin de un minut, am primit un răspuns.

Ne întâlnim în 30 de minute. Adu corpul. Mă voi ocupa de tot.

— Cum ar trebui să-ţi bag corpul în maşina mea?

— Presupun că târâtul ar funcţiona, a spus Dante sec.

Am râs, apoi m-am oprit.

— Şi acum? Vei avea nevoie de întăriri.

Dante a clătinat din cap.

— Nu ştiu în cine să am încredere acum. Nu până când nu voi vorbi cu Antonio.

Ştiam că nu doar va vorbi cu el, iar gândul mi-a trimis un junghi prin inimă.

— Dar dacă Antonio nu este singur? Nu este prea riscant pentru tine să mergi singur? Poate ar trebui să-l întrebi pe unul dintre paznici. Au acces la această casă. Dacă te-ar fi vrut mort, probabil că ar fi găsit o modalitate de a te ucide până acum.

— Aş prefera să-mi fac o imagine de ansamblu a situaţiei înainte de a implica pe altcineva. Este esenţial să nu par vulnerabil în faţa oamenilor mei. Trebuie să deţin controlul tot timpul. Mă voi descurca singur. Odată ce voi afla mai multe, îmi voi chema soldaţii. Oricum, vor trebui să vadă ce fac cu trădătorii.

Am înghiţit.

— Poţi să-l ucizi pe Antonio repede? Poţi obţine informaţiile dorite de la Raffaele.

— Raffaele s-ar putea să devină suspicios şi să dispară, sau s-ar putea să nu ştie tot ce face Antonio. Va trebui să mă asigur că aflu exact cine este implicat în asta.

I-am atins braţul.

— Dacă eşti împuşcat?

— Mă pot descurca singur. Am purtat multe bătălii în viaţa mea. Nu aş fi fost Capo dacă nu aş fi făcut-o.

— Ar trebui să vin cu tine.

— Nu, a spus Dante imediat.

— Dacă Antonio nu iese până nu mă vede în maşina mea? Dacă au binoclu, vor vedea că tu eşti în spatele volanului. Vor fugi şi nu vom afla niciodată cine se află în spatele acestei revolte.

Dante m-a privit cu respect.

— Nu-ţi voi risca viaţa.

— Nu voi coborî din maşină. Este antiglonţ, îţi aminteşti? Voi fi perfect în siguranţă.

— Vrei să fii acolo când mă ocup de Antonio?

Am ezitat. Acesta era ultimul lucru pe care mi-l doream.

— Nu, am spus sincer. Dar nu există altă cale. Odată ce situaţia este sub control şi îţi suni oamenii, voi pleca.

Multă vreme, eu şi Dante ne-am uitat unul la altul.

— Nu ar trebui să-ţi rişti viaţa pentru mine. Şi nu este doar viaţa ta în joc.

— Nimic nu ni se va întâmpla nici mie, nici copilului nostru. Ştiu că ne vei proteja.

Dante nu a spus nimic. Mi-aş fi dorit să spună că credea că era copilul lui, că şi-ar fi dorit să fi putut lua înapoi toate lucrurile dureroase pe care Ie-a spus.

— Hai să mergem, atunci.

Dante s-a ascuns sub bancheta din spate a maşinii, în timp ce eu conduceam. Când am trecut de poartă, Enzo mi-a aruncat o privire ciudată, dar nu a încercat să mă oprească. Dante avea două arme

legate în suportul său şi încă una în mână. Erau şi cuţite în spaţiul pentru picioare şi aveam un pistol în torpedo. Nu că mi-ar fi folosit prea mult. Nu am mânuit o armă în viaţa mea.

Mi-a crescut pulsul când am condus maşina spre parcarea pustie din faţa depozitului abandonat.

— Aproape am ajuns, am spus.

— Când îl vezi pe Antonio, încearcă să nu-mi vorbeşti decât dacă este absolut necesar. Nu trebuie să ştie că nu eşti singură.

Punctul de întâlnire mi-a apărut în raza vizuală. Antonio stătea lângă maşina lui. Din câte am înţeles, Frank nu era cu el, dar nu era singur. Inima mea şi-a accelerat ritmul şi mâinile mi-au devenit cleioase când strângeam mai tare volanul. Era o a doua maşină.

Raffaele şi doi bărbaţi pe care nu-i cunoşteam erau înăuntru.

— Antonio nu este singur, am şoptit, mişcându-mi abia buzele.

— Câţi?

— Alţi trei. Raffaele şi doi bărbaţi pe care nu-i recunosc.

Dante şi-a scos telefonul şi l-a adus la ureche.

— Enzo, pregăteşte echipajul. Trebuie să elimin nişte şobolani. Ia doar cercul interior cu tine.

I-a dat repede adresa lui Enzo, apoi a închis.

Am încetinit maşina şi m-am forţat să-mi pun pe chip un zâmbet tremurător când m-am oprit la

câţiva metri de locul unde stătea Antonio. Părea neliniştit şi continua să se uite spre Raffaele, care cobora din maşină, urmat de bărbatul de pe bancheta din spate. De ce l-a adus Antonio pe Raffaele la o întâlnire cu mine? Raffaele mă ura. Prefera să mă vadă moartă decât să mă vadă lângă Antonio.

Dacă Dante avea dreptate şi Antonio voia să scape şi de mine? Nu voiam să cred asta. Am oprit motorul. După o altă privire către Raffaele, Antonio s-a îndreptat spre maşina mea. M-am încordat, dar mi-am forţat faţa să nu arate nimic. Când aproape a ajuns la mine, ochii i s-au fixat pe bancheta din spate şi s-a oprit brusc. Privirea lui s-a aruncat spre mine pentru cel mai scurt moment înainte ca buzele să se deschidă, probabil pentru a striga un avertisment. Era prea târziu.

Dante a deschis uşa şi a îndreptat pistolul spre Antonio. Stomacul mi s-a strâns de tristeţe şi vinovăţie când primul glonţ l-a lovit pe Antonio în stomac. Al doilea i-a trecut direct prin mâna dreaptă, care fusese pe cale să scoată pistolul. Antonio a căzut la pământ, strângându-se de mijloc, cu faţa contorsionată de durere.

M-am strâns cu degetele de volan cu toată puterea. O parte din creierul meu ţipa la mine să iau pistolul din torpedo pentru a avea un fel de protecţie, dar cealaltă, partea mai zgomotoasă, doar ţipa. Urlând de angoasă şi groază, şi vinovăţie.

Dan te a fost protejat de uşa maşinii antiglonţ

când a tras următorul său foc. Glonţul i-a sfâşiat gâtul bărbatului care a coborât din maşină după Raffaele.

Raffaele încerca să ajungă în siguranţa propriei maşini, trăgând glonţ după glonţ în direcţia noastră, dar niciunul dintre ele nu a putut să străpungă geamurile noastre de protecţie. Când Raffaele s-a aruncat spre uşa din dreapta a maşinii sale, Dante a ieşit din spatele uşii care îl proteja. Inima mi-a bătut sălbatic în piept când el şi-a îndreptat umerii şi a ţintit calm. în succesiune rapidă, Dante a apăsat pe trăgaci, lovindu-l pe Raffaele mai întâi în rotula stângă, apoi în rotula dreaptă. Raffaele a căzut la pământ, cu faţa schimonosită de agonie. Bărbatul din spatele volanului maşinii a accelerat, fără să obosească nici măcar să-şi închidă portiera din partea pasagerului, încercând să scape şi să-şi salveze propria viaţă. Alte trei maşini, întărirea lui Dante, se îndreptau deja spre noi cu o viteză ameţitoare, dar Dante nu a lăsat maşina inamicului să scape. Şi-a îndreptat pistolul spre cauciucuri şi le-a lovit unul după altul, făcându-l pe bărbat să piardă controlul maşinii, care a început să se învârtească şi s-a ciocnit în cele din urmă de depozitul abandonat. Airbagurile s-au deschis, umplând maşina şi ascunzându-l pe moment pe şofer.

Acum, că tăcerea a căzut peste zonă, am eliberat o respiraţie aspră şi mi-am ţinut ochii aţintiţi drept înainte. Dacă mă uitam înapoi, spre locul unde Antonio sângera încet, îmi pierdeam

minţile. Nu ar fi trebuit să vină la mine, nu ar fi trebuit să-mi ceară să-l ucid pe Dante. Ar fi trebuit să ştie asta. Acum nu puteam face nimic pentru el, cu excepţia speranţei că Dante nu-i va prelungi agonia prea mult timp. Lacrimile mi-au înceţoşat vederea, iar degetele îmi erau albe şi pulsau din strânsoarea volanului. Cu coada ochiului, îl distingeam pe Raffaele. Cu picioarele lui inutile, se ţâra înainte cu braţele, lăsând în urmă o dâră de sânge pe asfaltul prăfuit.

Maşinile cu întărirea lui Dante s-au oprit lângă mine. Enzo mi-a aruncat o privire scurtă înainte de a alerga spre Dante. Nu ştiam ce spuneau, dar Enzo s-a îndreptat spre Raffaele, l-a apucat de gât şi l-a ridicat în picioare. Desigur, picioarele lui Raffaele au cedat din nou, iar Enzo a început să-l târască în spate, în ciuda strigătelor de durere ale lui Raffaele. Cu ajutorul lui Taft, l-au urcat pe Raffaele în maşina de lângă a mea.

Dante a apărut la geamul meu. Nici măcar nu m-am putut mişca să-l deschid. Degetele mele, corpul meu, toată fiinţa mea păreau paralizate. După o clipă, Dante a deschis uşa. S-a ghemuit lângă mine. Era un gest destul de neobişnuit pentru el, încât ochii mei s-au fixat pe faţa lui.

— Valentina, a spus Dante cu grijă. Crezi că poţi să conduci până acasă sau vrei ca unul dintre oamenii mei să o facă?

Te vreau pe tine. Am nevoie de tine, acum mai mult ca niciodată.

— Nu, sunt bine. Pot să conduc.

Dante m-a analizat. Părul îi era încă perfect pieptănat pe spate, costumul la fel de impecabil ca întotdeauna. Nimic care să indice că tocmai a ucis un bărbat şi i-a rănit pe alţi trei.

— îl voi trimite pe Taft cu tine, a spus el ferm. Va mai trece ceva timp până când voi veni acasă.

Nu avea nevoie să spună mai mult. Nu voiam să aud mai mult. Am dat din cap simplu. Dante s-a ridicat şi i-a făcut semn lui Taft, care s-a strecurat pe scaunul pasagerului fără un cuvânt. Mi-a aruncat o privire rapidă. Probabil că arătam de parcă eram aproape să- mi pierd minţile. Şi exact aşa mă simţeam.

Dante a ezitat înainte să-mi închidă uşa şi să se îndepărteze câţiva paşi de maşină. Ca în transă, mi-am apăsat piciorul pe acceleraţie. Nu m-am uitat înapoi, nu am putut. Mi-am luat rămas bun de la Antonio în după- amiaza asta. Nu, de fapt mi-am luat rămas bun de la el cu mult timp în urmă.

Taft a continuat să se uite în direcţia mea. Conduceam prea încet, dar el nu a comentat. Aveam gâtul încordat şi mă simţeam rău, dar nu era greaţa pe care o trăisem în timpul sarcinii. Aceasta era ceva care părea să-mi stăpânească întregul corp, dar am rezistat. Trebuia să păstrez aparenţele. Dante era un om mândru şi puternic, iar eu eram soţia Iui. Nu aş voma în faţa unuia dintre oamenii lui.

Nu eram sigură cât timp a durat să ajung la conac, dar s-a simţit ca o eternitate.

Când am parcat în sfârşit maşina în garaj, eram în pragul unei cedări nervoase. Mi-am deschis portiera şi am ieşit. în timp ce mă îndreptam spre uşa care ducea în casă, picioarele mi-au cedat. Mâini puternice m-au prins de sub braţe şi m-au oprit din a mă izbi puternic de podea. Condusă de hotărâre pură, mi-am forţat picioarele să nu mai tremure.

— Eşti în regulă? a întrebat Taft. Ar trebui să-l sun pe şeful?

— Nu, am spus eu repede. Trebuie să se ocupe de afaceri.

De Antonio. Un nou val de greaţă s-a prăbuşit asupra mea. Am făcut un pas înainte, ieşind din strânsoarea lui Taft, cu capul sus şi cu spatele înţepenit. Abia respirând, am intrat în casă şi, strângând balustrada într-o strânsoare de moarte, m-am târât sus. Am intrat în dormitorul matrimonial şi direct în baie, unde mi-am golit stomacul în toaletă. Abdomenul mi sa strâns dureros şi, pentru o clipă, am îngheţat de frică, dar apoi senzaţia a dispărut.

M-am ridicat şi încet, tremurând, am început să mă dezbrac, lăsându-mi hainele împrăştiate pe podea. Am deschis duşul şi am păşit sub jetul de apă fierbinte, închizând ochii şi lăsând în sfârşit suspinele să-mi zdrobească corpul. M-am sprijinit de cabina de duş şi am alunecat încet până m-am aşezat pe podeaua rece de marmură. Mi-am tras picioarele strâns de piept şi am plâns. Plângeam

pentru Antonio, pentru băiatul cu care am crescut, pentru bărbatul pe care l-am iubit cândva, pentru cineva pentru care am trădat Outfit o dată înainte. Dar astăzi am luat o decizie şi a fost împotriva lui Antonio. Ştiam ce avea să însemne pentru el, ştiam că i-am semnat condamnarea la moarte în momentul în care i-am spus lui Dante despre plan. Şi totuşi, nici măcar nu am ezitat. L-am ales pe Dante şi l-aş alege din nou. El era soţul meu, era tatăl copilului meu nenăscut, era bărbatul pe care îl iubeam, chiar dacă nu mi-a dat niciodată motive. Mi-am îngropat faţa în picioarele mele, îndurând atât de multă durere încât nu mai puteam suporta. Acum aveam sânge pe mâini. Şi am plâns şi mai tare.

Aşa m-a găsit Dante. Nu eram sigură cât timp a trecut, cât timp a fost plecat. Tremuram, cu pielea zbârcită şi roşie din cauza apei fierbinţi. Dante a stat în prag câteva clipe, privindu-mă, înainte să se îndrepte spre duş. Nu avea aceleaşi haine pe care le purta când 1am văzut ultima oară. Se schimbase. A trebuit să se schimbe. Mi s-a încordat gâtul. M-am uitat la el, tremurând şi plângând în tăcere. A băgat mâna în cabina de duş, încă îmbrăcat complet, şi a închis apa. Ochii lui albaştri s-au fixat asupra mea în timp ce mă ghemuiam pe podea. Era îngrijorare şi simpatie, şi ceva crud şi întunecat pe chipul lui. Nu

m-am mişcat, nu am putut.

S-a aplecat, şi-a strecurat braţele pe sub mine şi sa îndreptat încet cu mine lipită de pieptul lui, udându-i cămaşa scumpă. Degetele mele s-au agăţat de umerii lui aproape cu disperare. M-a aşezat cu grijă, dar nu m-a lăsat. Nu eram sigur că aş fi putut sta pe cont propriu. A luat un prosop şi a început să mă usuce fără grabă, ochii lui urmărindu-i mâinile în timp ce îmi frecau ţesătura pufoasă peste piele. Mi-am apăsat faţa în curbura gâtului lui, inhalând parfumul lui familiar, acum amestecat cu praf de puşcă şi sânge. Sânge. Dulce şi metalic. Sânge, atât de mult sânge.

— 0, Doamne, am icnit, şi am icnit, şi am icnit, dar nu puteam să respir.

Dante m-a ridicat din nou în braţe şi m-a purtat în dormitor, unde m-a aşezat pe patul nostru. Şi-a scos pantofii şi s-a întins lângă mine, mângâindu-mi faţa până când privirea mea frenetică s-a aşezat pe ochii lui intenşi.

— Şşşt, Val. E în regulă.

Dar nu era, nu putea fi.

— L-am omorât.

Mi-am strâns ochii ca să blochez imaginile create de mintea mea, dar acestea erau şi mai colorate pe pânza neagră a pleoapelor mele închise.

— L-am omorât, am repetat iar şi iar, până când nu am mai fost sigură dacă vorbele îmi

părăseau încă buzele sau dacă erau doar un ecou în urechile mele.

— Val, a spus Dante ferm, cu degetele strângându- se pe faţa mea. Uită-te la mine.

Mi-am deschis ochii, uitându-mă la chipul frumos
al soţului meu.

Frumos de rece. Nici o sclipire de regret.

— Ai făcut ce era corect.

Oare aşa am făcut? Uneori era greu să vezi linia dintre bine şi rău din toată moartea şi sângele care placau cărările mafiei.

— Ai făcut ceea ce trebuia să faci pentru a mă proteja.

Degetele lui mi-au mângâiat bărbia.

— Nu voi uita niciodată. Niciodată.

— Ţi-am spus că poţi avea încredere în mine, am şoptit.

— Ştiu, şi am.

Voiam să-l cred, dar încă nu spunea nimic despre copilul nostru, încă nu recunoştea că era al lui, că a greşit acuzându-mă că l-am înşelat. Prea mândru, prea încăpăţânat. Trebuia să fi ştiut că a greşit tot timpul, pentru că, dacă ar fi crezut vreodată cu adevărat că l-am înşelat, ar fi mutat cerul şi pământul pentru a găsi bărbatul care m-a atins. Nu am vrut să mă gândesc la asta, dar pe măsură ce mintea mea s-a ferit de un subiect dureros, s-a agăţat de următorul.

— Ai aflat numele celorlalţi trădători?

Dante a dat din cap sumbru.

— Da. sunt destul de sigur. Enzo şi alţii câţiva se ocupă de şobolanii mai puţin importanţi chiar acum.

— Ce... ce i-ai făcut lui Antonio?

Ştiam că nu ar fi trebuit să întreb. Nu ar fi făcut lucrurile mai bune. Ar fi adăugat doar combustibil focului care era vinovăţia mea.

Dante a clătinat din cap.

— E mort, Val.

— Ştiu, dar ce i-ai făcut?

— Dacă este vreo consolare pentru tine, mi-am concentrat atenţia principală asupra lui Raffaele. Antonio a primit o moarte mai rapidă decât orice alt trădător.

Ochii mi s-au umplut de lacrimi.

— Mulţumesc.

în ce fel de lume întortocheată trăim încât i-am mulţumit soţului meu pentru că mi-a ucis primul soţ repede, pentru că a menţinut tortura la minimum? 0 lume a sângelui şi a morţii. 0 lume în care copilul nostru avea să se nască şi în care avea să crească, şi poate într- o zi, dacă era băiat, avea să urmeze calea lui Dante şi săi ucidă şi tortureze pe alţii pentru a rămâne la putere. Un cerc nesfârşit de sânge şi moarte.

Dante mi-a cercetat ochii.

— Val, mă îngrijorezi.

Mi-am ridicat capul şi mi-am apăsat buzele ude de lacrimi de ale lui Dante. Nu s-a dat înapoi,

doar m-a privit cu sprâncenele încruntate. M-am dat înapoi câţiva centimetri, cu degetele strânse în părul lui, cu ochii implorând.

— Te rog, am spus eu încet. Fă dragoste cu mine. Doar azi. Ştiu că nu mă iubeşti. Prefă-te, doar pentru seara asta. Tine-mă măcar o dată în braţe.

Tumultuos nu era cuvântul potrivit pentru a descrie privirea din ochii lui Dante, dar era singurul lucru care mi-a venit în minte.

— Doamne, Val.

A eliberat o respiraţie aspră, apoi şi-a lipit buzele de ale mele, despărţindu-le şi gustându-mă, gustând lacrimile mele, întristarea mea şi cumva luând ceva din ele cu fiecare atingere a gurii. Mâna lui mi-a trecut peste claviculă, braţ, coaste, şold, cu o atingere uşoară, abia sesizabilă şi totuşi, singurul lucru de care eram conştientă. S-a ridicat şi şi-a descheiat rapid cămaşa înainte de a o arunca nepăsător pe jos, iar apoi pieptul lui gol s-a lipit de mine, atât de cald şi solid. Mi-a lăsat sărutări moi ca de bumbac pe tâmplă, frunte şi obraz înainte de a-mi găsi din nou buzele pentru un sărut care mi-a tăiat respiraţia.

Mâna lui mi-a descoperit sânul ca pentru prima dată, vârfurile degetelor aplicând atingeri uşoare pe piele, revendicându-mă fără posesivitatea obişnuită. Am gemut lângă gura lui în timp ce degetele lui au călătorit pe lungimea corpului meu pentru a-mi aluneca între picioare. Le-a desfăcut şi apoi mi-a

explorat uşor pliurile, blând şi fără grabă. Am scâncit încet, dar Dante m-a redus la tăcere cu un alt sărut înainte de a-şi freca nasul de gâtul şi clavicula mea. Când buzele lui s-au închis în sfârşit în jurul sfârcului meu, deja gâfâiam. Dante a strecurat unul, apoi două degete în mine înainte să se dea jos din pat şi să se ridice. El şi-a dat jos rapid hainele rămase, apoi a urcat în pat, glorios de gol şi dur. S-a aşezat între picioarele mele şi s-a lăsat în coate, mulând trupurile noastre ca şi cum eram unul singur. Nu a intrat în mine. în schimb, mâna lui mi-a mângâiat piciorul şi l-a ridicat până când s-a îndoit peste spatele lui. Erecţia lui apăsa pe interiorul coapsei mele, dar Dante nu părea să se grăbească. M-a sărutat, cu ochii întunecaţi şi cercetători, în timp ce mă priveau. Mi-a mângâiat uşor sânul, făcându-mă să tânjesc după el înainte să mă revendice în sfârşit.

Probabil că a văzut nevoia pe faţa mea, pentru că a întins mâna între noi şi şi-a aliniat erecţia la intrarea mea. Revendicarea lui nu a venit într-o mişcare rapidă şi dură ca atât de des în trecut. A fost o cucerire lentă, iar zidurile mele i-au cedat ca întotdeauna. Am gâfâit când a fost îngropat complet în mine. Dante mi-a cuprins ceafa, cu antebraţele sprijinite de ambele părţi ale feţei mele, apoi a început să se mişte în mine. Timpul părea să se oprească în timp ce trupurile noastre alunecau unul împotriva celuilalt. Asta însemna să faci dragoste?

Mi-am înconjurat braţele în jurul lui Dante, încercând să-l apropii şi mai mult. Dante nu a opus rezistenţă. Şi-a coborât faţa spre a mea, mi-a sărutat buzele, apoi obrajii până când gura lui mi-a atins urechea.

—Ar fi trebuit să fac dragoste cu tine înainte, a spus el cu voce joasă.

Şi am ţipat ca răspuns. Nu eram sigură dacă asta făcea parte din revendicarea lui şi nu-mi păsa. în acest moment, m-am simţit real şi asta a fost tot ceea ce a contat pentru mine. Când Dante s-a cutremurat la eliberare, m-a luat cu el şi, chiar şi după aceea, când a început să se înmoaie în mine, nu s-a îndepărtat.

El stătea întins deasupra mea, încă îngropat în mine, respiraţia lui trecând peste obrazul meu. Ştiam că multe femei din lumea noastră preferă în orice zi o minciună frumoasă în locul adevărului dur şi, pentru prima dată, am înţeles. După tot ce s-a întâmplat astăzi, mi-am permis acea slăbiciune. Mâine avea să fie momentul să ne confruntăm cu realitatea.

capitolul 21

Când am ieşit din casă înainte de micul dejun a doua zi dimineaţă, Dante nu era acolo*Nu mă aşteptam să fie – nici nu era întins lângă mine când m-am trezit. Ieri l-am forţat să mă lase mai aproape de el decât se simţea confortabil, iar acum avea să se îndepărteze până când urma să ajungem din nou aproape politicoşi. L-am chemat pe Taft, făcându-i un semn cu mâna şi s-a apropiat de mine imediat.

— Am nevoie să mă duci la Bibiana, am spus când am intrat în garaj.

A luat cheile, a intrat în maşină şi apoi am plecat. Timpul era important.

— Grăbeşte-te, am adăugat eu când ne-am îndepărtat de casă.

Taft nu a întrebat de ce.

în momentul în care am parcat în faţa casei Bibianei, am coborât din maşină şi m-am grăbit spre uşa de la intrare. Am sunat la sonerie. Ştiam că Tommaso era încă acasă, pentru că nu era

într-o maşină pe stradă. Speram să fie aşa.

îl auzeam pe Tommaso strigând furios, apoi am auzit paşi repezi şi Bibiana a deschis uşa, încă în halatul de baie. Ochii i s-au mărit de confuzie când m-a văzut.

— Val? Tommaso mi-a spus ce s-a întâmplat ieri. Te simţi bine?

Pe obrazul ei avea o vânătaie în formă de mână şi mi-a făcut decizia mai uşoară.

Am tras-o spre mine într-o îmbrăţişare şi i-am împins flaconul cu otravă în palmă.

— Nimeni nu ştie că am asta. E otravă, Bibi. Dacă chiar vrei să fii liberă, atunci strecoar-o în micul lui dejun azi. Mâine va fi prea târziu. Astăzi încă mai putem da vina pe trădători. Nimeni nu va pune întrebări. M-am îndreptat cu un zâmbet, faţa mea fiind masca pe care o învăţasem de la Dante.

Bibi mi-a zâmbit înapoi, dar în ochii ei erau surpriză, neîncredere şi recunoştinţă.

— Bibiana, ce îţi ia atât de mult? a urlat Tommaso în timp ce cobora cu greu scara.

S-a oprit când m-a văzut. Bibiana a ascuns repede flaconul cu otravă în halatul de baie.

— îmi pare rău că te-am deranjat, am spus. Am vrut doar să mă asigur că Bibiana ştie că sunt bine. Nu am mult timp însă. Trebuie să mă întorc acasă.

— Dante a convocat o întâlnire cu toţi cei din Outfit. Tocmai am primit e-mailul. Presupun că nu poţi să-mi dai detalii despre ce s-a întâmplat?

Am clătinat din cap.

— Chiar ar trebui să plec.

l-am zâmbit Bibianei, apoi m-am întors pe călcâie şi m-am dus la maşină. Ultimul lucru pe care l-am auzit a fost că Bibi i-a spus lui Tommaso că avea să-i facă un mic dejun rapid înainte să plece.

Acesta era al doilea bărbat pe care l-am condamnat la moarte. De data aceasta, însă, nu am simţit nicio vină.

— Valentina, aş vrea să vorbesc cu tine, a spus Dante înainte de a dispărea înapoi în biroul lui.

Am ezitat. Era prima dată când Dante mă chema să intru în biroul lui pentru o conversaţie. în toate dăţile anterioare, eu a trebuit să-l caut.

îngrijorarea mă rodea când am păşit în biroul lui şi am închis uşa în urma mea. Dante era cu faţa la fereastră, dar s-a întors spre mine. Multă vreme, ochii lui albaştri mi-au cercetat chipul.

— Tommaso nu a apărut la întâlnirea pe care am convocat-o.

Mi-am forţat chipul să rămână inexpresiv.

— Aşa, şi?

— Bărbaţii pe care i-am trimis să-l ia l-au găsit mort în camera lui. Otrăvit.

— Dar Bibiana? am întrebat, încercând să par îngrijorată şi şocată.

Nu mi-a trimis mesaj şi nici nu a încercat să mă sune. Oricum ar fi fost prea riscant.

— Acum este cu părinţii ei, dar va trebui să mă duc

până acolo ca să o interoghez.

Am îngheţat.

— De ce?

— Pentru că, în calitate de Capo, trebuie să investighez când unul dintre oamenii mei este ucis.

Dante a înaintat încet spre mine.

— Desigur, sunt destul de sigur că ştiu ce s-a întâmplat.

Mi-am ridicat bărbia când s-a oprit în faţa mea.

— Ştii?

I-am susţinut privirea – orice altceva ar fi părut vinovat, chiar dacă probabil că oricum era prea târziu pentru asta.

— Eşti cea mai bună prietenă a Bibianei şi ai vrut să o ajuţi.

N-am spus nimic, dar el nu părea să aştepte asta de la mine. El a continuat cu aceeaşi voce liniştită şi plăcută.

— Antonio ţi-a dat otravă când ţi-a cerut să mă omori, nu-i aşa?

M-am gândit să-l mint, dar aveam nevoie ca el să fie de partea mea şi nu ar fi acceptat să fie minţit.

— Da, am spus încet.

— Nu mi-ai spus despre ea pentru că ştiai că este şansa ta să o ajuţi pe Bibiana, aşa că i-ai dus-o şi i-ai spus să dea vina pe Raffaele.

— A spus ea asta?

— Ea a menţionat că Raffaele i-a vizitat cu o zi înainte, când oamenii mei au dus-o la părinţii ei, dar era prea isterică pentru a spune multe.

Regreta oare Bibi ceea ce făcuse? Sau căderea ei fusese doar pentru spectacol?

— Şi de ce nu crezi că a fost Raffaele?

Ochii lui Dante s-au îngustat.

— Pentru că ar fi menţionat asta când l-am interogat.

Am dat din cap.

— Deci, ce facem acum?

Dante a clătinat din cap.

— La naiba, Valentina. Ar fi trebuit să vii la mine.

— Am venit la tine. Te-am întrebat dacă ai putea face ceva împotriva lui Tommaso, dar ai spus că nu poţi.

— Mi-ai cerut să-l omor şi ţi-am spus că nu pot pentru că nu era un trădător.

Am pufnit.

— De parcă asta ar conta. Eşti un ucigaş, Dante. Poţi ucide pe cine vrei. Nu-mi spune că nu ai ucis niciodată din alte motive decât pentru protejarea Outfit.

Dante m-a strâns de umeri, aducându-ne şi mai aproape.

— Bineînţeles că am făcut-o. Dar ţi-am spus „nu” şi ar fi trebuit să mă asculţi.

— Pentru că vorbele tale sunt lege, am spus

eu batjocoritor.

— Da, a spus Dante cu voce joasă. Chiar şi pentru tine.

— Aş face-o din nou. Nu regret că am eliberat-o pe Bibi de acel ticălos crud. Regret doar că a trebuit să o fac pe la spatele tău, dar nu mi-ai lăsat de ales.

Ochii lui Dante au sclipit.

— Nu ţi-am lăsat de ales? Nu poţi să-mi ucizi oamenii!

— El a meritat-o. Ar fi trebuit să vezi ce i-a făcut lui Bibi. Ar fi trebuit să-l ucizi pentru felul în care a tratat o femeie nevinovată, soţie sau nu.

— Dacă aş ucide toţi bărbaţii din Outfit care s-au purtat rău cu femeile, aş rămâne cu jumătate din soldaţii mei. Aceasta este o viaţă de brutalitate şi cruzime, iar mulţi bărbaţi nu înţeleg că, în calitate de soldaţi ai mafiei, ar trebui să ne protejăm familia de aceasta şi nu să ne dezlănţuim furia asupra lor. Ei ştiu că nu aprob acţiunile lor. Asta e tot ce pot face.

— Dar mi s-a dat şansa de a face ceva şi am facut-o.

— Ai ajutat o soţie să-şi ucidă soţul. Unii bărbaţi din poziţia mea ar considera neliniştitor să fie cu o femeie care nu ezită să folosească otravă.

Am făcut ochii mari.

— I-am dat lui Bibi o şansă, o alegere. Asta nu înseamnă că te-aş omorî. M-aş lupta cu tine dacă m-ai trata vreodată aşa cum a făcut Tommaso cu Bibi. Tommaso a exploatat slăbiciunea lui Bibi. I-a fost

dată bătrânului ticălos când avea doar optsprezece ani şi nu a ştiut niciodată să se apere de el. A avut patru ani la dispoziţie pentru a fi un bărbat mai bun, pentru a o trata decent. Nu a reuşit să facă asta. Căsătoria noastră nu are nimic de-a face cu a lor. Nu trebuie să mă baţi şi să mă violezi pentru a te simţi bărbat şi nici nu te-aş lăsa. Şi oricum, nu sunt răzbunătoare, altfel nu aş fi suportat felul în care m-ai tratat în ultimele luni, cum m-ai acuzat că trişez. Şi Bibi nu l-a iubit niciodată pe Tommaso, aşa că…

M-am oprit, strângând din buze. Ultima parte nu trebuia să-mi fi scăpat.

Degetele lui Dante de pe umerii mei au înteţit strânsoarea. Mi-am îndepărtat ochii de la privirea lui pătrunzătoare, incapabilă să o suport.

— Nu sunt îngrijorat că mă vei otrăvi. După cum am spus mai devreme, am încredere în tine, a spus el după un timp, coborându-şi mâinile de pe umerii mei. Dar va trebui să investighez moartea lui Tommaso.

— Nu o vei pedepsi pe Bibi, nu-i aşa? am întrebat îngrozită. Te rog, Dante, dacă îţi pasă vreun pic de mine, vei decide că uciderea lui Tommaso a fost legată de trădători şi că Bibi este nevinovată. A trecut deja prin prea multe.

— S-ar putea să fie oameni care să nu creadă că Bibiana nu a fost implicată în moartea lui Tommaso, exact din motivele pe care le-ai spus mai înainte. Avea motive să-l urască. Avea motive să-l omoare.

— Atunci dă vina pe mine. Aş fi putut să o fac pe spatele lui Bibi pentru a o ajuta.

— Şi apoi, ce? întrebă Dante încet.

— Apoi mă pedepseşti pe mine şi nu pe ea.

— Şi dacă pedeapsa pentru o astfel de crimă ar fi moartea la rândul ei? Ochi pentru ochi, Valentina.

M-am uitat la el, cu lacrimi în ochi.

— Nu o răni pe Bibi. Te rog, nu o face. Fără mine, ea nu ar fi găsit niciodată o modalitate de a-l ucide. A fost la fel de mult vina mea, cât a fost a ei. Voi împărtăşi cu ea orice pedeapsă pe care i-o vei decide.

— Mă tem că spui asta pentru că ştii că nu te voi

pedepsi, a spus Dante, cu un zâmbet întunecat pe buze.

— Nu o vei face?

Dante m-a sărutat puternic, apoi s-a tras înapoi şi mi-a atins uşor abdomenul. Era din cauza copilului nostru? Sau citeam prea mult în gest? Sau poate că mi-a atins abdomenul din întâmplare.

— Atât timp cât voi conduce Outfit, nu vei fi rănită.

S-a dat înapoi.

— Trebuie să mă duc să vorbesc cu Bibiana acum.

— Lasă-mă să merg cu tine, am spus eu grăbită.

— Tatăl tău şi consilierul meu vor fi acolo, aşa

că nu întrerupe. Nu vreau să te suspecteze. Tatăl tău ar trece cu vederea, dar ar trebui să fiu nevoit să-l oblig pe Rocco să tacă din cauza asta.

Trecuse ceva timp de când mergeam la casa copilăriei Bibianei. Nu mi-au plăcut niciodată prea mult părinţii ei. Asta nu s-a schimbat când au forţat-o pe Bibi să se căsătorească cu un bătrân. Tatăl meu şi Rocco Scuderi ne aşteptau în faţa uşii. Când ne-am apropiat de ei, tata m-a strâns într-o îmbrăţişare, mi-a sărutat tâmpla şi şi-a apăsat palma de abdomenul meu.

— Deci, ce mai faci?

Simţeam ochii lui Dante asupra noastră. Scuderi, de asemenea, privea cu ochi de şoim. Nu eram sigură dacă ştia despre sarcina mea. Încă nu era de domeniul public, dar în curând avea să fie greu de ascuns. O privire mai atentă era deja suficientă pentru a trezi

suspiciuni.

— Sunt bine, am spus în şoaptă.

Tata a dat din cap, apoi s-a dat înapoi.

— Eşti aici să o susţii pe Bibiana?

Am dat din cap, dar am fost distrasă când uşa s-a deschis şi părinţii Bibianei ne-au primit în casa lor. Bibiana era în sufragerie, înfăşurată într-o pătură. M-am repezit la ea şi am tras-o într-o îmbrăţişare strânsă.

— Am făcut-o. Chiar am făcut-o, mi-a şoptit ea la ureche.

— Şşşt, am murmurat, bătând-o pe spate.

Când m-am retras, Dante, tatăl meu şi Rocco Scuderi stăteau lângă noi. Bibi a înţepenit, cu ochii înspăimântaţi în timp ce privea de la unul la altul. Părinţii ei au rămas în prag. Dacă Bibi era copilul meu, nu aş fi plecat de lângă ea într-un moment ca acesta.

— Sunt aici să te întrebe despre cauza morţii lui Tommaso. Este o procedură standard. Totul va fi bine, i- am spus.

Dante s-a apropiat de noi.

— Cel mai bine ar fi dacă am putea vorbi singuri cu Bibiana, mi-a spus eL

Părinţii Bibianei au plecat fără un cuvânt de protest. M-am ridicat, dar nu m-am mişcat. Privirea imploratoare a lui Dante m-a făcut să mă dau înapoi câţiva paşi. Bibiana s-a ridicat, apoi s-a uitat cu teamă la Dante în timp ce stătea în faţa ei. Era practic chircită şi asta mi-a scos în evidenţă latura protectoare, dar Dante mi-a aruncat o privire de avertizare. Voia să am încredere în el, să-l las să se ocupe de asta şi ştiam că nu aveam de ales. După un zâmbet încurajator către Bibi, am părăsit sufrageria, dar nu am mers departe. Mi-am lipit urechea de uşă, încercând să ascult conversaţia lor. Au vorbit prea încet, ceea ce ar fi fost un semn bun în circumstanţe normale. Nicio voce ridicată nu ar fi trebuit să fie un lucru

pozitiv, dar Dante era cel mai periculos când era tăcut.

Cincisprezece minute mai târziu, am auzit paşi apropiindu-se de uşă şi m-am dat repede înapoi. Tata a deschis uşa şi mi-a făcut semn să intru.

— Totul e în regulă, a spus el când mi-a văzut expresia îngrijorată.

Am intrat. Bibi stătea pe canapea, cu obrajii udaţi de lacrimi, în timp ce Dante şi Scuderi stăteau lângă fereastră, vorbind cu voci liniştite. M-am grăbit spre ea şi m-am aşezat. Ea m-a prins imediat de mână şi am strâns-o.

Părinţii ei au intrat când Dante s-a întors spre noi.

— Bărbaţii cel mai probabil responsabili de moartea lui Tommaso sunt morţi. Nu există nicio pedeapsă de plătit, aşa că declar cazul închis.

Aproape că m-am lăsat de uşurare.

— Asta înseamnă că avem voie să căutăm un nou soţ pentru fiica noastră? Recent s-a renunţat la obiceiul de a aştepta un an, a spus tatăl Bibianei şi, desigur, se referea la mine.

Acel ticălos. Bibiana abia se eliberase de un soţ pe care ei îl aleseseră pentru ea şi deja erau dornici să găsească pe altcineva nou.

încruntarea şi răspunsul lui Dante l-a făcut pe celălalt bărbat să-şi coboare capul.

— Bibiana este însărcinată cu copilul lui Tommaso.

Privirea mi-a zburat spre Bibi, care mi-a

aruncat un mic zâmbet fericit.

— Am bănuit o vreme, dar am primit confirmarea în această dimineaţă, a şoptit ea.

Părinţii ei păreau de parcă ar fi fost loviţi. Cu greu puteau căsători o văduvă însărcinată. Ar fi fost de prost gust. Bibi a întâmpinat direct privirile lor dezamăgite.

— Nu mă voi muta înapoi cu voi.

— Vă dau cuvântul meu că fiica voastră va fi în siguranţă în casa în care a locuit cu Tommaso, a spus Dante.

A trebuit să-mi ascund un zâmbet. Părinţii lui Bibi nu au putut respinge asta. După aceea, eu şi Dante am condus-o pe Bibi înapoi la ea acasă. Deşi nu am vorbit despre ceea ce s-a întâmplat cu adevărat, expresia uşurată a lui Bibi nu a lăsat aproape nicio îndoială, încerca să pară solemnă ori de câte ori îşi venea în fire, dar de cele mai multe ori uşurarea ei era prea evidentă.

M-am bucurat că Dante ştia adevărul. Şi-ar fi dat seama oricum. Când Bibi a coborât din maşină şi eram în drum spre casă, i-am pus mâna pe picior.

Ochii lui Dante au fost surprinşi. De obicei, îi onoram reticenţa faţă de manifestările publice de afecţiune.

— îţi mulţumesc că ai ajutat-o pe Bibi.

— Am făcut-o pentru tine, a spus el simplu.

Era probabil lucrul cel mai aproape de o declaraţie de – iubire? afecţiune? – pe care aş fi

putut-o primi vreodată de la el.

— Mulţumesc.

Mi-am tras din nou mâna şi mi-am sprijinit-o în poală, dar Dante m-a luat prin surprindere când s-a întins după mâna mea, a dus-o la buze şi mi-a apăsat un sărut pe degete. Mi s-a blocat respiraţia în gât şi imediat ochii mi s-au umplut de lacrimi. Un gest atât de mic nu ar fi trebuit să însemne atât de mult, dar însemna, iar hormonii agitaţi de sarcină nu au ajutat. Dante nu mi-a lăsat mâna şi mi-a trimis o privire întrebătoare.

— Valentina? Eşti în regulă?

— E din cauza hormonilor. îmi pare rău. Doar ignoră-mă.

Dante ne-a sprijinit mâinile legate de coapsa lui şi a condus cu o mână. El nu a comentat în timp ce mi-am şters ochii şi mi-am apăsat mâna liberă de mica umflătură a abdomenului.

capitolul 22 *

În săptămânile care au urmat morţii lui ITommaso, Bibiana a înflorit în noua ei viaţă. Părea să prospere în singurătatea casei ei. Mi- aş fi dorit să mă descurc şi eu cu singurătatea.

Dante era mai ocupat ca niciodată. Voia să se asigure că restul oamenilor lui erau cu el sută la sută. Asta nu-mi lăsa mult timp, cu excepţia nopţilor în care mă trezea cu mângâieri şi sărutări. Din momentul în care l-am rugat să facă dragoste cu mine după moartea lui Antonio, el a permis mai multă apropiere în timpul sexului, mă ţinea adesea în braţe, dar aveam sentimentul că încă prefera să fie în spatele meu, deoarece îi permitea să-şi menţină distanţa. Mi-am petrecut zilele fie lucrând la cazinou, fie cu Bibiana sau Ines, care au devenit o prezenţă mai puternică în viaţa mea pe măsură ce sarcina mea progresa.

Astăzi, Bibiana, Ines şi cu mine ne-am pus de acord să mergem împreună la cumpărături.

Bineînţeles, îmbrăcămintea pentru bebeluşi a fost punctul numărul unu pe agenda noastră de zi.

Când am intrat în primul nostru magazin pentru copii, Ines a pus întrebarea pe care ştiam că dorea de ore în şir să o pună.

— Deci cum se descurcă Dante cu sarcina?

— Nu se descurcă deloc, am spus eu degajat

Nu am vrut ca Ines să ştie cât de mult m-a deranjat faptul că nu m-a întrebat despre copilul nostru în mod direct nici măcar o dată. întotdeauna mă întreba cum eram şi era din ce în ce mai atent când ne culcam împreună, dar cuvântul „bebeluş" nu-i ieşea niciodată din gură. încă nu întrebase dacă era băiat sau fată.

— De cele mai multe ori se preface că nu există nicio sarcină.

Ines mi-a privit stomacul proeminent. încă nu era prea evident când purtam o bluză largă, pentru că aveam doar douăzeci şi şase de săptămâni de sarcină, dar desigur că Dante o vedea tot timpul.

— Ce imposibil este. Vrei să vorbesc cu el?

— Doamne, nu, am spus repede, apoi i-am trimis lui Ines un zâmbet de scuze. Dar îţi mulţumesc. Dante ar fi furios dacă ai interveni.

— Probabil că ai dreptate. Dar tot nu-mi place. Uneori nu înţeleg bărbaţii. De ce nu pot recunoaşte când greşesc?

Am ridicat din umeri. Era ceva despre care mă întrebam atât de des, dar nu am găsit niciodată vreun răspuns. Bibiana ţinea o salopetă drăguţă cu „încuiaţi- vă băieţii, tatăl meu are o armă" scris pe partea din faţă.

— Nu că cineva ar avea nevoie de un memento,

dar de ce nu? Ar trebui să iei ceva de genul ăsta.

Ea a zâmbit larg, apoi a devenit serioasă.

— S-a întâmplat ceva?

Nu eram sigură. Aveam o strângere ciudată în abdomenul inferior. Poate că bebeluşul meu stătea întins într-o poziţie incomodă şi îmi apăsa rinichii.

— Sunt bine, am spus.

Am luat aceeaşi salopetă.

— Nici nu ştiu dacă este o fată.

— Sper să fie, atunci fetele noastre se pot juca împreună.

Bibiana avea doar optsprezece săptămâni de sarcină, dar întrebase deja doctorul despre sexul copilului.

A fost uşurată când a aflat că era o fată, deoarece îşi făcea griji că un băiat i-ar fi putut aminti prea mult de Tommaso.

— Vreau să fiu surprinsă.

Nu era adevărat. Eram curioasă. Am fost din momentul în care am aflat că sunt însărcinată, dar am vrut ca Dante să fie lângă mine atunci când doctorul avea să-mi spună sexul copilului nostru. Totuşi, nu eram sigură dacă avea să se întâmple vreodată.

— Nu ştiu cum reuşeşti să faci asta. Eu sunt mult prea curioasă, a spus Bibiana.

Ines a dat din cap.

— Şi asta, iar Pietro a vrut cu disperare să ştie dacă va primi un moştenitor. Presupun că, cu gemeni, am avut într-adevăr rezultatul perfect

pentru amândoi.

Ea a râs, apoi s-a liniştit când mi-a văzut faţa.

— Te-au deranjat părinţii mei? Ştiu că tatăl meu este dornic ca Dante să aibă un fiu care să devină Capo în viitor. Nu-i lăsa să te preseze.

— Nu îi văd foarte des, am spus. Dar desigur că mau întrebat despre sex. Tatăl tău nu părea foarte fericit când i-am spus că nu vreau să ştiu.

— Bărbaţii. Sunt foarte surprinsă că Dante nu este mai interesat să afle dacă va avea un moştenitor în curând. Dar el a fost întotdeauna relaxat cu aceste lucruri. Mulţi bărbaţi ar fi găsit o modalitate de a produce un moştenitor în altă parte dacă soţia lor ar fi fost infertilă, dar Dante nu a dat vina niciodată pe Caria. El a fost alături de ea chiar şi atunci când tatăl nostru l- a îndemnat să-şi găsească o amantă pe care să o lase însărcinată.

— Este oribil, am spus.

Exista încă o presiune ciudată în abdomenul meu inferior, dar părea să se amelioreze acum că nu mai mergeam atât de mult.

— Este. Tata a sugerat că Dante şi Caria ar fi putut creşte copilul ca fiind al lor, dar Dante a refuzat să o facă.

— Poate pentru că şi-a făcut griji că el era cei cu probleme, a spus Bibiana încet.

Am dat din umeri. Nu voiam să vorbesc despre asta în public. Dante nu ar fi fost fericit dacă ar fi aflat. Desigur, acum ştiam că trebuie să fi fost Caria cea care era infertilă, chiar dacă Dante şi cu mine

nu mai vorbiserăm despre asta de la cearta noastră majoră.

— Deci, ce spui? a întrebat Bibi cu un zâmbet strălucitor, ţinând încă ridicată acea salopetă cu citatul drăguţ.

Am dat din cap cu un zâmbet resemnat.

— Bine. O voi lua. Chiar dacă voi avea un băiat, poate data viitoare va fi o fată, aşa că nu e ca şi cum aş irosi bani.

Ines mi-a atins uşor abdomenul.

— De-abia aştept. Nimic nu întrece parfumul unui nou-născut şi acele degete minuscule de la picioare şi de la mâini.

— Adevărat, am spus în timp ce mă uitam în căruciorul în care fetiţa lui Ines dormea adânc.

Bibi şi cu mine am cumpărat amândouă salopetele. Apoi ne-am luat rămas bun de la Ines, care sa întors la maşină cu propriul ei bodyguard, în timp ce Taft ne-a urmat pe mine şi Bibi când ne întorceam spre Mercedes. Se prefăcea că nu era acolo. Lucru pentru care am fost recunoscătoare. Când eram căsătorită cu Antonio, ieşeam adesea din casă pe cont propriu, dar asta era acum de domeniul trecutului.

Taft ne-a condus înapoi la casa mea. Bibi şi cu mine am vrut să petrecem restul după-amiezii împreună, răsfoind cărţi cu nume de bebeluşi şi mâncând delicioasa prăjitură italiană cu migdale pe care Zita a copt-o în această dimineaţă.

Uşorul disconfort din abdomen pe care l-m simţit toată ziua a crescut pe măsură ce am urcat

cele câteva trepte până la uşa din faţă şi am intrat în casă. Taft s-a scuzat în linişte şi probabil că avea să se întoarcă la casa de pază acum că nu mai era nevoie de el. în casă era linişte, cu excepţia sunetului îndepărtat al vocilor masculine. Dante era probabil încă într-o întâlnire.

— Haide. Să ne ducem cumpărăturile la etaj. Vreau să-ţi arăt lampa pe care am cumpărat-o pentru camera copilului, i-am spus Bibianei.

Am pus piciorul pe prima treaptă şi am rămas pironită în loc. 0 durere ascuţită mi-a trecut prin abdomen. Am scăpat pungile pe care le căram şi mi-am strâns imediat stomacul în timp ce cealaltă mână mi-am întins-o pentru a mă ţine de balustradă. Ceva cald mi se prelingea pe picioare. Am privit în partea de jos a corpului cu groază. Pantalonii mei bej se închideau rapid Ia culoare. Oare tocmai mi s-a rupt apa? Era prea devreme. Mult prea devreme. Nu părea să fie suficientă apă, dar ce ştiam?

Bibiana a scos un strigăt şocat. Eram prea uluită ca să scot un cuvânt.

— Valentina? Vorbeşte-mi.

— E prea devreme, am spus eu încet. Cu paisprezece săptămâni prea devreme.

Am început să tremur în timp ce mă strângeam de abdomen.

— Sângerezi, a şoptit Bibiana.

Avea dreptate. Pantalonii mei aveau o nuanţă roşie deschisă. Vederea mi s-a înceţoşat.

—Avem nevoie de o ambulanţă, a spus Bibiana.

Apoi a clătinat din cap.

— Trebuie să-l sunăm pe Dante.

Picioarele mele au început să tremure şi a trebuit să mă sprijin de perete sau riscam să cad. Dante era într- o întâlnire importantă. Şi nici măcar nu eram sigură dacă îşi dorea acest copil. Probabil că încă credea că l-

am înşelat ca să rămână însărcinată.

— Nu, Dante e ocupat.

Bibi mi-a aruncat o privire neîncrezătoare.

— Pe dracu'! Ajutor! Ajutor! a început să ţipe.

Eram prea ocupată să mă menţin în picioare, aşa că nu am încercat să o opresc. Uşa biroului lui Dante s-a deschis şi Dante a ieşit, cu arma în mână. Tatăl meu şi Rocco Scuderi erau în spatele lui, cu propriile lor arme scoase. Ochii arzători ai lui Dante s-au fixat asupra mea, iar furia i-a dispărut de pe faţă şi a fost înlocuită de panică.

— Valentina? a spus Dante în timp ce s-a repezit spre mine, punându-şi deja arma înapoi în toc. Ce se întâmplă?

— Nu-i nimic. Nu am vrut să vă deranjez întâlnirea.

Dante mi-a înfăşurat un braţ în jurul spatelui, în timp ce picioarele mele cedau. Privirea lui a observat pantalonii mei uzi. Nu văzusem niciodată acea expresie pe chipul lui. Chiar era îngrijorat pentru mine? Am icnit când durerea m-a străbătut din nou. Tatăl meu a apărut în faţa mea.

— Valentina?

— Trebuie să o ducem la un spital, a spus Bibiana tăios.

Dante a dat din cap şi m-a ridicat.

— Cămaşa ta. 0 murdăreşti.

Dante m-a strâns şi mai tare şi m-a dus afară. Deodată, Taft şi Enzo s-au năpustit în direcţia noastră.

— Vreau ca voi să fiţi în maşina din faţă, le-a ordonat Dante.

Eficienţa calmă a fost înlocuită cu ceva urgent în vocea lui. Ei au dat din cap înainte de a se repezi înainte. Tatăl meu a ţinut deschisă uşa pasagerului a Mercedesului şi Dante m-a aşezat uşor.

— 0 voi lua pe mama ta, a spus tata în timp ce mia atins obrazul.

— Vom fi la spital în curând.

A închis uşa şi, în momentul în care Dante a alunecat în spatele volanului, a accelerat motorul, iar noi am ieşit din garaj şi am coborât pe alee. Maşina cu Enzo şi Taft a aşteptat în faţă, dar a intrat pe stradă când aproape ajungeam la ei.

Dante conducea cu mult peste limita de viteză. Fiecare denivelare de pe stradă mă făcea să tresar. Durerea nu mai era la fel de puternică, acum era doar o durere surdă, dar dacă era un semn rău?

— Ar fi trebuit să punem un prosop pe scaun. îl ud, am spus.

Dante mi-a aruncat o privire.

— Nu-mi pasă de scaun, de maşină sau de nimic în acest moment. Tu eşti tot ce contează, a întins braţul şi mi-a luat mâna care se sprijinea pe burta mea. Aproape am ajuns. Ai dureri?

— Nu este la fel de rău ca înainte, am şoptit.

Apoi, pentru că pur şi simplu nu puteam ignora asta, am spus:

— Este copilul tău, Dante. Nu am înşelat niciodată şi nu o voi face niciodată.

Dante a tras brusc aer în piept.

— Acesta este motivul pentru asta?

— Crezi că mi s-a rupt apa pentru că eram supărată pe tine?

— Nu ştiu.

Pe chipul lui era ceva ce semăna cu disperarea.

— Sunt un nenorocit, Val. Dacă pierzi copilul ăsta...

El a clătinat din cap şi s-a concentrat la drum în timp ce ne-am oprit în faţa intrării spitalului. Maşina cu gardienii noştri era deja acolo, la fel şi un medic şi o asistentă cu o targă. Dante a sărit din maşină şi a alergat în jurul capotei pentru a-i ajuta să mă scoată din maşină. Odată ce m-am întins pe targă, am fost transportată în spital. Dante nu a plecat niciodată de lângă mine. Şi mia dat drumul la mână doar când îi încurca pe medici şi asistente.

După ore întregi de ecografii, analize de sânge şi tot felul de alte controale, am fost în sfârşit dusă într-o cameră. Eram obosită şi speriată, deşi nu atât de rău ca înainte. Dante s-a

aşezat pe marginea saltelei şi mi-a îndepărtat câteva şuviţe de păr de pe faţă. Pleoapele îmi erau grele, dar nu voiam să dorm. Dante a vorbit cu medicii, pentru că nu simţeam că creierul meu ar fi putut urmări explicaţiile lor în acest moment.

— Ce au spus? am întrebat.

— Medicul a spus că ai avut o ruptură prematură a membranelor. De aceea ţi-ai pierdut o parte din lichidul amniotic.

— Ce înseamnă asta? Trebuie să scoată copilul mai devreme?

Frica mă sugruma. Ar fi prea devreme. Dacă mi-aş

pierde copilul?

Dante s-a rezemat de pernă şi m-a tras la pieptul lui.

— Nu, nu trebuie. Nu a fost o ruptură totală, dar, desigur, există un risc mai mare de infecţie acum, motiv pentru care va trebui să iei antibiotice pentru o perioadă. Nu ai intrat în travaliu, aşa că acesta este un avantaj. Ei speră să amâne naşterea până în a treizecea săptămână cel puţin. Va trebui să stai în pat cât mai mult posibil şi nu ai voie să faci niciun fel de efort.

— Bine, am şoptit. Vreau doar ca bebeluşul nostru să fie în siguranţă.

— Va fi. Vom avea grijă ca ei să nu i se întâmple nimic, a spus Dante cu vocea lui calmă şi liniştitoare.

Am tresărit.

— Ei?

Dante a dat din cap.

— L-am întrebat pe doctor. S-a văzut când au făcut ecografia. Este fată.

Am vrut să fiu fericită şi eram. Mi-as fi iubit .< copilul, indiferent dacă era fată sau băiat, dar ştiam ce se aştepta de la mine. Mi-am lins buzele uscate, cercetând ochii lui Dante.

— Eşti supărat pentru că nu este băiat? Ştiu că ai nevoie de un moştenitor. Tatăl tău-

Dante mi-a cuprins obrazul, împiedicându-mă să spun mai multe.

— Sunt fericit. Nu-mi pasă dacă e băiat sau fată. Şi tatăl meu va înţelege în cele din urmă.

Părea sincer, dar cunoşteam realităţile vieţii mafiote şi nevoia unui soldat al mafiei de a avea un băiat care să-i calce pe urme, să fie introdus în mafie şi să garanteze succesul Outfit. Un bărbat avea nevoie de un fiu pentru a fi respectat pe deplin de semenii săi din mafie.

— Nu trebuie să îndulceşti lucrurile pentru mine, Dante. Ştiu cum funcţionează lucrurile în lumea noastră.

Dante s-a tras înapoi câţiva centimetri, ridicând din sprâncene.

— Nu îndulcesc nimic. Ţi-am spus adevărul. Sunt fericit că avem o fiică. Voi fi fericit pentru fiecare copil pe care îl vom avea. Nu o să mint – mulţi oameni din Outfit vor vedea acest lucru ca pe ceva mai puţin dezirabil. Mă vor felicita cu adevărat doar după ce vei fi însărcinată cu un

băiat, dar nu-mi pasă de ei. Eşti încă tânără şi avem timp. Vom avea mai mulţi copii şi poate că va fi şi un băiat printre ei. Dar deocamdată să ne bucurăm de fiica noastră.

— Eşti fericit? am întrebat, deja plângând din nou. Acesta era singurul lucru pe care l-am urât cel mai mult la faptul că eram însărcinată: pierderea stăpânirii de sine când era vorba de emoţii, în special lacrimile.

— De când ţi-am spus că sunt însărcinată, nu ai întrebat niciodată despre copil. Te-ai prefăcut că nu era acolo. M-ai făcut să mă simt oribil pentru ceva care ar fi trebuit să fie un motiv de bucurie. De ce te-ai răzgândit? Pentru că aproape că am pierdut copilul nostru?

— Nu m-am răzgândit. Sunt fericit datorită sarcinii tale de ceva timp.

I-am aruncat o privire îndoielnică.

— Nu asta am văzut.

— Mă pricep să-mi ascund gândurile şi emoţiile, a spus Dante cu regret. Dar n-ar fi trebuit să o fac în acest caz. Ai dreptate, ţi-am stricat primele săptămâni de sarcină. Totul pentru că am fost prea mândru ca să recunosc că am greşit.

Am aşteptat cu răbdare să spună mai multe. încă nu eram pregătită să-i accept scuzele nerostite.

Dante şi-a sprijinit uşor palma pe abdomenul meu.

— Ai avut dreptate în timpul certei noastre după ce mi-ai spus despre sarcina ta. Nu mi-am dorit niciodată ca soţia mea, Caria, să meargă la un medic

în legătură cu incapacitatea ei de a rămâne însărcinată, pentru că nu voiam să aflu cumva că eu eram cel care eram infertil. Sunt un om orgolios, Val. Prea orgolios şi, cumva, mă convinsesem că nu aş fi putut deveni Capo dacă aş fi aflat că nu sunt în stare să-mi las soţia însărcinată. Aş fi fost un bărbat pe jumătate.

— Nu, nu ai fi fost. însă înţeleg felul tău de a gândi. Dar dacă acesta este cazul, atunci de ce nu te-ai bucurat când ţi-am spus că sunt însărcinată cu copilul tău? La urma urmei, asta însemna că nu eşti infertil. N-ar fi trebuit să fii mândru?

Zâmbetul lui Dante era solemn.

— Da, presupun că ar fi trebuit să fiu.

A făcut o pauză şi i-am dat timpul de care avea nevoie pentru a-şi alege următoarele cuvinte. Aveam senzaţia că îmi va împărtăşi ceva foarte personal.

— Dar când mi-ai spus despre sarcina ta, aproape că am simţit-o ca pe un atac asupra memoriei Cariei, de parcă ai fi învinuit-o pe Caria pentru incapacitatea ei de a-mi da copii prin faptul că ai rămas însărcinată atât de repede.

— Nu am vrut niciodată să-ţi atac soţia, am spus eu îngrozită. Ştiu că ai iubit-o mai mult decât pe oricine. Ştiam asta înainte să ne căsătorim şi nu m-ai lăsat să uit asta în tot timpul în care am fost împreună.

Ultima parte a ieşit mai acuzatoare decât intenţionam.

— Ştiu, a spus Dante, ochii lui albaştri şi reci urmărindu-mi liniile chipului. Te-am tratat urât.

Nu ai făcut nimic ca să meriţi asta. Când mi te-ai oferit pentru prima dată, ar fi trebuit să te ţin în braţe după aceea. Ar fi fost lucrul decent, onorabil, pe care trebuia să-l fac. în schimb, am plecat. Nu am vrut să-mi permit să fiu aproape de tine. Mi-am permis să iubesc o dată şi, după ce a trebuit să o văd pe Caria murind din cauza unei boli lente, oribile, mi-am jurat că nu voi mai lăsa nicio femeie să intre în viaţa mea.

Am dat încet din cap.

— îmi pare rău pentru ceea ce s-a întâmplat cu Caria. îmi pare rău că a trebuit să o priveşti murind.

Ochii lui Dante erau distanţi. Nu plângea. Nu credeam că avea să îşi permită vreodată să facă asta în faţa cuiva, dar în ochii lui era o tristeţe profundă care mă sfâşia.

— Eu am ucis-o.

Am tresărit în îmbrăţişarea lui, cu ochii mari.

— Ce-ai făcut? Dar am crezut că a murit de cancer.

— Ar fi murit, da. Medicii au spus că nu pot face nimic pentru ea. Era acasă, drogată în majoritatea zilelor, aşa că nu simţea prea multă durere, dar până la urmă nici morfina nu a mai ajutat-o. Mi-a cerut să o ajut, să o eliberez din oroarea care devenise viaţa ei. Nu a vrut să-şi petreacă mai multe săptămâni legată de patul ei, neputând ieşi şi zdrobită de durere.

El a făcut o pauză, iar eu plângeam deschis,

chiar dacă el nu putea. Mi-am apăsat mâna pe pieptul lui, încercând să-i arăt că e în regulă, că am înţeles.

— Ea a vrut să o împuşc pentru că a crezut că miar fi mai uşor, mai puţin personal. Nu am putut s-o fac. Nu aşa. Nu în acelaşi mod în care tratam trădătorii şi mizerabilii care nici măcar nu meritau murdăria de sub picioarele ei. I-am injectat insulina, iar ea a adormit în braţele mele şi nu s-a mai trezit niciodată.

— Nu am ştiut. Mi s-a spus întotdeauna că a murit pentru că organele i-au cedat până la urmă.

Ochii lui s-au fixat asupra mea, întunecaţi şi bântuiri. Şi-a trecut degetul mare pe sub ochii mei, ştergându-mi lacrimile.

— Asta mi-am dorit. Nu am spus nimănui niciodată.

Am tremurat lângă el, prea copleşită ca să spun ceva. Mi-am îngropat faţa în gâtul lui, căutându-i căldura şi parfumul. Mâna lui mi-a frecat cercuri blânde pe abdomen.

— Dacă aş fi ştiut, nu te-aş fi presat atât de mult.

— Val, nu m-ai presat. Când m-am căsătorit cu tine, am făcut un jurământ să am grijă de tine şi să încerc să fiu un soţ bun şi nu-mi iau jurămintele fără socoteală.

Sunt un om de onoare şi totuşi, nu mi-am îndeplinit promisiunile pe care ţi le-am făcut.

— De ce ai fost vreodată de acord să te căsătoreşti dacă ştiai cât de greu ţi-ar fi?

— Tatăl meu dorea să mă căsătoresc şi ştiam că începeam să arăt slab pentru că nu puteam să trec de Caria, aşa că am făcut ceea ce am crezut că ar fi mai bine pentru pretenţia mea la putere. Păreai alegerea perfectă.

Felul în care a spus a făcut să sune ca şi cum nu eram, dar nu l-am întrerupt.

— M-am gândit că vei fi reticentă în a permite o apropiere la un timp atât de scurt după moartea primului tău soţ.

Menţiunea lui Antonio mi-a pus un nod în gât, dar am reuşit să înghit.

— Aş fi făcut-o dacă am fi fost îndrăgostiţi sau dacă am fi avut ceva care semăna cu o căsătorie adevărată.

— Nu te condamn că vrei ceva real după cum te-a folosit Antonio. Ceea ce face şi mai rău faptul că te-ai căsătorit cu un alt bărbat care te-a folosit în propriile sale scopuri.

A oftat încet.

— Deci, când te-ai decis să te căsătoreşti cu mine, nu ai intenţionat să te culci cu mine?

Dante a râs întunecat.

— Nu sunt atât de onorabil. Nu, m-am gândit să ne desăvârşesc căsnicia şi apoi să mă culc cu tine ori de câte ori am chef, fără nici un fel de ataşament emoţional.

— Atunci de ce nu te-ai culcat cu mine în noaptea nunţii noastre sau în zilele următoare?

— Am vrut să o fac. Când te-am adus în dormitorul meu în noaptea nunţii, nu am vrut

altceva decât să-ţi smulg rochia şi să mă îngrop în tine. Eram supărat. Am vrut să ţi-o trag până când scăpăm de mânia asta din sistem, dar apoi ai ieşit din baie în cămaşa de noapte modestă de mătase, arătând tot timpul ca o doamnă, şi erai soţia mea, şi aveai privirea aceea plină de speranţă şi nesiguranţă în ochi şi am ştiut că nu te pot folosi aşa.

Buzele mi s-au depărtat de surpriză.

— Ai bănuit că nu m-am culcat niciodată cu un bărbat?

Dante a clătinat din cap.

— Nu. Mi-am dat seama că nu aveai experienţă în avansurile şi încercările tale de a mă seduce, dar am bănuit că primul tău soţ fusese dominant în dormitor şi nu te-a lăsat să iei iniţiativa, deşi nu se potrivea cu evaluarea mea despre Antonio.

— Atât de prost m-am descurcat în tentativele mele de seducţie? am întrebat cu un râs mic, stânjenit.

Mi se părea incredibil să vorbesc cu Dante aşa, atât de deschis, şi să fiu în braţele lui fără ca el să încerce să se retragă era şi mai bine.

Buzele lui Dante s-au arcuit într-un zâmbet ironic.

— Sunt un om care se mândreşte cu autocontrolul său. Crede-mă, majoritatea bărbaţilor nu ar fi putut rezista farmecului tău. Sincer să fiu, când am aflat că voi fi primul tău bărbat, mi-a fost şi mai greu să mă abţin. Probabil că este o chestie masculină, dar am vrut să te

revendic.

— Sună foarte animalic.

— Este. înainte să mă căsătoresc cu tine, nu îmi doream o mireasă lipsită experienţă, dar odată ce am aflat adevărul despre tine, mi-a fost greu să mă gândesc la altceva decât la faptul că voiam să te fac a mea.

Ochii lui Dante s-au îndreptat spre abdomenul meu rotund, unde mâna lui încă se odihnea.

— Şi faptul că ştiu că îmi porţi copilul mă face mândru, deşi chiar nu este ceva care ar trebui să provoace această reacţie în mine. La urma urmei, nu este o mare realizare să-ţi laşi soţia însărcinată.

Am clătinat din cap cu un zâmbet care mi-a dispărut încet de pe buze în timp ce ochii mei i-au căutat pe ai lui Dante.

— îmi place asta. îmi place să vorbesc cu tine aşa cum fac un soţ şi o soţie adevărată. Te rog, nu te mai îndepărta de mine. Nu pot să mă întorc din nou la singurătate.

Dante mi-a cuprins obrazul.

— Nu voi mai face asta. Evenimentul de azi a fost semnalul de trezire de care aveam nevoie. Voi încerca să fiu cel mai bun soţ care pot fi, ceea ce probabil este încă mult mai puţin decât meriţi. Nu sunt un om emoţional şi urăsc manifestările publice de afecţiune, dar nu mă voi întoarce la a te ignora. Asta pot să promit.

L-am sărutat.

— Mulţumesc.

Am stat în tăcere unul lângă altul până am simţit- o pe fiica noastră mişcându-se. I-am mutat repede mâna
lui Dante, ca să simtă şi el. A rămas nemişcat.

— O simţi cum se mişcă?

Dante a dat din cap. Nu a spus nimic, dar am ştiut că de data aceasta nu era pentru că nu a fost afectat de ceea ce se întâmpla. Zâmbind, mi-am pus capul înapoi pe umărul lui.

— Când mă pot întoarce acasă?

— Mâine. Vor să te ţină peste noapte.

— Bine.

Nu eram cu adevărat fericită pentru asta. Nu-mi plăcea să fiu despărţită de Dante atât de mult timp, dar nu pentru că eram lipicioasă sau nu puteam sta singură; nu, mă îngrijora faptul că, în ciuda promisiunii lui, Dante avea să găsească motive să se retragă de lângă mine încă o dată dacă ne-am despărţi atât de curând după ce am ajuns la o înţelegere.

— Voi rămâne cu tine. Nu te voi lăsa singură în acest loc, a spus el de parcă ar fi ştiut despre grijile mele, iar inima mi s-a umplut de recunoştinţă. Şi i-am spus deja lui Leo că va trebui să se ocupe de cazinou singur pentru o vreme.

— Nu vrei să mai lucrez?

— Doctorul a spus că trebuie să stai în pat cât mai mult posibil, aşa că nu vei putea lucra. Odată ce copilul nostru se naşte şi te simţi suficient de bine, putem vorbi în continuare despre găsirea unui nou loc de muncă.

— Este rezonabil, am spus, apoi m-am tras înapoi şi l-am sărutat din nou.

Acum, că mă lăsa, voiam să o fac iar şi iar. Curând, respiraţia mi s-a accelerat, dar Dante s-a retras cu o

mică clătinare din cap.

— Nu ar trebui să facem asta. Trebuie să te odihneşti.

— Doctorul a spus ceva despre sex?

— Din cauza rupturii, sexul este prea riscant. Ar putea duce la o infecţie sau poate provoca lărgirea rupturii.

— Deci nu putem face sex timp de trei luni dacă ajung la termen?

— Da. Aşa e.

Ştiam că unii bărbaţi au început să folosească amante când soţiile lor au rămas însărcinate. Nu credeam că Dante era genul, dar tot mă îngrijora. Şi nu era ca şi cum nu-mi plăcea sexul. 0 perioadă de trei luni, şi poate mai mult, fără nici un fel de eliberare, suna ca o provocare.

Dante mi-a netezit cutele dintre sprâncene.

— La ce te gândeşti?

— Va fi în regulă pentru tine?

— Vrei să spui lipsa de sex? a întrebat el cu un strop de amuzament. Da. După cum am spus, autocontrolul nu este o problemă pentru mine.

— Sper că ai suficient pentru amândoi.

Dante a sărutat un loc sub urechea mea.

— Nu spun că va fi uşor. Te vreau mereu, Valentina. Mă înnebuneşti de dorinţă, dar nu voi

face nimic care ne-ar putea pune copilul în pericol.

— Ştiu. Nici eu.

Am zâmbit.

— încă nu-mi vine să cred că în curând vom avea *o* fetiţă. Când ne întoarcem acasă mâine, va trebui să-ţi arăt ceva ce am cumpărat azi.

Abia aşteptam să-i văd faţa când avea să vadă salopeta. Uram faptul că ceva atât de oribil precum o ruptură de membrane ne-a apropiat în cele din urmă, dar m-am bucurat că a făcut-o. Acum puteam aştepta cu nerăbdare naşterea fiicei noastre împreună.

Dante şi-a ţinut braţul în jurul taliei mele în timp ce mă conducea în casa noastră, deşi eram perfect capabilă să merg pe cont propriu. Mă simţeam bine. Poate că medicamentul ajuta. Sau poate că fetiţa noastră a hotărât că-i plăcea în pântecul meu acum că părinţii ei şi-au rezolvat problemele. Desigur, ştiam că trebuia să fiu atentă. Nu puteam risca să intru în travaliu în următoarele două săptămâni. Fata noastră trebuia să se mai dezvolte.

Dante era pe cale să mă conducă în camera de zi, dar am clătinat din cap.

— îmi doresc foarte mult să fac un duş.

în loc să mă îndrume spre scară, m-a ridicat în braţe şi a început să mă ducă la etaj. Eram înaltă şi cu siguranţă nu i-a fost uşor lui Dante să se descurce pe scări cu greutatea mea în plus. Când m-a pus jos la capătul scărilor, i-am spus:

— Nu trebuie să mă duci în braţe. Nu vei fi mereu prin preajmă când trebuie să urc sau să cobor scările.

— Nu vreau să foloseşti scările, Valentina, a spus el, cu vocea care nu accepta niciun contraargument. Dacă nu sunt prin preajmă să te ajut, atunci îl vei chema pe unul dintre paznici.

Mi-am dat seama că nu avea să-şi schimbe părerea pe această temă şi m-am bucurat că încerca să aibă grijă de mine.

— Bine. îţi promit.

Când am păşit în dormitorul nostru, am văzut că cineva, probabil Gaby, ridicase pungile cu cumpărăturile şi le pusese pe scaunul din faţa măsuţei mele de toaletă. Zâmbind, m-am îndreptat spre ea şi am scos salopeta pe care am cumpărat-o ieri înainte ca lucrurile să se înrăutăţească. Am ridicat-o pentru ca Dante să vadă.

— Deci, ce spui?

Vocea mea era încărcată de emoţie. Aproape că mă simţeam rău că eram atât de exuberantă după ce s-a întâmplat ieri şi ce se mai putea întâmpla cu fetiţa noastră, dar eram prea plină de speranţă ca să las grijile să-mi umbrească celelalte emoţii. Dante a ridicat o sprânceană.

— Mă îndoiesc că cineva va avea nevoie să i

se reamintească.

Am râs.

— Asta a spus şi Bibi. Dar e drăguţă, nu crezi?

Braţul lui s-a furişat în jurul taliei mele.

— Este. Credeam că nu ştii dacă este o fată sau un băiat?

— Nu am ştiut, dar Bibi a vrut să cumpere costumaşe asortate. Ea chiar spera să fie o fată, astfel ca fiica ei şi a noastră să fie cele mai bune prietene. Va fi în culmea fericirii când îi voi spune.

Am făcut o pauză.

— Le-ai spus părinţilor tăi că este fată?

Dante s-a încruntat uşor.

— Am vorbit cu mama aseară după ce ai adormit. E încântată pentru noi.

— Dar tatăl tău nu este?

— Nu m-a contactat încă. Probabil că încearcă tratamentul tăcerii ca o modalitate de a-mi arăta nemulţumirea lui.

— într-adevăr? Nu este ca şi cum a fost alegerea noastră să avem o fiică. Şi oricum, urăsc această fixaţie pentru băieţi. Şi o fată este demnă de a fi respectată.

— Nu trebuie să mă convingi pe mine, a spus Dante. Dar băieţii sunt văzuţi ca ceva care întăreşte Outfit, în timp ce fetele înseamnă doar o verigă slabă pe care bărbaţii trebuie să o protejeze. Aşa a fost întotdeauna. Nu cred că asta seva schimba prea curând.

— Ştii dacă a existat vreodată o femeie iniţiată

în vreuna dintre familiile din America de Nord şi nu numai?

Dante a zâmbit ironic.

— Asta ar fi o noutate pentru mine. Şi nu se va întâmpla. Nu mi-aş dori ca fiica mea să facă parte din Outfit. 0 vreau în siguranţă şi protejată. Nu vreau sânge pe mâinile ei şi moarte în visele ei.

— Dar vrei asta pentru viitorul nostru fiu? am întrebat încet.

Dante a îndepărtat o şuviţă de păr de pe umerii mei.

— Aşa stau lucrurile, Val. îi voi proteja toţi copiii noştri atât timp cât voi putea, dar în cele din urmă fiul nostru, cel puţin, va trebui să înfrunte pericolele lumii noastre. Dar va fi puternic.

— Tatăl meu l-a tratat întotdeauna pe fratele meu, Orazio, cu o duritate brutală, iar propriul tău tată te-a torturat pentru a te întări. Uneori nu vreau un fiu pentru că îmi fac griji că va trebui să treacă prin aceleaşi lucruri.

Nu credeam că aş fi putut să stau deoparte şi să-l văd pe Dante cum se comportă aşa cu fiul nostru. Chiar şi mama mea îl protejase ocazional pe Orazio când tata fusese prea strict. Nu că l-ar fi abuzat vreodată pe Orazio, aşa cum făcuse Fiore cu Dante.

— Va trebui să fiu mai strict cu fiul nostru, dar nu voi fi ca tatăl meu, jur.

Am dat din cap. îl credeam.

îmi dădeam seama că deja începeam să obosesc, deşi aproape că nu am făcut nimic.

— Ar trebui să fac un duş acum. Ar trebui să mă întind din nou în curând.

Dante m-a urmat în baie, cu ochii aţintiţi asupra mea când mă descălţam. Am întins mâna după fermoarul din spatele rochiei, dar Dante a fost mai rapid. Degetul mare mi-a urmărit umflăturile coloanei vertebrale în timp ce a tras fermoarul în jos şi am simţit asta până la degetele de la picioare. Rochia mi-a căzut la picioare. Acum rămăseseră doar ciorapii mei. Dante i-a coborât pe picioarele mele, apoi şi-a lăsat privirea să călătorească încet în sasul corpului meu, în timp ce îngenunchea în faţa mea. Nu voiam altceva decât să cad în braţele lui şi să-l simt în mine.

Lingându-mi buzele, am şoptit:

— 0 să fie greu.

Dante s-a îndreptat, expresia lui confirmându-mi cuvintele.

— Fă un duş. Voi aştepta aici în caz că te simţi slăbită.

— Ai putea face duş cu mine, am spus.

Dante părea ezitant, apoi a dat din cap. Şi-a dat jos hainele, iar când s-a întors spre mine am văzut că era deja pe jumătate erect.

— Credeam că ai autocontrol, l-am tachinat eu.

Dante m-a îndreptat spre duş, stabilizându-mă.

— Da, am, altfel degetele mele ar fi fost deja adâncite în căldura ta umedă.

A deschis duşul, lăsând apa caldă să curgă asupra noastră înainte să închidă cabina de duş şi să se întoarcă spre mine, cu mâinile pe şoldurile mele.

— De unde ştii că sunt udă? am întrebat pe un ton provocator.

Dante a luat buretele şi mi-a frecat uşor sânii şi pântecul. Apoi s-a aplecat până când gura lui s-a apropiat de urechea mea.

— Pentru că am putut să văd când am îngenuncheat în faţa ta. Erai udă pentru mine.

Chiar eram. Nu credeam că l-am dorit vreodată atât de mult pe cât îl doream acum, că nu aveam voie să ne culcăm unul cu celălalt. Ne-am spălat unul pe altul cu buretele, sărutându-ne din când în când, iar respiraţia ni se accelera cu fiecare clipă care trecea. Erecţia lui Dante era dură şi roşie.

— Vrei să-ţi fac sex oral? am şoptit eu când eram lipită de el.

El a gemut în timp ce degetele mele s-au încolăcit în jurul mădularului lui, dar apoi mâna lui mi-a oprit mişcările şi mi-a tras mâna de pe penisul lui în erecţie.

— Nu, a răspuns el cu o voce aspră.

Nu părea foarte convingător.

— Sunt bine.

M-a întors astfel încât spatele meu să fie lipit de pieptul lui, iar erecţia lui a fost prinsă între stomacul lui şi spatele meu. Braţele lui mi-au înconjurat pântecul, cu palmele lipite de pielea mea şi mi-a sărutat uşor gâtul.

— Cred că ar trebui să ieşim. Trebuie să te întinzi. Nu am protestat. Toate săruturile şi corpurile noastre goale făceau să-mi fie mai dificil să-mi suprim dorinţa pentru el. Dante m-a ajutat

să mă usuc şi a părut aproape uşurat când m-am îmbrăcat în sfârşit în pijamale confortabile din satin şi m-am întins pe patul nostru. Eu şi Dante trebuia să rezistăm în faţa dorinţei noastre în următoarele câteva săptămâni. Copilul nostru era mai important decât orice altceva.

Dante m-a legănat în braţele lui, în timp ce degetele lui îmi treceau prin păr.

— îţi mulţumesc că nu ai renunţat niciodată la mine, Val.

— Ştiam eu că încăpăţânarea mea îmi va fi de folos într-o zi, am spus râzând uşor.

Şase săptămâni mai târziu, medicii au decis să facă o cezariană. Era totuşi cu opt săptămâni prea devreme, dar riscul unei infecţii devenise prea mare. Dante nu sa clintit de lângă mine când mi-au tăiat pântecul. Prezenţa lui, privirea lui constantă, controlul absolut şi puterea pe care le emana m-au ajutat enorm. Cu Dante lângă mine, ştiam că nimic nu va merge rău. Ca şi cum prin puterea pură a voinţei lui ar putea face lucrurile să iasă bine. Dante te putea face să crezi că deţinea controlul asupra situaţiei chiar şi atunci când nu era aşa.

Mi-a ţinut mâna pe întreaga perioadă a cezarienei şi când s-a auzit primul strigăt, mi-a căutat privirea înainte să ne întoarcem amândoi către fiica noastră, încreţită şi mânjită cu sânge în timp ce asistenta ne-a prezentat-o. I-am dat drumul mâinii lui Dante.

— Du-te la fiica noastră. Du-te.

Părea reticent să plece de lângă mine, dar după ce mi-a sărutat fruntea, s-a îndreptat şi s-a dus spre capătul mesei de operaţie. Dante nici măcar nu s-a tresărit la cantitatea de sânge, dar nu mă aşteptam să o facă. Dacă asistentele şi medicii erau surprinşi de calmul lui, au ascuns acest lucru, sau poate au crezut zvonurile despre Dante: că era un şef mafiot de rang înalt. Desigur, nimeni nu ar fi confirmat vreodată aceste suspiciuni.

După câteva clipe, asistenta i-a întins-o pe fiica noastră, învelită într-o pătură. Arăta extrem de micuţă în braţele lui Dante, în timp ce acesta se uita la ea cu cea mai blândă expresie pe care am văzut-o vreodată la el. Era şi ceva înverşunat în privirea lui care a înlocuit blândeţea când şi-a ridicat ochii şi i-a văzut pe asistentele şi doctorii care îl urmăreau. Ştiam că fiica noastră avea să fie în siguranţă.

Ochii lui Dante vorbeau despre protecţie, despre hotărârea pură de a distruge orice şi pe oricine i-ar fi făcut ei rău. întorcându-şi privirea de la personalul spitalului, Dante s-a apropiat de mine cu fiica noastră şi s-a lăsat pe scaunul de lângă capul meu ca să-mi poată arăta fetiţa noastră. Ştiam că doctorul avea să o ia în curând. Trebuia să petreacă ceva timp în incubator înainte de a putea veni acasă cu noi.

— Este atât de frumoasă, am şoptit.

Nici măcar nu mi-a păsat că doctorii erau ocupaţi să mă coasă din nou sau că Dante şi cu mine nu eram singuri.

— Seamănă cu tine, a spus Dante încet.

I-am trecut un deget peste obraz. Ea a clipit spre mine cu ochi sticloşi. Părul ei era blond ca al lui Dante, deşi încă îi era lipit de cap. Era micuţă şi nu voiam altceva decât să o protejez.

— Anna, am spus, numind-o pentru prima dată pe numele pe care Dante şi cu mine l-am ales cu doar câteva zile înainte. Tatăl tău te va iubi mereu şi te va proteja.

Dante a sărutat fruntea Annei, apoi pe a mea.

— Şi pe tine şi pe Anna.

I-am cercetat privirea, iar lacrimile pe care le-am reţinut cu succes până în acel moment şi-au găsit în sfârşit calea de ieşire.

M-am coborât în apa fierbinte din cada noastră oftând. Anna adormise în cele din urmă în pătuţul ei, iar Gaby avea să petreacă noaptea cu ea în camera copilului pentru a se asigura că era bine. Dante avea o întâlnire cu tatăl meu jos, în birou. Deşi bănuiam că creşterea bruscă a întâlnirilor scurte era rezultatul dorinţei tatălui meu de a o vedea pe Anna cât mai des posibil. Cu siguranţă nu a împărtăşit dezamăgirea lui Fiore Cavallaro că a primit o nepoată în loc de un nepot. Au trecut doar cinci săptămâni de când am născut-o pe fiica noastră şi cu greu îmi puteam imagina cum a fost înainte. Dar în seara asta aveam nevoie de ceva timp pentru mine… şi pentru Dante. Din fericire, Anna a ajuns într-o fază de lungi perioade de somn neîntrerupt. Uneori dormea până la cinci ore fără probleme.

M-am rezemat în cadă şi am închis ochii, relaxându-mă pentru prima dată pe ziua de azi. Aveam o dorinţă grozavă să-mi fac degetele să

picioare pentru a atenua tensiunea de acolo, dar nu am făcut-o. Au trecut Ide când eu şi Dante am făcut dragoste ultima oară, iar în seara asta voiam să schimb asta.

Dante a fost foarte răbdător, dar nu mi-a scăpat faptul că petrecea întotdeauna mult timp la duş. Nu trebuia să ghicesc ce făcea. Acum, că cicatricea mea s-a vindecat, abia aşteptam să fiu din nou cu el. Doar că de data asta ar fi altfel. Pentru prima dată, aş şti că mă iubeşte în timp ce ar face dragoste cu mine, chiar dacă nu mi-a spus niciodată cuvintele cu voce tare. Felul în care se uita la mine şi la Anna valora mai mult decât toate declaraţiile de dragoste rostite din lume.

— Val? m-a strigat Dante când l-am auzit intrând în dormitor şi o clipă mai târziu în baie.

Ochii lui au zăbovit pe sânii mei umflaţi, în mare parte acoperiţi de bule. Arăta diabolic de frumos în vesta şi pantalonii lui de culoare gri închis. Cei doi nasturi de sus ai cămăşii sale albe erau deschişi, iar mânecile erau suflecate, dezvăluindu-i muşchii netezi.

— Am fost să o verific pe Anna. Doarme. Gaby îi cântă.

— Este grozav, am spus zâmbind.

Aşa cum a sugerat Dante, am mutat camera copilului în camera pe care o împărţise cu prima lui soţie cu mult timp în urmă. Având în vedere că era la o distanţă de trei uşi faţă de dormitorul nostru, nu trebuia să-mi fac griji că Gaby putea să

ne audă. Ochii lui Dante erau practic transparenţi de poftă, dar el doar stătea în prag. Stăpânirea lui de sine era minunată şi puţin frustrantă.

— Pari obosită, a spus el cu grijă. Vrei să te odihneşti puţin?

Corpul lui spunea ceva foarte diferit însă. Umflătura tot mai mare din pantalonii lui era greu de ratat.

Am clătinat din cap cu un zâmbet şi m-am ridicat, lăsând apa şi bulele să-mi curgă pe corpul gol, în timp ce stăteam în faţa lui Dante. Privirea lui lăsa o urmă arzătoare pe pielea mea, în timp ce a alunecat până la îmbinarea coapselor mele. Am ridicat mâna să acopăr cicatricea îngustă, dar de un roşu aprins, care îmi marca abdomenul. întotdeauna am găsit o modalitate de a o ascunde de privirea lui Dante până acum. Doctorul a spus că va deveni albă în timp, dar nu va dispărea niciodată complet.

Dante a mers spre mine şi mi-a tras uşor mâna, dezvăluindu-i cicatricea mea.

— Nu te ascunde de mine.

— Nu eram sigură dacă te va deranja vederea cicatricei mele.

Dante a râs, cu un sunet aspru şi gutural. M-a prins de talie, cu ochii flămânzi şi posesivi.

— Arăţi ca o zeiţă, Val. Cicatricea ta nu te face mai puţin dezirabilă pentru mine. Sau îţi par respingătoare cicatricile mele? Am o mulţime.

— Nu, desigur că nu. Dar tu eşti bărbat. Este diferit pentru femei.

Dante mi-a mângâiat uşor cicatricea.

— Acest lucru te face şi mai frumoasă pentru mine, pentru că ştiu de ce o ai.

Mi-am pus mâinile pe umerii lui, îmbibându-i cămaşa de apă, dar pe Dante nu părea să-l deranjeze. Ochii lui au continuat să-mi cutreiere corpul. M-am aplecat în faţă şi l-am sărutat.

— Te doresc, Dante. Te doresc atât de mult.

Ochii lui Dante au strălucit de dorinţă.

— Eşti sigură? Te-ai recuperat suficient? Nu vreau să te rănesc.

Inima mi-a bătut cu putere din dragoste pentru el. însemna foarte mult faptul că m-a întrebat când îmi puteam da seama cât de mult voia să mă arunce pe pat şi să mă ia. Una dintre mâinile lui îşi găsise deja drumul spre fundul meu, mângâind şi masând într-un mod blând, dar care mă distrăgea.

— Nu mă vei răni, am spus. Atât timp cât o luăm încet, ar trebui să fie bine.

Ultimul lucru pe care voiam să-l fac era să facem lucrurile încet. Voiam să-i smulg hainele lui Dante, să-i ling fiecare centimetru de piele şi să-l primesc în mine iar şi iar.

Dante nu a spus nimic, dar m-a ajutat să ies din cadă şi m-a înfăşurat într-un halat de baie pufos. M-a masat prin ţesătura groasă până când pielea mea s-a uscat şi respiraţia mi s-a accelerat. Dante m-a ridicat în braţe şi m-a purtat spre dormitor, unde m-a lăsat pe pat. Degetele de la

picioare mi s-au încordat în aşteptare când m-a privit. S-a târât încet pe pat şi a întins mâna spre cordonul care îmi ţinea halatul de baie închis. Cu o tragere, l-a desfăcut, lăsându-mă dezgolită sub privirea lui.

— Atât de frumoasă, a spus el aspru. Mi-a fost dor de gustul tău.

Doar cuvintele lui au făcut ca dorinţa să mi se scurgă între picioare şi mi-am ridicat şoldurile într-o invitaţie tăcută. Un zâmbet i-a curbat buzele înainte saşi lase capul în jos şi să-mi sărute sânii, mai întâi pe stângul, apoi pe dreptul, înainte de a-şi crea un drum de sărutări spre pântecul meu. Am înţepenit când buzele lui mi-au atins cicatricea, nu pentru că ar fi durut, dar Dante nu s-a retras. Tresăritul meu părea să-l facă şi mai hotărât să acorde o atenţie deosebită acestei părţi a corpului meu. Privirea lui s-a îndreptat spre mine în timp ce apăsa un alt sărut pe cicatrice. Ochii lui au fost neînduplecaţi până când muşchii mei s-au relaxat în cele din urmă sub buzele lui.

După un alt sărut rapid, el a coborât, mi-a îndepărtat picioarele şi mai mult, apoi şi-a înfipt limba între pliurile mele. Am ţipat, fiind deja atât de aproape de marginea abisului încât îmi simţeam muşchii picioarelor încordaţi în aşteptare.

După alte câteva mişcări şi ciupituri blânde, eliberarea mea m-a cuprins.

— Dante!

Mi-am prins degetele în părul lui, ţinându-l

lângă mine în timp ce am cedat plăcerii pe care mi-o dădea. Dante şi-a ridicat faţa şi a apăsat un sărut pe interiorul coapsei mele înainte de a se ridica. M-am ridicat şi eu, mâinile mele îndreptându-se spre vesta lui, împingând- o în jos pe umeri înainte de a trece la desfacerea nasturilor cămăşii lui cu mâini tremurânde.

— Ridică-te, am ordonat într-o şoaptă fără suflare. Dante s-a conformat, cu o sclipire surprinsă în ochi. Aproape că i-am rupt pe jumătate pantalonii de pe picioare, lăsându-i lungimea tare să se elibereze. M-am uitat la Dante în timp ce l-am luat în gură, gustând esenţa lui sărată pe dosul limbii mele, în timp ce el mi-a alunecat în fundul gâtului. Dante a gemut. A alunecat în şi din gura mea de câteva ori înainte de a face un pas înapoi, îndepărtându-se de mine.

— Oricât de bine s-ar simţi, voi ejacula dacă o ţii tot aşa. Nu ştii cât de mult te vreau.

Dante şi-a întins mâna şi am luat-o fără ezitare, lăsându-l să mă tragă în picioare. Mi-a împins halatul de pe umeri; acesta a căzut la picioarele mele, iar apoi eram deja în braţele lui Dante, lipită de corpul lui ferm şi cald. Ne-a împins înapoi până când picioarele mele au lovit patul şi am căzut pe salteaua moale. Dante a coborât lângă mine. M-am încruntat confuză când el m-a întors pe lateral.

— Ce faci?

El a alunecat în spatele meu, apăsându-şi

pieptul pe spatele meu, cu erecţia înfiptă în coapsa mea.

— Vom încerca o poziţie nouă. Va uşura lucrurile pentru tine, iar greutatea mea nu se va lăsa pe tine.

— Bine, am spus, cu vocea tremurând de emoţie.

— Pilula ta funcţionează deja?

Am dat din cap repede.

Dante mi-a adulmecat gâtul în timp ce mâna lui a călătorit peste sânul meu, apoi mi-a coborât pe stomac până mi-a alunecat între picioare. A băgat un deget, apoi

pe al doilea în mine, făcându-mă să gem.

— Eşti pregătită, a mârâit Dante.

Eram mai mult decât pregătită. Aveam nevoie disperată de el. Mă durea tot corpul pentru el. Dante şi- a mişcat mâna de-a lungul coapsei mele înainte de a-şi prinde palma sub genunchiul meu şi de a-mi ridica piciorul până când talpa mea se sprijinea pe pat şi picioarele mi s-au deschis într-un V larg. M-a tras şi mai aproape de corpul lui, lipindu-se de mine şi ghidându- şi erecţia spre deschiderea mea. Vârful lui a pătruns încet în mine, iar eu mi-am închis strâns ochii la senzaţia de întindere. Palma lui Dante mi-a cuprins sânul în timp ce buzele lui sărutau locul de sub urechea mea, iar el împingea centimetru cu centimetru în mine. Mi s-a blocat respiraţia când m-a umplut până la refuz. El a oftat aspru.

— Doamne, eşti atât de strâmtă, Val.

A trecut prea mult timp şi a trebuit să mă obişnuiesc din nou cu mărimea lui. Dante a făcut o pauză, trupurile noastre s-au contopit împreună, penisul lui întinzându-mă. Mi-a mângâiat partea laterală şi stomacul.

— Eşti în regulă?

Mi-am aruncat o privire peste umăr spre el, apoi i- am revendicat buzele într-un sărut înainte să mă trag înapoi şi să-i şoptesc:

— Mi-a fost dor de asta.

Dante şi-a tras degetele în jos până la pliurile mele şi a început uşor să deseneze cercuri pe punctul meu sensibil.

— Te rog, mişcă-te, aproape că l-am implorat printre gemete.

Şi Dante asta a făcut. A ieşit aproape până la capăt, înainte de a aluneca înapoi înăuntru. Când muşchii interiori mi s-au relaxat, el a intrat într-un ritm lent şi delicios. Ne simţeam ca o singură fiinţă în timp ce ne mişcăm lipiţi unul de celălalt. Respiraţia noastră s-a accelerat, la fel şi împingerea lui Dante, dar el m-a ţinut în îmbrăţişare, buzele lui ciugulindu-mi gâtul. Nu eram sigură cât timp am făcut dragoste aşa, plăcerea crescând încet până când mi-am înfipt degetele de la picioare în saltea, disperată după eliberare. Când în cele din urmă m-a cuprins, muşchii mei încleştaţi l-au ridicat şi pe Dante în culmea plăcerii şi s-a revărsat în mine cu un strigăt răguşit.

După aceea, nu s-a retras imediat. în schimb, m-a strâns şi mai tare în îmbrăţişarea lui, cu trupurile noastre încă unite. Respiraţia îmi revenea încet la normal, când Dante a lăsat o dâră de sărutări de-a lungul gâtului meu până când mi-a prins lobul urechii între buzele lui. Am gemut şi m-am arcuit spre el în timp ce degetele lui îşi reluau jocul dintre coapsele mele.

— Ce zici de o altă rundă? a spus el răguşit.

Nu am putut face mai mult decât să dau din cap în timp ce cealaltă mână a lui mi-a răsucit sfârcul şi am simţit că penisul lui începea să crească din nou tare în mine. A ieşit din mine, făcându-mă să-i arunc o privire confuză. Mi-a frecat uşor fundul în timp ce s-a ridicat şi şi-a deschis braţele în semn de invitaţie.

— 0 altă poziţie nouă? am întrebat emoţionată.

Penisul lui Dante era atât de tare încât se sprijinea de stomacul lui ferm. M-am târât spre el şi m-am ghemuit deasupra lui înainte de a mă lăsa încet pe lungimea Iui. Mi-am înfăşurat braţele în jurul gâtului lui Dante, apropiindu-ne piepturile şi mi-am lipit gura de a lui.

Mâinile lui Dante mi-au cuprins fundul şi m-au ghidat în sus şi în jos pe erecţia lui.

— Uită-te la mine, mi-a cerut el răguşit.

Ochii mi s-au deschis, întâlnindu-i privirea arzătoare.

— îmi place să-ţi văd ochii când sunt în tine.

Ne-am susţinut privirile în timp ce respiraţia noastră s-a accelerat, şi mişcările mele au devenit sacadate şi chiar şi atunci când mi-am strigat eliberarea, urmată de gemetele răguşite ale lui Dante. Privirea lui era toată declaraţia de dragoste de care aveam nevoie în timp ce ne agăţam unul de celălalt, nedorind să ne despărţim nici acum când eram epuizaţi şi satisfăcuţi.

Dante s-a întins uşor pe spate, luându-mă cu el, aşa că eram întinsă deasupra lui. Un zâmbet prostesc mi s-a răspândit pe faţă în timp ce mă uitam la Dante. Părul lui dezordonat, umbra bărbii lui, expresia lui necontrolată. Mi-am îngropat faţa în curbura gâtului lui, şoptind:

— Te iubesc.

Braţele lui Dante în jurul meu s-au strâns şi a apăsat un sărut pe capul meu. Am închis ochii, ascultând cacofonia bătăilor inimilor noastre.

Am stat aşa mult timp. Nu voiam să mă mai mişc

vreodată, dar în cele din urmă ne-am strecurat sub duş.

După aceea, am mers în camera copilului. Gaby stătea pe balansoar şi citea o carte, dar s-a ridicat repede când ne-a văzut.

— Poţi pleca, am şoptit eu. 0 să o supraveghem noi tot restul nopţii.

Gaby a dat din cap şi s-a retras, închizând uşa fără niciun sunet. Anna stătea întinsă în pătuţul ei, cu mâinile ei micuţe strânse în pumni şi

cu faţa liniştită. Era încă mică, dar a crescut mult de când ni s-a permis să o luăm acasă de la spital, cu două săptămâni în urmă. M-am îndreptat în vârful picioarelor spre patul ei şi mi- am sprijinit mâinile pe margine, nerăbdătoare să-i mângâi obrazul trandafiriu, dar nu am vrut să o trezesc, îmi plăcea să o privesc în aceste momente de linişte. Niciodată nu m-am simţit mai liniştită. Dante a venit în spatele meu şi şi-a înfăşurat braţele în jurul taliei mele, sprijinindu-şi capul de al meu.

— Nu voi lăsa niciodată să vi se întâmple ceva ţie sau Annei. Vă voi proteja până la ultima mea suflare.

Ştiam că aşa avea să facă.

A durat ceva timp şi am avut câteva obstacole dea lungul drumului, dar în cele din urmă am obţinut ceea ce mi-am dorit întotdeauna: un soţ căruia îi păsa profund de mine şi un copil frumos pe care amândoi îl iubeam mai mult decât orice altceva pe lume. Mă simţeam ca şi cum aş fi ajuns în sfârşit acolo unde trebuia să fiu.